

ကန်ဒရစ်ဒ်

မောင်ပေါ်တွန်း

UP AT THE VILLA

W.Somerset Maugham

UP AT THE VILLA
W.Somerset Maugham

ကုန်းပျံမင်းအိမ်
မောင်မောင်ကြီး

Created

BY

NON.....

မာတိကာ

≈	ဘာသာပြန်ပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်
≈	အခန်း (၁)
≈	အခန်း (၂)
≈	အခန်း (၃)
≈	အခန်း (၄)
≈	အခန်း (၅)
≈	အခန်း (၆)
≈	အခန်း (၇)
≈	အခန်း (၈)
≈	အခန်း (၉)
≈	အခန်း (၁၀)

ဤဝတ်စုံနှင့် ပတ္တကုဋ် စာဖတ်ခိုသက္ကား ဝေပုဟ်ပုပင်တက ဝေလးဝေတြကို အခြေခံကာတုန်း ဝေပုဟ်ပုပင် ခြေပုံပုံစံစလိုပါသည်။ ။

ကြမ်းနုဝေတာဝှံ ကမ္ဘာဝေကာ အလုပ်ဟာဝေရးဆရာဆက် ဆမေးဆရာ မြေ (၁၈၇၄-၁၉၆၆) အား ဆရာ တက္ကန်း၏ “ဘဝနှင့် စာပေ”

ဆောင်းပါးမေးဟောကာဝှံ စတင်ကြမ်းနုခဲရဲစပီး သူပုဝတ်စုံကို လက္ခဏာ မိသလောက ဖတ်ပုစွဲပါသည်။ ။ Cakes and Ale, The Moon and Sixpence, of Human Bondage, The Painted Vell, The Razor's Edge ... စသည့် ဝတ်စုံ ပုစွဲပါသည်။ ။

သိုလှသာလှည်း ယခု ဤဝတ် (Up At The Vila) ကိုဝေတာ ထိုစဉ် လုံးဝ မေတ္တုဖူးပါ။ ၁၉၈၅ ခုနှစ် အကြောင်းက တစ်နေ့ မိဘဝေဆရာ ပုပင်တက တင်ဝေခံပုပင်ဝေ ဝေရဲကြားဝေတာမှ သူပုစာအုပ်ပုံပင် ပထမဆုံး ဝေတြပုရဲခင်း ပုစွဲပါသည်။ ။ “ဒီ ဝတ် ဘယ်နေသလဲ၊ အစွဲ ဖတ်ပီးစပီးလား” ဟု ကြမ်းနုဝေတာ ဝေမေးဟောညှံဝေတာ သူက - “ဖတ်ပီးစပီး၊ သပုံဝေကာဝှံတယျ၊ မြေ၊ Finest Novelette ကေလးပဲ။ ဒါဝေဟောဝှံ မိ၊ ဆရာဒုက္ခရာ ကေတာဝှံ “လေရာဝှံမေးပုမ ညတည ဆိုစပီး မိုးဝတ်တစွဲ၊ ဝေရဲခဲသေးတယျ”

“အိုး... လက္ခဏာဝေတာ “လေရာဝှံမေးပုမက ဒီဝတ်ကို မီးထား တကိုး၊ ပုမေးပုပညာ ဝေရာကွဲနု ဝေရဲထားတာ ဝေကာဝှံလိုကာမာ၊ ကြမ်းနုဝေတာဝှံ အခုထိဝေတာဝှံ အကြံကွဲဝေတြ ပုမဝေယာဝှံနတုန်းပဲ၊ ဒါနု အစွဲ ဘာလဲ၊ မပုနုလဲ၊ ဝေကာဝှံရဲ ပုပုနဝေဝါ”

“ကြမ်းနုဝေတာဝှံ လက္ခဏာဝှံဝှံ တနားလနားဝေတြ ပိုဝေနေသေးလိ။ အစွဲ ပုပုနဝှံ ယူဩဝေလ” သို့မဟုတ် ဤဝတ်ကို ကြမ်းနုဝေတာဝှံ ဘာသာပုပုနပုစွဲ ပုခင်း ပုစွဲပါသည်။ ။

စာအုပ်ကွဲပီးနောက မဟောမီ တစ်နေ့ကြာ ဆရာဆန်းလှင့်ယု၊ ဘဝတကသိုလှ ကိုနေဝင်းရယု၊ ကြမ်းနုဝေတာဝှံ ဘဝတကသိုလှက ဆိုဟောကေတာ ဆရာဆန်းလှင့် -

“ခင်း မြေတီ မေ့နု ကြမ်းနုဝေတာဝှံ ပုမညှံမေးဟောညှံယု၊ ကမန်းက တနားနု ဟုလွန်လွန် ဖတ်လဲ၊ လား ဝေတာ မသိဘူး၊ ကြမ်းနုဝေတာဝှံ မဆက်တု၊ အတုမေးကလည်း ဟုတုပတ် မဂ်ဘူး” “ဝတ် တိုင်းမှာ အတုမေးဝေတာဝှံ တပဲ ဆရာ၊ တိုတာနု ပုည၊ ကင်းတာနု ကယာပဲ ကြာပါတယျ။ ဆရာက ကမန်းကတနား ဖတ်ဝေတာ အကြံကွဲဝေတြ ဝေကာဝှံပီး ရသပဲတာဝေဝါ။ အဲဒီဝေတာ ဘယျ ဆက်က ဝေတာမလဲ”

ဟု ကြမ်းနုဝေတာဝှံ ပုပုနပုဟလိုကာ ကိုနေဝင်းက ဟောဝေပီး ခပ္ပညည

“ဆက်ီးဆက်ီးက်ယ့်ယ့် ဝေပဟရရင ဒီးဝဲမ္မာ ကြးန့တော့ ဖတသမ် အဆက်က္ခိး ဝတိတစ္စုဒ္ဓါ အေပျခ အေနါ အဆက္ခိတနးခိငံဝဲ မတိညိ တဲ ဝေဟကံတးဇာတုတောသု သးဝေဟကံတု စဂ္ဂကံ သေဘာကံ တစ္စိစိ သဂ္ဂပဝေဟက္ခိမ္မာ မြဲပဲ အပိပုဝဲဒ်း လက္ခိမ္မးပုဝဲတိလိုလံ ဝေပဟလိုလံ ရတယ့်”

ရင်းနှီးငွေပေးပို့ခဲ့သော ဆရာပါ (ဆရာ ပါရဂူ) ကို ဆရာတာ (ဆရာဒဂုန္တရာ) အား ကြည်နူးတော်၍ အေးဗျာဏ်တော်ကို မိတ္တူကူးပေးပေးပါသည်။ ။ ထိုနောက် အာလာပသလာပ စကားဝေကြံ ပေးပေးကုသပေးခဲ့ရာ ကြည်နူးတော်၍ အခြံငှက်ခိုက် ဆရာတာအား ဝမ်းလိုက်ပါသည်။ ။ ဒါနဲ့ ဆရာ၊ ဆမ္မဓာနဆွေမျှ ဆရာသက်က္ခလား ဆရာ" "ဟင်္သာတော်... မသက်က္ခ။ ကိုတက်ကြီးတိုက်၊ သနားခံကြတိုက်၊ ကေတု မြေတော်တော်လှ သက်က္ခတာယျ

ဤ “ကုန်းပျမငွေအိမ်” ဝတီးဝွင့် ပတ္တကု၍ ဘာသာပုည။ အေချမငွေ
စာဖတ်ရသတ္တား ဝေတာဝုံးပန္န စရာ ဂြပါဝေးသည့် ။ ဝေတာဝုံးပန္န ရာ မွာ
အျားမဟုတ်။ ပထမအဆက်မှ ထုတ်ဝေစဉ် နာမညီတိုင်း မဟုတ်
နာမညီပျဟင်း၍ ယခု ဒုတိယအဆက်မှ ပုည ထုတ်ဝေခင်း
ဟောကင်း ပျမငွေသည့် ။

မေတ္တဗျူဟာတို့၏ ဘာသာပြန် လက်ကောက်စာအုပ်အား စာအုပ်အမျိုးမျိုး ဆို
ခေါ်သည်။ ။

ဤစာအုပ်ကို နေရာပေးပို့ကြနိုး ဘာသာပြန်သူ ကူညီခဲ့ဖူးတုန်းခံစားခဲ့သည့် မှား
ဆဲယုဒစံစိုက်မှု ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ယေန့်အတွက် မေ့ရဦးမည်မဟုတ်သော
ပြုမူမှုများကိုးကားဖူးပြီး ပြုမူမှုများမှာ ဝတ်စားဝတ်ဆင်မှု၊
အသုံးဆောင်မှုများကိုးကားဖူးပြီး ကာမအာဇာတိ၏
ထိခိုက်မှုများကိုးကားဖူးပြီး ခံစားရသော စာအုပ်အား

အျပုလုဉ်းဝေကာင်း ကြမ နှဲတော့ရဲထဲတြဲ တစ္ဆတ္တ ဖြဲနေပေတော့မည။
စာဖတ္တုမား သည ဘာဝေဟကာင်း စာဖတ္တကသနညးဟု ဝေမးလ်း ကို
ယုတ္တော့ကာင်းဝေဝေ ကိုယု အမီးမီး ဝေပျဲဟကဝါလ်မ့မည။ မညါပု ဝေပျဲ
စာဖတ္တ တစ္ဆုတစ္ဆုဝေတော့ ရဲဝံစားရမညာ ပျဲမ့မည။ ။ တစ္ဆု တစ္ဆု အမတ္တဝေ
ရဲဝံစားရဲ “ကုန်းပျဲမ့မ့အိမ့” ကို ဖတ္တ ဟု ကြိန္တန်းဝါရေစ။

ဇာမင်း

(ဇာမင်းသည ဝါဇိမ အစိုးရဝန္တမင်း အရာဝိတစ္ဆု ပျဲစုပီး စာပေမိ မန္တု
“အာဂ္ဂပံပုဉ်း ” စာအုပု ဝေတ္တကို ဘာသာပုဉ်း သုလညး ပျဲ စည။ ။)

စံအိမ်ကီးသည် ကုန်းပျမဝှေ့ပင့်ကြွေ တညှိသည်။ ။ အိမ်ဝှေ့ လသာ
 ခေါ်ဆောင် ဖုန်ညှိကြွေ ဖေလာ ရင့်စွမ်း၏ အိမ်ပျမဝှေ့ပေါ် ဂွေအိုးကို
 အေပင့်စီးပျမဝှေ့နေ၏။ အိမ်ခေါ်ဆောင်ကြွေ ဥယျာဉ်ဟောင်းသက်တစွဲ
 သည်။ ။ ဝေရာဇ်ပန်းပန်း ၊ တည်တညှိ ပျမထွားသော သံစွဲ မှား ၊
 စည်းဦးခတ်သော ဝေပျမစိုက်ကုန်းအိုး မှား ၊ ပျမကွင်းလမ်းမှား ဝှေ့ဝှေ့
 အတုဖန်ထားသော လိုဏ်းမီးက ဥယျာဉ်ကီး၏ အလွန်ကို ပျမညှိ
 ခြေပေးနေ ဖုန်သည်။ ။

လိုဏ်းဝှေ့ ဆွဲထားသော ဝေရကောတာမ္ဗ ခေါ်ပျမဖုန်ညှိသည့် ဝေရေရာ
 ဝေရေခွန်းမှား တလှေ လှေ တဖြားဖြား ပန်းထွက်နေဖုန် သည်။ ။
 စံအိမ်ကီးမှာ ဝေပျမဟောင်းအိမ်ကီး ပျမစ၏။ ဖေလာရင့်စွမ်းသား သူ
 ဝေကောင်းမီးတစွဲက ဆယ့်ဝေပျမက ရာစုကြွေ ခေါ်ဆောင်သည်။ ။
 ခေါ်ဆောင်ကြွေ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကီး၏ အေမြစ် မီးဆွဲထား မီးဖြားဆုတ် ယုတ် လာ
 သောဝေဟောင်း ထိုအိမ်ကီးကို အဂ္ဂလိပ္ပမြစ် မီးသားစု တစွဲ အား
 လက်ဝေပျမဟောင်းဝေရာဇ်ခံခံဖုန်သည်။ ။ ထိုမီးသားစု မှ တစွဲ ဝေရေပင့် တနှု
 အခါလ အကန့် အသတ်ပျမဝှေ့ ငှားရမ်း ဝေထိုဦးပျမဝှေ့ ပျမစ၏။
 အိမ်ခွန်းမှား ကယုန်းဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ ခမ်းခမ်းနားနား ဂြိသည်။ ။ သို့ ရာကြွေ
 အိမ်ကီးမှာ အလွန်မင်း သက်လုံသည့် မဟုတ်သောဝေဟောင်း အိမ်ကီး
 ထားခဲ့သော အိမ်ဝှေ့ပျမဝှေ့သောကု၏ အကုအညီပျမဝှေ့ ဝေရေက ဝှေ့
 ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ စိမ့်ခန့်ခြံဝှေ့၏။ ကယုန်းသော အိမ်ခွန်းမှား ဝှေ့ဝှေ့
 စာလွင့် အိမ်ဝှေ့ထောင့်ဝေဟောင်း ပျမညှိပျမညှိခုံ မဂ္ဂလေသာသည့် ဂြိသံစွဲ
 အေကောင်းစား ဝေပျမဟောင်းလက်မီး ပျမစ၍ ခမ်းနားစပ် ကြွေရဝှေ့
 သည်။ ။

တစွဲခွန်းကြွေ ပိုကြွေပျ ဝေရေ၊ ဝေလပျမဝှေ့စနစ် တပွား ပျမဝှေ့
 မဂ္ဂလေသာဝေဟောင်း ဝေရေ ဝေရေက ဝေသာ မဂ္ဂကုန်းအခါခွန်းကြွေ
 ခေါ်ဆောင်အေခံ ခမ်းခမ်းဝေရေခွန်းဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့
 လိုဏ်းကုန်း က ဝေရေ ဝေရေခွန်းမှား အလုံအလောက် တပွားပေး၍
 အဆင့်ပျမဝှေ့သည်။ ။ အိမ်ကီးမှာ လည်း ကယု ကယုသားဝှေ့ ဝေရေ
 ဝှေ့ပျမ ပျမစသည်။ ။

ယခုအခါ ငြိမ်သော ဝေရေကွဲစပ်။ ဝေရေသည့် အုပွေကြွေသော ဝေရေ
 ကြွေ လသာခေါ်ဆောင် ကြွေ ကာ ဖေလာရင့်စွမ်း၏ အမိုးခွန်း ဝှေ့ဝှေ့
 စုလုံစွမ်းခြံဖန် ဂွေခွန်းမှားကို ဖုန် ညှိပျမဝှေ့လည်း ဝေကောင်း၊
 ခေါ်ဆောင်သော ဥယျာဉ်ကြွေ နားနားနေ အခါ
 ပျမခွန်းဝှေ့ပျမလည်း ဝေကောင်း တစွဲခွန်း ကြွေကို ကုန်းစေသည်။ ။
 သူသည် ဤအိမ်ကီးသို့ ဝေပျမဟောင်းဝေပျမလုံစွမ်းခေါ်ဆောင် ပထမကြွေတီ
 ပတ်စွန်း ကြွေ သာသော ဂွေခွန်း မှားကို လိုဏ်းဖုန်ညှိပျမဝှေ့ပျမဝှေ့ အခါ
 နုပျမခွန်းခွန်း။ ဆယ့်ဝေရေခေတ် “ဘာဂျီ” နန်းဝေတာဝှေ့ဝှေ့
 ဆယ့်ဝေပျမ က ရာစုခေတ် “ဦးစီ” နန်းဝေတာဝှေ့ကို
 ပြားဝေရကညှိဝှေ့သည်။ ။ သ မိုင်းဝှေ့ ဝေပျမဟောင်း

ဘုရားရှိခိုးကောင်း မီး သို့၍ ပြားလည်းသည့် ။ လ မှားအို
လမှားခေါ်ဟောင်းမား ထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ခေါ်ခေါ်လူလူ
လောကကြား နေခဲ့သည့် ။ သို့၍ သာယာဝိသေသနိဋ္ဌိတော အသိမိတုံကြမ်း
ဝံ့ဝံ့ဝံ့ နေလေသော သို့မဟုတ် ညစာစားရန် တစ်ခါ စမိသံသို့
သိပ္ပံကြံကုသိုလ်တော။ ဥယျာဉ်တွင် လမ်းလျှောက်ပုခင်းဝံ့ဝံ့
စာဖတ်ပုခင်းတို့၍ ကိုသာ ပို၍ ခံမိ နေတော့ သည် ။ ပိုင်းပိုင်းဂိုလာ၍
အူပင်ကွင်းလည်း ဖိယက ကားကလေးကို ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ
စမိပိုင်ဂိုခင်း မီးကိုသာ လွည့်လွန်ကည့်ဝံ့တတ်လေသည့် ။

သူ့စိတ်တွင် တမကဏ္ဍိ နယပေမ၏ ဂျာခင်းလောက ဘယျာခင်း ကမ္ဘာ
မလွတ် ထင်သည် ။ သိစွင့် ပန်းမနား ပြင်ပူပေးဆာခါ၊ ဝေပင် လာပဏ္ဍိ
ဂြိုဟ်ခါ၊ သံလွင်ဌား ပုရဇ္ဈာန်ကြီးနှင့် တပုံ စကဏ္ဍိနယပေမ၏ ဝေတာဝေတာဝံ
သဘာဝဂျာခင်းသည့် အလွန်သိ ယာလုပ်သည် ။

မေရီသည့် လပေသာ ဂျာခင်းကိုဟကည့်က ဘယျာနားကမ္ဘာ မခံစားခဲ့ရ ဖူးသော
စိတ်ဂျာ နှင်းဝေပါဝါးမီးကို အမှတ်တိုင် ခံစားရ၏။ မေရီ၏ ခါ ငြိမ်းမာ
လွန်သော ဝံ့ဝံ့စွာကြည့်နားခဲ့သည် ။ ယင်းနောက်ပိုင်း တွင်
အေမရိကန်တိုင်းစာပေဝံ့ဝံ့ ပတ္တက၍ ဝေပူနန်း၏ ဆင်္ဂဝေခွာခင်း၊
စုစုဆေးခင်းပုခင်းပုခင်းမီးကို အသိမိမိမိ ခံခဲ့ရသည် ။ ထိုကာလ
အကြောင်း ဖေလာရင်းမိသံသြ ကုန်းပုခင်းပင်မှ စံအိမ်ကီးကို ဌားရမင်းမည့်
ပုခင်းပေကာင်း လိုယု နတ္တိ၍ လွှဲယားက စကားကမင်းလွှဲမင်းလာသောအ
ခါ မေရီက ဝမ်းပေမာကမင်းသာ လက်ခံ၏။

ဤအိမ်ကီးတွင် စိတ်ပေလကတော်ကို ခေါ်ခေါ်လူလူ နေထိုင် မိမိ၏
အနာဂတ်တွင် အဆင်ပေပေ ခေါ်ခေါ်အကြံက ဘာလုပ်မည့်သည့် ကို
ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ပေပေ ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ပေပေ ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ယုံဟကည့်သော
ပေကာင်း ပုခင်းမည့် ။ အမှတ်တိုင်က ဂျာခင်းလောကအကြောင်း ဝေပူကို ခေါ်
လိုသုံးကာ လိုတရ ဘာပေပေ မေတာဝံ့တံ မေဟကင်း မဟက နေခွာရတား
သောလည်း ဝေပူဂျာခင်းပေသော အမှတ်တိုင်သည့် ဘဝကိုတော့
မရတော့။

ယခု အသိဌာနသို့ပြုလုပ် မဆိုးမဘဝသို့၍ ဝေရာကွဲ ရသည် ။ သို့၍ သာ
သူ့အေချာပေပေ ဝေပေခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ဝေပေပေ မှ ဝံ့ ။
လက်ကွက်ကား အကြောင်းပေသည့်မား အထိုကွေ့လက်ကို ဝံ့သေး သည် ။ ထို့အပြင်
ဝံ့ဝံ့ဝံ့ ဝေပေခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် မနည်းလှ။ အမှတ်တိုင်က ဘဝကုန်းကကဲ့သို့
လက်စွဲက စည်းဝံ့ဝံ့ ကမင်းဝံ့ဝံ့ သုံးခြံသားမည့်လွင်တော့ သူ့ အဖေ
တစ်ကွဲအကြံက ဝေကင်းခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ဆက် မှလုပ်သေးသည် ။
ပေးစရာဂိုသော ဝေပူခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် အေချာ အလည် ပေးဆပ်ပေးလို့
သူ့လက်စွဲက ပေဟကင်းပေးတစ်ပေးပေ ကန်

တော့မည့် မဟတ္တု၍ ဝေပူနန်းက ဝေပူဟပေခေမူ သူ့အေချာပေ
အေတာဝေလး ရင်လေးခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ။

ယခုအခါနှင့် တော့ ဝေပေခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်
မဂ်တော့။ မိမိ၏ အနာဂတ်တွင် အဆင်ပေပေခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်
ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်
ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်
ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သုဉ်အေဒုဗ္ဗေဝံ ဘယိစာကို ဆို တညညဝိဓဝိမ္မ ရန္တိဝံ ဝိဓဝိ ဗဟိဟု လညး
ကိုယုဂ္ဂန္တိယု ယံဟကညားစပါ။

သူ အဝလနားဝိဓဝိမ္မ ကြာလာခါနီးတြာ ဖခ္ဓဗြဟ္မာ ဦးလေး သြဟု
ခဏ္ဍလေးစားသော ဝေပေနသကံး တစဉ်းက သုဉ်လက် အသာပု တာ
ဟကတမ္မအပညာပုဗ္ဗေဝံစကားတစဉ်း ဝေပဟလိုက္ကည။ ဒီအခါနာ ဝေတာ
ကိုယုဂ္ဂန္တိယု ကနားမာဝေအာဝ၊ အားမာနဂါလာ ဝေအာဝ ဝေနဗိုလ် ကလွဲစပ်း
ဘာမ္မ ပုစရာ ပဋ္ဌရာ မဂ္ဂိဝေတာပါဘူး တုမရေဗ္ဗ။ မငးရဲဒါ ပုဗ္ဗညု ပဋ္ဌန္တိလ
ဝေတာ ငါအေနန္တိ ဘာမ္မ ဝေပဟစရာ မလိုပါ ဘူး၊ မငးက အဂ္ဂိလညး
ဂ္ဂိဝေသးတယ၊ ဝေစာလညး အလုနဝေစာတယ၊ မငးနောက္ကပ
အိမ္မဝေထာဝုပိဉ်းမယ ဆိုတာ ငါလုံးဝ သံသယ မဂ္ဂိဘူး၊ ဒါဝေပမ္မ တစုဝေတာ
ဝေစတနာနု သတိဝေပးခဏ္ဍယ၊ နောက္ကမ္မိမ္မ အိမ္မဝေထာဝုပိ မယျိရဌ
အခါစုတြာ မုပိပါနု၊ အမားသကံး မားလိမ္မ မယ၊ အဲဒီဝေတာ
မေဝိဋ္ဌကရာဂ္ဂိလ အတြာ၊ ဘဝဟကဌ ဝေဟံ ဝေကောဝံး ရဗိုလ် အတြာသိသာ
အဂ္ဂိထားစမီး အိမ္မဝေထာဝုပိကွေဝါ တုမ”

ဝေမရီသည ထိုစဉ် ဝေပေနသကံး၏ စကားကို ရယူစွဲသည။ သူက
“အိမ္မဝေထာဝုပိဉ်း” ဆိုသော စကား ကို မဟကားခဏ္ဍဝေတာ။
အိမ္မဝေထာဝုပိဉ်း၏ ခါးသီးသော အေတြာအဟကံ ကို သု ဂ္ဂုဗ္ဗေဝံလုံးလုံး
ခံစားသိဂ္ဂိစပါ။ တစါ ဝေသဖူး ပိဉ်းနားလညး စပါ။ သုဉ်အေဒုဗ္ဗေဝံ ဘဝ
“အက်ဗ္ဗေဝေထာဝု” ထဲသိုလ် နောက္ကပ တစု ပုပဋ္ဌန္တိစတု လုံးဝ မဂ္ဂိဝေတာ။

သိုလေသာ အုပစ္စ ဆနားဝေတာ ဝေတာဝေတာနားသည။ “ပုပစ္စန္တ လညး
မုပစ္စပါ။ မုပစ္စန္တ လညး ပုပစ္စတာ” ဆိုသော ဝေလာကသ ဘာဝသည
မန္တန္တသည။

ယရပဌ ဟကညဝိဝေတာ။ အေတြာအဟကံ ရဋ္ဌိကသော
ဝေပေနအိမ္မသကံးက ဆဌပုခဏ္ဍိတရား ပုပ ညုတြာပုဗ္ဗေဝံ ဝေပဟလိုက္ကသော
အိမ္မဝေထာဝုပိဉ်းကစာကို ယခု ဝေလာဝေလာဆ ဩဝံ ဝေမရီတ မစဉ်းစားခဏ္ဍ
စဉ်းစားဝေရစပါ။ စဉ်းစားဝေရဂ္ဂိသာမ က ယေနု ပေနတြာ ပဌ ပုပစ္စသည
၊ မညးသည ပုပတုပုပတ္တားသား ဆိုးပုပတ္တိက ခဲရေတာမည
အေပုခအေဒုဗ္ဗေဝံ ပကုဉ်းတိုးဝေရစပါ။ ဆာအဂါဩန္တ ဩန္တ ဝေသ
ဆယုဉ်းမိနစ္စန္တ ကေလးကမ္မ ဝေမရီထ သိုလ် ဖနားဆက္က သည။ သူသည
အေရီးဝေပဌကစပုဗ္ဗေဝံ ဝေလာဒိဗ္ဗယားဝေဝံ ဝေတြာဆိုရန် ကနား စမ္မိသိုလ်
ခိတ္တဝံးတြားဝေရာကမည ပုပစ္စဝေဟကောဝံး၊ သိုလေသာ ကနားစမ္မိသိုလ် မ
တြားမိ ဝေမရီးဝေဝံ ဝိဓဝေတြာတြားလုဝေဟကောဝံး။

ဒိဗ္ဗယားမ္မ အိန္ဒြိယပညိတြ အတြာဝေဝန ပုပစ္စသည။ သုဉ် ထံမ္မ အေရီးဝေပဌ
ခိတ္တဝံး ဆဌဝေခဏ္ဍခဏ္ဍာမ္မာ ဧကံ ဆာအါဩန္တ အေရီးပါဝေသ
ရာထိုးတစုဝေရာ ဝေပးလုဝေသောဟကောဝံ သာ ပုပစ္စသည။ ဆာ အဂါဩန္တ
ဤအခါ အတြာဝေဝံ ယံဟကညည။ ယဝံးရာထူးကိုလ် ညး အလုန္တမဝံး
လိုခဏ္ဍဝေသည။

ဆာအါဩန္တ ဝေမရီ၏ ဖခ္ဓသိုလ်ပဌ အိန္ဒြိယ ပဋ္ဌိညာဉ် ဝန္တမ္မ (အိဋ္ဌိအက္ခ)
တစဉ်း ပုပစ္စ၏။ အမးထမ္မးဝေကောဝံးတြာ တံဆပု (ဝေစိအက္ခိဌ) ပုပဌ
ခါးပုမ္မ၊ ဝေရသုလညး ပုပစ္စသည။ သူသည အိန္ဒြိယ ဝေဝံတြာ
အေရာကဝေပုမာကို ပုပညာယား ဆိုရာ ဘုရင့်အုပစ္စ ငါးဝေ တံတိ

ထမ္မားဆွေသည့် ။

ထိုကာလအကြောင်း မစဉ်မသက ဖုရေစင်နေသာ ပုပ္ပသယျားကို
စင်မပုံအေးခမ်းအောင် ထူးခြားခြင်း အပူ ခိုပွား၍ သည့် ။ အိမ်ယား၌
အိုင်အကွဲ အမေးထမ္မားမား အနက် အေတာ၍ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဖုရေစင်သု
အမေးထမ္မားသက ကာလကို အောင်ပျော်စွာ စပ်ဆုံးစေခဲ့သည့် ။ ။

သူသည့် စွမ်းရည်ပုပ္ပသော အဓိပ္ပာယ်ရ အရာပြကောင်းတစ်ခုစီ ဖုရေသည့်
။ သူက ခေါ်ဝေးမာသည့် ။ သိုလှေသား နည်းပရိယာယ ပြုစုသည့် ။ အာဏာပိုင်
ဆန္ဒသည့် ။ သိုလှေသား ရကံရောသည့် ။ သူတို့ကွဲယွင်းမှု တစ်
ဟုတ်တရားသည့် ။ ထိုလှေဟုကံလည်း ဟိန်းဝင်း၌ မြတ်လှ လူမီးမားက
သူတို့က သိဟုကံသည့် ။ အားကိုး ဟုကံ၏။

မေရီသည့် ဆာအဂါကြီးက ကေးလားဘဝကပင် သိကြမ္မာမေးခွင့် သည့် ။
မေရီ၏ ဖခင် ငွေယူယူကြွယ်ကြွယ် ဝင်၍ ကြည့်ကြားသောအခါ မေရီတို့
သားအမိသည့် အိမ်ယား၌ ကြွယ်ကြွယ်နေတတ် အဂလန် ဝင်သို့
ပုပ္ပသောဟုကံသည့် ။ ဆာအဂါမှာ ခြင်းဝင်း၌ ပုပ္ပသောအခါ တိုင်း
မေရီတို့ အမြင် သာ အစမဲတမ္မား တည်းခိုလေ့ ပြု ။ ။

ထိုစဉ် မေရီမှာ ကေးလားအပြုသော ပြောင်းသည့် ။ ဆာအဂါက မေ
ရီကေးလားအား ပြောင်းပေး၍ ။ အပူ ကပြမ်းသို့ ဝင်သွားသည့် ။ မေရီ
ဆယ့်ဝက်သို့ ကြွယ်ကြွယ် ရောက္ခာသောအခါ ဆာအဂါနှင့် အတူ ပုပ္ပ
ဟုကံသည့် ။ ပုပ္ပသောဟုကံသည့် ။ ဆာအဂါက မေရီထံသို့
မေးခွင့် လက်ဆွဲမေးခွင့် ခရစ်မတို့က ဆွဲမေးခွင့် အစမဲတမ္မား ပို
ပေး၏။

မေရီ အသက် ဆယ့်နှစ်နှစ်သို့ ရောက်တော့ မိခင်ပုရေစင် ပျော်ဟ သည့် ။

"မေမေသော သမီးခေရာမှာ ပြောင်းတော့ အဂါနဲ့ ပတ္တကိလ သိပ္ပံ
အေကြားခေါ်ဝင်နေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သမီးတော့ သတင်းမမလား၊ မထား
မိသားလား မသိဘူး၊ မေမေကတော့ သမီးကို အဂါက ခံစေနေပီ ထင်
သမီး"

မေရီက ရယူ၍ကွပ်း - "သူက အဘိုးဆက်ပါ မေမေ" "အဘိုး
မဆက်သေးပါဘူး၊ သူ့အသက် အခုမှ လေးဆယ့်နှစ်နှစ် ပြောင်းတယ်"
မေမေအသံက ခပ်ပျော်ပျော်။ သိုလှေသားလည်း မေရီက မေမေစကားကို
နားမေထာ။ နောက်မှ ဝင်၍ ဟုကံသည့် သို့ ခံစေသော မက
သယားပင်နှင်း၌ လက်ပိုက် သည့် ။ အဂါက မေရီ အကြံ
မဂလားလက်ဆွဲမေးခွင့် အိမ်ယားမှ အဖိုးတန် ပျောက်ကောင်း ပင်
ပေးပိုလက်ဆွဲသေး၏။

နောက်တွင် မေရီတို့ လူသား အိမ်ထောင်ရေး မေပုပ္ပသော
ဟုကံသည့် သိုလှေသောအခါ တိုင်းလည်း အဂါက စိတ်ခံမေးမသာ ပျော်စွာ ရ၏
။ ဟုကံသည့် မှုကံသည့် ကြွယ်ကြွယ် ပျော်စွာ၏။ အိမ်ယား၌ ကြွယ်ကြွယ် အမေးထမ္မားကာလ
စပ်ဆုံးသောအခါ ဆာအဂါသည့် အဂလန် ဝင်သို့ ပုပ္ပသောသည့် ။ မေရီ
အေဟုကံသည့် စုံစမ်းဟုကံသည့် အခါ အိတ်လေး၌
ဖေလာရင်းမိသို့ ပျော်သွားသည့် ပျော်စွာ သိုလှေ၏။

သည့် ဟူကားထဲပြင် သူက ခေမရိထံသို့၊ ဆက်ီးဟူကားဆက်ီးဟူကား လာ
ေရာက္ကည့်တုံ့ေလို့ရှိသည့် ။ အစေတုံ တစ္ဆေ၊ ဝံ့စွေတုံ၊ နေတုံ တေ
တုပည့်ဝံ့ပုပည့်ဝံ့စွေတုံ တစ္ဆေတုံ ဝံ့စွေတုံထံ နေလို့ရှိသည့် ။ သည့် တေတုံ
အဂါ သည့် မိမိအား လတ္တပွင့်တေတုံဝံ့ရန အန္တ၊ စေတုံ
ဆိုဝံ့စေဟူကားဝံ့ ခေမရိ သေဘာပေါ်ကွေတုံသည့် ။

သူ ငါ့ကို ခ်စွေနေတာ ဘယုံေလာက္ကီး ဟူကားပီလဲ။ ဘယျနံးက မ်း စပီး
ခွေတာပါလိမ့်။

ေမရိသည့် အတိတ္တိ၊ ပုပနေတြးဟူကည့်သည့် ။ သူ ဆယျွးဝံ့စွမီး
အဂ္ဂုယျတည့်ကပု ပုပစုေကာဝံ့ ပုပစုမ္မည၊ ထဝ္ဋ၏။ ထိုစွေ အဂါသည့်
အဂ္ဂုယျဝံ့စွေ ခြေဝံ့စွေ ပုပနသည့် ။

ထိုအခါ၌ ဓေမရိမှာ သူ ဓေမရိတုံသလို ကေလးတစုေယာက မဟုတုံေတာ။
အပေတုံထံ ဆယုံေကာသုဂ္ဂုယျ မ်းမေခါကေလး တစုေယာက
ပုပစုေနေပီ။

ေတြးဟူကည့်လို့ကွေ သူ့အခါဝံ့စွေ သူ့သစတတရးကို ေလးစားစရာ
ေတာ တေကဝံ့စွေလို့ပါ၏။ သိုေသာ အသက္က စကားေပုပသည့် ။ အသက
အဂ္ဂုယျ ကြာဟပြနံးလှသည့် ။

ဟိုကွနံးက ဓေမရိမှာ ဆယျွးဝံ့စွေ။ အဂါက ေလးဆယျွးဝံ့စွေ။ ယခု
ကေတာ ဓေမရိက သိုးဆယျ။ အဂါက ငါးဆယျေလး။ ဝံ့စွေယျေလးဝံ့စွေ
ဆက်ီးမ်း တေတုံ ကြာေနေ၏။

သို့ေသာ တစ္ဆေ ဟူကည့်လို့ကပုပနေတြးလည့် ဆာအဂါမှာ သာမန
အဂ္ဂုအက တစုေယာက မဟုတုံ။ ဝံ့စွေသံ ထဝ္ဋကွေေသာ ပုဂါ
လွှက်းတစုေယာက။ နေကွေလည့် ရာထူးေတြ တစ္ဆေပီးတစ္ဆေ
တကွေဝံ့စွေသေးသည့် ပုဂါလွှက်းတစုေယာက။

ေလာေလာဆယျွေ ဓေမရိမှာ မိခန္ဓကီးကလည့် ကြလွှာ်းခဲပီ ။
ေတြးနီးေသာ ေတြးမီးသားခံဝံ့ ဆို၍ လည့် အားကီးစရာ တစုေယာကွေ
မဂ္ဂေတာ။ သူ့အဖို့ ေလာေလာဆယျွေ အရဝံ့စွေဆံး မတုံေတြဆို၍
ဆာအဂါမ တစား တုစား မည့်မိ မဂ္ဂေတာ။ သူ ခန္ဓေလးစားသူ ဆို၍
လည့် ဆာအဂါအပု ဘယျမိ မဂ္ဂေတာ။

ငါ့ကို စွေးစားခံနေပေးရင် သိပေကောဝံ့မှာ ပဲ။ ဒါမ ငါ့အေနဲ့ ကိုယ့် ကို
ကိုယ့် ပိုငှာဝံ့စွေဆံးပုပတုံ ဝံ့စွေ ဟို ဓေမရိက ေတြးမိသည့် ။

သူ့ကို ဘယုံေနေရာတြေ တြေဆံ့ ညွေ့ရပါမည့်နည်း။ ညွေ့နံးဆက်ီး ထဲမှာ
ပု ညွေ့ရမည့်နည်း။ ညွေ့နံး ဆက်ီးထဲမှာ က ဆယျွးရာစု နာမ ညွေ့ကော
လူငယ်နံးခါမရာ ဂါလန္တုယျ၏ နံရံကပု ပနံးခါကားမ်း ။ ရ နေ စနံးေခတု
စားပြ၊ ကလားထိုင်း ဝံ့စွေ အပြနွမ်းနားလှပသည့်
ပနံးတြးမီးပေဒသာဆက်ီး ရှိသည့် ။ ထိုေဟူကဝံ့ ညွေ့နံးဆက်ီးထဲတြေ
လက် တြေဆံ့လို့ သိပီး ခမံး နားေနေမည့် ပြေေပုထိုငှ ဆနံးေနေမည့်။
မိတ္တိတြေတု မဂ္ဂတ သိပု စပီး တဝံးကပုေနေမည့် (သို ဆိုလို့သိပြကို
လသာေဆာဝံ့ စေတုံေမာဝံ့ေနေသည့် က ပို၍ ေကောဝံးလိမ့်သည့် ။

မေရီသည့် ပံ့ပိုးပံ့ပိုးဂြိုဟ်လွှာ လသာဆောင့်၍ ထိုက ဖေလာရင့် ဗမီဒါ
ဘယုတော့မှ မစင်းပေါ်၍ ဝေသာ ဆည့်ဆဲးဆဲးကို တမကွာ ဝေသာ
ဟကည့်ဝံ့နတတ္တည့် ။ လသာဆောင့်၍ ဝေသာဆဲးဆဲးသည့် ကိန်း ဆဲး
ခန်းဆဲးလည်း မီးဝံ့ ။ အမ္မတထံ ခရီးသြားဟန္တံ သေဘာ လည်း ပို၍
ဆန္တည့် ။

အကယု၍ ဆာအဂါက ခါဇ္ဈိန္ဒြာလုံလည်း သကုသောဌကု သာ
လကွကည့်သောကုသော ။ မနာ စားရင်း စကားပေပုဟရသည့် က ဝံ့
သောကုလုံးအကြံကို ပို၍ အဆင့်ပေးဝံ့သည့် ။ နေရာတိုင်းက ဝေသာ
အေပုခအေနုဌကု အကုတ္တိဆုံး ပုဖစ္စသည့် ။ ဟိတ္တကိးဟန္တကိး လည်း မဂ္ဂိလှ။
အလန္တမင်း စိတ္တုယဉ္ဇရာ လည်း မေကာင်းလှ။

လသာဆောင့် ဝေသာတြာ ခညိုင်းမီး ပုဖစ္စ ခိုက္ကားသော လိ ဝေသာဌာ
ဂ္ဂိသည့် ။ ပန်းဝေသာ ဝေသာ ဆာဆာ ဖူးပြင်သော ဝေသာကု
ဝေသာတံပန်းအိုးဆဲးမီး ဂ္ဂိသည့် ။ ဝေသာ လကုန်းတန်းကို ဝေသာကု သား
ပုဖစ္စ ပုပိလုဟည်း ။ ဝေသာတန်းဝေသာတြာ ဝေသာကုအိုး မီး
အကြာအဝေးညီ စိတ်နားဆဲးသည့် ။ ဝေသာ အခြားတစ်ခု တစ်ကြိမ်
သူတောဝေသာကုပုဟောင်းဝံ့ ။

မေရီသည့် ဆက်မူလားထိုင်ဂ္ဂိညာဏ်ပေတြာ လုံသော ။ အိမ္မဝေ နိကာ
လကွကည့်ယု၍ ဝံ့ လာသည့် ။ ဘုရား ကုလားထိုင်တု တစ်ခုကို ဆာအါအကြံကု
အဆင့်ဆဲး ဆဲးသည့် ။

ဝေသာကုကု တိမ္မတောဝိ မိမ္မာ ကုသော ဟကည့် နေသည့် ။
ဝေသာကု အဝေးဆဲး ဖေလာရင့် မိမ္မာသည့် ဇ္ဈိန္ဒြာ ပြောခင်း၏
ဆည့်ဆဲးရာပုဖစ္စ အလှဆဲး လေ့နာ၏။

ကားရပ် ဟကားလိုကုသည့် ။ ခဏဟကားတော့ နိကာ၏ ဝေသာကုကု စိဂ္ဂိသည့်
ဆာအဂါကို လသာ ဆောင့်၍ ဦးဆောင့် ဝေသာလှသည့် ။ ဆာအဂါမှာ
အရပ်ဂ္ဂိဂ္ဂိဝံ့ ဝေသာဝေသာဝေသာဝံ့ ဝေသာဝံ့ ဝေသာဝံ့ ဝေသာဝံ့ ။ ပုံကေသာ
အေကုသော စား အျာ ဝေသာ သကုလကု ဝေသာကို သည့် ဝေသာ ဝေသာထားသည့်
။ ဦးထုတော့ အနုကုရာ ပြနားတု ဦးထု။ သူကု ဟကည့်သည့် မှာ
အားကစားသမား တစ်ဝေသာကုဝံ့ တူ လှသည့် ။ သူပုဂ္ဂိုလ် ခုသားမီး
ကံက္ကေရိသည့် ။

ဦးထု ခြံဗေတိုကုသောအခါ နကုမောဌပီး ညီညီညာညာ ကြွနာလိ
မုသော ဆဲးမီးကို ပုမု သည့် ။ ဆဲးပုတစ်ခုဆဲးမီး မဂ္ဂိသေး။ အိ
းဂိယေနေရာဝေသာကု သူမိကုတက
ဝေသာကုဝေသာကုကုနာ၏။ မကုတ က ဩဩယု၊ မေးဂြိုက
ကားကား၊ ဝေသာဝေသာကု လင်းယုနုဝေသာဝံ့၊ ထွက်သော
မိမ္မာဝေသာကု အျာ ဝေသာ မိမ္မာမီးက နကုဂြိုသေးမီး အားမန္တပည့်
ဝေသာ ။

သူပုအသက္က ငါးဆယ့်လေးဝံ့ လား။

သူပုဂ္ဂိုလ် ဟကည့်ပီးပေပုဟရလုံသော လေးဆယ့်လေးဝံ့ တစ်ခု
မဂ္ဂိသေးသူ တစ်ဝေသာကု ထင်သည့် ။ တကယုတော့ သူသည့် ရ ဝေသာ

အသက္ကုပြုကြ၍ ရဝှ်းကြာ ဝေခံနေ လေ့နသု တစွေယောကွ၍ ပုဖစု၏။
သူ့ပြုပွဲ၌ မာန္နာန ကဝှ်းစပီး ကိစ္ဆေရအုပ်ညှံ ဂြ်နေသညှံ ။ ပုမ နှံ၌ ပုမခွံး
လေးစားမရေသာ ဥပဓိဂ္ဂပွီး၊ ကိယုတ္တိယု ယုဖုက ညှံး အုပ်ညှံဂြ်သော
ဂြ်ပွီး၊ ဘယှံအတ္တခံ ဘယှံပုမအေခမ်း ဝှ်းဝှ်း ရှိ၍ရ ဘယှံဝှ်း
အဂြ်းဝှ်းမေပးသညှံ လူစားမီး ပုဖစုေဟကာဝှ်း ပေပုလှ်နေ၏။

သူက အခိနုပုဖီးမေနေတဘဲ လိုရဝှ်းကိစသကို တနးေပုဟသညှံ ။
"လောဒ္ဒိးဖယားက ဒီနေ၍ မနကွဲ ငါ့ကို ဖုနးဆက္ကယု၊ သူက ငါ့ကို
ဘဂလားပုပညှံယု ဘုရင့် ရာထူးကို ပေးတယု၊ သူတၢ် က သက္ကိတ
ပုပညှံယှံဟကာဝှ်း ဘာမ မသေသးတဲ့ လူသစွေယော ကိ မနၢ် ခ်ဉ္စုး၊
ဒေသိခိယုေပမအေဟကာဝှ်း ကြဟမုးစပီးတဲ့ လူကိုခ နၢ် ခ်ဉ္စုကတယု"
"အဲဒီေတော့ ... ဦးက လကွံလိုကွံဝီ ဆိုဝါေတာ့" "ဟတ္တယု၊ လကွံလိုကွံ၊
ဒီရာထူးက ငါ အလိုခိဉ္စုး ရာထူး တစွဲပဲ" "ကြဟန္တဝှ်းသာဝါတိယု" "ဒါေပမဲ
ေဆးေဝှ်းစရာ လိုပုနးေတြ အမားဆကီး ဂြ်သးတယု၊ ဒီနေ၍ ညေန ငါ
လိလန္တု ညှားရမယု၊ အဒိကမ္ပ ကနးေကို ေလယာဉ္စိးမယု၊
ဝှ်းစက္ကီးရကေလာကေတော့ ဟကာလမ္ပယု၊ ေတာ့ေတာ့ေတာ့
စင်းေတြ ခ ရာ ေကာဝှ်းမာ ပဲ၊ ဒါေပမဲ လောဒ္ဒိးဖယားက ငါနၢ် ခ်ဉ္စုး
ေတြခခ နေတယု" "ဟတ္တိတယု၊ ဒါ သဘာဝက်ဝါတယု"

ဆာအဂါ၏ ပါးလးတစပီး တဝှ်းမာေသာ ဝှ်းတမုးအစုံတြ အုပီးရိပ
နးဉ္စုးဉ္စုး၏။ သူ့မိလ္လိးမားက ဝှ်းညှံစာ အေရာဝှ်းေတာက္ကဟကသညှံ ။

"အေ ငါ လကွံရမယု ရာထူးက သိပေရးဆကီးတယု ဆိုတာ မဝှ်း လညှံး
သစပီးသးပါ ေမရိ၊ ဒီ ရာထူးမာ ေအာဝှ်းေအာဝှ်းပုမဝှ်းပုမဝှ်း ခြမုးေဆာ
ဝှ်းရဝှ်း ငါ့ရဲ အနာဂတ္တဝတစုေလ္လိး ေအာလ္လိးဉ္စုးရမာ ပဲ"

"ဦး ေအာဝှ်းပုမဝှ်းဉ္စုး ကြဟန္တလညှံး ကိနးေေသေပါကု ယုဟကညှံ
ဝါတယုေလ"

"ဒီရာထူးက အလုပေတြအမားဆကီး လုပမယု၊ တာဝန္တေတြ အမား
ဆကီးယုရမယု၊ ဒါေပမဲ ငါ မေဟကာကွါဉ္စုး၊ ငါက ဒီလူ အလုပီးမ္ပ လုပ ခ်ဉ္စု၊
ဘဂလားပုပညှံယု ဘုရင့်ဟာ ပုပညှံယုစုးမာ အဆကီး ဆုံးပါ ဘုရင့်၊
နနးေတာဝှ်း ဆကီးကယုမုးနးတု စအမ္ပေတာဝှ်းမာ နေရမယု၊
ဝှ်းဝှ်းေတာ့ ညေဝှ်းပဲ ေတြ အမီးရိနၢ် ညေဝှ်းရမယု"

သူ့စကားက ဘာကို ဦးတညှံေဟကာဝှ်း ေမရိ ခ်ဉ္စုးေသေတာေပါကု
လိုက္ကညှံ ။ သုေယာ သူက ဘာမ္ပ ထဝှ်းပုမဝှ်းေပးတ ပုပီး၍ သာ နား

ေထာဝှ်းေသညှံ ။ တကယုေတာ့ ဆာအဂါ၏ စကားေဟကာဝှ်း ေမရိ၏
အ တြာဝှ်း စိတ္တဉ္စု လးပုဂ္ဂးေခမ်၏။

ဆာအဂါက ဆက္ကေပုဟသညှံ ။ "တကယုေတာ့ ဒီလိုရာထူးမီးကို လကွံမယု
လူတစွေယောက္ကတြ က အမ္ပေထာဝှ်းတစွေယောကု လိုကွံ လိုအပ္ပယု၊
လူပုလုတြတ္တ စွေယောက္ကနၢ် ဒီရာထူးကို တာဝန္တေေကက
ထမုးေဆာဝှ်းဝှ်း၊ ဆိုတာ လုံးဝ မတြယုး" "ဦးရဲ၊ ဆကီးကယုမုးနးလုတဲ့
အဆဝှ်းတနးေကို မွေဝှ်းစားဝှ်းယု အရညှံခဝှ်းပုပညှံ အမီးသမီး ေတြ
တစွဲဆကီး ဂြ်မာ ေသခါဝါတယု"

ဤစကားကို ခေမရိက ဟန်ဆာဌေး မဂ္ဂိဘဲ တကယ့်ဂိုးသားဗြာဟ္မဌာ
ပေးပုဟလိုက်၏။

"ငါ အိန္ဒိယဒို့သ္မိန္ဒြာ နှုတ်စွပေါင်းသုံးဆယ့်တိ နေ့ခွဲပေမယ့် မင်းက ဒီ လိုပဲ
ပေးပုဟလိုမိမ့်သ္မိတ္တာ မသိဘဲ မေနဲ့ပါဘူး ခေမရိ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့အေနနဲ့
ကံဆိုးတာတစ်ခုကော မိန်းမကြ အမားသက် ပြီးပေမယ့် ငါ နှုတ်စွက
ပုမတုံးရိုးတို့ လူက တစုံလောကလုံးမှာ တစုံမောက္ကညွှန်းပဲ ပြီနေတယ်
လေ"

ဟော... ဂျမားဦးကော တညညွှန်း လာနေမယ်။ ခေမရိက
ဘာပုပန်ပေးပုဟရပါမည့်ညွှန်း။ လက်လိုက်မှာ လား၊ ပျဉ်းပယျာဏမှာ လား။
ဘုရား... ဘုရား .. လောကမှာ ဆုံးပျတ် အခက် ဆုံးဆိုတာ ဒီလိုကံစခမ်းကို
ပေးပုဟတာပဲ ထင်ရဲ့ပဲ ။ ဆာအါက ခေမရိအား မသိမသာ စေ့ဖက်ညွှန်း
အကခတုနေသည့် ။ စပီးတော့မှ သူက ဆက်ပေးပုဟ ပုပန်ည့် ။

"ငါဟာ မင်းကို ကုပဲဆံပည့်ပုပုလေးနဲ့ ခံတိတ္ထကလေး အပြုတညွှန်းက
ခံစနေခဲ့တယ်၊ ပေးပုဟရင်း မင်း လုံးဝမသိတဲ့ အောက်ကင်းကို ငါက
ပေးပုဟပုသလိုမိန်း ပျဉ်းစနေမလား... ဟင် အို... သူ့စကားက ဘယ်ပြီလိမ့်။
ဘယ်ပေးပုဟရမှာ ပါလိမ့်။ ရယ် ပုပုတ္တာပဲ အောက်ကင်းဆုံး ပျဉ်းမိမ့်သ္မိတ္ထာ
။ သို့သော် ခေမရိက မရယ့် ပုပန်ပေးပုဟလိုက်ည့် ။ "အို... ဦးကလည်း
အခပ်တယ့်ဂိတာတော် လာပေးပုဟနေပုပန်မယ်" "အခပ်တယ့်ဂိတာ
ပေးပုဟနေစိက မဟုတ်ဘူး ခေမရိ၊ နှုတ်လုံးသားခေမ တာနဲ့
တကယ့်ပေးပုဟနေတာပါ၊ ငါ့ဘဝမှာ ငါ ပျဉ်းပေးပုဟရတဲ့ မိန်းမ
ခေမာတော်ထဲမှာ တော့ မင်းဟာ အလွတ်ရငွေပါပဲ၊ ခုပုပုတုံးရိုးစရာ
အောက်ကင်း ဆုံးပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့အေနနဲ့ မင်းရဲ့ ခေမတိုက်ပုပန်ကို
မရဲငဲ့ ဘူးဆိုတာတော့ ငါ သိပါတယ်၊ ငါက မင်းထက်
အသက်နှုတ်စွယ့်ဦးစွာ

တောင့်သက်နေတယ်၊ မင်းခေမနေနဲ့ မှ အတုတလောကဂ္ဂိတဲ့ လူ၊ မင်း
အပီပေါ်တုတ္တ ပေးပုဟတာတော့ ငါ့ကို ခေမတုတောကပုပန်နေတို
ပေါပေးပုဟတာတော့ အဘိုးသက်လို၊ ထင်တယ် မဟုတ်ဘူး" "အို..
မထင်ဘူး၊ ကြည့်နဲ့ အဲဒီလို ဘယ်တော့မှ မထင်ပါဘူး"

ခေမရိက မသားတစွက အမိန့်စွကပုပန် ပုပန်ပေးပုဟလိုက်ည့် ။ "ခေမာလေ၊
ဘယ်ပုပန်ထင် မင်းအေနနဲ့ တကယ့်မင်း အမှတ်ထင် ကွဲပြားတဲ့
အခါကော မင်းနဲ့ ပြုမူပေးပုဟတာတစုံယောက္ခိ ပြီးမှာ ကော
သဘာဝက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါ တစွတော့ စကားစပဲ မိ တုန်း ပေးပုဟပါရစေ၊
မင်း အမှတ်ထင်ပုပန်တော့မယ့် ငါ့ဆီကို စာနဲ့ လည်း ပေးပုဟခဲ့တယ်၊
ပါးစပဲ့ လည်း ပေးပုဟခဲ့ တယ်။ အဲဒီတုန်းက မင်းတို့ အမှတ်ထင်ရေး
သာယာခမ်းပေးပုပန်ခေမလို ငါ တကယ့်ခေမတုတောအပုပန်
ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်၊ နောက်ပိုင်း မင်းတို့ အမှတ်ထင်ရေး
အဆင်ပေးပုပန်ကောင်း သိရော ငါ့အသက်အကယ် စိတ်ကောင်း
ပုပန်ရတယ်။ ဒါ ကိုတော့ မင်း အလေးအနက် ယုံဖက်ညွှန်းစေခွင့်တယ်"

"ဒါကော အဲဒီတုန်းက ကြည့်တို့ အမှတ်ထင်ပုပန်တာ အသက်ပြုလည်း
ငယ်ကေးသားတာ ကိုး" "အဲဒီအခါစပဲ အတိတ် ပုပန်ကညွှန်း ကွဲပြား
ခေမာကော ခေမရိက အမားသက် စီး ဆင်းသားဖက်ပါပဲ ခေမရိ၊ ဒီတော့

အဲဒီ အခါနီးက မင်းနဲ့ ငါ အသက်ပြုပွဲ ကြာချာမးကို မင်းက အေးလး အနက် ထားခဲ့သလို အခုအခါနီး လည်း အေးလးအနက်ထူးနေတုန်းပဲ ပြောင်းမလားလို့ ငါ ခြေမိတယ်။"

ကျွန်းခြေက လှေယာဉ်နဲ့ ဝေပျာရကတော့ မေးခြင်း ပျစည်။ ။ ထိုနေ့မှာကတော့ မေပျာတ် နေလိုက်ပီး သူ့စကားကို သူ ဆက်ပျော့ပျော့ကပ် ပိုကောင်းလိမ့်မို့ ချစ်ရက် ယူဆမိ၏။

"ငါဟာ ငါ့ကိုယ် ကံနားမသွန်မင်းအောင် အစမဲတမံ သတိထားစဉ်း ပျံ့ပျံ့နေထိုင်ဖို့ မေးရိကဲ့။ ကိုယ့် အသက်လည်း ဘယ်တော့မှ မပြတ်ဘူး၊ ငါ့အသက်ကံနားမသွန်မင်းအောင် အစမဲတမံ မေပျာတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဆိုးဆုံး အခါကတော့ အသက်ကံနားမသွန်မင်းအောင် မင်းက အပြုလို့ ဝ မက်တဲ့ အပြင် အရှေ့ထဲကတော့ ပိုလွှာ လာတာပဲ။"

မေရိက ပျံ့မိသည့် ။ "ဦးကို ဖွဲ့ကညွတ်က နည်းနည်း စိတ္တပိုင်းကောင်းနေသလိုပဲနော်။ ဦး ဒီလို ပျံ့စွမ်းမို့ ကြာနွဲ့ ဘယ်နှုန်းကမ္မ မေပျာတ်ဘူး၊ ဦးက အဓိက နဲ့ စိတ္တပိုင်းက ပိုကောင်းလာတာ မဟုတ်ဘူး။"

"မင်းက တောတောတောတောကတော့ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းပျော့ပျော့ မွန်တယ်၊ ငါ စိတ္တပိုင်းကောင်းမိတယ်၊ ငါဟာ သံမဏိ လူ သားတစ်ယောက် ပျစည်ပေမယ့် ဝေပျာရကတော့ မင်း လက်ထဲ က ဝေရလို ပျစည်တယ် မေးရိကဲ့။" "ဒါဆိုရင် ဦးက ကြာနွဲ့ကို ရည်းစားစကား ပျော့ပျော့နေတယ်၊ ကြာနွဲ့ ထဲမှာ မွန် လားဟင်" "သိပ္ပံနော်၊ မင်း ထိညွှန်သြားသလား၊ အဲဒါသြားသလား"

"ကြာနွဲ့ ဘယ်မှ မွန်မိပါဘူး၊ ဦးကို ကြာနွဲ့ ဘယ်လောက်ထိ ခ ငွေလေးစားတယ်၊ ဦး အသိပဲ၊ ကြာနွဲ့ ဝေပျာရကတော့ လူဝေပျာရကတော့ ဦးဟာ အတောအသိပဲ၊ ဦးက ကြာနွဲ့ကို လက်ထဲမှာ ပျော့ပျော့ လာတော့ ကြာနွဲ့အေးနဲ့ ဝေပျာရကတော့ မွန်မိတယ်၊ ဝေပျာရကတော့ သာမိပါ တယ်"

"ဒါဆိုရင်... ဒါဆိုရင် ... မင်း .. ငါ့ကို... ငါ့ကို... လက်ထဲမှာ ပျော့ပျော့ လားဟင်..။"

မေရိက ဝေပျာရကတော့ အမေပျော့ပျော့ကတော့ စိုးရိမ်တစွာ ပျစည် ပေပေသြားသည့် ။

တကယ် ဆိုသော ဆာအါအား ပျစည်ပျစည်ကတော့ အေးရော၊ ရာထူး ဝေပျာရကတော့ လုံးပျစည်ကတော့ မပြတ်။ တကယ်လား ပျစည်ကတော့ ဘုရား ကတော့ ပျစည် ဆိုသည့် ကလည်း ရေခဲခဲသော ဆုလာဘ်ကတော့၊ မင်းသား တစ်ယောက် ဖွဲ့ကတော့ သိ၊ တထိတနား ခမင်းခမင်းနားနား နေရမည့် ဘဝ။ လက်ထဲမှာ နေထိုင်ပျစည် အောင် ခိုင်းစေရော အမေ တောတောတော လက်ထဲမှာ မွန်မိတမံ အရာထမင်းဝေပျာရကတော့ တစုံ သက်။ "ဒါနဲ့ ဦး ခရီးကြိုက် ဝေပျာရကတော့ ဖွဲ့ကမယ့်နော်"

မေရိက ဆာအါအါ မေးခြင်းကို တိုက်ပျစည်ပျစည် မေးခြင်းပျစည် ပျစည် တုံ့လှည့်သည့် ။

"ဟုတ်၊ သုံးရက်လောက်ကတော့ ဖွဲ့ကလိမ့်မယ်။ ဝေပျာရကတော့ သားက လန့်နီ ပျစည်ရမိပါ ပြီတယ်" "ဒါဆိုရင် ဦး ပျစည်တဲ့ အခါမှ ကြာနွဲ့"

မေရီသည် တစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းကြည့်ခွင့်ကို ခံစား
 နေတာနဲ့၊ တစ်ခိုင်းတစ်ချိန်မှာ ကြုံလို့မိနေကြတဲ့ စိတ်ကလေးတွေနဲ့
 သိထားသေးနေတာနဲ့ ဆာအဲဒါက မေရီအား ဝေခံစားလျှမ်းတစ်ခု
 ပေးထားခဲ့သည်။ ဖေလာရီနဲ့မိတ်ဆုံ၊ တစ်ယောက်တည်း ပြားသည့်
 အခါတိုင်း ဝေခံစားလျှမ်းကို ကိုယ့်ခိုင်း မကြာခဏ ပြောပြပါ။ သို့
 ကတိကိုလည်း မေရီထံမှ အရေတောင်းထားခဲ့သည်။ "မေတော်
 အနီးရောက်လာရင် မင်းကိုယ်တိုင် ကြည့်လို့ရပါ။ လိုအပ်ပါက ဒါမှ ငါ

စိတ်ဝေးအေးရ မွာ ပဲ"

စိတ်က ဆာအပြီအကြက ကားတံခါးဖြင့်ဝေးသည့် ။ ဆာအဂါက
အက်-အိတ္တဲမှာ လိုရာ ငါးဆယ့်နှစ် တစ်ကြိမ် ထုတ်၍ စိတ်အေး ဝေး လိုက္ကည့် ။

"ဒီမှာ ငါ ဝေပုဟမယ့် စိတ်၊ ငါ ဝေလာဝေလာဆယ့် ခရီးကြကွရွာ ဂြိတယ့်။ ဝေဝေရက
သိုးရက ဗာကာမယ့်၊ ဒီနေ့ည ပါတိပြဲကို မင်း မမေလေးကို လိုက္က
ပွားဝေဝေတာ့တူး၊ အဲဒီဝေတာ့ သူ့ကားနဲ့ ကြက္ကားတဲ့ အခါ ဝေပုဆာလုံး ပျား
ကို ဝေးလို့ကွဲ၊ မေမနဲ့ ၊ သူက ဝေပုဆာလုံးပျားကို ယူပုဖဝေအာင့် ယူသြား
ပါ့မလို့၊ ငါ့ကို ကတိဝေးထားစဉ်းစဉ်း"

"ဟုတ္တဲ စိတ်ပါ ဆရာဆကီး၊ သူ့ကားထဲ ကြဗနောတာ့ ဆက္ကတ္တ
ညှံဝေးလို့ကွဲမယ့်"

မေရီသည် မိကုန်းတို့ကို အလွတ်သွားခွင့်ပေးသည်။ နီနာက ရောက္ခတာ ရာ
ဟိုစကား သည် စကား ဝေပတ်ရင်း စိတ်တွင်းဖြာဖြာ ဝေပတ် ရှိ
ဟုကည့်နေ၏။

နီနာမှာ အိပ်ရာ လိုက်နာ၍ မိသားစုဝင် တော်တော်ကားကား နေခဲ့
ရေသေ့ပုဒ်ကဲ့သို့ အင်္ဂလိပ်ကားကို အေတာလေး ဝေပတ်တတ်နေစေပေ။
မေရီမှာ လည်း ဤအိမ်ထဲသို့ ရောက် လာစဉ် ငါးလနီးပါးအကြောင်း အိ
တာလ် စကားကို တော်တော်ကား ဝေပတ်တတ် ဖြစ်ပေ။ ထိုလူကား သူတို့
ခွင့်

ယောက္ခာ ဘာသာစကား အခွင့်ခွင့် မရှိတော့ဘဲ ဝေပတ်တော် ဆိုရေသွင်
အဆင့်ဆင့် ဝေပတ် ဖြစ်ပေ။ ။ "ငါ မိတ္တူပုံသွင် သွား နေသလား နီနာ"
မေရီက မေးသည်။ ။ "မိမိလေးရဲ့ သဘာဝအရာတို့က လေ့နပ်သားပဲ၊
အဲဒါကို မမ လေးက အရာတို့ပင် ဖြစ်နေတာ ကြားနေတာ လုံးဝ နားမလည်။"

"ပါတီပြဲ လာဟုကတို့ အမီးသမီးဝေပတ်လည်း မိတ္တူပုံဝေပတ် အပီစား ပျာ
လာဟုကမှာ နီနာရဲ့ ၊ ငါက ဘာမှ မရသွင် ငြားရင် ဂုဏ်ရာသက် ဖြစ်
နေမှာပေါ့၊ ထိုလူက မေရီက အေပင်္ဂ အင်္ဂလိပ်လူလေးကို ဝေပတ် ။
သက် တင်ပြေးထားသော စံနည်းရတနာ လက်တက်မီးကို ဆည်း ။
ဖမ်းတော့ ဝေပတ်ဝေပတ် ပြီးထုတ်လေးကို ဝေပတ်လို့ကည့် ။

သူတို့ သည် အားပိုမရသွင်ပါး အနီးမှ စားတော်ကွယ်သို့ ငြား ဟုကရမည်
ဖြစ်ပေ။ ။ ယင်းစားတော် ဆည်း အစားအသောက်
တော်တော် မြန်သောဟုကတို့ နာမည်ကီးသည်။ ။ သို့သော် ပါတီပြဲကို စား
တော်ကွယ် ပြင် မလုပ် လဟာပင် ပျက်တော်ဝေပတ် ပြင်
တည့်တော်ကြမ်းမြေးရန် စီစဉ်သည်။ ။ ငါ့လည်း ဝေပတ်ဝေပတ်
လေကို ပြီးကုသွင် ပျက်တော်မီးမှ အိမ်အမှတ်တော်မီးကို လ
တော်တော်ဝေပတ် ပြင် ဖြစ်သည့် အလှန်
ဟုကည့်တော်စရာတော်တော်လို့သည်။

ပါတီပြဲပြင် ညှိတော်ပျက်ရန် မင်းသမီးသက်က အဆိုတော်
ယောက္ခည်း အဆင့် ဂုဏ် သည်။ ။ ယင်းအဆိုတော်၏ အသံမှ
တစ်ထူးတော်စားပေး မြေကွန် ကောတော်လို့သည် ဟု ဆိုသည်။ ။

မေရီက လက်ပြောအိတ် ကောက္ခလို့ကပီး - "ကဲ... ဒါဆို ငါ
ငြားတော်မယ့်" မိမိလေး ဝေပတ်တော်ဝေပတ် ဝေပတ်စေပေ ထင်ယ့်"

ဝေပတ်တော်ဝေပတ် မိမိလေးဝေပတ် တော်သည်။ ။ မေရီက ရယူ လိုသည်။ ။

"ငါ မေမ့ပါဘူး၊ ခုပဲ ယူမလို ပါ၊ ဒါနဲ့ ဒီဝေပတ်တော်ဝေပတ်က ဘာအသုံး ဝေ
မိလဲ၊ ငါတို့မှာ တယ့်သေတော် မကွယ်ပါဘူး၊ သေတော် ပျက်လည်း
သေမေလာက ဝေပတ်ကွယ်၊ ဖမ်းတော် ငါမှာ သေတော် ကိုဝေပတ် လိုလည်း
ဂုဏ် မဟုတ်။ ။ ငါ့ဆီမှာ သေတော်ဝေပတ် ငြားရင် ဘာမဟုတ် ညာမဟုတ်လဲ"

"ဒါပေမဲ့ မမက ဝေပျာဆွဲလို့ရတာကို ယူဆတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာသမီးဆီမှ ကတိပေးထားတာပဲ မဟုတ်ဘူး။" "အို... အဲဒီ ဆရာသမီးက အဂ္ဂဗုဒ္ဓကပါ။" "ဒီလိုပဲ မမလေးရဲ့။ ဝေယျာကံတို့က ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ ဝိညာဉ်လောကရဲ့ ဂုဏ်တော်တော်တော်ပဲ။"

သူက လကံပြုအိတ္တိဖြူးလိက္ခဏာ ။ "ကဲ... အဲဒီပစာညူး ထညူး"

မေရီသည် ကားပေတကု၍ အိမ်ရှေ့မှ လမ္ဗန်းကံလေးအတိုင်း
 ပျံ့လွင့်သွားသွားစေလိုက်ကာ သံတံခါးကိုတွဲ၍ ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ထိုမျှတကု
 နေလျှင်ပျံ့လွင့်သွားသွားစေလိုက်ကာ လမ္ဗန်းကံလေးမှ တစ်ဆင့် ဖေလာရင့်သို့
 သွားသော ပေတကုလမ္ဗန်းမသက်အတိုင်း စေလိုက်သွားခဲ့သည်။ ။ ။

သူက ပါတီပြဲသို့၊ စောစောရောက်ခဲ့မိ။ ညဓာကိုလည်း ပါတီပြဲ ကြီး
မစားခင်။ ပြစ်ပုဒ်များဝေတာမှ စံအမျိုး၏ လိုသာဆောင်ကြောင်း ထိုင်ကာ
တစ်ယောက်တည်း အေးအေးလူလူ စားခဲ့သည် ။

ကမ္ဘာ့ဝေဟန ဝိတပညာဥက္ကဋ္ဌ မိုးကုန်းဝေဟနဌာနချုပ် နာမည်သို့
ခံစားရသည့် ။ အေးမြစိတ်ကို မသိမသာ နှိုးဆော်ပေးသောလူများ

ယခုအခါ၌ မင်းသမီးသက်ီးကြွပ်ပို့ဆွဲတော့ ဝေပျာရေလာက အောင်
မခံမင်းသားတော့။ သိုလှေသား အပြန် နူးကွာထည့်။ စတင်ကောင်းပြီသည့်
။ အရပေမင်း တောင့်တောင့်မင်းတောင်း ပြောသား လည်း
ပြုပေသည့် ဟု မဆိုသား။ သိုလှေသား မိလ္လိလွသည့် နှစ်ခုကိုယူ အစီးအဆစ်
ပေးပျပေသည့် ။ ထိုလှေသားက ဝတ္တရကည့် လွင် ငွေယူနားကထကွင့်
တောင့်နေ လေ့နေသားသည့် ဟု ထင်၏။

မင်းသမီးသက်သည့် ခြင်းသည့် အေပုသစာတောကဲ့သည့် ။ မှတ်
ကွဲထားခဲ့သည့် ဟု ဝေပဟာကသည့် ။ သိုလေသာ ကိုယ့်ကြွယ်ဝ ရုက္ခ

အောင့် နေတတ္တ၊ ပူဖေသောဘေကာဝှံ ဘာမ မထိခိုက်၊ သိကရာမက်။ သူ
၏ထူးချွန်းသော အရည်ခင်းတစ်ခုကဲ့သို့ သိကြီးမင်းလိုသူမင်းခွင့်
သိကြီးမင်းအောင် လိုပွဲတည် ။ လိုက်ငှား ကလည်း သူ့ခွင့်
သိကြီးမင်းခွင့် ဖြစ်သည့် ။ သူ့ခွင့် သိကြီးမင်းရတာကို ဝိဇ္ဇာဖြစ်သည့်။

ပါတီပြုသို့ လာဟာကသမီး ကြွင့် အေဟ်ရီးကြွဏ္ဍာဟာကော သာ အဂ္ဂလိ ပျံမီး
မိလ္လာမင်း ကေရုဉ် ယဏ္ဍိလ္လာ လွှာသား၊ အတိလ အမီးသား၊ အမီးသမီး
ဆယ့်ဦးသောကုန်းဝှံ အဂ္ဂလိပျံမီးသား လူငယ် ပိုလီ ဖလငွါ
ပါဝင်ကသည့် ။ ဖေလာရသို့ မေရီ ခေရာကို လာ ဗပီးနောကို
ပိုလီဖလငွါခွင့် သိကြီးမင်းရင်းခွင့်ရသည့် ။ ပိုလီ ဖလငွါ မေရီ
အား အလွန်တူတေးနေဟာကင်း သူ့အေပဟာအဆိုးခွင့် အမူအရာကို
ဟာကည့်၍ သိသာလွှာ၏။

“ကြီးမင်းတော တမင်က မိတ္တိ၊ လာရတဲ့ လူ မဟုတ်ဘူးဟာ၊ မိတ္တိ လူ
မလာလို လူစားလာရ တာပါ” ပိုလီက မေရီခွင့် လိက္ခံးတူကင်း
ဝေပဟာသည့် ။ “သူ လာတာ စောစောတောတောကင်းတယ် မေရီ”
မင်းသမီးသက်က ဝေပဟာသည့် ။ “ဆာအဂ္ဂါက သူ ကိန်းကို ငြားရမယ့်
မင်းဆက်တော ကိုယ့် ပိုလီကို လွှာမင်းမိတ္တိကွယ်၊ သူက တျားအစီအစဉ်ကို
ဖက်ပီး လာခဲ့တာ” “အစွေတာ့ကိန်း သာ အတူတူ ညာစားရမယ့်ရင်
ကြီးမင်းတော တော လောကမှာ တျား ဘယ် ဖိတ်တု လုံးဝငြားမှာ
မဟုတ်ဘူး

ပိုလီက ခပျမ်းချမ်းကလေး ဝေပဟာသည့် ။ မင်းသမီးသက်က မူပီးခွင့်
ပျမ်းခွင့် ပျမ်းရင်း - “သူ အဖိတ်ခွင့်ကင်းက ဒီပြန် ဘယ်တော
လာမယ့်တာ သူက ဆက်တိုက်စပ်စပ် မေရီ ရဲ့

“ဒါဆို သူ့တောကိစ္စကြီးမင်းတို့ ဒီပြန် တောကရတာ ဝုဏ္ဏ ယူစရာပဲပေါ့
အစွေတာ့ကိန်းရယ့်”

မေရီက အဂ္ဂင်းတောကိစ္စသည့် ။ “မင်းက
တောတောတောဟာကကောကင်းတဲ့ လူဆိုးပဲ ပိုလီ၊ မင်း ဂုဏ်
ရည်လည်း မင်း အပူစွဲ၊ ခြင်းတုန်းဝှံလောကအောင် မေရီဟဲ့၊ ဒါ
ပေမဲ့ တို့ က မင်းကို သေဘိတော ကပါတယ်” မင်းသမီးသက်
ဝေပဟာက မှီသည့် ။ ပိုလီက မိန်းမေတြ ခွဲမကလောကအောင်
ဂုဏ်သုတစုံသောက မ ဟုတ်။ ကိုယ့်ကိုယ့်ပေါ်က
ဟာကည့်ဝှံဟ်ဂွေဟ်ဂွေ ပိုပါ၏။ သိုလေသာ အရေခွေမင်းက
လူစွဲဝှံလောက သာ ဂုဏ်သည့် ။ အစိတ္တစား ဝတ္ထုလွှာတော
မလောကင်းသူတစ်ယောက် ကွေသည့် ။ သူ့ တစ်ယ လုံးမ
ကိုယ့်ဂါအစိတ်ပိုင်းမားကို တစ်စုံ ဖြစ်သည့် သိ သိသာသာ ဝေပပူပူပူပူ
ဟူ၍ တစ်စုံမရှိ။

သူ့ငြားတော်က ပျံ တော ပျံသည့် ။ သိုလေသာ မည်သာ ဖိုဖေ။ အ
သားအေရက လတော တော လတ္တည့် ။ သိုလေသာ ဟာကည့်ကည့်လွှာ မရှိ။

ဆံပင်တောင့်တောင့်သောလူသား အေရာဇ မလှ။ အနက်ရောဂါလို၊ အညို
ရောဂါလို၊ ဂျေးရောဂါလို။ မိတ္တူတော်က ကံညာညာ ။ သိုလှေသာ
အားမပြည့်သာ မြေပျာတောင့်တောင့်။ သူ့ဟန္တနုရက လောကကြင်
ဘယ့်ဓါကိုမဲ့ အေးလေးအနက် မထားသည့် ဟန္တနု။ သူ့ကို သေဘက်သုန်းက
လူပေလှတော့ သ မှတ်ကသည့် ။ ဉာဏ် သည့် ဟု ခြံဖွဲ့ကသည့် ။
အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေမင်းကပင် သဘာဝတော်ကသည့် ဟု ပျစေကသည့် ။
စပ်တော် သူက နာမည့်ကသည့် ။ အသက် နှစ်သုံးဆယ်တော်
ကေးလေးကြင် စေစပ်တော်ကသည့် လမ်း ထားသော ခြင်္သေ့လေး
ဂြိုဟ်သား မိန်းကေးလေးတစ်ယောက် ခိုးပေးသည့် ။ ။

သုံးဆယ့်နှစ်ကတော့ လင်းလင်း ကြာဂြိုဟ်ပတ်ရန် ဝိုင်းတော်
လောကတော်ကသည့် အမီးသမီးတစ်ယောက် ဖွဲ့ကသည့် ။ ဤကြင်
သူ့မိန်းမက သူ့ကို ကြာဂြိုဟ်ပတ်လိုက်၏။ သူက အမှောင်ထဲ ပျံသည့်
။ သိုလှေသာ ယခင် သူ့ဆွေ ဖွဲ့ကသည့် လင်းလင်း ပျံပတ်ရန် လောက
တော်ကသည့် မိန်းမလင်း မဟုတ်။ ဤအား မိန်းမတစ်ယောက်
ပျစေ၏။ နောက် နှစ်သုံးဆယ့်နှစ် သုံးဆယ့်နှစ်ကတော့ ယင်းမိန်းမကိုလည်း
ပေးသော တော်ကသည့် ပစ္စည်း ခံသည့် ။ ယခု သူ့အသက် သုံးဆယ့်နှစ်
လေးပဲ ဂြိုဟ်သား သည့် ။ သူ့အေးဟန်ကသည့် ကိုတော်ကသည့်
နာမည့် ပစ္စည်း လူသမီး နေသော လူ့ဂြိုဟ် ပြတော်ကသည့်
ပျစေရလေ မည့် ။ သူ့ကြင် အင်္ဂုဏ်တော်ကသည့် ပစ္စည်း ဝေဟန်
တော်ကသည့် ကြာဂြိုဟ် မှတ်။

သည့် လို တော်ကသည့် မိန်းမတစ်ယောက် ခံသည့် အေး သူ့ဆွေ
သူ့ နေတော်ကသည့် အား ဤပြတော်ကသည့် မင်းသမီး သမီးက ဖွဲ့
မိလင်းသမီး ကြာဂြိုဟ် အံ့သြသည့် ။ မိလင်းသမီးအေးလင်း
နှစ်သုံးဆယ့်နှစ်ကတော့ မိန်းမတစ်ယောက် ပေးသော -

"ဒီ ဂြိုဟ်ဆိုတဲ့ အေကာဏ် အမီးတော်ကသည့် မိန်းမတစ်ယောက်
တစ်ယောက် ပြတော်ကသည့် ထိုသို့ အေကာဏ် မဟုတ်။ မိ" ဟူ၍ ပေးသော
ပေးသော ပျစေ၏။ ဤသို့ မိန်းမတစ်ယောက် ပေးသော
နေရာယူဟန်ကသည့် အခါ ဂြိုဟ်လင်း က မိလင်းသမီးကတော်
ဂေရုတော်ကသည့် တော်ကသည့် ကပင် ထိုသို့ ပေးသော ။

ဂြိုဟ်က ရှေးပြတော်ကသည့် ဟန္တနု အာလာပသလီပစကေးတော်
လင်းဂေရုတော်ကသည့် စတော်ကသည့် အေးစတော်ကသည့် ဟန္တနု
နားတော်ကသည့် ။ ဒါကို ပေးသော မိလင်းသမီး က ကတော်
တော်ကသည့် အေးသောတော်ကသည့် ဂြိုဟ် မိန်းမတော် ကလေးကတော်
အာဝဇ် နှစ်

တော်ကသည့် သူတော်ကသည့် မဟုတ် သောလင်း မိလင်းသမီးကတော်
ဂေရုတော်ကသည့် မိန်းမတော်ကသည့် ပေးသော ပေးသော ။

သူက မိတ်ဆွေတော်ကသည့် ရေပီး အေကာဏ် လမ်း သားတော်ကသည့် ။ သိုလှေသာ
အလှတော်ကသည့် ဘာအလှပ မလှပ။

အေမြရေသာ ပိုဆုံးပေး ထိုကေးနေသူ ပေးသော။ ဘယ့်သားတော်ကသည့် မဆို သူလို
လူပေတော်ကသည့် "သုံးဆယ့်နှစ်" တစ်ယောက်တော်ကသည့် ဂြိုဟ်ကသည့် ။

ဒါနုဝံ့ ဝေတာဇ်း မိန်းမေတြက သူ့ကို ဘာဝေဟကာဝံ့ သေဘာကေန
ဟကပါလိမ္မူ ဗိုလ္လံးသကီးက ဝေတြးစပ်း အံ့ဩမိသည့် ။

တကယုဝေတာ့ ပိုလီက ပုမွေခဲသေလညး မိန်းမေတြ “ကံသည့
အခိက္ခန္တကဝေတာ့ ဂ်သည့် ။

ယဝ်းအခိက္ခန္တ တုဗားမဟုတ။ ဆန္ဒါက်တ္တက လိဋ္ဌိဝုဋ္ဌာဏ်း မြဲမ ကွေလာက္ခည
ဥပဓိပုဋ္ဌ ပုဖစ္စ သည့် ။ ဤအခိက္ခန္တ ဗိုလ္လံးသကီးက မျမာ မသိ၊ သူက
လူဝိုးသကီး။ မိန်းမတစုဝေယာက္ခန္တ ပိုလအား ဘယုဝေလာကဝံ့ မသကီက
မသကီက၊ သုနုဝံ့ နာရိဝကဝေလာက ထိုဝ်း စကားပေဟလိုက္ခန္တ
ထိုမိန်းမးလုံး သား အရညဝေဟ်ဩဗားရမညာ ပုဖစ္စည့် ။

ပိုလအေဟကာဝ်းကို ဘယုဝေတြက ဘယုဝေလာကဝံ့
မကကဝ်းပေဟပေဟ ထိုမိန်းမက လုံး ဝယုဝေတာ့မည့် မဟုတ။
သိုလေသာ ပိုလကို ဘာ ဝေဟကာဝံ့ သေဘာကရသ လဟ ထိုမိန်းမအား
မေးဟကည့ဝေယာလညး ထိုမိန်းမက အတိအက် အေပုဖေပးဝိဇ္ဇါ
ခဲယဉ်းဝေကာဝ်း ခဲယဉ်းလိမ္မူည့် ။ ။

တကယုလိဋ္ဌိ ပိုလိသည့် ပုည့ဝေခဲဗာသုတစုဝေယာက မဟုတ။
ထူးထူးဗုဗားဗုဗား ပေဟမစ္စက ပုပိရ ဝေလာကဝေသာ ဟန္တန္တရမီးလညး
တစုမ္မ မြဲ။ သူ့ကို ဟကည့လိက္ခန္တ ကားဝပဝေက္ခန္တ သာမန္တကပုပဝ
ဆရာတစုဝေယာကဝေလာက္ခန္တ ထိုကလိမ္မူည့်။ စူဗာ ဝတဝေကာဝ်း
စားလိမ္မာ်းကို အဟကမုးထည့် သေဘာ ထားစပ်း ဝတ္တည့် ။ သူ့ပိုလ သူ
ဘယုပိုမီးပေပါကဝေန် ပေပါကဝေန် လုံးဝ ဂပမခိက။ ပိုဗြိ ဆိုးသည့် က ဝေလာက
တြာ ဘယုရာကိမ္မ အေလးအန္တက မထားပုခဝ်း ပုဖစ္စည့် ။ အဆိုးဗြန္တ
ပေဟရလိဋ္ဌ ဆန္ဒါက်တ္တက လိဋ္ဌိဝုဋ္ဌာဏ်း သိဝါသုပိပုခဝ်းကိုပဝ စိ တွေဉ်းသလို
ပေဟဆုဝေန်ထိုတ္တည့ လူဗားမီး ပုဖစ္စည့် ။ သိုလေသာ သူ့အေဗျဖဝ်း
မိန်းမေတြထိမ္မ တစုသာ လိခဝ်းဟကာဝ်းကို ဝေတာ့ သိသသာသာ
ပုပတတ္တည့် ။ သူက စိတ္တပုဂ္ဂားမုး လုံးဝမဂြံ။ ဘယုဝေတာ့မ ဟ်ဟသလဲ မုဖစ္စ။
သည့် အခိက္ခန္တဟကာဝ်း ဖဝ် မိန်းမေတြ က မခိခိ မခိသာ ပုဖစ္စကရသည့် ။
မဂြံမဂြံ ပုဖစ္စကရသည့် ။ ။

သိုလေသာ သူ့တြာ တစုကွား စိတ္တကွားစရာ ထူးဗုဗားမုးကေလး ဝေတြတာ
ဂ်သည့် ။ သူ့ဟန္တန္တရာက ဟကမုးတမုးပေပမယု သိမ္မဝေတြာဗုဗားည
ဗျခဝ်းတစုးလညး ဂ်သည့် ။ ပေဟပဝ်းခဲဗာပပကဝေခဲဗာ ပေဟတတ္တည့
အ ထ မြဲမက ဝေလာက္ခည တည့ဝ်းလညး ဂ်သည့် ။ စပ်းဝေတာ့ မိန်းမမီး
သည့် ဝေယာကဝ်းမီး ဝ်းဝ်း မတုဝေသာ လိသတဝါ တစုး ဆိုသည့် ကို
လညး ပဋိသိပုဖစ္စ သိထားသူ ပုဖစ္စည့် ။ သည့် အခိက္ခန္တဟကာဝ်း သူ့စ
ကားကို ဟကွားရလိဋ္ဌ မိန်းမေတြက ဂ်သည့်ရသည့် ။ ထိုပုပဝ သုဗုဗ်းမုး
မီးက ည့ပုဗာတုသည့် ။ မက္ခန္တပေဟတြက ယုယမုး ဂ်သည့် ။

ပိုလိလအေဟကာဝ်းကို မဝ်းသမီးသကီးက သူ့ဝါသနာအတိုဝ်း တဲ့ တိုးသကီး
ဖဝ် ပေဟသည့် ။

"တကယုဝေတာ့ သူက ဝေကာဝ်းတဲ လူ မဟုတ္တ။ ။ လူပေတြလူဝေတတစု
ဝေယာက။ ဒါပေမံ ကိယာ အသတ္တိဆယုဝေလာက ပုပန္တိယားမ ယုရဝ်
သူကလညး ကိယု ကြာဟနဝေတာ့လူ ဝ်းစုဝေယာက လူစကစီလူ
ပေဟလာမယုရဝ် ကယုဝေတာ့ သုဗုဗ်းကန္တိ ခိက္ခိဝ်း ထလိုက္ခန္တမ္မာ ပ။ သူက

ကိုယ့်ကို တစ်ခဏတည်း လေးငါးစာခွဲလိုက် ကိုယ့်ဘဝ လုံး ကုန်းကောကွရာ မပြောအောင် စိတ်သက်သေ နှစ်သက် နှစ်သက် ဝေခံတာ" သို့သော် မင်းသမီးသက်သေ စာပြောပြ တစ်ခဏခဏ အေးအေးသာသာ ကို အေးအေးသာသာ ရထားကိုသာ ပို၍ ချစ်ပါသည်။

ထိုနေ့မှာတော့ ညည်းညူ မှားအားလုံး နေရာယူနေကစားသောအခါ သူက ဝေခံရတာကြောင့် ဦးလွင်ညည်းသည်။

"ဒါနဲ့ ဒီပြန် ဆာအဂါ မလားဝိတ် ကိုယ့်ဘဝ တကယ့်တွေ့တာ ငှားဘူး ဝေခံရ"

"သူလည်း မိမိတို့ကောင်းပါဘူး၊ ကိစ္စက မေ့လျော့ပေလော့ တော့ ခံနိုင် ခံနိုင် ကြားရတာကိုး" "သူ့ကိစ္စက တကယ့် ဝိညာဉ်ကောင်းပဲ၊ ဘုရား ဘယ်လို ဝေခံတာ မပြောဘဲနေပါနဲ့၊ သူ့ကို ဘာလား ပြောလို့ ဘုရား ခန့်လို့ ကိုယ့်ဆီပဲ" "ဟု... တယျာကြား၊ ဒီသတင်း တကယ့်မှန်လား" ဗိုလုံးသက်သေ အေးအေးပျောက်သည်။ "ဒီရောက တကယ့်ကောင်းတဲ့ ရှာထူးပဲ" "ဒါနဲ့ သူ့ကို ဒီရောက ခန့်လို့ ကိုယ့်ဆီ အခွင့်ပေး တစ်ခဏ ပြန်သိရတာလား"

"အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီရောကအကြောင်း လာထားတဲ့ လူတွေက မှာ သူလည်း ပါတယ်တာ သူ ဆက် သိထားတယ်"

ဝေခံရ ပြောနေပုံဟာလိုက်သည်။ ဗိုလုံးသက်သေ ဆက်ပြီး - "အင်း... တကယ့်ဘဝ သက်တမ်း လူမှု နေရာမှ ဝေးခံယူ လိုက်တာ ဆိုရတာ ပေါ့လေ၊ သူဟာ ဒီရောကမှာ ခြိမ်းခြောက်မှု ထဲမှ ဝေးခံယူ ပြောနေတာ ဘုရားခံပေးတာ ပြောလို့ ဝေခံသေးတယ်။ ကိုယ့် ဝေခံခံ ပေါက် ပြောရပါမယ်"

"ကိုယ့်ဘဝကို အမှန်တိုင်း ပြောရမယ့်ရင် အဲဒီလို ဘုရားခံပေးတာ ပြောရမယ့်ရင် လောကမှာ ဘုရားဘာကို မလိုခံ တော့ဘူးလို့ ဝေခံတာ ဝေခံတာပဲ" မင်းသမီးသက်သေ ပြောသည်။ "ဒီလိုဆို အမှန်တကယ်က သူ့ကို တစ်ခဏ ဘာပြောလို့ လက် ထပ်ကြာလဲ" ဝေခံရ နေကြသည်။ "အို ... ဒါနဲ့ သူက အမှန်တကယ်တော့ဘူးလား"

လေဒီဂျော့ ပြောနေသလိုလိုသည်။ "မပြောဘူး"

မင်းသမီးသက်သေ ဝေခံရတာကြောင့် လူတွေ မနာလိုနေတာ တစ်ခု ကြုံလို့ရတာ

"ကိုယ့် အချစ်အား သိတယ်ထားတဲ့ ပြောလို့လည်း လင်း ပြောလို့ ကိုယ့်ကို ဆာအဂါက ဒီမှာ တစ်ခဏ လောက နေကြားတန်းက ကိုယ့်ကို လာစားရုံနဲ့ တစ်ခဏ နေကြားမှာ မှပဲကြား"

ဂိုလီက သေဘက်က တစ်ခုခု ရယူနေသည်။ ဗိုလုံးဘဝ ဝေခံရ အား မကောင်းတာကြောင့် မင်းသမီးသက်သေ နှစ်သက်သည်။ "ဒါနဲ့ အမှန်တကယ်က ဆာအဂါကို လက်ထပ် ဆုံးဖြတ်ကြပဲ လား၊ အဲဒီလိုသာ ဆိုရတာ သူ့ဆီ ဝေခံတာ ဝေခံတာနဲ့ ခွဲခြားရမယ်" နှစ်သက် ခံကြလို့ ပြောရတာ မှားပါဘူး"

မေရိက ဝေပုဟသည့် ။ မင်းသမီးသက်ီးဝိုင်းဂိုလီတိုက သူ့ကို
တမေ့နမ့နံး သူ သိသည့် ။ သိုလ် ဝေသာ သိုကလညး ငိုမခံာ် ပျပ်န့ကု သည့်
။

ဆာအဂါက သူ မေရိကို ခံစေနေဟူကာင်း ဖေလာရငွေမီၤ ပို သူ့မိတုင်ဆြ
မား ဝိုင်းဝိုင်း မေရိ၏ မိတုင်ဆြမားကို ဝေပုဟပုဟထားဗ်း ပျစိသည့် ။

ဆာအဂါးဝိုင်းဝိုင်း မေရိတိုက ကိစာ ဘယွေ့ပျခအေနအထိ ဝေရာကုနေသည့် ကို
မင်းသမီးသက်ီးက မေရိအား တဆွဲကိမ္မက ဝေမးဖူးသည့် ။ "ကြဲးနွေကေတာ
ကာလကတီးဗမီၤ ရာသီဥတိုကို အစွေတာဆွဲကီး သက်ကွဲ သက်ကွဲမလားလို
ဝေတြးမိ တယု"

လေဒီဂေရုခွ ဝေပုဟသည့် ။ သူက အရာခပ်မိုးကို အလေးအနက် ထား၍
ဝေတြးတတ္တူ ပျစိသည့် ။

"အို... ကိုယု အိမဝေထာငွေကွို ရာသကန ပိုးဝေပျမက် ဂြုယိုး ဗ်း
ဝေတြးရမယ့်ဂြုယု မဟုတ် ဝေတာ့ပါဘူး၊ ဂြုယု သိတဲ့ အတိုင်း ကိုယု မှာ
အဝေပုဟယု အခိနုဖုနုးဝေနုဖုလ် အခိနုညး မဂြုဝေတာ့ဘူး၊ ဒါဝေဟူကာငွေ
မီၤ ဂိုလီကိုလညး ကိုယု ဝိုင်းလုံးသားထဲမှာ ခြံခြံဗမီၤ သိမိုးမထားတာဝေပါ။
ဗ်း ဝေတာ့ သူက သိပွဲဗ်း အကိငွေ ဝေကာင်းတု သူလညး မဟုတ္တူ ဝေလ"
မိုလုံးသက်ီးက ပနးကနုပုဟးထဲမှ ပုစုနွေဟူကာ ဂြုယု မဲမဲ မိကုးတုပုဖဝ်
ငါ ဟူကညး ဝေသည့် ။ သူ့ဇနီးကေတာ့ မုပီးခင် ပုပီးခင် ပုပီးခေ၏။

စားဝေတာ့ ကြွေကု ဂီတအဖွဲ့တဖွဲ့ ပိုသည့် ။ အဖွဲ့ဝင်ဝေတြက ဝေန
ပယျားဝေတြ၊ အဝတ္တစားကလညး ဇီအဟာင်းအးဂြုမိုးဝေတြကို ပျစု သလို
ဝတ္တကသည့် ။

သူတိုက ဝေနပယုပိုးရာ ဝေတးဂီတေတြကို သီဆိုတီးမးတုလေ့ ပိုဟူကသည့် ။

မင်းသမီးသက်ီးက စကားဝိုင်း ဝေခါင်းစဉ် ဝေပုဟင်းလိုကည့် ။ "ကဲ..
ကိုယု သိခင်းနားဝေထာငွေ အခိနုနုပိ ထတ္တယု၊ ဂြုယု အားလုံး သိပွဲဗ်း
သက်ကွဲကမှာ ပါ၊ အဆိုဝေတာ့ အသိလညး သိပွဲဇီကာင်းတယု၊
သိခင်းကလညး ခံစားခိကျပ်ညး ပါတယု၊ ဟာပိုးအတု ကငနု သူ့ကို
ဝေအာ့ရာထဲ ညှင်းဝေပးဖို့ ဝေတာင ခိတ္တူထားတယု" မင်းသမီးသက်ီးက
စားပွဲထိုးမးကို ဝေခငလိုကပီးနောကု - "ကဲ... လူပုမးပါ၊ တစုနောက ကိုယု
ဒီကို လာတုနးက ဆိုတဲ့ သိခင်းနု ဝေပုဖေဖေလ် လုပိဉ်း"

"ဟာ... ကြဲးနွေဝေတာ့ အမီးသက်ီး ဝမိုးနညးပါတယု အစွေတာဆွဲကီး၊
အဆိုဝေတာ့ ဒီည မလားဂိုလ်လ် ပါ၊ သူ ဝေနမေကာင်းလို ပါ"

"ဘုရားဝေရ၊ အဲဒါမှ ဒုကရဲပဲ၊ ဘယု ဝိုင်းယု ကိုယု ကိုယုမိတုင်ဆြတြကို
အဲဒီသိခင်း နားဝေထာငွေခိငြု တမိတ္တုဗ်း ညစာဝေတြးဟေတာ" သူက
လူစားတစုယောကုဝေတာ့ ပိုလေပီးလိုကွါတယု ခတ္တုး၊ တ ယောဆရာကေလး
တစုယောကွါ၊ ကြဲးနွေဝေတာ့ သူ့ကို ဝေခငလိုကွါမယု "ကိုယု တေယာကို
မသက်ကွဲဗ်း၊ ဝေဟူကုဝေသုအနု ပျမင်းဗမီး ပျခစု သိကို လုဝေတြ
တာဝေဟူကာငွေ သက်ကို တဆွဲတြ ကိုယုဝေတာ့ လုံးဝ မစဉ်း
စားတတုဝေအာငွေ"

စား ပြဲ ထိုး မေး မှာ ဘာသာစကား ဝေပျာစကားလေးတို့ကို ဝေရေရလည့်ညှိ
ဝေပျာတတ်တုံသော ညှိ မင်းသမီးသမီး၏ စကားကို ဝေတုံ တစ်ခါမှ
နားမလည်။ သူက သူ့တပည့်တို့ကို မင်းသမီးသမီးက သေတာတူသည့် ဟု
ထင်ကာ တေယာဆရာကလေးထံသို့ ဝေလွှာကွာခဲ့သည့် ။
တေယာဆရာကလေးက ကုလားထိုင် ထကာ ဝေပျာသို့ တိုးလာသည့်

လူပုံက ပိန္နဲခါးပါးဝှေ့ဝှေ့ အသားအေရာဝှေ့ ခါးပွဲပွဲ။ မိလ္လာဝှေ့ကြွေ ၈ နာမပင်မ။
ဆာလောဝှေ့ မြတ်ပုံဝှေ့ သည့် ပုံမီး။ မိလ္လာဝှေ့က ညှိ ဝှေ့ညှိ ဝှေ့။

အဝတ္တစားကလည်း အေဟာဝှေ့အေးမြေးကို ကပ်ဆန္ဒ ၀တုံ ထားသည့် ။
သို့လေ့ပွဲ သူ့ပုံက ထမင်း ငတုံနေသည့် ပုံမြေပေပေနေသည့် ။ မိလ္လာဝှေ့က
သြဗ္ဗပီး ဝေဟာကတုံနေသည့် ။

သူက တေယာကို စတင်တုံသည့် ။ "ဂိယိဗန္ဓိ၊ မင်းလူကလည်း မဝံမရဲနဲ့
ပါလား၊ အလိုလို ဝေဟာကတုံနေ သလိုပဲ" မင်းသမီးသမီးက စားပြဲထိုးမေးကို
လွမ်းဝေပျာလိုက္ကည့် ။

သည့် တစ်ကြိမ် ဂိယိဗန္ဓိက မင်းသမီးသမီး၏ စကားကို နားလည်သည့် ။ ။

"သူက သိပ္ပံဆိုးပါဘူး အစေတော့ကိုး၊ မဆင်တုံကွဲ ခြင်းတို့ ခင် ဖား၊
ကြမ်းနပ်တော့လည်း ဒီကစတင် မီးကို ဘာမှ နားမလည်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့
မနက်ပျဗ္ဗာ ဝေတုံ ဟိုအဆိုတော့ လာပါလိမ့်မယ့် ခဏ်း"

ဂီတဝိုင်းက ဆူဆူညံညံပျဗ္ဗာ ဗမီဇမီဇိဋ္ဌိ ဝှေ့တီးမီးတို့ဆိုနေဟက သည့် ။

ဆူညံသံကို အကာအကြွေကြွေက ဂီတက ဝေရီတုံကြွေ လူညံချီ စ
ကားဝေပျာသည့် ။ ။ "ဒီညမှာ ဝေတုံ မင်းအလွှာဆိုးပါပဲ
"ဝေတီးဇူးတင်တုံယူဝှေ့" ဂီတ၏ မိလ္လာမီး အေရာဝှေ့လက္က
ဝေတော့ဟကသည့်။

"မင်းနဲ့ ပတ္တတုံကြွေ ထူးပျားခံတုံစွဲကို ငါ ဝေပျာပါရေ၊ မင်းက
တျားအမီးသမီးဝေကြွေ မတူ ဘူး၊ လူတစ်ယောက် မင်းကို သိပ္ပံတုံ လွှဲ
ဝေပျာတုံ အခါ မင်းက အခါအေဟာဝှေ့ ဘာမှ မသိသလို ဟန ဝေဆာ
ဝေတုံ၊ မင်းရဲ့ လက္ကစွဲက လက္ကဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ ဂီတလွှဲ
အေပျာခံရသလို မင်းက ပိုမို အတိုင်း ဂိုးဂိုးကလေးပဲ ခံယူတုံတုံ"

"ကြမ်းနပ် အိမဝေတုံပျဗ္ဗာ အခါနဲ့ ကြမ်းနပ် အလွဟာ ထမင်းအိုး ပါပဲ၊
ဝေဖေ ဆိုးသြားဝေတုံ ကြမ်းနပ် ကို သားအမီး ဝှေ့ဝေယာက မိသားစု
ပွင့်စွဲတုံနဲ့ မေလက္က ဝှေ့ညှိဝေနေတုံ၊ ပိန္နဲဝေကတုံက ကြွေပီး
ခံတုံ ကြမ်းနပ် ပျဗ္ဗာတုံဝေတုံ ပါဝှေ့ပဲ တုံ၊ အခါဟာ ကြမ်းနပ်
အလွဟာကတုံ ပေပေါ့၊ လွတ်ဟာ ကြမ်းနပ်အကြွေ က ကံကောင်းပါတုံ"

"မင်းအေနဲ့ ပုပုဝှေ့ဝှေ့သမီး လူပု ပိုမီးဝေတုံ ကံကောင်းမယ့် လိုလ
ငါ ယုံဟကသည့်"

ဝေရီက ရသည့် ။

"ကြမ်းနပ် ပုပုဝှေ့ဝှေ့သမီးပျဗ္ဗာ ဖီဇ မပါပါဘူး၊ ဂွေ ဂီတပါ။ တျား ဘာမှ
မဂီတဘူး၊ တကယ်ကြမ်းနပ် ပျဗ္ဗာတုံလောကမှာ ဆီကို ဝေခံရတုံတုံ

ဤနေ့မှာ ဂျပန်ဂျပန်ဆေးညှော်ကို လေ့လာခြင်း ရှိနေရုံသာမက ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အမှတ်တံဆိပ်က ပျက်စီးနေတာကြောင့် ဂျပန်ဂျပန်ပါတယ်။

ဝေမရီ မ်ကုဒ္ဒာ မသိမသာ ညိ၊ဦးသြားသည့် ။ သူက အတိတ္တိ၊ ြေးစပီး
စိတ္တေကာင်းပျစိန္တားပုံရသည့် ။ ဂုလိက ဝေမရီက
ဘေးစောင်းဟုကည့်နေ သည့် ။ ဝေမရီ၏ ဘေးစောင်းအလွက
စုံမ္မကရာဏေကောင်းသည့် ။ တကယ့် လညး ဝေပျဟစိမ္မတ
ပျပရေလာကုအောင့် ဝေမာမာလွပေသာ အမီးသမီး တစုယောက္ခိပေ။

သူက ခုနစ်ကိုယ့် အစီးအစားလည်း ဝေပျံ့ပစ္စည်းပါ။ အသားအ
ရောင်လည်း ဝင်းဟန်ညွှတ်သည်။ "မင်းက ဝေးညီ ရောင့်
အလုံဘဲရင်ပဲ" ပိုလ် ဝေဟက် မရှိသည့်။ မေ့၏ ဆံပင်
ဝေးဝေးရောင်နှင့်၊ မိတ္တူက ပျမ်းကွယ်ပီး အညီရင့် ဝေးရာ။ အသားအရက်
ဝေးဝေးရောင် ဖုံးဖုံး။

သူ၏ ပဋိပက္ခအားစက္ကူ အမှအရာကို သည့် အလေ့တြက ဖုံးလနးမူး
 ဩားဝေသေးဟကော့ သူ့ပုဂ္ဂိုလ် ပုမ္မသု ဘဝန္တိရေလကော့အော့ ြကြ
 တက္ကဟကုခငး ပုမ္မသု ။ "ငါ ပုမ္မသုတ္တံ အမီးသမီးေတြထဲမှာ မငး
 အလ္လဆုံးပါပဲ" ဒီစကားမီး ေပျာခွတာ မိနးမ္မ ဘယးေယာကို ဂြိမ္ပိလဲ"
 "အမီးသကီးပဲ၊ ဒါေပမဲ အခု ငါေပျာတာ ဟိုတုနးက ေပျာခွတာေတြ
 ထကု နညးနညးကေလးမ္မ မေလ်း ပါဘူး"

မေရီက ရယ်လို့။ "ကြားနေတာ မယုံပါဘူး၊ ကဲပါ ဒီကိစ္စပေါ်
တေးခဏားလိုက်ကြည့်တော့"

[illegible]

"မင်းက သိပ္ပံပီး ဆဌုဌာတရားဂ္ဂိတ္တံ မိန်းကေလးပဲ" "ဂ္ဂဌာ
ဌေမ,တကဌာပေမယျံ ကြမန္တ ဘလ္လိမ္မ မခံစားရပါဘူး" "ဇီဝ် မင်းကို
ဌေမ,တကဌာနော မဟုတ္တိဘူး၊ အဓမ္မန္တရားကို ဌေမ,တကဌာနောပါ"

"ဝဋ်ပျေမ္တကုဏေတံ မဟုတ္တု။ လား၊ ကြမန္တကေတံ ဂ္ဂဉ္ဇကားမီး ကို
ခါးခါး ဟုကားနေရလျှင်၊ ကေလ္လာနေစွပ်။ သမန္တမိန်းမတစုဝေယာ
တို့၊ ဦးထုလှကဆောင့်ပေးပါ။ လွတ် မိန်းမကို စာအုလှကဆောင့် ပေးပါတဲ့ ၊
ဒီသေတာပဲ မဟုတ္တု။ လား"

မေရီ စကားဟောရာ၌ ပို၍ အမှုအရာ တစ်စုံတစ်ရာလေးမျှ ပုံစံပြောင်း။
 "မင်းဟောနေတာ ဒီနေ့လည် စိတ္တိနေသလိုပဲ"

၂၄ အဲဒီလို ထင်္ဂ ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကြမ္မန္တမှာ စိတ္တိစရာ အေဟကင်း
အိမ္မ မဂ္ဂဘူး ဆိုတာ နောက္ခိန္ဒကင်းအလှူစု ဝေပုယလင်္ကယ။

"မင်းကို ငါ အကူအညီ ခံစေချင်မိပါသည်။ မင်း သတိထားမိရဲ့လား"
"အကူအညီ ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို လက်ကောက်ပေးပါ။ မင်းသားကြီး၊ ဗမာ့ ခုတ်
ရက်ကြောင့် ကြာညနေမှာ ဝေပူပူဆူဆူ ဆွတ်ခူးရတာကို ပြန် သေဘက်
နေတည်ထားတာကြောင့် ကြာညနေ အကဲခတ်ပါတယ်။ ကြာညနေမှာ ကံလည်း ကံ
စရာကိုး၊ မဆိုးမ၊ လွတ်လွတ်၊ ခေတ္တလေးတို လူ မပြုဘူး၊ ဗမာ့ဝေတာ့..
ဖေလာရင့်မဲ့မှာ တစ်ခဏတာလည်း လာနေတာပါ။ ဒီတော့ ပြန်
လူတစ်ယောက်မှာ ကြာညနေမှာ တစ်ခဏတာလည်း တစ်ခဏတာလည်း အဲဒီအကြောင်း
မင်းက ငါ့ကို အပြစ်တင် လား၊ တကယ်တော့ အခု လို ခြေတင်ကာလမှာ
လေ့ရှိနေတဲ့ အကူအညီတစ်ယောက်နဲ့ လိုလားသော မှာ လည်း
အခွင့်အလမ်း ပြန်ပေးနေတာဟာ သဘာဝပါ"

သူ့အမူအရာက တညစ်ညည်း ။ ပြင်းလင်းသည့် ။ ဟန့်ဆွတ်လှ လုံး ဝေပူပူ
မေရီက သူ့စကားကြောင့် ပျမ်းမင်း နားထောင်သည့် ။ "ပြန်၍ ကြာညနေ
အပြစ်တင်တိုင်း၊ ဒါပေမဲ့ ပြန် လာမင်း နားထောင်ပါ၊ ခုနေတာကိုး၊
အခပ်တယူ မပြု အခွင့်အလမ်း နေတာကြောင့် ကြာညနေ မင်းတယူပိုင်"
"တယူပီး တချိုးတို စကားပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့မှာ အခွင့်အလမ်း ပြုပါတယ်၊
ငါ အကူအညီ ခံစေချင်တာပဲ"

"ကြာညနေ ဆယ့်ပေါက်ကလေးတစ်ခု အပြစ်တင်သည့်က ဝေပူပူတင်ကြ က
ကြာညနေ အခွင့်အလမ်းတင်ပါ၊ သူတို့ က အပြစ်တင်ပါ၊ အခွင့်အလမ်း ဝေပူပူတင်
ပါတယ်၊ လူငယ်တင်လည်း ပါတယ်၊ ပြန်ခေါ်တာလည်း ပါ တယ်၊
ပြန်ခေါ်တာလည်း ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ မှာ တည်တံ့စွာတော့
ပြန်ခေါ်တာပါ၊ သူတို့ ကြာညနေကို ခံစားတယ်၊ တာ ကျန်းမာနေတာပဲ မဟုတ်ဘူး ။
သူတို့ ရဲ့ ရမင်းကလေး ပြန်ခေါ်လာ သကဲ့သို့"

"ဒါနဲ့ မင်းမှာ တကယ်တော့ လူ ပြန်ခေါ်သလား" "တစ်ခဏတာလေး ပြန်ခေါ်တယ်"
"တယူပူပူ" "ကြာညနေ ဝေပူပူတင်ပါ၊ အဲဒါပေမဲ့ သူတို့ ကြာညနေ
လည်း တင်" ထိုနောက် စကားပြောပြီးတော့ သူ့ကို ကြာညနေ
ဟုန်းပျံ့တင်သည့် စကားပိုင်းမှာ ဝေပူပူတင်တာ
သေသင်းပျံ့တင်သော ပြန်ပေးသည့် ။

သူတို့ သည် တောတော၌ ညစာစားဟူကသည့် ။ ဆယ့်စွဲ
နာရီထိုးတော့ မင်းသမီးသမီးက စားသောကွရိတ် ဂွင်းပေးလိုက္ကည့် ။

ဧည့်သည် ဝေတြ မုပန္နိ တေယာဆရာကေလးသည့် ပန်းကနုပုလားတ ခွံမိကြ
ဧည့်သည် ဝေတြ ဝေတြသို့ ဝေရာက္ကသည့် ။ ပန်းကနုပုလားထဲ တြင့်
တုခားစားပြဲမီးမူ လိုဝေတြ ပေးလို့ကသော ပိုဆွဲအေတြမီး ဝေတြကပု
တန္တညးဝေတြလာသည့် ။ ယခုကဲ့သို့ ဧည့်ပရိသတ္တိမူ အလံး ခံရသော ပိုဆွဲသည့်
ပင့် သူတို့ ဂီတအပြုပိုင် မီး အတြက အမေဟုကးဝေတြ ပုဖစု၏။

မေရီက လကဝေတြအိတ္တိ ဖြင့်လိုက္ကည့် ။ "နေပါဝေစ မေပေးနဲ့ ၊ ငါ
ပေးလိုက္ကယ့် ပိုလက ဝေတြဟသည့် ။

သူက အက်အိတ္တိမှာ တစ္ဆေတစ္ဆေကြည့်ရာ၌ ပန်းကနုပုလားထဲ ထည့်လိုက္ကည့် ။
"ကြမ္မန္တလညး ပေးခံဝေသးတယ့်" မေရီက ယင်းသို့ ဝေတြဟပေး
ရာတစ္ဆေကြ ကပပေးလိုက္ကည့် ။ တေယာဆရာကေလးက မေရီအား အံ့ဩရာ
ဟူကသည့် ဝေတြသည့် ။ ထို နေရာက ဦးစီးတု အဂ္ဂိအေသျှိကာ နေရာမူ
ပုပန္နိကြားသည့် ။ "မင်းက ဘာပုပန္နိ အဒိလောကတောင့်
ပေးလိုက္ကတလံ၊ အလ ကား အမေကယ့် မဂ္ဂိတ" ပိုလက မေရီ၏ လပုပန္နိ
မေကနုပုပုပု ဝေတြဟသည့် ။ "သူခမာ သနားစရာ၊ တေယာထိုးတာလညး
တောတော၌ ဆိုးကြား ကြားပဲ၊ အေတာလေး ခံပုတဲ ဂွာပို ရတယ့်"

"အဲဒါဟူကသင့် မိလ ဝေတြဟတာပေါ့၊ သူတို့ ကို သိပ္ပံမီး မီးမီး စားစား
ပေးဖို့ မလိုပါဘူး၊ တစ္ဆေ ကိုးကပလောက္ကရင့် တောတောလောကပီ၊ သူတို့
က အဲဒီထဲက ပုပေး မေတ္တလို့ပုဘူး"

"ကြမ္မန္တ သိပါတယ့်၊ အဲဒါဟူကသင့် မိလညး ကြမ္မန္တ ပေးလိုက္ကပါ။
အဲဒီပိုဆွဲဟာ သူအတြက အမား သမီး ပုဖစုနေလိမ့်မယ့်၊ အဲဒါမူ တစ်ခု သက္ကာ
ထူးထူးပုခားပုခား မွတ္တရ ပုဖစုခားမူ ပေါ့။

ဧည့်သည် ဝေတြ အသီးသီး အသက အသက ကိုယ့်ကးပေင့် ကိုယ့် ကွကသည့် ။
မင်းသမီးသမီးက မိုလွေးသမီး ထပိုဆွဲသို့ လွေယားကို သူကား
ပေငုတကသေးသည့် ။

"မေရီက ပိုလို့ကို သူဟိုတယ့်ဝေတြမှာ ခေပေးခဲပေါ့ ဟုတ္တား၊ ကိုယ့် က သူနဲ့
လမေးမသေလို့ပါ"

ဟု မင်းသမီးသမီးက ဝေတြဟသည့် ။ "ဟုတ္တိတယ့်၊ ပုဖစုလို့ငွေ
လမေးဟူကလို့ကရေမာ" ဟု ပိုလက တောတောပန္နိ ။ ဤအခါအစဉ်
သက်တေ့ထိုးသော အမိအမိပုဖစုဟူကသင့် မေရီ ခံကွင်း
နားလည့်က၏။

အတုယဟူကသင့် ဆိုသော သည့် အတြားသမီးက သည့် လို ခ်စွဲရေး
ရာကစသမီးကို အြုယးဝေတြ မလိုကို အောင့်

အပြန်သနာပါသောဘေဏ္ဍာနာဌ ပုဗ္ဗသ္မိဉ္ဇ ။ ။

သိုလေသ္မာ ဝေလာဝေလာဆဏ္ဍိဌ ဝေမရီအေဗ္ဗုဖဌ တယုညုးဒ္ဓိမ္မံ ပျဌာဒ္ဓိ
ကြံကု မဂ္ဂိ။ ထိုလေဘေဏ္ဍာနာဌ - "ရံပါတယ၊ လိုက္ခဝါ ဟူ၍ သီ အလိုက္ခိဌာဒ္ဓိ
ပုပနဝေပျဟလိုကေတာသည ။ သိုလေသ္မာ သူတိုလေ ဝေဓာဒ္ဓိဝေယာက
ကားဝေပဌတက္ကာ သေတတဆိလ္လမ္မံ အတိုဒ္ဓိ ဝေမာဒ္ဓိကြက္ကာသည ။
တစ္ဆမ္မာလုံးကို လေရာဌ ပဉ္စနုဒ္ဓိပုဗ္ဗမ ပက္ခနုဒ္ဓိထားသည ။ ဝေဓာဒ္ဓိ
ဝေယာကလုံး စကားမေပျဟဘေဏ္ဍာ ။ ပုလက ဝေမရီသည သ္မာဒ္ဓိ မပတ္တကဝေသ
အေတြးမာ်းကို ဝေတြးနေ ပုဌာဒ္ဓိ ပုဗ္ဗမ္မိဉ္ဇ သုဆဗပိ အေဒ္ဓိတုဒ္ဓိယုက ပျဉ္ဇ
မိရန ဗုဒ္ဓိက္ကာ ဝေကာဒ္ဓိတြာပုဌာ ထို၍ လိုက္ခိလာသည ။ သိုလေသ္မာ သူ
ဟိုတယုလေ ရေကဝေသအခါတြာ ဝေတာ သုက ကား ဝေပဌမ
မဆဌာဝေသးဘဲ ညကေလးက လွလိုက္ကာမာ၊ ဒီလို သာယာလွပတဲ့ ညမီးမာ အိပ်
ရာထ ဝဌပီး အခါနုဗ္ဗိန္ဒာဒ္ဓိမ္မာ ဝေဓာဒ္ဓိမ္မာစရာပဲ၊ ပုဗ္ဗမ္မိဉ္ဇ နညးနညးက
ဝေလး ဝေမာဒ္ဓိလိုက္ခိလးလား၊ သိပ္ပပီး အိပ္ပဝေဓာဒ္ဓိမ္မာပဲလားဟင်
"မအိပ္ပဝေသးပါဘူး"

"ဒါဆိုရင် တိုလေ ဝေဓာဒ္ဓိဝေယာက ဗမီသုပဌစတုလောက ပတ္တိက္ကာကရ
မေကာဒ္ဓိဘူးလား"

"သိပ္ပပတ္တိက္ကာမယု ထဝယု" "မဌာဒ္ဓိက အေမာဌိ ဝေဘေဏ္ဍာကလား၊ ငါ့ကို
ဝေဘေဏ္ဍာကလား" "ဘိက္ခု မေဘေဏ္ဍာကလား"

ဝေမရီသည ကားကို ပုပန၍ လုညုလိက္ခသည ။ ပုဗ္ဗမ္မိဉ္ဇဘေဏ္ဍာနာဌလမ္မာအတို ဒ္ဓိ
ဝေမာဒ္ဓိလာသည ။

မဘေဏ္ဍာမိတြာ ဗမီသုပဌိလေ ကြက္ကာမာ။ စိက္ခဒ္ဓိမာ်းကို ပုဗ္ဗတုဝေဏ္ဍာ လာသည
။

လမ္မာဝေဘး သာတကေလးတစ္ဆးတေလကို တစ္ဆိ တစ္ဆိ လမ္မာ ပုဗ္ဗသည ။ ။

မီးသိုလေ ထိုးနေသော စိက္ခဗ္ဗမ္မာ်းကို လေရာဌာနာဌာပုဗ္ဗသ္မိဉ္ဇ တညုငါမ္မာ
ပုဗ္ဗသည မ္မာ မိက္ခိ ပသာဒ ပုဗ္ဗသည ။ "ဒါနာ မဌာဒ္ဓိက ဆာအဂါနာ
တကိယုက္ခပတောမ္မာ လား ပုလက နဒါနုဒ္ဓိပဌ မပီးတော့ဘဲ ပုတ္တရက
ဝေကာက္ကာဌာ ဝေမီးလိုက္ခသည ။

ဝေမရီက သူ့ကို လုညုကညုသည ။ "ကြမန္တက သူ့အေဘေဏ္ဍာနာဌ
ဝေတြးနေတယုလေ ပဌထလိလေ လား" "ဘယုဒ္ဓိမ္မာ ထလိလေ ပုဗ္ဗမ္မိဉ္ဇမလဲ"
ဝေမရီက ခဏ စဉ်းစားနေသည ။ ဗပီးတော့မ္မာ - "သူ ဒါနေလ ကနုဒ္ဓိကို
ကြက္ကာသုဒ္ဓိ ကြမန္တဆိ ဝတြးဝေသးတယု၊ သူ က လက္ခိပ္ပဌာဒ္ဓိဝေတာဒ္ဓိတယု၊
ကြမန္တက သူ ပုပနာတော့မ္မာ အေပုဗ္ဗပဉ္စ မလိလေ ဝေပျဟလိုက္ခသည" "ဒါဆို
မဌာဒ္ဓိက သူ့ကို မဆကိက္ကာ ဆိုပါတော့" ဝေမရီက ကားကို
စကုပဌာလေလိုက္ခသည ။ ပဌ အိပ္ပလို ဘာဝေဘေဏ္ဍာနာဌ ထဝတာလဲ" "မဌာဒ္ဓိက
သူ့ကို တကိယုကကုဌ စဉ်းစားမ္မာ အခါနုဗ္ဗိန္ဒာဒ္ဓိမ္မာ ဝေတာဒ္ဓိ ဝေဓာဒ္ဓိ
မလိပါဘူး၊ တစ္ဆိ တညုဒ္ဓိနာ ပဲ လက္ခိလိုက္ခ ကစေပတ္တိ

"ပဌ ဝေပျဟတာ မ္မိဉ္ဇတယု၊ ဟုတ္တိတယု၊ ကြမန္တ သူ့ကို မဆကိက္ကာ
ဘူး"

"ဒါပေမဲ့ သူကော့ မင်းကို သိပ္ပံပီး ဆက်ကော့တယု" "သူက ကြမ္မာနွေဖေနဲ၊ အလွန်နွေဖေတဲ မိတဲဆဲတဲတဲတဲတဲ။ သူ့ ကို ကြမ္မာနွေ ကောလးဘဝကတညးက သိခဲတာ။ သူက ကြမ္မာနွေကို သိပ္ပံ တယု၊ ဟကန္တာမးလညး ပြတယု။ အဒါပေမဲ့ကော့ ကြမ္မာနွေက သူ့ကို ခလညး ခတယု၊ ဝေးကွေးလညး တတယု"

"သူက မင်းထက အနွေဝဲနွေဝဲယုလောကော့ ဆက်လိမ္မံယု ထတဲ တယု" "ကြမ္မာနွေထက နွေဝဲနွေဝဲလိမ္မံ ဆက်တယု" "သူနဲ၊ လက္ခဏာ ခံစားရမယု ခညးစိမ္မံ၊ မင်း မကော့ မိသလား"

"မကော့တာပေါ့၊ ဘယ့်နားမ မဆိ မကော့မိမိမိမိ ပဲ၊ ဝဲ သိထားဖို၊ က ကြမ္မာနွေလညး လူသား တစဲတယုကော့" "အဲဒါတော့ ကိုယ့် မိမိ လူတစဲတယုကော့၊ နေရတာ ဝေးကွေးအိမ္မံ ထောင့်တဲလဲ၊ ပုစိမ္မံလိ၊ မင်းက ထည့်လား" "ကြမ္မာနွေက အခါစိ၊ မလိခဲတော့ဘူး၊ အခါစိ၊ ပြီမင်းနဲနဲ" သူ့အသိက မာသည့် ။ ပြီလဲ လနဲ၊ ပဲ လနဲ၊ ပြီးမိမိ။ "မင်းအသိက ပြီလဲ၊ ဒီကော့ပေတော့ အံ့ဟသဲစရာပဲ"

သူတို့ သည့် စမိယုပု၊ တော့တော့တော့တော့ တော့ကော့ဟကစပီး ကား ကောလးသည့် လမ္မံကော့ကော့ တစဲတယုကော့၊ ကြမ္မာနွေကော့ ။ ကော့ ငှားကော့ တစဲတော့ မိမိ အလွန်မိမိ၊ လမ္မံကော့ကော့ ထိ ထိ သာလိကော့။

မေရီသည့် ကားကို ရလိကော့ ။ "ကြမ္မာနွေက ကြမ္မာနွေ ဝေးကွေးကို သိပ္ပံပီး ခိမ္မံတယု၊ သူနဲ၊ လက္ခဏာ တော့ လူတော့ ကြမ္မာနွေကို အဂ္ဂိ လိ၊ ပေတော့ဟကတယု၊ သူက အရက္ခမား၊ ဖသမားတဲ၊ ကြမ္မာနွေက သူတို့ ပေတော့ ဂုဏ်တော့ဘူး။

သူကလညး ကြမ္မာနွေကို သိပ္ပံပီး လက္ခဏာတယု၊ အဲဒါတော့က သူ့ မှာ ပိတ္တိတော့ အမားဆက် ပြတယု၊ ဒါပေမဲ့ ကြမ္မာနွေက သူ့ကို ပိတ္တိ

တော့ကော့ လက္ခဏာ မတော့ဘူး ။ သူ့မှာ တစဲတယုမ မိလညး ကြမ္မာနွေ က လက္ခဏာ ပဲ။ သူက ဘယ့်လောကော့ ခိမ္မံကော့တော့တော့ ဝဲ မသိဘူး၊ သူက ပုလိမ္မံ ဝေးကွေးတယု၊ ဝေးကွေး လညး နေတော့တယု၊ ဘယ့်

တော့မ မိမိတည့်တည့်၊ အဲဒါတော့က ကြမ္မာနွေကို၊ ဘဝကော့ တက ယု၊ ဝေးကွေးဆက်ပဲ။

သူက အားမာနလညး ပြတယု၊ မိတော့ကော့ ပြတယု၊ ဟကန္တာတတ တယု၊ သိမ္မံတယု၊ ခိမ္မံတယု၊ နွေဝဲနွေဝဲတယု၊ အဲဒါပေမဲ့ အရက္ခမားလားရဲ

တော့ အားလုံး ပေတော့ပေတော့ ပုစိမ္မံတော့တော့ပဲ၊ ဆူဆူပူပူ လည့်ယု။ ဆက်မားဝေးကွေးဆက်တယု၊ ပြင်းစိုင်းဟကမားတော့တယု၊ ရလိမ္မံတယု၊ အဲဒါ ကို ကြမ္မာနွေ မိမိတည့်တည့်၊ ကြမ္မာနွေ အဂ္ဂိတော့ပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကြမ္မာနွေ သူ့ကို မိမိဆီးပါဘူး၊ သူက အရက္ခမားပေတော့ပေတော့ ကြမ္မာနွေကို တော့တော့ပေတော့၊ ကြမ္မာနွေကို မိမိတော့အောင့် လည့်မိတော့ အဂ္ဂိ က သူ မိတော့ကော့ ပုစိမ္မံတယု၊ တကယုတော့ သူက အရက္ခမားမသိကော့ဘူး၊ အဲဒါပေမဲ့အသိကော့တော့ကော့တော့ပဲ။ အဲဒါပေမဲ့အသိကော့တော့ကော့

အတုဒုံးဝေသကိဝုဒုံးဝေတော အားနာပါးနာနဲၤ ဝေသကိဝေတောတပဲ။ အဲ..
သူက အရကုဒုံးဝုဒိကု သုံးခြက ဝဠားရဝေတော သူကိယူ။ လုံးဝ
ဘရကုအပုဒုံးဝုဒိတောဘူး။ ကြမန္တက အိဗာထ ကြ ခဗဝ်း ပုၤရတာခဉ်းပဲ။

သူ အရကုပုပတုဝေအာဝု ကြမန္တ နညးမီးစံနဲၤ သကီးစားပါတယု။ ဒါဝေပဲ
မရပါတူး၊ အလကားပါပဲ။ အရကု ကြမန္တဝေသကိ၊ ပုပုပုပုပု ရ တုဉ်းတာ
ကြမန္တ လုံးဝ မယုံဘူး၊ ဒီလိုနဲၤ ကြမန္တမာ သုပရဲၤ သုနာပုပ လို၊ အထနီး
တောလု၊ ပုပုစွာရေတောတယု။

ကြမန္တက သုပကို ဟနဲၤတားရလညး သူက မသကီကုပုပုနဲၤ၊ စိတ္တိး မာန္တိးနဲၤ
ဆူပုသကိမုဒုံးဝေမာဒုံးဝေလာ တယု၊ ကြမန္တဘဝက မလုယုဘူး၊
တောဝဲတောဝဲကွဲတဲ ဘဝပါ။ ကြမန္တက သုပအထနီးတောဝဲကီးလို
သေတာထားတာကိုလညး ကြမန္တ က လုံးဝမသကီကု။ ဒါဝေပဲ သုလညး
အရကေသကုပုပတုဝေအာဝု ကြမန္တက တတုဒုံးဝုဒိကု ကာကြယားဆီးတယု။
တစါတေလ ကြမန္တ ကိယု ကြမန္တ မထနီးဒုံးဝုဒိတောနဲၤ ဝေဒါသေပါကြံဗဝ်း
သူနဲၤ အကိယု ကိယု ရနဲၤပုပတယု။

သူက ဖဲကိုလညး အသကုဝေလာကု ခဲစွဲ လု၊ အဆိုးဆိုးက အရကု မူးမူးနဲၤ
ဖဲကုဝေတော ဝဲကွဲကွဲ ပုဒုံးဝေတောတောဝဲပါ။ သူ မေသဘဲ အသကု
ဝုဒိကုရလညး ဖဲပုဒုံးဝေလု၊ ဝေဒါလိခံရတဲ ဘဝကို ကိနီးဝေသရာကာ ပါ။
အဲဒါဆိုရဝု ကြမန္တလညး ပုပတုဝဲ ပုပနုပုဒုံးဝေ သုပကို လုပုဝေကြမားရ မာ ပဲ၊
တစါတေလ သူ တစုလု ပုပနုလာဘူး၊ အဲဒါဆိုရဝု သုမူးပုဒုံးဝေ လုမူးဝေပုဒုံးဝေ
ပထမဆုံးဝေကြံဗဝ်း မနီးကေလးနဲၤ ဖုကိရာမာ ဝုဒိပဝေ ဗဝ်းဆို တာ ကြမန္တ
မုမဲနဲၤ အတုဉ်းပဲ၊ ပထမတော ကြမန္တ ဝေဒါ လညး ကြကိတယု၊
မနာလိုလညး ပုပစွဲတယု။

တောကုဝေတော တုပညးပုပညးနဲၤ ကြမန္တ ကိယုဝိတ္တိယု ဝေပုလားဝိတ္တိ ယု၊
ဒုံးဝေမဟတုဝဲ သု လုမုဒုံးဝေမုဒုံးဝေ မသ မူး လာဗဝ်း ဝေခြမားဝေစွဲနဲၤ၊ အရကု
ဝေစာ နဲနဲနဲၤ ကြမန္တကို ဘီလူးစီး သရစီး ဒုကရေပးမယု၊ အဲဒါအခိန္တ သူက
ကြမန္တကို တကယီလုၤ မဟတ္တိ။ အရကုနဲၤ စတုဝေပုတော။

သူပအကြကုဝေတော ကြမန္တဖုပုပတု၊ တုဘးမိနီးမုပုပတု ဘာမ မကူးပါ ဘူး၊
သူပဆးဂ ပုပညးဉ်းတဲ အခါက ဝေတော တေခါဝေခါနဲၤ ဝေခြးဝေလေခြး
ဝေမာတုးခန အိပဝေဟဉ်းတောတပဲ။ အဲဒါဝေဟကုဝဲ ကြမန္တ အခိန္တ
ပုမုဒုံးဝေနဲၤလုၤ ဝေပုလာခဲတာ၊ အဲဒါကို ဝုဒိ အဲဒါသေနဲတယု မဟတ္တိ၊
ကြမန္တဟာ အခိန္တက အေဟကုဝဲ ဝေဟကုဝဲ
ဝေယာကုဝဲတစုဝေယာကုဝဲ ဝေကီးကြမန္တ၊ ပုပစွဲ ရတယု၊ အနီးဝိမိခဲ ရ တယု၊
အဂကြခံခဲရပါတယုဝုဒိ "ဒါနဲၤ မီး မဝဲးက သုပကို တာလိုၤ
ကြကုဝဲမပစွာလဲ" အဲ... ကြမန္တ ဘာလုပုဝဲ ကြကုဝဲလုၤ ရပါတဲ၊ သူက
အရကု ကြမန္တ ဝေရာကုဝဲ သုပကိုယု၊ ဘာမ မလုတ္တုဝေတောသလို
ပုပစွဲဝေတာ။

သူ မဟတ္တ တစုရ ပုပစွဲလညး ကြမန္တပဲ ကုညီရတယု၊ သူ ဝေထိုဝေကုဝဲ
ပုပစွဲလညး ကြမန္တကုပဲ အားကိုးတယု၊ သူက ကေလး တစုဝေယာလုၤ
ကြမန္တကုပဲ အစစအရာရာ အားကိုးဝေနေတာတယု။

ဝေပုဟရဝဲး သုပအသံ တိမ္မဉ်းသည ိ။ "အဲ ဒီ အ ခိန မာ သူက

ဘဝပုံကုန်စေပီ။ ကြမ္မာလည်း သူပေးတာဝန် အသိဉာဏ်ကြံစေပီ။ သူက ကြမ္မာကို သမာဓိတောက္ကယ၊ လိမ္မာတယ၊ အရက္ခိဉာဏ်တယ။

ကြမ္မာကို မုန်းသွားပါစေတာ ဆိုပီး ကြမ္မာက သူ စိတ္တစုဒ္ဓါအောင် ဆူပူဆူပူမုန်းမောဝှားတယ၊ အမိမိ အေးတူတူယူကုန်တယ၊ ဒါပေမဲ့လည်း သူက ကြမ္မာကို မုန်းမသွားဘူး၊ ပျော်ပျော်တိုင်းရဲရဲ ခံစားပဲ၊ သူ့ကို ကြမ္မာ မတယုတ်တုတ် ပစ္စည်းတုတ်တုတ် သူ သိတယ။

ကြမ္မာ ပစ္စည်းရသုဘဝ တိုးပီဆိုတာ သူ သိတယ၊ သူ့မိတ်ဆွေတွေ ဆိုတာကလည်း အလကား လူညာတော့၊ သူ့ဆီမှာ ကမ္မာကတယ၊ သူ့ကို လိမ္မာကတယ၊ သူ့ပိုက်ဆံတွေကို စားပွဲတိုက်ကတယ။ အဲဒီလို တော့ သူ့အနားက ကြာသွားတာကတော့ သူ ပိုပီး အရက္ခိဉာဏ် တယ၊ တရစာစားစားလို့ ပိုင်းလာတယ၊ ဖုန်မုန်းလာတယ။

သူ အသက်ရှင်နေနေ သေသွားသွား ကြမ္မာက သူ့ရဲ့ မိတ်ဆွေမိတ်ဆွေ ဆိုတာကိုတော့ သူ နေကင်းကင်း သိတယ။

သူ နေကင်းစားစား၊ ဆင်းရဲရဲ ဘဝတစ်လှည့်လို့ စိတ္တမ ဝေပျာင်းဘဲ ဖုန်ကုန်ကုန်ခိုင်းရ ပစ္စည်းခိုင်း မယူလို့ဟာ ကြမ္မာက သူ့စိတ် ဆိုတာကို ကြမ္မာကလည်း နေကင်းကင်း သိတယ၊ ဒီလိုနဲ့ သူ ကြမ္မာ ရှိနေတော့ သေသွားတော့ ကြမ္မာမှာ အသိဉာဏ် ကန်စွဲရတယ။

မေရီ၏ မိတ်ဆွေတွေတွေ မိတ်ဆွေတွေ စီးကလာသည့်။ သူက မိတ်ဆွေတွေ ဆိုတဲ့ စာလုံးတွေကို မပြောဘဲ။ အလိုကွင်းကွင်း လေးတုတ်လေးလိုကွင်းကွင်း သိတယ။

မေရီ အေးနုနု အားရပါးရ ဝေပျာင်း စိတ္တကုန် ရသွား နေသည့် ဟု ယူဆကာ ပြုလုပ် လည်း ဘာမှ ဝေပျာင်း ဖုန်ကွင်း နေကင်း ပြုလုပ် ထိုင်နေ၏။ ပြုလုပ် စီးကရတာလို့ ထုတ်ချ် မီးညှော်သည့်။ "ကြမ္မာလည်း တစ်လှည့်လား၊ ကြမ္မာက ပိုမား ပိုနေပေလား မသိဘူး"

ပြုလုပ် ဘူးထဲမှ ဆေးလိပ် ခွဲယူကာ မေရီအား ပေးလိုက်၏။ "ကြမ္မာ လက်ငြိမ် လိုခင်ယ၊ လက်ငြိမ်အတွက် " လက်ငြိမ်အတွက် သူ့ကို နှိပ်စက်သောကွင်းတွေ ပြသည့်။ ပြုလုပ် လက်ငြိမ်အတွက် ဖြစ်ချ် လက်ငြိမ်ကို စိမ်းကွင်းအခါ ဝေပျာင်းပျားကို သွားစမ်းမိသည့်။ "ဒီသေကွင်း ဘာလို့လို့လဲ" "အင်္ဂါ ပေးထားခဲ့တာပါ။ သူက ကြမ္မာကို တစ်လှည့်လည်း လမ်းမှ တွေ့စေခဲ့လို့၊ တွေ့လည်း အရံအတား သေတာနဲ့ သေကွင်း ယူသွားစေခဲ့လို့၊ ဒီသေကွင်းက သွားသွား သေကွင်း ယူသွားပါမယ့် လို့ သူ့ကို ကြမ္မာ ကတိပေးလိုက်တယ်၊ အပေတယူတို့ နေကင်းကင်း ကင်းကင်း အလှည့် ကြမ္မာလည်း သိပါတယ်။

ပြုလုပ် ခေါင်းစဉ် တွင် ကောင်းကင်က ဝေရီမှာ ဝမ်းနည်း စိတ်တော့ ဝေပျာင်းကွင်းသည့်။ "ကြမ္မာ စိတ်ကွင်းကွင်း ပျော်စရာမရှိဘဲ၊ ဆေးရိပ်" "ဒါနဲ့ မင်းသေကွင်း ဆိုတာ ဘာလို့နားကလဲ" "တစ်ခုတည်းပဲ၊ အခုတော့ သူ သေသွားတာကိုပဲ နေကင်းကွင်းတို့တယ်။ သူ သေသွား အသက်ရှင်နေရသ ကြမ္မာလည်း မိတ်ဆွေ မိတ်ဆွေ ပါ သူလည်း ဘဝတစ်လှည့် လူပျော်စရာမရှိဘဲ "သူက ငွေယူပြန်ပြန်

အေသေစာတယု ဆိုရမ္မာ ပဲနော့" "သူ ဝေသုရတာ ကားမောက္ခပီး ဝေသတာ၊ လူမွန်းမသိအော့ မူးနေ တယု၊ တစ္ဆာရီ မိငွေပျာတက္ကယု ဝံးနံးနဲ၊ မော့ဝံးလာတုနံး လမံးပေဝဋ္ဋာ စလံးပျာစွမ်း မော့ကြားတာ၊ နာရီပိုဝံးအတြဝံး ဝေသြားတာပဲ၊ သူ အ သက္ကတြကွဲဝံး တြာလိုကတာ တုကယုနားစရာပဲ၊ သူက မဝံးကို အစမဲတမံး ခစနေပါတယု မေရီရယု လို၊ ဝေပဟစမ်း အသကြွကြား တယု"

မေရီက သက္ကပဝံးတစ်ကု မးတ္တုကြိုကွမ်းတော့မ - "သူ ဝေသြားတာ တစ္ဆေတာ ဝေကာဝံးပါတယုလဲ၊ သူရော ကြမ္မာန မေရာ ဝဋ္ဋမ္မာကြားတာပေါ့" ဝံးစုဝေယာက္ခာ စကားဆက္ခေပျာဘဲ ဝေဆီးလပုဝေသကုနေဟက သည့် ။ ဂီလိက နေတ္တုစိပ ထည့် သည့် ။

"ဒါနဲ၊ မဝံးအတြကု ဘာမ္မ အဝေလာယုဂ္ဂိတဲ လူတစုဝေယာက္ခိ၊ လက္ခ ထပုဝံး မဝံးကုယုဝံး ကြမ္မာန ဝေရာကုအော့ လုဟနဲ၊ တုနေမယု ဆိုတာ မဝံး ဝေတြးမရဲ၊ လား" ဂီလိက စကားကို အစပုဝံးအော့ ဆက္ခေပီးလိုက္ကယု ။ "ဂုဏ် အဂါအေဟကာဝံး ဘယုဝေလာက္ခိထားလို၊ လဲ" "သူ ဒီကို လာစမ်း မဝံးကို ပီးပနံးနေတဲ တစ္ဆေတာဝံးကုတြဝံး မာ ဝေတာ သုနဲ၊ ခဏခဏ ဆိုပုစွါ တယု၊ သူက နယုပုအဂ္ဂိယာ အမးဝေတာဝံးတစုဝေယာက္ခိ၊ ဝါအေနဲ၊ ဝေတာ ဘယုကမ္မ ဟကည့်လဲ၊ မ ရ ပါဘူး"

မေရီက ခစွနဲ ရယုည့် ။

"ကြမ္မာနကေတာ ဂုဏ်၊ မထည့်၊ သူက အားမာနဂ္ဂိတယု၊ လိမခဏတ ယု၊ စိတ္တယုဟကည့်တယု၊ ဝါမာ ဝေတာ အဒိအရန္တခံးဝေတြ တစ္ဆေ မဂ္ဂိဘူး" "အဒိအေဟကာဝံး ခဏေမထားလိုကု ဝေကာဝံးမယု ထည့်" "ဝေကာဝံးစပ်လဲ၊ ဒါနဲ၊ သုပရဲ၊ ဝေကာဝံးတဲ အရန္တခံးဝေတြ ဝေပဟပုပ စမံးပါဦး"

"သူက ဟကတမးဂ္ဂိတယု၊ ဆငုပုခတ္တိတရားဂ္ဂိတယု၊ ဘဝ ရန္တနံးခဲကု ဆကီးတယု၊ သုဟာ ဆကီးကယု တာဝနဝေတြကို ထမံး ဝေဆာဝံးစမ်းစပ်၊ နေတ္တုည့် ဝံးစမ်း ဆကီးကယု တာဝနဝေတြကို ထမံး ဝေဆာဝံးမာ ဝေသတတယု။

ကြမ္မာနက သုပကို ပီးစမ်းအော့ပုမဝေအော့ ကုညီးဝိဇ္ဇယိ၊ ထည့်။ ကြမ္မာနရဲ၊ ခယုခတ္တိ ဝေပဟရရဲ၊ ကြမ္မာနအေနဲ၊ ဘဝမာ လူဝေတြအတြကု အကီးဂ္ဂိတဲ အလုပုစွါကို လုဟားထည့်၊ အဒိလိုဝေပဟရဲ ဂုဏ် သေတာပေပါက္ခာ မဟတ္တီး ၊ ကြမ္မာနကို မနံးမေဟကာဝံးဝေယာက္ခိ၊ ပဲ ထည့်မ္မယု"

"ဒါနဲ၊ မဝံးက ငါ့ကို ဘယုထည့်လဲ၊ ဘယုပုမထည့်လဲ၊ ပုမထွေး တာကေလးဝေတြ ဝေပဟပုပစမံးပါဦး" "ကြမ္မာန ဘာမ္မ မျမေငါဘူး"

မေရီက ရယုည့် ။ "ဝါဝေတာ မယုဘူး" "ဂုဏ် ဒီဝေလာက္ခဝေတာဝံး သိခိရ်ည့် ကြမ္မာန ဝေပဟပုပပါမယု၊ ဝေသ ဝေသတတ နားဝေတာဝံး။

ဂုဏ် အုဗီနံးသမား၊ လူပေဝေဟကာ၊ ဘဝမာ ဝေဟံးဝေဟံးဝေဟံး၊ က လဲ စမ်း တာကိုမ မတြကွဲ လု၊ ဂုဏ်၊ လူမီးကို အထွေကီးနေတဲ မနံးမ ဝေတြကလည့် တစ္ဆေဆကီး" မဝံး ထည့်မ္မကု မဆိုးဘူး၊ ဝေတာဝေတာဝံး ပုပဝံး မန္တိတယု၊ ငါ က ဘာမ္မ လုပုရာမလုဝေအော့ အေမေတြ ရထားတယု၊

မင်းအေပုဗ္ဗာ ငါ အသက် အက်ယု ဟုကန္တာပုဗ္ဗာ ပုဗ္ဗပုဗ္ဗာမိတယု"

"ဝဋ်ဒီစကားမီး ဝေပုဟရမယု လူစားမီး မဟုတ္တိဘူး၊ ဝဋ် မိန်း
မဟုတ်ယောက္ခိ အရညဝေဟိ ဝေအာဠာ ဘယျိန္ဒာ ဘယျိန္ဒာ မီး ဝေပုဟရမယု
ဆိုတာ သိပုံရတယု" "ငါက ဘယျိန္ဒာပဲပုဗ္ဗပုဗ္ဗာ မခံစားဘဲနဲ့ မေပုဟပါဘူး"
"အို... ဝေတာမုန်းပါ၊ ကြမန္တ ဝေခါဠာဝေအားဝေအားနဲ့ စိတ်ဝေကာဠာဝေဝေ
တာ ဝဋ်ဝေကာဠာတယု၊ ကဲ... ကြမန္တကို ဗမိဠာ ပုဗ္ဗနုဠာ၊ ကြမန္တ ဝဋ်
ဝဋ် စိတ်တယျိဠာ ပိုပေးမယု"

"ဒါဟာ ငါ့အကြံ အေပုဗ္ဗာလား" "ဒါပေါ့" "ဘာပုဗ္ဗာလဲ"

"ဝဋ် အံ့ဩနေသလား၊ ကြမန္တက ဝဋ် တစွက္ကေလားမ ခပ်စုံ ခိုဠာ"

"ငါ မအံ့ဩပါဘူး၊ မင်း ဒီလို တုံ့ပန္နယျိတာ ငါသိပါတယု၊ ဒါပေမဲ့
ဝေအားဝေအားဝေဆားဝေဆား ပုဗ္ဗနုဠာ စဉ်းစားပါဦး" "ကြမန္တ စဉ်းစားစမ်းစမ်း၊
ပုဗ္ဗနုဠာစားစရာ မလိုတော့ပါဘူး" "ဒါဆို ဆာအဂါကို လက္ခဏာ ဆုံးပုဗ္ဗာကွပ်
ဆိုပါတော့" "လောလောဆယတော့ အဲဒီလိုပဲ ဆိုပါတော့၊ ကြမန္တနဲ့
အခုလို စ ကားလာဝေပုဟတာ အမားသက် ဝေကားတင်တယု၊ ကြမန္တမှာ
စကားဝေပုဟမယု၊ မဂ္ဂဘူး၊ သိဦးတာပဲ၊ ဝဋ် ကြမန္တကို ဆုံးပုဗ္ဗာကို
တစွန္ဒာဝေအာဠာ ကုဠာတာကိုလည်း ဝေကားတင်တယု" "ဘယျိန္ဒာ
ကုဠာလို့ ပါလိမ့်"

"ဝဋ် ယောက်ျားဝေတြနဲ့ ကြမန္တကို မိန်းမသားဝေတြ မဟုတ် ပီတယု
၊ ကြမန္တကို က ဝဋ် ဝေတြသလို မေတြဘူး၊ ဝေစာဝေစာက ကြမန္တနဲ့
ဝဋ်"

ဝေပုဟခွဲတာဝေတြ အားလုံးဟာ ဆာအဂါနဲ့ ဆန့်ကပ်တော့ဝေတြ ပုဗ္ဗနုဠာ
တယု၊ ဆာအဂါက ဝေကာကတော့ဝေကားလို့ပဲ။ အဝေတန တညကညယု၊
ဟွန်ခိုဠာ၊ ယုံဟကညက ပုဗ္ဗနုဠာပဲတယု၊ ယူကို ကြမန္တ ဘယျိန္ဒာ
မိခင်မယျိတာ ကြမန္တ သိတယု၊ ယူကို လက္ခဏာ ကြမန္တ တစွန္ဒာ
သက်ပြားမယု၊ ဝဋ် ယူရင် ကြမန္တ မတော့သမယု။

သူက ကြမန္တ တစွန္ဒာလုံးအကြံ လိုပုဗ္ဗာပေးပို့တယု၊ ဒီအခါ ကြမန္တ
အေနနဲ့ ယူကို သိပွဲစုံ ခပ်ခပ်တယု၊ ဒါဟာ တကယ့်စွန္ဒာ အခါပဲ"

"လမင်းက သိပွဲပေးတယု၊ ငါ တကယ့်မင်းမီး ကားကို လွည့်ပေးရ မှာ
လား"

"မလိုပါဘူး၊ ကြမန္တကားကို ကြမန္တ လွည့်တိတယု၊ ဝေကားတင် ပါတယု။

ဝေမရီ၏ စကားဝေဟကောဠာ ပီလီ ရင် နုဠာနဲ့ တစွန္ဒာ ခံစားလိုကုသ ညှိ ။
ကားကစမဟကောဠာ မဟုတ်။ ဝေမရီ၏ စကားက နည်းနည်းသက်ကယ်
ဝေဟကောဠာ ပုဗ္ဗနုဠာ၊ ပီလီက တစွန္ဒာလို့ညှိ ။ "ဝေဘာတစွန္ဒာက
ဝေပုဗ္ဗာဝေပီတယု၊ မင်းဝေဟကောဠာ ငါ ဝေပုဗ္ဗာဝေ ထဲ ကြားရင်တော့
ဒုကာရပဲ" ဝဋ်စဉ်းစမ်း ပိတ္တားလိုကုမင်းပါ။ ပီလီက စီးကရတစွန္ဒာ ပြီးကာ
ဝေမရီ ကားဝေမင်းတာကို အကဲခတ်ကညာနေသည့် ။ ဝေမရီက
ကားလက္ခဏာကို အားပုဗ္ဗာလုံး လွည့်ညှိ ။ စကားသည့် ။ စကားပုဗ္ဗာလုံးသည့်
။ ကလေး ပုဗ္ဗာ လိုကု သည့် ။ ကားကို ပုဗ္ဗာလုံးပုဗ္ဗာလုံးလွည့်ညှိ ။

ခဏမှာကတော့ ကားက လေးသည့် လမ်းမပင့်သို၊ ရောက္ခာသည့် ။
ဒုတိယကလေး ဗင်ဆွဲက သားကောင့်တို့ဖြူဖွင့် မောင့်လားဟန်သည့် ။
တစ်ခွဲလုံး စကားတစ်ခွဲ မှ မေ့ပြောဟန်။ ဟိုတစ်ည၊ ရောက္ခာတော
တောတောတောတောတောတောတော။ တစ်ခါတော တောတော ပတ္တားပတ်။ ဂိုလီက
ကားပေမဲ့ မဆင့်သေး။ "ကဲ... ရောက္ခာပေလံ" မေ့ရက်
သတိပေးလိုက်သည့် ။ "ငါ သိပါတယ်" သူက ပြောတည့်သည့်
ဝေးမှာကညွှန်း မတူလွန်းပဲ နေဆဲ။

မေရီက နားမလည်ညွှန်း ကွေးတုတ်ဟန် ဖန်တီးလိုက်သည့် ။ ဂိုလီက ဗီစီဗီစီ
ပြန်သွားတည့်သည့် ။ "တကယ့်တော မင်းဟာ အဂ္ဂိပ မေရီ၊ မင်းက ငါ့ကို
အုပ်စုတိုင်း လိုက်ယူနေတာ၊ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စ မရှိဘူး၊ ငါ ဘယ်မှ မှီဖွယ်ဘူး၊
ဒါပေမဲ့ ငါက မင်းထဲထဲက လူကောင့်တစ်ယောက် ဖြစ်နေသေး
ဆိုတာတော့ ငါ ချေဟရိပါတယ်။

မင်းအေနဲ့ ကိုယ့်အဖေလာကတော့ အဘိုးသင်္ကန်းတစ်ယောက်၊ လတ္တီဗီ
ဆိုးပျက်ကြာ တောတောတောတော။ သူက မင်းထဲက ဒုတိယ
စွယ်စုံတောတော သင်္ကန်းတယ်၊ မင်းက အခုမှ အသက်ဆယ်ပွဲ ဂို သေးတယ်။

မင်းဟာ ခြေခံ၊ ကိုယ့် သားခံ၊ ကိုယ့် လူသားတစ်ယောက်၊ မင်းမှာ
အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခု ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါက အေးဟာကောင့် မဟုတ်ဘူး၊
ဒါအပြုအမူ၊ အိမ်ထောင် ပြန်ပေး အဖေတို့လည်း ရေးငါးသေးတယ်။

မင်းဟာ မလဲမေ့ ချစ်သတိပြုလိမ့်မယ်၊ ဘာပျစ်ချစ် လဲ ဆိုရင် မင်းဟာ
အချစ်တူက တညတောတောတောပါ၊ မင်းအေနဲ့ အချစ် ပေယာလက်နှစ်
လှည့်လှည့် မရပါဘူး၊ မင်းအသက် သိပ္ပံပေး ငယ် သေးတယ်၊ ဘဝတံခါးကို
ပိတ်၊ အပြုအမူ မဟုတ်သေးဘူး၊ သိပ္ပံပေး စော နေသေးတယ်။

"ဝုဒ္ဓကားက လွန် လာပီ ဂိုလီ၊ ဝုဒ္ဓ ပျော်ပုံက အိပ်ထဲ ဝင်၊ သာ
လှိုဗွတ်ရဲ အခါကရသနားခံကြို၊ ဝုဒ္ဓပတ်သလို ပျစ်နေပေမဲ့" "ဒါနဲ့ မင်းမှာ
ချစ်၊ ဂိုလီသား" "ဘယ်နှုန်းကမှ မပြန်ဘူး" "မင်းကို
မင်းနဲ့သာကွဲသားမက ဝေယျာနာတောတော အားလုံးက ချစ်က လိမ့်မယ်"
"အဲဒါတော ကြမ်းနဲ့ မသိဘူး၊ တစ်ခု ဝေယျာနာတောတောကတော့ အဲဒါလို
ပျော်ဟုန်းပါတယ်၊ အဲဒီ အေပျာ ဝေယျာ ကြမ်းနဲ့က ခေါင်းထဲ
လုံးဝမထည့် ပါဘူး၊ ကြမ်းနဲ့ဟာ ပျော်မ၊ တကွင့် ခေါ်ပျော်မကြို၊ ခံနိုင်တယ်၊
ပျော်ဟု လိုပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကြမ်းနဲ့က ဘာတောတော
ပျော်မ၊ တကွင့် ခေါ်ပျော်မခါး"

"ဪ... မင်းရဲ၊ အလွန်၊ ဒုတိယခင်းကို အလဟံ ပျစ်နှုန်းတီးပစ္စာ ကို ငါ
ဝေယျာဗီဒီ ဒုတိယခင်းလို့ကော၊ အလွန်၊ ဒုတိယခင်းတို့ ဆိုတာက ခဏက

လေးပဲ ခံတယ် မေရီ၊ အလွန်အရသာ၊ ဒုတိယခင်းအရသာတောကို မခံစားရ
ရင် လောကမှာ ခံမင်းသားတည့်တာ ဘာလဲ၊ ဘာအခါပတ်သည့်မှာ လဲ။ မင်းက
အဟုန်တောတောတော အမီးသမီး တစ်ယောက်၊ မင်းရဲ၊ အလွန် တနာ
စည်းစိမ်တစ်ခုတောကို ခြေနဲ့ သင်္ကန်းပေးမင်းမည့်တဲ့ စိတ်လုံး ဝေ
ပေပေပေတို့ ဘူးလားဟန်

မေရီက ဗင်ဆွဲနေသည့် ။ ခဏမှာကတော့မှ သူက ပျော်သည့် ။ "ဝုဒ္ဓ၊

ကြမ္မာတို့ပေါ်လာမယ့်၊ ဂုဏ်ကြမ္မာကို ဂုဏ်တော်ထံမှ ပိုဝေးသေးတယ်လို့
ပေါ်လာမှာ ကိုတော့ သိပ္ပံနည်းကျကွဲပြားတာပဲ။"

"ဒါ အမေးသင်္ကေတ ဖြစ်နေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ပေါ်လာရတာ ပေါ်လာသား
ပေါ်လာပါ။"

"ကြမ္မာဟာ ကျွန်းမိန့်မေ့ကြ တော်တော်မှန်းမိန်း ထက် ပိုမို
တယ်တာကို ကြမ္မာ မသိရဘဲ ကြမ္မာ အားပေးပါ။ ကြမ္မာဟာ အခွင့်အလမ်း ပိုင်း
ကလေးကြီး အခွင့်အလမ်း အခွင့်အလမ်း မရှိတော့ပါ။ အဲဒီအခွင့်အလမ်း အခွင့်အလမ်း
သင်္ကေတကို အခွင့်အလမ်း အခွင့်အလမ်း အခွင့်အလမ်း ကြမ္မာ ပေါ်လာမယ့် ပေါ်လာမယ့်
တကယ်လို့ ကြမ္မာအနေနဲ့ ချစ်တဲ့ ဝေယျာ ကြမ္မာ ပေါ်လာမယ့် ပေါ်လာမယ့်
အခွင့်အလမ်း ဂုဏ် တော် တော် မဟုတ်ပါ။ ပြင်ပလူလူလူလူလူလူ ပေါ်လာမယ့်
အခွင့်အလမ်း ပထမတော် ဂုဏ် ကြမ္မာ အခွင့်အလမ်း ပေါ်လာမယ့် ပေါ်လာမယ့်
တကယ်လို့ အခွင့်အလမ်း အခွင့်အလမ်း ဆင်းရဲသားတော်တော်၊ အထူးအထူး
တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်
လူတော်တော်တော်၊ ပိုမိုနဲ့ ပိုမိုနဲ့ ရှေးရိုး အခွင့်အလမ်းဆုံး
တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်

အဲဒီလို လူတော်တော်တော်တော် ကြမ္မာဆီမှာ တော်တော်တော်တော် အသွယ် နားခံလာရင်
ကြမ္မာကတော့ သူတော်တော်တော် မေ့မယ့်လောကတော်တော်တော် တော်တော်
အခွင့်အလမ်းပေါ်လာမယ့် ပေါ်လာမယ့် အခွင့်အလမ်း ပေါ်လာမယ့်
တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်

"ငါတော့ ဒီလောက ဂုဏ်တော် အခွင့်အလမ်းကို တော်တော် တော်တော်
မဟုတ်တော်တော်တော်တော်" "ကဲ... ဒီတော့ ကားပေမယ့် ဆင်းရဲတော်တော်
ကြမ္မာလည်း အခွင့်အလမ်း တော်တော်"

မေ့ရက် ခုနစ်နှစ်လေး ပေါ်လာမယ့်။ "မင်းတော်တော်တော်
ပေါ်လာမယ့် ပေါ်လာမယ့်" "ကဲ... ဒါဆို ပြီးတော့ ပေါ်လာမယ့်
နယ်လို့ အခွင့်အလမ်း အခွင့်အလမ်း ဆင်းရဲသား ပေါ်လာမယ့် ပေါ်လာမယ့်"

မေရီသည် အဝေးပျံပေး လမ်းမဆက်အတိုင်း ပျံနေမောင်းလာခဲ့စဉ်
နောက်ဖေလာရင့်ဗွမီ၏ တိတ္တိတု နေသော လမ်းမားကို တလှမ်းစပ်
တလှမ်း ဝတ္တံ့သည့် ။

ခဏာကလေးနှင့် စံအိမ်ကီးပြီသော ကုန်းပျံမင်းပေငှသို၊ ဝေရာဏ္ဏာ ၏။
တောကြွန်းက တော့အိတ်တာပျံမင်းသည့် ။

ပျံမင်းခြာသကားတန လမ်းဝေကြွမ်းကွဲလည်း ခက်ကွဲခဲ မီးကြွေတက
လာ ရသည့် ။ လမ်းတစ်ကွေ့လောကြွေ ခပ်ပွန်းလိုင်း ရွှေဆွေဆွေလေးတစ်
ခုခွင့် ဝတ္တံ့ပျံမင်းပျံမင်း စိုက်ရပ် ပွန်း တစ်ဝိုက်သည့် ။ ရွှေဆွေ
ငွေဝတ္တံ့ကြွေဆွေ အမိုးခိုးကလေး လှည့်သည့် ။

ထိုနေရာမှ ဖွက်ညှို့ကြွေ ကတ္တီဒရယ ဘုရားပြီခိုးကောင်းခွင့်
ဖေလာရင့်ဗွမီကြွေမင်း တိုက် အဆာကွေ့အုမ်း ၏ အခြေအနေတက
အခိုးအချမင်းကို ပျံမင်း၏။

ဂြုဓုခင်း၏ ဆွဲဆွဲဆွဲဆွဲကောင်း မေရီက ကားကို ရဟာ ကားထဲမှကြ
လာသည့် ။ လမ်းဝေး ကုန်းခြံအနီးသို့ လောလာခဲ့စဉ် မိမိတို့ ချွေး
ခွံကညှို့ကြွေ ။ ဆုံးစမထင် ဖွက်ညှို့သော
ကောင်းကင်ပျံပင်ယံအောက် ခိုဝှံ ဝှံမင်းလို့ပျံမင်း တစ်ခင်းလုံးကို
လေရာငွေဖြိုးဖြိုးပျံပင် ပျံလမ်းမင်းထားသည့် ။ ပျံမင်းသော ဂြုဓုခင်းက
သာယာလွပ်ပြန့်သောကောင်း ရွှေကြွေ တီးဝှံ တိုင်း ခံစားမိရ၏။

ဂြုဓုခင်းကို တဂြုဓုကွေ့က ခံစားနေရင်းမှ စိုက်ရပ်ငြိမ်အောက် ကြွေ
ရပ်နေသော လူတစ်ယောက် သတိပေါ်မိသည့် ။

ထိုသူ သောကုန်သော မီးကရကီးရေငြိ၊ ပျံမင်းနေရသည့် ။

ထိုသူသည် မေရီထံသို့ ဦးတညာ လောလာနေသည့် ။ မေရီ ထို တွန့်
ပျံစွမ်းသည့် ။ သိုလေသာ စိုက် ကိုတင်းကာ ဟန္တပ်ကို နေလိုကု၏။

လူမိမင်းက ခေါင်းပေငှမ ဦးထွို၊ ခြေတုချ အပြီအသျှိသည့် ။

"ခြင်လွှဲတို ခဏ်း၊ ဟို... စားတော့ကွာ တုန်းက ကြမနေတော့ ကို
ရကုန်တော့စရာ ပိုကွဲပေးခဲ့ တာ မမပဲ မဟုတ်၊ မမရဲ့ စေ တနကို
အမီးဆက်ကောင်းတို့တယု မမ"

မေရီက သူ့ကို ခံကွင်း မှတို့သြား၏။ "ဪ... လကွသတုံတော့ မင်းက
တေယာဆရာကလေးကီး" တေယာဆရာကလေးသည့် စားတော့ကွာ
တုန်းကလို ထူးထူး ဆန်းဆန်း နေပယု အမီးသားဝတ္တံ့ ကို ဝိတို့လာတော့။

ညဉ့်ပေပေ ဖွင့်ကမင်းဝတ္တံ့ကိုသာ ဝတ္တားသည့် ။

သူက အလုပ်ကားကို ကြမမင်းကြမမင်းကွင်း ပျံဟင်းသည့် ။ ။
သိုလေသာ အသံတော့ ခပ်ပဲ။ "ကြမနေတော့ အမှတ်မဲ့ အခန်းခနဲ၊

စားသောကွရိတ အေဉ်ကြီး တင့်နေပါတယ်။ အိမ္ပဂ္ဂသမာဓိက
ကြမ်းနုတော့ပေပေမှာ သိပ္ပံပီး နေကောင်း ပါတယ်။ မိမိတို့ ဒါပေမဲ့ သူ့ခမ်
ဆင်းရဲတော့ ပိုမို သိပ္ပံပီး လိုနေပါတယ်။ မမ နေကောင်းဟောကောင်း
ကြမ်းနုတော့ သူ့ကို အေဉ်ကြီးဆင်းရဲပိုင်းပါတယ်။ "ဒါနဲ့ မင်းက ဒီမှာ
ဘာလာလုပ်နေတာလဲ" ကြမ်းနုတော့ အိမ္ပဂ္ဂသမာဓိက ရင်းနှီး ခဏရပ်ပီး
ဝှမ်းခင်းကို ဖောက်ညှံနေတာပါ။

"ဒါဆို မင်းက ဒီအနာတင့် နေတာလား" "ဟုတ်တယ် မမ၊ မမရဲ့ ခံအိမ္ပကီးကို
တကွာတဲ့ လမ်းပေပေမှာ တဲအိမ္ပလေးတေ့ တေ့ပြန်ပါလိမ့် မယ်။
ကြမ်းနုတော့ အဲဒီ တဲအိမ္ပလေး တစ်ခုမှာ အခန်းတေးနေပါတယ်။" "ငါ နေတဲ့
နေရာကို မင်း ဘယ်လိုပီး သိသလဲ" "မမ ကားနဲ့
ပျံတေ့မောင်းသြားတာကို ကြမ်းနုတော့ ခဏခဏ ပျံပေပါတယ်။ မမရဲ့
ခံအိမ္ပကီးနောက်မှာ သိပ္ပံတဲ့ ဥယျာဉ်ကီးနဲ့ အိမ္ပမှာ နံရံကပု ပန်းခိုကားတေ့
ဂီတသီတာလည်း ကြမ်းနုတော့ သိရပါတယ်။" "မင်း အဲဒီ အိမ္ပကီးထဲကို
ခေတ္တကျူးသလား" "မေရာကျူးပါဘူး ခဏ၊ ကြမ်းနုတော့ အေဉ်အေခမ်းနဲ့
ဘယ် ခေတ္တကျူးပါ့မလဲ မမရယ်၊ ဥယျာဉ်ကီး ပျံတေ့ပေလိုက် သိရတာပါ။"

မေရီသည့် ယခုမ ဝေစာစောက မသိသော စိုးရိမ်မီး လုံးဝပတ်က
သြားတော့သည့် ။ တေယာဆရာ ကေလးက စကားပေပေ ခိုသေသည့် ။ သူ့ကို
ဖောက်ညှံတာ နည်းနည်းဂုဏ်နေပုံရသည့် ။ စားတော့တာ တုန်းက
သူ့အမူအရာ ညှိုးညှိုးဗီဗီယု ပျံစုနေပုံကို ပျံသည့် ပျံမင်းယာ ငွေ၏။

"မင်း ဥယျာဉ် ပန်းခိုကားတေ့ကို ငါနဲ့ လိုကွပ်း မဖောက်ညှံငှား လား"

"ဟာ... ဘယ်ကွပ်း ပျံတေ့ပါလိမ့် မမရယ်၊ အဲဒီလိုသာ ဖောက်ညှံမယ်၊ ရင်
ကြမ်းနုတော့ နေနဲ့ ဝမ်းသာလိုက် မဆိုးတော့ပါဘူး၊ ဘယ်တော့ လိုက်
ဖောက်ညှံမလဲ မမ"

မေရီသည့် ဂီလီးဝှံ စကားပေပေတေ့တာကိုလည်း နေကောင်းနေသည့် ။
ဂီလိက သူ့အား မေမီးလွှဲ လက်ပြေတော့တာကိုလည်း စိတ်
လေးပုကားက ဝှံဝှံပေပေပျံ မီး ပျံစုနေသည့် ။ ထိုကေ ဖောက်ကောင်း သူ အိမ္ပဝှံဝှံ
စိတ် စိတ်ဝေး။ "အခု လိုကွပ်းကညှံလဲ" သူက အမူတေ့
ပျံနုပေပေလိုက၏။ "ဟင်... အခု လိုကွပ်းကညှံမယ်၊ တကယ် ပျံတေ့တာလား
မမ" တေယာဆရာကေလးက မယုံဖောက်ညှံ ဝှံဝှံအောင့် ပျံစုနေသည့် ။
"တကယ်ပေပေတာပေါ့၊ ဥယျာဉ်ကီးက အခုလို လျံသည့် အလွှဲဆိုးပဲ။ ။

"ဝမ်းသာလိုတာ မမရယ်" "ကဲ... ကားပေတေ့က၊ သြားဖောက်မယ်"

လူငယ် မေရီ၏ တေးတေ့ ဝှံဝှံငါ့ငါ့ညှံ ။ မေရီက ကားကို စကားခိုးစပ်း
ဆက်မောင်းလာခဲ့၏။

တဲအိမ္ပလေးတေ့ ၅၀ ပေပေဆာကားသောနေရာသို့ ရောက် လာသည့် ။
"အဲဒါ ကြမ်းနုတော့ နေတဲ့ နေရာပေါ့ မမ" လူငယ် လက်ခိုးထိုးပေ၏။
မေရီက ကားကို စကားပေပေပီး ခေတ္တနဲ့ ခေတ္တကား သော
တဲအိမ္ပလေးတေ့ကို လမ်းဖောက်ညှံ လိုကွပ်း ။ တဲအိမ္ပလေး မီးမှာ ဝှံဝှံ
ဝှံဝှံနုဖောက်သည့် ။ ကားကို ဆက်၍ မောင်းတေ့ လာသည့် ။ မဖောက်တေ့
ခံအိမ္ပကီး၏ ဂီတသီတာ လိုကွပ်း ။ တံခါးကို တုန်းဖြင့် ပျံသိသို့

ဝေဠာနံဟကသည။ ။ ဝေမရိ က ကားကို စက္ခုလိက္ခဏသည။ ။

ဗပီးတော ဝေဠာနံယောက္ခာ အိမ္မောဂ္ဂလမ္ပန်းကလေးအတိုင်း ဝေဠာ
က္ခာဟကသည။ ။

စံအိမ္မကီး၏ သီးသန့်၊ ခန့်မား ဝေဠာနံ ဝေမရိ၏ အိပ္ပန်းတို၊ က ဒုတိယထ
မြင့်၍ ဝေဠာနံလှေကား ပျံ့ဝှံ့ တကူသည။ ။

ဝေမရိက တံခါးကို ဖြင့်သည။ ။ မီးတောက်ကို ဖြင့်သည။ ။ ခန့်မေးဆွေးကီးထဲတွင်
ဟကညှိုးစရာ ဝေဠာနံထူးထူး မရှိ။ ။

ဝေမရိက လူငယ်များ နံရံကပု ပန်းခိုကားတော်ဝံသ ညွှန်းထဲသို့
တန်းဝေဠာနံသည။ ။

ညွှန်းဆက်က အလွန်ကြွေရပြီသည။ ။ အိမ္မော့ ထိုအခန်းဆက် ကို
လက်ကအပျော့ကွေး ပန်းခိုကားတော်၊ ပရိဘောဂတော်ပျံ့ဝှံ့ အခြေမဲ့ ကုန်
အလှဆန်းသည။ ။ ညွှန်းဆက်၏ ခံ့ညား တညွှတ်ခြင်းပျံ့ဝှံ့ကို အပြင်၍
အေးရာ၌ ပန်းအိုးဆက်မားက ပျံ့ညွှတ်ပေးထား သည။ ။ နံရံကပု
ပန်းခိုကားမားမှာ ဝေဠာနံတော်နှင့်ဟကဗပိ။ သို့လျှင်သာလျှင်
ဆယ့်ဝေဠာနံတော်တော် လက်မားက ဝေဠာနံတော်အိုးပညာ၏
တော်ပျံ့ဟေး ဆန်းဟကယုံတော်၊ ဝေဠာနံလှေကို ဝေဠာနံပေးဟကသည။ ။ ။
"လှေလှေက မမရယု၊ ခမ္မန်းလှေက၊ ဒီလို လက်တော်ကိုတော်တော်တော်
အိုးပညာပျံ့တော်ကီး မှာ တော်တော် တော်တော်မယု မထင်ဘူး၊
ကြမ်းနုတော်တော်ပျံ့ဝှံ့ ဒီလိုလက်တော်ကို ကိုယ့်ကို ပိုမိုလှေ လှေတော် ပိုမို လှေ
မထင်တာ အမ္မိနိပ"။

လူငယ် တအံ့တညွှတ်ပျံ့ဝှံ့ အားပါးတရ ဝေဠာနံသည။ ။ လူငယ်၏ ဝမ်း သာမန်ကို
ပျံ့ဝှံ့တော် ဝေမရိကလည်း စိတ်ပျံ့ဝှံ့ပျံ့ဝှံ့ ပျံ့ဝှံ့၏။ "ဒီတော် အားလုံး
မမ္မိနိနည်းပဲလားဟင်" "ငါ မပိုဝှံ့ဘူး၊ ငါ့မိဘတော်တော် ပိုတာပါ။ သူတို့က
ငါ့ကို ဒီအိမ္မ ဆက် ငွားထားတာ"

"ကြမ်းနုတော် စိတ်ကောင်းပါဘူး မမ၊ တကယ့်တော် မမလို့ အလွန် လှပတဲ့
အမီးသမီးတစ်ယောက် သာ ဒီလို လှပတဲ့ ဝေဠာနံတော်ကို ပို ဆိုသင့်ပါတယ်"

"ကဲ... လာ၊ မင်းကို ငါ ပိုအကြိုက်ကွယ်၊ ဗပီးတော့ အိမ္မော့က က ဥယျာဉ်ကီး
သြားဟကညှိုးက မယု"

"အို.. မလုပ်နဲ့၊ မမရယု၊ ကြမ်းနုတော် တော်ဝံသပနိတယ်။ ကြမ်းနုတော်
ညှစ်တော် မစားရသေးပါဘူး၊ အရက်တော်က မူး သြားမှာ စိုးလို့ပါ။"
"မင်းက ဘာပျံ့ဝှံ့၊ ညှစ် မစားသေးတာလဲ" လူငယ်
ကလေးငယ်တော်မှာ ပိုသေးပြာ ရလိက္ခဏသည။

"ကြမ်းနုတော် ပိုမိုမ မှီတော်တပဲ မမရယု၊ မမမေးတဲ့ ပိုမို လည်း
အေးကြီးဆယ်ကြာ ကုန် သြားပါ၊ ဒီပေမဲ့ ကစာမရှိပါဘူး မမ၊
ကြမ်းနုတော်တော် မပုပ်နဲ့၊ ဒီနေ့ မစားရေပေမယ့် မနက်ပျံ့နုတော်
စားရမှာ ပါ"

"အို... ညှစ် မစားတဲ့ နေလို့၊ တယုပျံ့ဝှံ့လဲ၊ လာမေးပါ၊ စားစရာ
ဘာပေးသလဲ သြားဟကညှိုးအောင်"

"ဥယျာဉ်ကီးက ဘယျာဉ် ကြွေ့လျှော့ပါဉ်း။ လေရာဇ်လည်း ဝိုဏ်း ဦးမှာ ပါ။ မင်းကို ဝါ ညစာ ဝေါဟ်းခင်းသေးတယ်။ စပီးတော့မင်း ဟုကည့် ဟ်တော့ မိတူလကူ ဝေါဟ်းကည့်ဝေါဟ်း ဟုလား။"

[illegible]

ဧကန်တော့ နေရာအနှံ့မှာ အလွယ်တကူ ရှိနေတာပဲ။ ဒါနဲ့ ကျန်းမာရေးကို ထောက်ထားပြီး ဆေးဝါးတွေကို သုံးစွဲရင်း တွေ့ရှိရတာမျိုးပါ။

မေရိက လုံခြုံရေးဗိုလ်ချုပ် ဖြစ်သူ ဂျော့စ် မက်ကီ ကို မီးကန္တည့် ။ ဗမာ့စစ်တပ်က ဗမာ့စစ်တပ်ကို ဒုဏ္ဍိပ်ထဲ ဝင်ရောက်စေခဲ့သည် ။ "ကဲ... မင်းက ဒီဝန်ထမ်းပေးနေတာကို ကြည့်ပါ။ ဝါးဝါးလို့၊ ဗမာ့စစ်တပ်က ဝန်ထမ်းပေးတာ၊ ဒါနဲ့ မင်းနာမည်လည်း ပေးပါဦး"

လူငယ် ဝန်ပေါင်ပျော့ဘက်က တစ်ခု၊ ဓားကိုတစ်ခုကို ချေခံရလို့ ကုန်း -
 "ကြမ်းနဲတော့မညာ ကားလမ်းတစ်လှည့် ခေါ်ဝေါ်တယ် မမ၊ အခုပညာ
 ဝန်ပေါင်းသားပါ။" အို... ငါက မင်းကို အိတ်လို့လမ်းလို့ ပဲ ထင်တာ၊
 မင်းနာမညာ ကမန္တာမညာ ပဲနော်၊ "ကြမ်းနဲတော့ သြစတေးယားနဲ့
 ပိုတုန်းက သြစတေးယားသားပါ။"

သူ့အသံကြောင့် မေ့နေ့ညီ ပါသလို ထင်ရှား မေရီက စူးစမ်းသည့် မိန်းကလေးလေး လူငယ်ကလေးကြီး။

[illegible]

အားလုံး အဆင့်ပျော်စရာသောအခါ စားစရာဝေငြကို ပန်းကန့်ထည့်
လင်းပေးပေးတတ်သည်။

ထိုနေ့က မေရီက ဦးဆောင်ပြီး စားသောက်ခန်းထဲ ဝတ်စုံက သည် ။
စားသောက်ခန်းကလည်း အကယ်၍ မိန်းမတို့က ကြိုဆေး
ရောဂါပျံ့နှံ့သည်။

အခန်းအမြဲတစွာတစ်ကြိမ် ပန်းဝေဖွဲ့ ကုန်လုနားက တစ်ခါ
တစ်ကြိမ် နံရံများ ကြောင့် ဖောက်ခွဲတိုက်ခတ်သွားသောကြောင့် ထားသည်။

သူတို့ ဝေဖွဲ့သောကြောင့် စားသောက်ခန်းပြင်ဆင်ပြီး ကြိုဆေးခန်းဆိုင်
ထဲက၏။ "ကြည့်နေတာ အခုလို အဝတ်စား ညှစ်ပေးပါ လာရတာ ဂုဏ်
တော် ဂုဏ်တယူ မေ" ကားလ် ပျံ့ပေးပေးနေသည်။ "ဒီအခန်းက သိပ္ပံ
ခန်းနားနီးတယ်၊ ကြည့်နေတာ အခုလို မလိုဘူး
ပေးပန်းခိုကားကြိုက်ကလို ပိုမို ကတိဝါ ဝတ်ကောင်းစားလွန်း မွ
လာရုံ ကောင်းတာ"

သူတို့က ဝေဖွဲ့သော ပြီးနောက်ပိုင်း ဝေဖွဲ့သော အစာအသောက် လည်း
ဖြင့်ကောင်းသော ဂုဏ်တော် ဝေဖွဲ့သော အစာအသောက် သူတို့လည်း ကြောင့်
လည်းကောင်း မပါပဲ ဖောက်ခွဲတိုက်ခတ်သွား၏ မီးရောင်ကောင်းအောင် သူတို့က
ခေါ်ဝေါ်သောပေး ဝေဖွဲ့သော အစာအသောက် သည် ။ ဆံပင် အနက်ရောင် ခပ်တို
ညှစ်ထားသည်။ ပါးစပ်က ခပ်တိုနေသည်။ မေးပြီး ကားကား။ အသား
အရက် ပျော်စရာပေး။ ဂုဏ်တော် ဝေဖွဲ့သော လှည့်ပတ် ခြံမီး
နားတော်ပေးပေး ကြည့်နေ ပန်းခိုကားထဲ မင်းသားကလေး
တစ်ယောက် ဝေဖွဲ့သော ပေး ကိုသလို လို မေရီက ထိုင်၏။ တကယ့်တော
သူတို့ပေး မေးလို့။ "မင်း အသက် တယောက်လောက်ပဲလဲ" "ဝေဖွဲ့သော
မေရီ"

"ဒါနဲ့ မီး တာလို၊ စိတ်ကောင်းရတာလဲ၊ ဝေဖွဲ့သော ဆန်းတဲ့ အပြု
ယူကောင်းပဲ"

"ဘာအခြေခံမရှိ မရှိပဲ ဝေဖွဲ့သော ဆန်းတာလည်း ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိ
တော့မှာ လဲ မမရယ်၊ တကယ့်တော ကြည့်နေတာ အကယ်၍
ရောင်ကောင်းရတဲ့ သူပါ။ တကယ့်တော မြေကောင်းမြေကောင်း မြေကောင်းတော့
"မင်းက အခုပေးပေး" သူက ရယ်သည်။ "မမက ကြည့်နေတာ
တောထိုးတာကို ဖန်တီးပေး မေးတာလား၊ တကယ့်တော ကြည့်နေတာ
တောထိုး ဆရာ မဟုတ်ဘူး၊ ကြည့်နေတာ ဖန်တီး ဆက်သွယ်
ကြည့်နေပေးလာတော့ ဟိုတစ်ခုမှာ ဝေဖွဲ့သော သူ၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုတစ်ခု ဝေဖွဲ့သော
ကြည့်နေတာ အလုပ် ထုတ်ပေးသည်။

နောက်ပိုင်းမှာ ရေ ပိုက် အလုပ်၊ ဝေဖွဲ့သော ဝေဖွဲ့သော သူ၊ ဒါပေမဲ့
ကြည့်နေတာ ဝေဖွဲ့သော သား ပျော်စရာသော အလုပ်ပေး အဆင်ပြေဘူး၊
ဝေဖွဲ့သော လက်ထဲ မပါလို၊ အဆင်ပြေ ကြည့်နေသည်။ ဒါနဲ့ ရေ
တီးဝိုင်းကြောင့် မေတာကြောင့် တောထိုးပေး အသက်ပေးရတယ်။
ဒါပေမဲ့ ဒီ အလုပ်လည်း နောက်ပိုင်း မရှိဘူး။ "ဒါနဲ့ မင်းက
ဖန်တီးဆက်သွယ် တာပေးပါ ကြည့်နေပေးလာတာလဲ" တစ်ခု
ကောင်းသောကြောင့် ကမ္ဘာနဲ့ ပေးပေးပေးအပ်ပေး ဆက်သွယ်

ဟူကတယ၊ ကြမနောတောဣ၊ က လိပဝကောတောနောရေ အဖြူ
ဖြူဟူကတယ၊ တ ကယောတော ကြမနောတောဣ၊ အစားပါ၊ ကြမနောတောဣ၊
ဗွာ ရညနန်းခံက မဂ် ဘူ၊ ရလဒေတော ဝေကာင်းသားခွဲစသောက
ပစ္ဆိတရတယ၊ တုအီး

ဝေကာင်းသားဝေကြကို အက်ဥန်းစခန်း ပိုကတယ၊ ကြမနောတောဣလညး
အလုပကမန်းနဲ၊ ဝေထာဝေပျာကတ ခတယ၊ ဒါပေမ ကြမနောတော
ထကောပပးစပ်း အတလ်းဝိုင်ထ ဝေတခဲတယ၊ "မင်းအုယစွာ တကယ
လန၊ စရာသကီးပါလားကြယ၊" "တကယောတော ဒီအုယစွာ ခံရတာ ကြမနောတော
တစသောကတညး မဟုတ်ဘူး၊ ကြမနောတောဣ ခံရတဲ့ လူဝေထာ
တစမဟုတ်မားထောဝေထာဝေမက ပြောပါသေးတယ၊ ဒါပေမ
ဘာပျစုပျစု ကြမနောတော ဝေတော ဗြဟ္မာ ဝေပျမာကတခဲစီ" " ဒီတော
မင်းရဲ့ အနာဂတဝေထာကတ ဘယ်စက္ကနီးထားသလ"

ကားလု မ်ကုံးတညး၊ ဝီးကံသြားသညှ ။ သူက ဝေမရီ၏ ဝေမီးခြန်းကို ပျစ
ဝေပျစုန ပါးစပ်သညှ ။ သိုလောသော ခံကင်း အမူအရာ တစွာ ဝေပျဟင်း
သြားစပ်း ရယူလိက၏။

"ဒီကံစာကို ဝေလာဝေလာဆယ ကြမနောတော ဝေထာဝေပျစုနဲ၊ မမရယ၊ တ
နီးပျစုတောဝေ ဒီအခါနွေး မှာ ကြမနောတောဣ ဝေဟောဝေဟောဝေဝေဝေ ဝေ
ခြင်းပျစုဝေစခဲတညှ ။

ကြမနောတော ဘဝ မှာ ဒီလို ဝေဟောဝေဝေဝေဝေကို တစွာ မရခဲပါဘူး၊
နောကံဝေ ဘယ်ပ ပျစုပျစု ဒီ အခါနွေးကိုတော ကြမနောတော
လိကတပပ ခံစားသြားခဲတယ၊ တစွာနီး ဝေမလိ၊ မရော ဝေအော မှတစွာရ
ခံစားသြားခဲတယ မမရယ၊" ဝေမရီက လိုသွား တအံတညှ
ဟူကညးဝေစမိသညှ ။ သူကိယျ၊ ရဝ ဝေထာဝေ ခံစားမိသညှ ။
သူပအောနွေးဝေ စက္ကနီးယဉ နယျာ ပျစုဝေ အခါနွေးဝေ ဝေထာဝေဝေ ဟ
သူက ဝေလအား အောပျဟောပက သေတာပျစု ဝေပျဟောခဲသညှ ။

ယရ သူသညှ ထိုအောပျစုအောနီးသို့ ဝေရာကောနစပ်ဝေလာ။
သူပစက္ကနီးပကးလာသညှ ။ ဝေမစပ်မ ပျစုလာသညှ ။ အရက လညး
ဝေထာကောနီကံထက ပို၍ ဝေထာကောနစပ်။

ဝိုဠာကို အုပဝေစား။ ကားလညး အောဟောဝေဝေတောဟ သ တောထားကာ
စကားတောပျဟော ဝေဝေဝေ ဝေထာကော ခံခါနွေး ဦးဝေတောဣ၊
တကောခဲစီ။

အခါနွေးလညး မနညးဝေတော။ သနးဝေခါဝေ ဝေကာကြားစီ။ ။
ဝေထာဝေထာဝေဝေ ဝေလညးဝေက ပျစုတင်းဝေပါကားမှ တစွာ တညှ
သုတုပျစု ဝေဝေရာကတသညှ ။ ပနးရနကလညး လ်းဝေ ဝေ၏။

ဝေမရီသညှ စက္ကနီးပကးလိက အားအညှတောသလိုပ ခံစားမိသညှ ။
အသညးဝေလ်းကရထ တညှ အရညးဝေဟောသြားသလို ထွေသညှ ။
တစွာနီးဝေထာဝေထာဝေ တစွာလိက ဝေထာဝေဟော မား ထသို့
ဝေပျစုဝေဝေဝေသလို ခံစားဝေရ၏။

သူက စားပွဲမှ ဖ်တနဲ ထရလိကသညှ ။ "ကဲ... မင်းကို ငါ ဥယျာဉ်ကပပယ၊

အဲဒါစဉ်းရင် မင်း ပုပုနဲ့တော့ "ဥယျာဉ်ပြာသာဒ်နဲ့နံရံကပုပုနဲ့ခိုကားဝေဩ
ပြီသော ဧည့်ခန်းသမီး ထဲမှ ပျော်ရွှင်တက် ပို၍ အဆင့် ဝေပျံ့သည့် ။
ဗိုလ်မှူးကော့ဝံ့ မေရီက ကား လွှား ထိုလမ်းအတိုင်း ဝေခေလှာခဲ့၏။

အခန်းထဲ ဝေရာလာသောအခါ နံရံဘေးကြောင့် ခံထားသည့် လူဝေသော
ပုပုနဲ့ခိုဝေဩဝေရီး ဝေသတိကူပုမင်းတော့ ခဏရပ်ကည့်ဝေနေသည့် ။ ထို
ခဏက ဓာတ်ကြို ပြားပျံ့၏။ "ဘယ့်ဝေဩ... ဒီခေရာမှာ
ဒီပုပုနဲ့ခိုဝေဩကော့နော့ အဆန်းပါလား" "တစ်ခါတလေ ငါက အဲဒါသမီး
ဖြင့်ပီး ဥယျာဉ်မှာ တစုဝေယာကြွ ညှင်း ထိုင်ဝေဩ" "ကြာနော့တော့ အခု
ဖြင့်ကည့်မလား" "သက်ကြွလှလှ"

ကားလူ ဓာတ်ကြို ဖြင့်လှည့်သည့် ။ တိုက်ကြို၍ ခဏတုလားက ဩစသတီးယား
ဂီတပညာ ဂွေကီး ဝေထေရာကော့၏ ဝေတီး ပြား ပျံ့ဝေနေသည့် ။

ကားလူ ဝမိုးသွားအားရဖွင့် အသံကြွကော့ ပုပု ဝေအလှိုက်၏။ "ဟာ...ဗီယန္တ...
ကြာနော့တော့ ဗီယန္တစဉ်းသွား စဉ်းသွားဝေဩ အသံကကြို
ဝေတီးပြားပါလား" သူက မေရီ၏ မကော့တုက ဂွေကီးဂွေကီးစားစား
လှည့်ကည့်လှည့်သည့် ။ မေရီ၏ မကော့တုလှည့်
လှည့်သွားကော့နော့သည့် ။ ကားလူ ဘာကို ဝေပျာခင်ဖော့ကော့
မေရီက အလိုလို သိလှကော့၏။ တစ်ခါတလေ ကားလူ
ဖော့ကော့ကော့သလိုလို အားနာသလိုလို ပျော်ဝေနေသည့် ကိုလည်း သတိပုပုမိ
လိုကော့၏။

မေရီက ပျဉ်းလိုကွပ်း - "မင်း ကတည့်လား"

"အို... သိပ္ပံတော့ပေါ့ မမ၊ ကြာနော့တော့ တကယ့်တတိတယ့်။
တေယာထိုးတတက ပိုကတတ ပါတယ့်" "ဒါပုပုနဲ့ ကျပုပုနဲ့ပါ" ကားလူ
လကော့ဝေဩကော့ပုပုနဲ့ မေရီကို သိုင်းဖော်သည့် ။

ခမိုးနားကယုနဲ့ဝေသော ဧည့်ခန်းသမီးထဲကြောင့် ဗီယန္တ စဉ်းသွား က
မော့ကော့ဝေဩဂွေကီး၏ ဂွေဝေ ဝေတီးပြားအလိုက
ညသမီးမင်းသမီးခွေဝေယာကြွ ဂွေပုပုမီးမှာ ကမော့၏။

ထိုခဏက မေရီက ကားလူ၏ လက်ကြီး ကြံက ဥယျာဉ်သို့ ဝေခေဩ ကြာခဲ့သည့်
။ လမင်းက ထိန္တော့နော့၏။ ဂွေကီးပုမေသော လေရာကော့အော့ကြောင့် ညညာမှာ
ပျော်တုလားသော ပုပုနဲ့ခိုမီး ၊ လူပေသော ဝေဩဝေဟောင်းသစု ပုပု ၊
ဝေရီသိုင်းလိုကော့မီး ဝေဩဝေ ပုမင်းကော့မီးကို ပျော်သည့် မှာ အလွှာ ဆိုးဝေဩ
ရသော အော့ကော့ဆိုး ပျော်သည့် ။

မိမိ၏ ဂုဏ်ပုပုသောဝေဩကော့နော့ အသံကြွကြွ ဝေပြားက ဝေဩဝေ
သစုနဲ့ဝေသော ဘဝတစ်ခါသို့ ဝေရာလာသလို ထိုင်တုသည့် ။

ဝေဩဝေလေးဝေအေးကေးကေးလည်း ပျော်ဝေဩဝေသော ညပုပုနဲ့ရနံမီး
ပုပုနဲ့ ထိုသိုင်းလိုကော့ ဂွေသည့် ။ သူတို့ သည့် တစုဝေယာကြွ
တစုဝေယာကြွက တတိတတပုပုနဲ့ ဝေဩဝေသောမှာ၏။ "လူလိုကော့ မမရယု၊
ရသော မမဆိုး ခံစားရော့အော့ လူတာပဲ

ကားလူ ခံစားခံကျသည့်ပုပုနဲ့ တီးတီးညည်းလိုသည့် ။ စပီး တော့

ကိစ္စဆိုသကား ဂါထာ၏ 'ဖောတု' လင်္ကာတစ်သင်္ကန်းထဲမှ -
"ဝေဟိတောဝေကာဝေလိက္ခာ၊ ကုန္တိန္ဒာဒိတံ အနိန္ဒေတြကိ ပုပန လာဖိ၊
ဝေတာဝေပန္နိတာ" ဟူသော စာပိုဒ်၊ သူက ပြောသည်။ "မမေတာ
ဒိဓိအမွှာကား မှာ နေရတာ သိပ္ပဝေဟိတ ပဝေနာ"၊ "သိပ္ပဝေဟိတဝေပါ" ဝေရိက
ပျဉ်းလိုက်သည်။ "ဝုဓ်သောဝါတယ မမရယ၊ မမက ဗုဒ္ဓကဏ္ဍတတ္ထယ၊
စိတဝေကာဝေ ပုတယ၊ ဝေစတနာ ဝေကာဝေတယ၊ မမဟာ ဒိလိဝေနရာမီးနဲ့၊
ထိုက်နီ တယ၊ မမလို လူတစသောက္ခေနနဲ့၊ ဝေလာကမ္မာ ဘာမဆို လိုတရား
လိမ့် မလို့၊ ကြမနေတော့ ထင်တယ်"

ဝေရိက အသံကြကွေအောင့် ရလျှင်သည်။ "ဝေလာကမ္မာ ဝေမ္မိလ္လဝိ၊ ရေိတ္တ
အားလုံးကို မမ ရေိတ္တတယ"၊ "တေယျာဆရာကေလးက
ဝေခြးဝေခြးပျမည့ပျမည့ပျမည့ သကုပုပဝေးတစ ခ်ကု မးတ္ထုတ္တိကု၏။

"ကြမနေတော့တော့ ဒီညပဲ ဝေသဠားရင် ပိုဝေကာဝေလိမ္မယျိ၊ ထင်္ဂိ တယ
မမရယ၊ ဒီနေ့ညလို ဝေဟိတဝေဒွး မီးကို ကြမနေတော့တော့ တယ ဝေတာမ္မ
ပျပန္နရူးဝေတာဝါဘူး၊ ကြမနေတော့တော့ မေမ္မေဝေတာမ္မယျ ည ပါပဲ။
ဒီညကို ကြမနေတော့ အသကုပုပဝေနသမ္မ သတိရေနေပါလိမ့် မယ၊ မမရေ
အလှ၊ ပုဒ်ဝေးရဲ့ အလှေတြကို ကြမနေတော့ တယျလုပုပီး ဝေမ္မေဟိတယျ၊
ရေိတ္တဝေတာမလ၊ ကြမနေတော့တော့ မမကို ဝေကာဝေးကန္တိက န တွိမလှ၊
အစမတမ္မး သတိရေနေတာမှာ ပါ၊ မမကို မယဝေတာဝေမရိလို
သေတာထားစပ်း မမဆိမ္မာ အစမတမ္မး ဆုဝေတာဝေးနေ ဝေတာမှာ ပဲ"

သူက ဝေရိလက္ခိ၊ ဝေပုမ၊ တက္ခိန္ဒာ သုပုဒ်တမ္မးမီး ဝေဝေဝေ ပြဝက ဝေလး
ဖိကဠားလိုကု၏။ စပ်းဝေတာ ဝေခါဝေးကို ငါ့ကာ တဂြိက္ခိက္ခိကု
နမ္မးဂြးပုဝေန၏။

ဝေရိက ကားလု၏ ပါးပုပဝေးဝေတြကု သုပုလကုဝေတြိ၊ တယုတ ယ
တဠားလိုက်သည်။

ကားလှ ပုတ္တရကု ဒူးဝေတာကု ထိုင်လိုက်သည်။ ဝေရိ၏ ဂါဝန္ဓကို ညဠာဗြာ
ထိနမ္မးသည။

ဝေရိသည တန္တိယျံး သိမ္မသိမ္မန္တိန္ဒာမိ၏။ သကီးဗြာဝေသာ ဗုဒ္ဓကဠားပုဒ်ဝေး
အရသာကိုလညး အမွတု ထင်္ဂိ ခစားနေရ၏။

သူက ကားလု၏ ဝေခါဝေးကို လကုဝေတြကုပုပဝေည၊ တက္ခိန္ဒာ အေပဝသို၊
မ၊ ယူလိုက်သည်။ စပ်းဝေတာ ကားလု၏ ဝေတြတမ္မးကု နမ္မးသည။ ပါးစပု ကို
နမ္မးသည။ အမညဖောပုပုပဝေးတြ မန္တိမ္မးဝေဝေသော ထိုးဆန်းဝေသော ခံ
စားမးတစ္ဆိကို ခံစားရသည်။ သုပုလုးအိန္ဒြေ ဝေမတိာဝေရဗုဒ္ဓကဠား
ဝေဝေဝေ ပုပညန္တမ္မးလာသည်။

ကားလှ ထိုတမ္မ ပုပန္နသည်။ ဝေရိ တန္တိယျံးကို တဝေးကိတြ
ဝေပြပုဖတ္တားလိုက်သည်။ သူက အသကုဝေတြတမ္မးဝေတြ အဂ္ဂိယ
လူငယ်တယကု၊ ထိုအသကုဂြိယ လူငယ်တယကု အဖို၊ ဝေရိသည ဆု
ဝေတာဝေးပတ်န ပုပ ရမည့ နတ္တမယုစသောကု မ ဟုတု။ ပုပိဋ္ဌမည့
မိန္ဒးမတစသောကာ ပုပစေပလိမ္မိန္ဒ။ သူကို ဝေဝေသောကု
တတ္တိတွင်မ္မကုဝေသော စံအိန္ဒကီးထသို၊ ပုပန္နလုခံဗုဒ္ဓကေလ၏။

အခန်းထဲတွင် မီးရောင် မပြီ။ သို့သော် ပျံတန်းပေါ်ကား ဖြင့်ထား၍
လေရာငယ်ငယ် ထိန်းသိမ်းနေ၏။

မေ့မိက ဝေးဝေးကား နေရာကို ကုလားထိုင်၍ ထိုင်နေသည်။ ကားလွှဲ
မေ့မိ ပျံအရင်းတွင် ထိုင်၍ သူ့ဦးခေါင်းကို မေ့မိ၏ နှိုးငွေ့ငွေ့ မှီ
ထားသည်။

သူ စီးကရက် သောကုန်သည်။ မီးရောင်က အေးမွှေးငွေ့ငွေ့ နီရဲ နေ၏။

ကားလွှဲ၏ နေရာကွေ့ကောင်း ရာဝေငွေ ဝေ့မိက မေးတော့ ကားလွှဲ က
အသီးစိတ် ပျံတန်းသည်။

သူ့ဖခင်သည် ဝေ့မိ၏ ဝေ့မိ၏ လက်က (၁၉၃၂-၃၄) တွင်
ဩစထေးလီးယားနိုင်ငံ ဖိနပ်ကလေး တစ်စုံစုံ ပုလဲအရက်တစ်ခွက် ပျံစွာ ညည်း။

ထိုစဉ် ဩစထေးလီးယားနိုင်ငံ အနောက်ဘက်တွင် ဆူပူမီးမီး ပျံစွာလ် က ပြရာ
ဆူပူသမီးအား ကားလွှဲ ၏ ဖခင် ပျံတန်းပျံတန်းထဲမှ နှိုးငွေ့ငွေ့ခွဲသည်။

ဝေ့မိ၏ ဖခင်သည် ဤသို့၍ ဝေးဝေးကား တွင်သာ အခါတွင် လည်း ကားလွှဲ၏ ဖခင်
တစ်ဝန်းကို ပြီး နှိုးငွေ့ငွေ့ စိတ်တစ်ခုကို ဖောက်ကွင်း ရာထူးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ (
သို့သော် သူက မင်းသားသမီး အုပ်စုအား နှိုးငွေ့ငွေ့ အိပ်စက်အပ်ဖို့
တင်ပို့မိ၊ တကယ်တော့ အားပေးခဲ့ သည်။

သို့သော် သူ ဩစထေးလီးယားနိုင်ငံကို တိုင်းတစ်ခုခု ကာကြယ့်ငွေ့ည ဟု
ယုံမှန်ကည့်သော ဖောက်ကွင်း ပျံစွာ သည်။

သူက မီးခိုးတို့ အလွန်ပျံတန်းသည်။ ဩစထေးလီးယားနိုင်ငံအား ကံမကုန် စုပီး
ဩစထေးလီးယား အရေးကို အလွန်ပျံတန်းသည်။ ထိုသို့ ဖောက်ကွင်း သူသည်
နောက်ကား နှိုးငွေ့ငွေ့ တွင် နှိုးငွေ့ငွေ့ ဖောက်ကွင်း သမီးသမီးတစ်ဦး၏
လွှဲငွေ့ငွေ့ လွှဲငွေ့ကို နည်းမင်းရဲပျံတန်း ပျံတန်းပျံတန်းထဲမှ နှိုးငွေ့ငွေ့ခွဲသည်။ (
သို့သော် အကာအကြမ်း သော ဖောက်ကွင်းလီးယားနိုင်ငံကလေးထဲသို့ ကံ
မကုန် ဝေ့မိ၏ ဖခင်က သော နေရာတွင် သူသည် ကံယွှတ်ကြွယ်ပုံ သက္က
အဆုံးစိတ်ကား ခွဲ၏။

ထိုစဉ် ကားလွှဲ လူပီပေါ်ကွဲပြေလေးမဲ့သာ ပြောင်းသည်

ဖခင် သောဆုံးဩစထေးလီးယား အခါ ကောင်းကြွယ်ကု၏။ သူက အနုပညာ
သမိုင်း အခါက ကောင်းသား။ အခြားတစ်ခု ကောင်းဆရာ ဝေ့မိ၏
ရည်ပြုမှု ထူးသည်။ သို့သော် မီးပျံတန်းအုပ်စု လက်အောက်တွင်
ဖောက်ကွင်းလီးယားအမီး သား လက်ထဲဝေ့မိ၏ နှိုးငွေ့ငွေ့ အလှပပျံ အရေးမှာ
ထင် သောလက် မပြုလေ။ တစ်နေရာတွင် ကားလွှဲ နှိုးငွေ့ငွေ့ ဟစ်လာ၏
မိန့်ပြန် ကံ ပြား၍ နားထောင်သည်။

ဟစ်လာက လွှဲငွေ့မိပျံ လင်းဟောကွန်းတော် လသာဆောင့် ရှာ

အေးငြိမ်းနု၊ ခြင်းမှမြဲက သည့် ။ လူထု ပရိသတ္တကားထဲမှာ နား

ထောင့်နေသော ကားလွှဲလားမှာ ခေါ်သမိတုဗောဓိကောင့် တစ်ယွှဲ၊
ဆန္တတုနုနု၏။ ပရိသတ္တကောင့် က အေးငြိမ်းခေါင်းခေါင်းက အား
လက္ခဏာတို့ တီးကာ ဩဘာဝေပေး ဖွဲ့ကသည့် ။

သိုလှေသာ မဟာမိတ်တို့ ပင် ဩစသတီးယား ပျံသည့်၊ မားက နာဇီ
အုပ်စုဝေးကို ဖြုမုန်း လာစပ် နာဇီနယ်တို့ အား ပျံသည့်ခေါင်း ထုတုနု
လွှဲတုသတီးအပြုမား ဖြု လာဟုက၏။ အသင်းဝင်တုလည်း
တစုနေ၊ ထက တစုနေ၊ မား လာ၏။

ဤသိုလှေသာ ကားလွှဲလားမှာ လည်း နာဇီ ဆန္တကောင့် အမီးသား
ဩတုဗောဓိကောင့် အပြုတုဝေ ယောက ပျံစာခံသည့် ။ သူတို့ သည့်
လွှဲတုသတီးအဝေးမား ပျံလှေ လွှဲတုမိကုန်းမား ခံစွာက သည့် ။
သိုလှေသာ သူတို့ ၏ လုပွားကို နာဇီ လွှဲတုလွှဲတုက

ထောင့်မှ သိဂြိဟ် တစုနေ၊ တု အသင်း ဝင်းကို တစုပျံ ဆက် ဖမုန်း
ဆီးတော့သည့် ။ ဖမုန်းဆီးမိသုမား အနု ဝေယောက ကန္တုမားအား
သတိဝေပေး သည့် အေန္တုဖွဲ့ ခံကုန်း ပစ္စတု လိုကသည့် ။ ကန္တုမားကို နာဇီအ
ကုန်းစခန်းမား သိုလှေ လိုကသည့် ။

ကားလွှဲ သုံးလအဟာကတု အကုန်းစခန်းမု ကြကောပေးလာခဲ့သည့် ။
ကံကောင့်ထောင့်သုဖွဲ့ အေရယုစွာစွာ မေတုတု အိတု လိုနုမု
ပျံတုကောင့် ဝင်တုကောင့်၏။ အိတုလုံးဝင်တုကောင့် တော့ သုမု
ဝင်တုကောင့်လက္ခဏာတု မပ။ တုမား ဘာစာဂြုကတုမား မု လည်း မပတော့။

အားလုံးကို နာဇီအကုန်းစခန်းမု သိမုဆည်းထားလိုကပီ ပျံသည့် ။
ထိုလှေသာကောင့် အိတုလုံးဝင်သိုလှေ တုကောင့်သည့် တုကောင့် ပျံသည့် အ
ဖမုန်းခံရသည့် အေရက အခန္တုဝင်း တုကောင့်ဟာကောင့်နေရသေးသည့် ။ ကံ
မေကောင့်လွှဲ အလုပျံ ချေသလုံး အမုန္တုစွာမု
ဖမုန်းဆီးစပ်ထောင့်သည့် ။ သိုလှေကောင့် နာဇီ အကုန်းစခန်းသိုလှေလည်း
ပျံဝင် သည့် ။

နာဇီအကုန်းစခန်း သြားရလွှဲတော့ မးဝင်တု အလုပျံမုဝင်တု ကို
သေလုချေပေး လုပေတုမည့် မှာ သေခံတော့သည့် ။ ဝေထကောင့် ပို၍
ဆီးပေလိမ့်သည့်။

"ကြမနေတော့က ဖေဖေလိုသာ ချေခါးပျံးပျံးကို ယုမုယု
သတုစွာ ပဲ မိမ"

သူက မေရဲမု လက္ခဏာ ကို သုရတုပေတုက တုလိကသည့် ။ "ဟောဒီမှာ အရ
မေလက္ခဏာ ထနေတု စတုတုနု ပါမနုပျံးဟာကောင့် တစွာလည်း
ပစ္စသုလိကယု" "အို... မောင့်လေးကလည်း ဒီလို
မေပျံတောင့်ပါဘူးကြယု"

မေရီသည့် ဂုတ္တရက ကောင့်မုသြားကာ သုလက္ခဏာ ပျံနုလိက ၏။

ကားလွှဲ စိတ္တပါသလို ချေခါးပျံးပျံး ရယုနေသည့် ။ "ကြမနေတော့
အားပျံမုစွာ ခဏခဏ သြားစပ် ခေထ စိတ္တကည့်နေ တာ မေ မသုဘူး၊

ဟူသော မကူး ဝေဟနတို့ မမရယူ၊ ကြမ္မာတို့ ဝတ္တ ဘာဝေဒနာတို့ မပြုတော့ဘဲ တစုနေရာမှ ဝေဟန ခုနစ်လှိုက် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဝေမရီက စိတ္တကာင်းပြုဖို့ သက္ကပ္ပဝေဒနာသည်။ သက္ကပ္ပ
ဝေဒနာလေး၏ ကိစ္စလည်း ဆိုးကို ဆိုးပြုနားသည်။ သူ့ကို ဘ
ယကားပေါ်တင်၍ ဝေဒနာ မညည်း။ ဝေဒနာကား ပေါ်တင်၍ လည်း သူ့
ဒုက္ခက ပေါ်တင်၍ မညည်း မဟုတ်။

သူက ဝေမရီ၏ လက်၊ ဆုပို့ထားသည်။ "ကြမ္မာတို့ ကြမ္မာ မမ
စိတ္တကာင်းပြုဖို့ ခုနစ်လှိုက် သူက ဝေဒနာ ပေါ်တင်သည်။ "စိတ္တကာင်း
မျှစွာ မမရယူ၊ ကြမ္မာတို့ ဝေဒနာ လေး ဆိုးဝေဟနတို့ ခုနစ်လှိုက်၊
ကြမ္မာတို့ ဘာဝေဒနာ ဝေဒနာတို့ လည်း မပြုတော့ပါဘူး၊ အခုလို
စိတ္တကာင်းသာ ဝေဒနာတို့ ညွှန် မမရယူ၊ ဝေဒနာတို့ စာကိုပဲ
ဝေဒနာသာ လုပ်ပါ။ ဝေဒနာတို့ပါ။"

ထို့နောက် စကားပေါ်တင်တော့။ ဝေဒနာတို့ လေး ကိုယ့်အတွက် ဝေဒနာ
ကိုယ့် စိတ္တကာင်းတို့၏။ ဝေမရီက ကားလေး၏ ဘာဝေဒနာ မကောင်းပိုက်
ဝေဒနာတို့သည်။ သူ့ အဖို့ ကြမ္မာတို့ မပြုတော့။

သူ့ကို ဘာအကူအညီ ပေးရမည့်။ ပိုမိုပေးရမည့်။ ပိုမိုပေးလိုက်
အကူအညီ အားပြုဖို့ ဝေဒနာ ပေါ်တင်သည်။ သို့သော် ထာဝရ
မဟုတ်။ ပိုမိုကုန်သော ဝေဒနာတို့ ဒုက္ခတို့ ဒုက္ခတို့ ပြုပေးရမည့် ပြုမည့်။

စိတ္တကာင်း သက္ကပ္ပ ဝေဒနာလေးက စိတ္တကာင်းယဉ်ကျေးကလေး။ သက်
သက်ကလေး သက္ကပ္ပ စကားလေးသက်ကလေး ပေါ်တင်သည်။

သူ့ဘဝအကြောင်းအရာကို အပြုအမူ မမရယူ ဝေဒနာတို့
ဝေဒနာလေးသည် သူက ဘဝအကြောင်း အရာကို စာအုပ်မှ
အကြောင်းအရာကို သက္ကပ္ပတို့သည်။ ထို့နောက် သူ့ကို
အကူအညီ ပေး လိုလည်း လှယ် လှယ် ဝေဒနာ လေးမည့် မထင်။

ဟူသော ဟူသော ဟူသော အကလုပတ် အကလုပတ် ပြုမည့် အသံက
ရူးဂွလွယ်သည်။ ဝေမရီသည် အတ္တမိမိ လန့်လန့် လန့်လန့် သွား၏။

ကားလေး၏ လက်မှ သူ့လက်၊ ပြုပေးလှိုက်သည်။ "က - ပြုပေး၊ အခွင့်ပီ
ဝေဒနာလေး။ "မျှပေးသေးဘူး၊ မျှပေးသေးဘူး မမရယူ၊ "မဟုတ်ဘဲ
ဝေဒနာလေးတို့မယူ၊ "ခဏ ဝေဒနာတို့လေး မမရယူ"

သူက ဟူသော ပြုပေး ထို့နောက် ဝေဒနာတို့ ထာဝရအား
ပေါ်တင်သည်။ "မမရယူ ကြမ္မာတို့ သိပ္ပံတို့ မမရယူ"

ဝေမရီက ကားလေး၏ လက်ကို ဆွဲယူကြပြီး - "မျှစွာ၊ မင်း ပြုပေး၊ ပြုပေး
ပြုမည့်၊ အခွင့်တို့တို့တို့တို့၊ က - ပြုပေး ပြုပေးကြသော ကားလေး၏
ဝေဒနာတို့တို့တို့တို့ သက္ကပ္ပတို့သည် ကို ဝေမရီက ပြုပေးသော ထာဝရ
ခဏတို့တို့တို့တို့ သိပ္ပံတို့သည်။

ကားလေးတို့တို့တို့ ကုသိုလ်တို့တို့ ပြုပေးကြသည်။ ဝေမရီက
မီးပြုပေးသည်။

ကုတူကံးဝဝတပီးဝေသာအခါ ကားလွှာ ဝေမရီအား နေကတ္တပုံ ပြော
ဖတ္တားလိုက်ပုဒ်သည့် ။ "ခိစ္စရာကော်ငုံးလိုက် မမရယု" သူက ဝေလသံပုဖဝ်
တိုးတိုးကော်လး ဝေပုယသည့် ။ "မမဟာ ကြဟနတော့ ခိတ္တမိုးသာအောဝ်
အမ်းဆက် လပဝ်ပေးခဲဗပိ၊ ကြဟနတော့ အမ်းဆက် ခိတ္တမိုး သာခဲရဗပိ"
"မမလညး ဝမိုးသာပါတယုယု" "မမဟာ ကြဟနတော့ အသကုဂ်အောဝ်
လပဝ်ပေးခဲတယု၊ မမနဲ ဝေတြာရတာ ကြဟနတော့ လိုခိတ္တဝေတြာ အားလုံး
ရခဲဗပိ၊ ကြဟနတော့ အနာဂတ္တိ မေတြးတော့ဘူး၊ ပုဖဝ်ခိတ္တ
ပုဖဝ်စာပဝ်စေတော့၊ ဒီလိုဆိုတော့ လညး ဘဝဟာ သိပ္ပံဆိုးပါလား၊
တစ္ဆိရတော့ အပေထာယုပေပါတာ တော့မာ ပဲ" "ဒီတော့ မဝ်းက
ဘယုတော့မ မေမိုးဝ်တော့ဘူး ဆိုပါတော့" "ဘယုတော့မ
မေမိုးဝ်တော့ဘူး" ဝေမရီက သူဝ်းတုမိုးကို ကားလု၏ ဝ်းတုမိုးအနီးသို
ကပဝ်ပေးလိုကုငုံး -

"ကိုဝ်း... ဒီလိုဆို ပုပနတော့ဝေလ၊ ဂြတ္တိငြ" "ဘယုဝေလာကကဟကအထိ
ပုပနားရမာ လ မမရယု" သူက ဆိုနုဂ်ပုဖဝ် တိုးတိုးကော်လး ဝေမးသည့် ။
ဝေမရီက သူကိတ္တိ ပုပနာလိုကုပေးနောက - "ရာသကုန ပုပနာတော့
မောဝ်လေးရယု၊ မမက မဟကခဏ ပဲ ဒီ နေရာက ကြက္ကားရေတော့မယု၊
သိုးဝေလးရကွဲ လိုတော့တယု၊ နောက ဆိုရငု တို ဘယုတော့မ
မေတြာရေတော့ဘူး၊ မဝ်းက ငါဘဝပံကီးတာ ပုမဝ် ခိတ္တလား ဟဝ်"

"ဒါပေမဲ ကြဟနတော့ မမကို နေကတ္တပုံ တြာခိတ္တဝေသးတယု၊ တြာကို
တြာရမယု၊ နေကတ္တပုံ တစ္ဆိကမ တညးပါ၊ တစ္ဆိကမညးပါ၊ ဝ်းလ မဟတု
ကြဟနတော့ ဝေသရိပါလိမ့်ယု မမရယု"

"မမမကားကို နားထောတုမိုးပါ မောဝ်လေးရယု၊ အခိပကယုဝ်ဝိ ခဉ္စး
စားဟကညးမိုးပါ၊ ခိတ္တိက မာန လုဟ မေကောဝ်းပါဘူး၊ မမ ဝေပုဟ
နေတာက ဘယုမ မုဖဝ်းဝ်လါ ပါ၊ အရ ငါတိုလ ခြဲရေတော့မယု၊ တစ သ လွဲး
ခြဲရေတော့မယု"

"မမကို ကြဟနတော့ ခိတ္တယု၊ မမက ကြဟနတော့ ခိတ္တလား ဟဝ် "

ဝေမရီ အတ္တဝါ ပုဖဝ်နေသည့် ။ သူက မရကွဲကွဲ သိုလေသလညး
ဝေလာဝေလာဆယုဝ် အမန္တရားကို ဝေပုဟမ ပုဖဝ် တော့မညိ၊ ထိဝ်သည့် ။
သူက ဝေခါဝ်းကို ခါယမိုးကာ ပုပီးယုပုဖဝ် ဝေပုဟလိုကည့် ။
"ဟဝ်ဝ်း... မဝ်းကို မမ မခိတ္တလား" ကားလွှာ နားမလညလို အမူအရာပုဖဝ်
ဝေမရီ မတိုးဝ်ကို ခိတ္တက ညှပ်နေသည့် ။ "ဒါပုဖဝ် ကြဟနတော့ ဒီကို
တာလို ဝေခိတ္တလာတာလဲ" "မဝ်းက အေဟဝ် နေတယု၊ တစဝေယာကညး
ပုဖဝ်နေတယု၊ ခိတ္တ ဆဝ်းရနေတယု၊ မဝ်းကို မမက ခက တာ
ခိတ္တမိုးသာမး ဝေခိတ္တယု"

"အို... လကွသတတော့ ဒီလိုကိုး၊ ရကွကိညး မမရယု၊ ကမိုးကုနအောဝ်
ရကွကိပေ မမရယု" "ဒီလို မေပုဟပါနဲ ကြယု" ဝေမရီ၏ အသံက
တမိတ္တးသည့် ။ "မမက မဝ်းကို ရကွကိ လိုးဝ မရညိဂြယုဘူး မမရဲ
အသညးလိုးမာ ဟကတမးတြာ၊ သနားပုခင်း တြာ ပုပညးနေပါတယု
မောဝ်လေးရယု" "ကြဟနတော့ ခဉ္စးဆက ဟကတမးလညး မလိုခိတ္တလား၊
သနား တာလညး မလိုခိတ္တလား၊ ခဉ္စး ကြဟနတော့ အစကတညးက တာ
ပုဖဝ်လါ တစဝေယာကညး ထားမပစ္စတာလဲ။"

အခုတော့ ခဏ်း ကြည့်နေတာကို နာတုပညာ ခေါ်သြားတယ်။ ဗမီးတော့
ပေးမသက်ပေဘဲ ကန္တလုံကြွယ်၊ မရဘူး၊ မရဘူး၊ ဒီလိုလုပ်လို့ မရဘူး" (သူက
သည့် လို့ စကားသက် စကားကယုံတော်ကို ပေးတုပညာတော့ လည်း
အထွက်ကရ ပုဖစုနေသည့် ။ သူ့ စကားတော်ကို ခေါ်သ ပေးကြုံချ
ကြုံကတော့ စကားတော် ပုဖစုသည့် ။ သို့လျှင် သူ့ အမူအ ရာတော်
တော်က ပုဖစု အသိဉာဏ်လည်း ပုဖစုသည့် ။ သည့် အခါက မရ၏
လုံးလုံးသားကို မသိသော ထိခိုက်မှု၏။ ကားလောက ပုဖစု ဤကဲ့သို့
ပုဖစုလောလိမ္မတ္တ ပေးမရက လုံးဝမထွေ။

"အမူတော့ ဒီလိုပုဖစုတာ မမ အမှားပါ။ ဒါပေမဲ့ မမက မင်းကို ဒုက္ခပေးဖို့
ရည်ပြုဖို့က မရှိတာ တော့ အမှန်ကြာယုံ"

ကားလူ၏ မိန့်ခိုင်းစား ကြောင့် အခါတိုင်း အရိယောတို့ လုံးဝ မပေး တော့။ နဂိုကပင်
ပုဖစုတော်နေသော သူ့မိကားတော့သည့် ပုံ၍ ပုဖစုသြားသည့် ။

လူသေမိကားတော် ပုဖစုသြားသည့် ။ မေရီမာ ပေးမရက လုံးဝ မ
ပုဖစုနေ၏။

သူ မှားခဲ့ဖူး ဆိုတာကို ယခုမှ သိတော့သည့် ။ ယခုအခါနှင့် အမှားတော် သည့်
အပင်တော်နေဟန်ပင်။

သူက ဟုတော်အလို့ငှါလည်း မညွှန် ဟုကားမည့် မဟုတ်။ "ငါ မှားဖို့... ငါ
မှားဖို့"

လောလောဆယ့် သူ့အေချာတော် အခါက လူပုမည့် လူပုနားက တော့
စိတ်လေးပုကားတော် ခေါ်ခင်းတော် အေးပုဖစု အဟုကတော်ပေးသော အ
တော်တော်ဆုံး ပုဖစုမည့်။ သူ လုံးဝ မဟုကတော်တော်တော်ကို ကားလို့
တော်အပင် ပုပ ရမည့်။ "မမ အမှားသက် စိတ်ကတော် ပုဖစုတယ်
တော်တော်လေးရယ်၊ တော်တော်လေးကို စိတ်ခံမင်းသော ပုဖစုတော် လူပု မမ
မရည်ပြုသော အမှန် ၊ အခုလို တော်တော်လေး စိတ်ခံမင်းသော ပုဖစုတော် အကြံက
မမက တော်တော်တော် တော်တော်ဆုံး ဆိုရသည့် ။ ဝမ်းသာတော် ပေးဖို့
အဆင့်ငါ" ကားလူ မိကတော်တော်တော် ဟုကတော်တော် ။ "ခဏ်း
တော်တော်တော်လေး ကိုလိုပုဖစုတော်မလို လား၊ လူတော် မလို လား၊ ခဏ်းပိုဆုံး
ကိုပင် မလိုခိုင်း၊ ဒါနဲ့ ခဏ်းပိုဆုံး ပိုဆုံးတော် သောလောကား ပိုလို လ"

မေရီက မန္တလုံပေးပု လူကတော်အကြံ ယူလိုသည့် ။ အကြံ ပေး၍
လူကားလုံးကိုတော် ပေးတော် လုံးပေးကို စမ်းမိသည့် ။ သူ ထိုတော် ခန့်
ပုဖစု၏။ သူ တစ်ကြိမ် တစ်ကြိမ် တော်တော်တော် မပုစွဲ စဖူး။

အို... ဒီအေချာအေချာတော် ပုဖစုလားပိုင်းတော်။ သို့လျှင် သူ့
တော်တော်တော်တော်ကိုတော် ။

အင်း... အဂါက ငါ ထွေသလို လူအ လူပုသက်တော်တော် မဟု တွါလား။
တကယ့် အေချာတော် အပင်တော် လူတော်တော်တော်တော် ပါလား။

မေရီသည့် သူ့စိတ်ကားလုံး သူ ။ စိတ်ကလည်း ပို၍ ထိ
နားခင်းပိုင်း၏။

"မမမှာ ပိုဆုံး လိုတော်တော်တော် သုံးတော်တော်လောကတော် ပိုတယ် ၊ ဒါဆိုရင်

မင်းအေးနဲ့ ဩစာလန့် ကို သြားခိုင်းလောကအောင်တော့ လို
လောကတယ်။ အဲဒါက က ပုံစံပီး စိတ်ရတယ်။ "ခင်းက
သုဉ်းမသက်ဆိုင်တာ ပိုက်စကား ဝေပျာတာပေါ့ ဟုတ် လား... ဟုတ်ယူ...
ခင်းက တစ်တာ ဝေပျာဉ်းကို ပိုက်နဲ့ ဝေပျာတယ်။ ခင်းရဲ့ ခံစားခြင်းကို
ဒီလိုပဲ အစဉ်အဆက် ပိုက်ပေးနေ တာပဲ လား။ ကိုယ့် ပိုက်လှိုင်ခင်း ဒီပျာစေ့လာက
ပိုက်က လေးနဲ့ ဝေပျာနေတယ်။ လား။ ကိုယ့် ပိုက် လှိုင်ခင်းကို ယူ မှာ
ဝတ္ထုတုံး လက်ကွက်ကားဝေပျာကို တစ်ခွက်နဲ့ ယူ မယ့် သိရဲ့လား။

"မင်း လှိုင်ခင်း ယူခိုင်းတယ်။ ယူပါ။ အဲဒါဝေပျာက ငါအကြာက ဘာမှ
တန်းမရှိပါဘူး။ ဟုတ် မှန်ခိုင်းပေးတာ တွေးတယ်။ သြားယူပါ။"

"ခင်း အလကားမိန်းမ၊ ဝေယျာကတစ်ယောက်ကို ပိုက်ပေး ဝေပျာ
ရတယ်။ ထင်တယ် ခင်း အသုံးမက်တဲ့ မိန်းမပဲ။ ကိုယ့် ပိုက်လှိုင်ခင်း ခင်းဆီက
ဝေယျာကတစ်ယောက်နဲ့ ခင်းဝေပျာလည်း လည်း လှိုင်ခင်း ပိုက်ဝေပျာ
သုံးမက်နေအောင် ရေးခိုင်းတယ်။ သိရဲ့လား။"

"ဘုရားခေါ်... ငါ့ကို မင်း နားလည်အောင် ငါ ဘယ်လို မတတ်နိုင်
တော့ပါလား။ ငါက မင်းကို အကူ အညီပေးနေတာပါ။ အဲဒါ မင်းကို ငါ ဒု
ကရေပေးနေတယ်။ မင်းက ထင်တယ်။ မင်း ထင်သလို ထင်။"

ငါက အဲဒီအကြာက မင်းကို ဝေပျာအောင် ပျာစွမ်း ကူညီခိုင်းပါ။ မင်းကို
ငါ ဝေယျာကတစ်ယောက်နဲ့ နားလည်အောင် လှိုင်ခင်း ငါ ဝေယျာကတစ်ယောက်နဲ့
မင်း စိတ်မင်းသားရဲ့ ငါ ဝေယျာကတစ်ယောက်။"

"ခင်း ညာတာ။ အလကား မိန်းမ၊ တန်းမရှိတဲ့ မိန်းမ၊ ခင်းတစ် ဝေ
ဝေယျာကတစ်ယောက် ဘာလုပ် သလဲ။ ဝေယျာကတစ်ယောက်ပါ။ ခင်း လှိုင်ခင်း ဝေပျာ
ခင်း တဒါက စိတ်မင်းသားရဲ့ အကြာက မဟုတ်ဘူး။"

ခင်းက စိတ်ဝေပျာဉ်းကို ကတယ်။ အေပျာအသက်သေ ကတယ်။
မင်းဝေပျာစေ့ကို အခင်း အသက်ဝေပျာစေ့ ကတယ်။ အဲဒီအကြာက ဘုရား
လှိုင်ခင်း ဘယ်လောက် ခံစားရတယ်တာကို လိုဝ ထည့်ပေးတာ။ ဝေ
မရှိတာ။ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခင်း ဝေယျာကတစ်ယောက်နဲ့ မင်းစပ်။ ကိုယ့်သတ် သူမင်းတစ်ယောက်
ဝေယျာကတစ်ယောက်နဲ့ အခင်းကတစ်ယောက်နဲ့ ဝေယျာကတစ်ယောက်
အခင်းကတစ်ယောက်နဲ့။ ကိုယ့် ခင်းကို နတ်မယ့်စေ့

ဝေယျာကတစ်ယောက် ထင်တယ်။ လက်သတ်တော့ ခင်းက မိန်းမပိုက် ပျာစေ့
ခင်းက ကိုယ့် ဒုကရေပေးသလို ဘုရားလှိုင်ခင်းကို ဒုကရေပေးခိုင်း အောင် ကိုယ့်
ခင်းကို အသက်မင်း ဖက်ပျာစေ့တယ်။ ဘယ်လို သိ မဟုတ်ဘူး။ ဒီအခင်း
ကိုယ့်တော ဘယ်လို မှမင်း" (သူ ဝေပျာသုံး ဘုရားလာသည့် ။ ဝေ
ဘုရားကတစ်ယောက်နဲ့။ သူ့ပျာစေ့ကတစ်ယောက်နဲ့။ သူ ဘုရားစီးနေစေ့။
မင်းကို ဝေပျာစေ့ထားသည့် ။ မင်း လှိုင်ခင်းက အေပျာလက်က
ထဲကနေသည့် ။

ဝေပျာကတစ်ယောက်နဲ့ သူ့ကိုယ်။ သက်စားစပ် ထိန်းထားသည့် ။
လက်ဝေပျာအခင်းလည်း သူ့လက် ထဲက ကိုယ့်ဆဲ။ ဝေပျာကတစ်ယောက်နဲ့
ဖက်နက် ဩစာလည်း ကားလက် ရှေ့တည့်တည့် ခင်း လှိုင်ခင်း ။ မင်း
ခင်းကို ဝေပျာစေ့ပါ။ မင်းရဲ့ ငါ ဝေယျာကတစ်ယောက်နဲ့ ပျာစေ့ကတစ်ယောက်နဲ့

မေရီက ဝေအာပေပြာသည့် ။ "ပဏ္ဍိက၊ ပဏ္ဍိက" သူက ပုပနဝေအာသည့် ။ သူ
ဝေပြာသိုလ် တစ္ဆမ္မံး ထပ္ပိုးလာသည့် ။ "မိဝံး ဝေဇာကစ္ဆမ္မံး တိုးလာရင် ငါ
ပစ္ဆိမ္မံး ကတော့မယ့်" ပဏ္ဍိက... ပဏ္ဍိကမ္မံးပါ။ ကပ္ပသန္တိ
ဝံးဝေပြာမာနောတလ္လိ၊ ခမ္ဘား ထည့်လာ၊ ခမ္ဘား ကိပ္ပိ သတ္တိကုဋ် ပိုတောင့်
တောင့်ဝံး ဝေသးတယ့်။ ဒါမ ဒုကဓေတြ အားလုံးစင်မ္မံး ညားမယ့်၊
ပဏ္ဍိကမ္မံးပါ။ ပဏ္ဍိကမ္မံးပါ။ ခမ္ဘားကို ကပ္ပ မြင့်တိုးတယ့်၊ ခမ္ဘားကို
ကြံ့ခန့်တော့ စိစိတယ့်" သူ့မကုံးတ ဖက်ညီညီသည့် ။ ဝေဒါသရိမ္မံး လုံးဝ
မပြေတော့။ မိလ္လိနန္တကိးဝေတြကလည်း

အျပီးရိပေဆာက ဂြနးဂြနးတောက္ကာဖက်သည့် ။

သူ ဝေပြာသိုလ် ထပ္ပိုးလာသည့် ။ ဝေခါဝံးကို ဝေဇာကစ္ဆိ၊ လုဏ္ဍိကသည့် ။
လကုံးဝစ္ဆန္တိ ဝေဘးသိုလ် ပုပနာတနးလိုက္ကသည့် ။ ရန္တိ ဝေကုံးဝေပးလိုက္ကသည့် ။

"ပဏ္ဍိ ပဏ္ဍိကမ္မံးပါ။ ခမ္ဘား အခနးထဲ သူခိုးဝေဟကုဋ်လိုလ် ပစ္ဆိမ္မံးတယ့်ပေါ့။
ဒါဆို အားလုံး စပ်းဝေစပ်ပေါ့။ က... ပစ္ဆမ္မံးပါ။ ပစ္စ... ပစ္စ... ပုပနာပုပနာ"

မေရီက ဝေပြာကတ္တိုးပျမ်းကို လကွ လွန့်လိုက္ကသည့် ။ ထိုလောကုတ္တံးကို
လကွးဝစ္ဆန္တိပုပနာ အပ္ပပီး ကလားထိုဋ် အဂ္ဂပ္ပကီးပျတု ထိုဋ်လိုက္ကတော့
သည့် ။ မိလ္လိအစုံစုံ မိကည့်ဝေတြ ဒလေဟာ ဩန္တိလာဖက်သည့် ။ ကားလ္လ
မေရီကို ရပ္ပကည့်ဝေဇာသည့် ။ ခဏာဖက်ကတော့မူ သူက - "ဘာလဲ၊ ခမ္ဘား
သတိမပြဘူးလား၊ ဝေတာဝေတာဝနားစရာတောင့်ဝံး တဲ့ မိနးမပဲ၊
ဝေတာဝေတာဝ မိကွဲတဲ့ မိနးမပဲ၊ ကဲ... လုပျဉ်း၊ ခမ္ဘား
တုဘးဝေယာကုံးတော့ကို ပျမ်ဆြယုလို ကိလ္လိလည့်ဝံး ပျမ်ဆြယုဉ်း၊ ကဲ...
လုပစ္စမ္မံးပါ။ ပျမ်ဆြယုမ္မံးပါ။"

သူက မေရီ တစ္ဆိလ္လိကို သိုဝံးကီးဝေပြာဖက်ပီး ဆြေယုရန ဆကီးစား သည့် ။

သူ ဘာရည့်ဂြိယ့်က ပြီသည့် ကို မေရီ မသိ။ ဂြီးကိဉ္ဇေနရဝံးမူ က လားထိုဋ်သ
အတင့်ဝံးဆြကပ္ပ ထားသည့် ။ သူက မေရီ၏ လက္ခ ခပုပုပုဝံးပျတုဝံး တစ္ဆိကို
ဂြိယ့်သည့် ။ မေရီက နာဋ်နးလိုလ် ဝေအာလ္လိကပ္ပ လက္ခဏားသည့် ။ သူက
မေရီအား အလ္လိမန ဆြမက အခနးကို ပုပတု၍ ဝေပြာခယု လာ၏။
ထိုလောကုတ္တံး ခုတင့်ဝေဝေတြ ခပ္ပကမ္မံးဖက်မ္မံး ပစ္ဆိမ္မံးက၏။

ထိုလောကုတ္တံး သူလည့်ဝံး မေရီ၏ ဝေဘးတြ ခုအိပ္ပိသည့် ။ မေရီ၏
လကုံးဝစ္ဆန္တိ ဖမ္မံးခိတ္တမ္မံးစပ်း အဖက်မ္မံးပတမ္မံး ဖတ္တမ္မံး နမ္မံးဂြီးပုပန၏။

မေရီက ဂြနးတြကန ဆကီးစားသည့် ။ ။ သိုလောသု သူက တအား
ခိပ္ပိတ္တသည့် ။

အားခိဝံးမမ္မံ။ သူက အလ္လိန္တသည့် ။ လုပုံက ပိန္နေလာက အား ကအလ္လိန္တသည့် ။

မေရီမ္မံး မလူးသာ မလ္လိန္တလာတော့။ ဝေဇာကတ္တိုးတော့ မေရီက ဂြနး
တြကန လုံးဝ မဆကီးစားတော့ဘဲ လုံးဝ အားဝေလွှဲလိုက္ကတော့သည့် ။

သူ ခုတင်ပေငုံမှ ခုနင်းလိုက်ညီ ။

မေရီမာ တစ်ယောက်၊ ဆတ္တကုန်နေသည့် ။ သူက ခုတင်တေး တွင် ရဟာ
မေရီကို စုံတွဲကညွှန် နေသည့် ။

"ခင်းက ခင်းကို တစ်ကွေ့မဖို၊ ကြမ်းနင်းတော့ ဝါ့ ပေါ့ဟဲ့တယ်။
ကြမ်းနင်းတော့ မေ့ပြားမှာ ပါ။ ခင်းသာ တစ်ကွေ့ မေ့တဲ နေ တော့မှာ "

မေရီသည် မလေးပွယ်က စင်္ကြံကုန်နေသည့် ။ မေ့ကာကုန် ပြီးသော မိကု
လုံးမား ပျဉ်းသူ့ကို စုံတွဲကညွှန် နေ သည့် ။

သူက ခဉ့် သဲကေးလေး ရယူကြည့် ။ " မေ့ကာကွဲနဲ၊ ကြမ်းနင်းတော့ ခင်းကို
ဘာမှ မလုပ်တော့ပါဘူး"

မေရီက မညှိလှ မှီ ပျဉ်းပျဉ်း။ သို့သော် သူက ရကွေ့သော ခေါ်သ
မိလုံးမားကွေ့တော့ ဖြစ်ကာမက မခင်းပုံ။ ထိုကွေ့ကွေ့ မိလုံးကို
စုံတွဲကွေ့လိုက်၏။

အေးမာမာတွင် စမှန်း၍ လှော်ကြားသော သူ့ပျဉ်းသံကို ဖြစ်ကေးရ သည့် ။
ထိုကွေ့ကွေ့ ခေါ်သကွေ့တစ်ကွေ့ ပျဉ်းရကွေ့ ဖြစ်ကေးလိုက်သည့် ။ တစ်ကွေ့ကွေ့တွင် ပု
တစ်ကွေ့ကွေ့ စပ်လဲသံကိုလည်း ဖြစ်ကေးလိုက် ရသည့် ။

မေရီသည် ခုတင်ပေငုံမှ ထိထိကွေ့လှ လှ ကမေးကတေး ခုန
ဆင်းလိုက်ညီ ။ "ဘုရားခေါ် မင်း ဘာလုပ်ကြာလဲဟင်"

ကားလည် ပျဉ်တင်းပေါက်ကွေ့တွင် လဲနေ၏။ လေရာဇ် သူ့ ။
အေပေငုံသို့ ပျဉ်ကလဲ၏။

မေရီက ကားလု၏ တေးတွင် နူးထောကွေ့ ထိုင်လိုကွေ့ မိကွေ့လူး ဆန်းပျဉ်း
လေးပေခင်းနေသည့် ။

"ကားလု ကားလု မင်း မင်း ဘာလုပ်ကြာလဲ ဟင်၊ ကားလု ကားလု
ဘာပျဉ်းတာလဲ ဟင်"

မေရီက ကားလု၏ လကွေ့ကွေ့၊ ခြေမလိုက်ညီ ။ ပျဉ်းကွေ့ ကွေ့သောအခါ
ပုပေသေးလကွေ့ ဖြစ်ကေးပျဉ်ပေငုံသို့ ဘုရား ပျဉ်းပြား သည့် ။

မိကွေ့ကွေ့ကို လကွေ့ကွေ့ စမှန်းကညွှန်ညီ ။ ဝေးလုံးကို စမှန်းကညွှန်ညီ ။
သူ အသံကွေ့တော့။

မေရီသည် ဖြစ်ကေးပျဉ်ပေငုံတွင် အပျဉ်းကွေ့ပျဉ်း ထိုင်လိုကွေ့ နေကာ
အေလင်းကွေ့ကွေ့ မေ့ကာကွေ့ လှော်ပျဉ်း စုံတွဲကညွှန် နေ၏။

မေရီ၏ စိတ်ညီ ဟင်းလင်းပျဉ်းပျဉ်းသည့် ။ သူ ဘာလုပ်မင်း
မသိတော့။ သူ့ပျဉ်းသံတွင် တစ်ဝ လည်နေသည့် ။ မှေးမှေး

လက်သြားတော့မလားဟုပင် ထင်၏။ သူ ဖိတုနဲ့ လန့်သြားသည်။ အသံလိုလို
ဟူကားလိုကွဲသောဟူကားဝှံ့ ၂၅ ခုသည်။ လူသြားလမ်းဆီမှ တဝှံ့ဝှံ့သံ
ဟူကားရ၏။ ဖိနပ်ပေါက်

လောကကောသော အသံမီး။ ။ အသံ လောကကောသော။ ။ တံခါးအပြင်က
တစ်ခါတစ်ရံကောသောကော ၂၅ ခုနှင့်။ သူ နားမြင်နေလိုက်သည်။ ။ တံခါးကို
ဟူကားကောသောကော ခိုက် ဟူကောသောနေသည်။ ။ တံခါးခေါက်သံသံ
ပေငုံလာသည်။ ။

သူတစ်လုံး သိမ့်မ့်ကြား၏။ အသံကုန် လန့်၍ မေအာဓိ အောဓိ
မနည်းသက် အားတင်းစပ် ထိန်းထားလိုက်သည်။ ။
ဟူကောသောပေငုံပေငုံကြော မကုန်လေးပုံ ထိုင်နေဆဲ။ သူတော့မ အလောင်း
ကောသောပေငုံ တစ်ခါ တစ်ခါ မလေးပုံ။

တံခါးခေါက် ပေငုံကြောပေငုံ၏။ အခြားမေးကုန် စိတ္တငုံးစပ် မေးလိုက်သည်
။ "ဘယ်လူ" "ကြာညီမိမိ" နီနီ၏ အသံ။ "သေနေသလိုလို ဟူကားလိုလိုလူ
ပါ မေ"

မေရီက လကုံးဝှံ့စွဲကို တအားဆုတ် စိတ် ထိန်းစပ် ပုံစံ သံပေငုံ -
"ညည်း အိပ်ကော ၂၅ ခုလိမ့်မ့်မ့်။ ငါလည်း ဘာသံမှ မဟူကား လိုက်ပါလား၊
က...က... ပေငုံပေငုံတော့၊ ပေငုံပေငုံတော့" "ဟုတ်ပါ မေ"

ပေငုံညည်း တစ်ခါကြားသည်။ ။ ခဏဟူကောတော့မ ပေငုံလောကော သြားသော
ပေငုံခေါ်မား ဟူကားရသည်။ ။ သည့် တော့မ မေရီသည် သကွ သက်
ဟင်းခဲ ခံလိုက်၏။ သိုလောသော သည့် အတိုင်းနေ၍ မပေငုံ တစ်ခါ

တော့ အခြား လူပေငုံ။ သူက အလောင်းကောသော ပေငုံညည်းကြည့် ။
ဟူကောသောပေငုံ ၂၅ နှုန်းခန့် ထခြား၏။ ထိုလောကော အောဓိဟူကော
ပေငုံလောကောတော့ သူ လကုံးဝှံ့စွဲကို လူသောကော၏
လကောမင်းကောသောအောဓိ လူ က တံခါးအပြင်သို့ ဆိုထုတ် ဟူကောသော ။ ။

သိုလောသော သူတို့သို့ ဘာလူပေငုံနှုန်း မသိ။ အလောင်းကို အိပ်ပေငုံ
ဆိုထုတ် စိတ်ပေငုံခင်းမာ ဝေးဝေးတန်းပေငုံ ထော့ ပြောပြ
ခေါ်ခင်းသာ ပေငုံ၏။ သိုလောသော အလောင်းက
တော့တော့လေးသည်။ ။

သူ ဆို၍ မရ။ အားမပြီတော့သလို ပေငုံနေသည်။ ။ သူ ဘာလူပေငုံ ကို
ဝေးမေရီအောဓိ မနည်း။ ။

နီနီကို ပေငုံစွဲကြိုတာ မှားတာပဲ ဟူသော အကြောင်း ခေါ်ဝေးထဲ ကြည့် ။
သိုလောသော သူ ဘယ်ဂြိုင်းပေငုံ လဲ။ ဘာမှ မပေငုံဘူးလို ပေငုံဟလိုကော စပ်မ
သည့် လူသောအလောင်းသက်ကို ဟူကောသော နီနီက ဘယ် ထင် မည်သို့။ ။

ဘာသံမှ မဟူကားပါဘူးဟု ပေငုံဟလိုကောသော နီနီကို ပေငုံခေါ်လည်း
လုံးဝမပေငုံတော့။ ပေငုံ၏ ခက်မေးအတိုင်းအတာကို ဝေးသောအခါ
တစ်ခါ လုံး ထူသြားသည်။ ။

တစုခေါင်းလုံး ခံခံလည့်နေသည့် ။ ဝဲဝဲယက္ကွဲ ဝေရာကုန်နေသလို
ပျစုစုနေသည့် ။ သူသည့် ဂြိုဟ်ပျခင်း၊ ဝေဟကာကုန်ခင်းဒဏ်၊ အလူးအလိမ္မံ
ခံစားနေရ၏။

ကားလှည့် သူ့ကိုလှည့်။ ဘာဝေဟကာဝှံ သတုဝေသဩားရသလဲဟု မေး လာလို့ငှ
ဘလျှံ ပျစုစုပျဟ မည့်ည့်။ သူ့အေချဖဝှံ အေကာင်းဆိုး
လှပုံး၊ ဩတစုကေတံ အျစုစု၊ ဩဝှံပျဟလိုကန္တာ ပျစုည့် ။ သိုလေသာ...
သိုလေသာ အျစုစုလည့်၊ ဝေကာဝေကာင်း ဖုန်းမ ဝေကာင်း
ဂြိုဟ်ရာသကီး။ ။ တိုဝှံဝေဟံ တိုဝှံကု တစုဝေယာကွ မဂြိုဟ် အေမာ့ထွဲ အ
ဇီလာင်းဝေကာင်းဝှံဝှံ အတူ ဝေနေရ သည့် မှာ ဝေဟကာကွရာ
ဝေကာင်း လွပ်တံ။

သည့် အတိုင်း ဝေချ မျစုစုဝေတံ။ တစုဝေယာကုဝေယာကွ၊ ဝေခေမ
ပျစုစုဝေတံမည့်။

သူ အကူအညီလိုနေစပ်။ အကူအညီ...အကူအညီ ...။

တစုဝေယာကုဝေယာကွ အကူအညီ ဝေတာင်းကိုဝေတာင်းရေတာ မည့်။
ပထမဦးစွာ ဂြိုဟ်ကို သိတိရသည့် ။ အကူအညီဝေတာင်းစရာ ဂြိုဟ် တ
စုဝေယာကွ ပျစုစု ။ သူ ဝေခေ လိုကွဲ ဂြိုဟ် ခံခံဝှံဝေဟကာ မည့်
ဝေသခံသည့် ။ ဂြိုဟ်က သူ့ကို ခံသည့် ။ ခံသည့် ဟု လည့် ဝေပျဟသည့် ။
တကယုဝေတံ ဂြိုဟ်က လူဝေကာင်းတစုဝေယာကု မဟုတ်။ သိုလေသာ
စိတုဝေကာင်းဝေတံ ဂြိုဟ် ။ ဘာပဲ ပျစုပျစု ဂြိုဟ်က သူ့ကို အဟုန် ဉာဏ်
တစုခေတံ ဝေပေးလို့မည့်။

သိုလေသာ အခိန္တ အပြန်ဝေတာင်းဝေစပ်။ သည့် အခိန္တကီးမှာ သူ့ကို ဘလျှံ
ဆကြယုချ ရှေးဝှံမည့် နည့်။

သိုလေသာ မိုးလင်းဝေအာ ဝေစာဝှံဝေလို လည့် လုံးဝ မျစုစု။ သည့်
ကစာ က ခံခံဝှံ လှပမည့် အလုပ်။ ပျစုစုဝှံဝေလ ဝေကာင်းဝေလ။ ။
ခုတဝေတံ တလှပုန်းဂြိုဟ် ။ ဟိုတယု နံပါတ် သူ သိ သည့် ။ အဂါ
တည့်ဝေခေခံ သူ့ထံ ခဏ ခဏ ဆက္သည့် ။

သူ ဖုန်းနံပါတ် ဝေကာကွည့်လို့ကု၏။ ဘာသံ မဟုန်းရ။ ခဏဟုကာဝေတာမ
အတာလံသံဝှံ ဝှံကားပျဟသံ ဖုန်းရသည့် ။ ည ဝေစာဝှံ ပျစုစုဝှံ
။ ညေစာဝှံ ဂြိုဟ်၏ အခန်းသို့ ဆက္ပေးရန် ပျဟလိုကွည့် ။ တစုကွ
တလှပုန်းပျစု ဖုန်းဝေရသည့် ။ သိုလေသာ ဘလျှံ လာမဂြိုဟ်။

သူ စိုးရိမ်တူ ဝှံ၏။ ဂြိုဟ် အျပင်း ထြကြားသလား။ သူ့ဝှံ
ခွဲဟုကစပ်ဝေကာ တစုဝေရာသို့ မား ဆကြားသလား။

ဖဲဂြိုဟ် ဩားတာလည့် ပျစုစုဝှံ ။ လမုန်းမှာ မိန်းမတစု ဝေယာကု
ဝေတြာချ လိုကြားတာလည့် ပျစုစုဝှံ ။ တစုကွ အပွင့်ဝှံဝှံ
မာဆက္ကွသံ ဖုန်းလိုကေတံ မ လည့်ဝေတာင်းထဲမှ အလူးသကီး က
ဩားဝေတံသည့် ။ "ဟုတ်...ဘာကစာ...ဂြိုဟ်...ကြာနေပါ။ ဝေမရိဝေလ။
ကြာနေတံ အသကီးအကယု ဒုကရေတြာ ဝေစပ်" ဂြိုဟ်က ခပွဲသွဲကေလး
ရသည့် ။ "ဒီအခိန္တကီးမှာ မှ ဘာဒုကရေတြာရတာလဲ၊ ပျဟပါဦး၊
ဘာပျစုစုလဲ

οὐκ ἔστιν

မေရိက ခေါင်းကို ခါယမိုးလိုက်ညီ ။ သူ မေပျာဒ်ဝံသေး။
ထိုကဲ့သို့ ဟောသော ဂြိုဟ်၏ လက်၊ ဆွတ်တံ အိမ်က အေပျာဒ်ကလေး
ဆွဲခေလှသည့် ။ "တတိုးဝံသ် ပါးစပ်တွင်း၊ စကားလုံးဝ မေပျာဒ် ။" အိမ်
အဝင်၌ မေရိက လေသံပျံ့ဝံသ် ပေပျာသည့် ။

သူက ဦးဆောင်ပီး အခန်းထဲ ဝင်ဟောသည့် ။ အခန်းတံခါးကို ဖြင့် သည့် ။
ဂြိုဟ်က နောက် လိုက် ဝင်ညီ ။ တံခါးပြင်၌ ပျံ့စေ့စပ်စပ် သောခွက်က၏။

မေရိသည့် တောဝဲတော့ကာသည့် အထိ မီးခလုတ်၊ စမိုးမေတြာ ပျစ
နေသည့် ။ သူ လက်ဝဲတြာ တုန်နေ၏။ မီးခလုတ်၊ စမိုးမေတြာ၊ ဝေဟကန်
အသံပျံ့သွား၏။ မကုံးတုန်ဟောက မှ ပုန်းဆွဲမီးပေဒသာသက်မဲ့ အလင်း
ရောင်ဟောသော တွန့်လုံး ထန် ထန်သွားသည့် ။

ပျံတင်းပေါ်တွင် ဟောမိုးပျံ့ဝင် လဲနေသော အလောင်းကောင့် ကို
ဂြိုဟ်က ပျံ့လှေကေသာ အခါ ဂြိုဟ် မိလ္လာပျံ့သွားသည့် ။ "ဘုရားရေ..."

သူ လေးတွန့် အော့၊ ကို၏။ ဗမီးတော့ မေရိကို ဖ်တွန့် လှည့်ကည့် ကာ -
"ဒါက ဘယ်ပျံ့စွာလဲ" "သူ ဝေသေနဗမိ" "အေး... ဝေသေနသလိုပဲ။ ဂြိုဟ်က
ဟောမိုးပျံ့ဝင် ဒူးထောက်လိုက်ညီ ။ ကားလူ၏ မိလ္လာ ကို လှည့်ကည့် ။
ထိုကဲ့သို့ မေရိ လှည့်သလို ဝံသ်လုံးဝသွားကို စမိုးဟော ညီညီ ။ "ဟောသော
သူ ဝေသသွားဗမိ" "ပေပျာဒ်လုံးပျံ့ကို လက်မာ ဆွဲတုန်" "သူ့ကိုယ်
ပေတုလာ" "ဂြိုဟ်က ညီညီ သတ္တယ ထင်္ဂါ လား" "အမိုးဝေဟဝဲတြာ ဘယ် လဲ၊
ပေပျံ့ ဝေသေးလား" "မေခေဘူး" မေရိက လှည့်ဝေသင်းထဲမှ တံဝေသွားကို
မိလ္လာလိုက်ညီ ။ "ခေခေမှ ပျံ့စွာ၊ ဒီအတိုင်းထားလိုက်၊ မျစွာ၊ တစ်ခု လှည့်
ပျံ့စွာ"

သူ့ကိုယ်၊ ဘာလှပနေမုန်း မသိဘဲ အလောင်းကောင့် လက်မှ ဝေသနတ်၊
ပျံ့စွာလိုက်ညီ ။ ဗမီးတော့ ဝေသနတ်၊ ဟောညီနေ၏။ "ငါ့ကို မင်း
ကားထဲမှာ ပျံ့ဝဲ ဝေသနတ်၊ သိပ္ပံပါလား" "အဒီ ဝေသနတ်ပေါ့"

ဂြိုဟ်က မေရိကို စိုက်ကည့်လိုက်ညီ ။ သူ နားမလည် ဝံသ်အောင့် ပျံ
စုနေ၏။ ဘယ် နားလည် ဝံသ်မည့် ။ အပျံ့စွာတြာ နားမ
လည် ဝံသ်ရာသ်၏။ "သူ့ကိုယ်၊ ဘာဟောသော သတ္တယလဲ"
"ဒီမေးခြင်းကို ဝေသင်းပျံ့စွာ မေမေးပါနဲ့ ။" "သူ ဘီညီ၊ ဘယ်ဆိုတာ မင်း
သိသလား" "မသဘူး"

မေရိ မကုံးတုန်တြာ ဝေသင်းမဂြို။ တစ်လှည့်လည်း တုန်နေသည့် ။ မူး
မေလ်သွားတော့မည့် ထင်္ဂါသည့် ။

"ကိုယ်၊ ဘယ် ထိန်းထားစမိုးပါ မေရိ၊ ဟောကကနေလိုက်၊ ဘာမှ
အကားမရှိ ဝံသ် ။ နေဦး၊ ငါ စားသောကွန်း သွားဗမိ၊ ဘာရန် ယူပေးမ ယူ၊
စားသောကွန်း ဘာလဲ" သူက သွားရန် ပေပျံ့လှမိုးပျံ့လှကော
မေရိက အော့ပီး လိုက် သည့် ။

"အော့သလေ၊ ကြည့်ကွက် ပေသွားပါနဲ့ ။ ကြည့်ကွက် ဒီမှာ တစ်ဝေဟ ကည့်
မေနဲ့ဘူး" "ဒါဆို လာလိုက်" ဂြိုဟ်က မေရိ ပုန်းကို ဖ်တွန့် ခေခေလှသည့် ။
စားသောကွန်းထဲတြာ ဝေသင်းတိုင်းတြာ မစင်မိုးသေး။ ပထမဆုံး
ပျံ့လှကေသာ အရာမီးမှာ စောစောပိုင်းက မေရိဝံသ် ကားလှည့် ညီစာ

စားခဲ့သော စားပွဲကြောင်းစားကိစ္စများ ပျစည်သည်။ ။ ပန်းကန်ချဟင်း ဝိုင်းခံခဲ့ရပြီး ဖန်ကုန်းဝိုင်း၊ ဝိုင်းရကွဲလင်း၊ ဖက်ကုန်းဝိုင်း၊ ဝက်ပေါင်းပျောက် ဖောက်ခွဲသော ဒဏ်များ၊ ဂိုဏ်း စားပြန်သော လောကီသဘာဝ။ ။

ကားလွှဲခဲ့သော ကုလားထိုင်ဘေးကြောင့် သူ့ဦးထုပ်ပေါ် အစုတ္တ လေးကို ပေါ်ပြန်ရသည်။ ။

ဂိုဏ်းဦးထုပ်၊ ဝေကာက္က၊ ဗမီး ဖက်ညည်းသည်။ ။ ဗမီးဝေတာ့ မေရီဘက် လှည့်လည်သည်။ ။ မေရီက သူ့မိန်းမ အကြို မခံနိုင်။ "ကြမ်းနု သူ့ကို မသိဘူးလို့ ခုန်က ဝေပျာခဲ့တာ မမ့နဲ့။" ဒါက ဝိုင်းဝန်းစပ်သားပဲ။ "ဒီလို မေပျာပါနဲ့။ ဂိုဏ်း၊ ကြမ်းနု သေခံလော့ကဲ့အောင် စိတ္တစုစုနဲ့ လိုလားပါ။" "ဆေးရိုး" သူက ညည်းစရာ ဝေပျာသည်။ ။ "ကဲ..."

ဒီဝေတာ့ သူ ဘယ်လဲ။ "တေယာဆရာကလေး၊ ဟို... ဟိုစားဝေတာ့ကွာ တုန်းက ပန်းကန် နုတ်ဟင်းနဲ့ ဝိုင်း လိုကွဲတဲ့ လူ၊ ဝိုင်း မမ့တို့ဘူးလား။"

"ဒါပေမယ့် ငါက သူနဲ့ တူပါတယ်။ ဝေအာကဲ့မနေတာ၊ သူက နေပယ့် တံငါသည် အဝတ်ထွားတဲ့ အေကာင့် မဟုတ်ဘူးလား၊ ဒါပေမယ့် ငါ မမ့တို့တာပေါ့။ ခုဝေတာ့ သူက အဝတ်ထွားတဲ့ ထွားတာကိုး၊ ဒါနဲ့ သူက ဒီကို ဘယ်လောက် ရောတာလဲ ဝေပျာပါဦး။"

မေရီက အဝတ် ပျစုနေသည်။ ။ "ကြမ်းနု အိမ်၊ ပျစုဝေတာ့ သူ့ကို လမိုးမှာ ပေါ်ပြန်တယ်။ သူက ကုန်းပျစုလွယ်လွယ် ရှာဆေးကွေး မှာ ရပ်နေတယ်။ ကြမ်းနုကို သူက လမိုးဗမီးခေါ်တယ်။ သူ့ဖက်ညီတာ ဝေတာ့ဝေတာ့ စိတ်မခံသော ပျစု နေသလိုပဲ။"

ဂိုဏ်းက သူ့ပျစုထောင့်၊ သူ ဝိုင်း ဖက်ညည်းနေသည်။ ။ သူ ဝေတာ့ဝေတာ့ စိတ် လေးပျစုနေသည်။ ။ အဲလည်း အဲဒါပဲ။ ။

သည့် အလုပ်ကို မေရီလို အမီးသမီးတစ်ယောက် လုပ်မယ့် မည့် သူ လုံးဝ မထင်ခဲ့။ ။

"ဒီမှာ မေရီ၊ မင်းအကြံအစည်ဆိုရင် ဒီကမ္ဘာမှာ ဘယ်လုပ်မဆို ငါ လုပ်ပါ။ မင်းကို ငါ ကူညီ ပါမယ်။"

"သူက ထမင်းဝတ်နေတယ်။ ဒါနဲ့ ကြမ်းနုက သူ့ကို ကားနဲ့ တင်ခေါ် လာဗမီး ထမင်းဝေကြမ်းနုက" ဂိုဏ်းက မိန်းမကို ကြည့်လိုက်သည်။ ။ "အဲဒီဝေတာ့ မင်းက သူ့ကို အာသာပေးပေး တစ်ခု ဝေကြမ်းနုလုပ်ပေးတာ သူက မင်းဝေသနတ္တ၊ ဗမီး သူ့ ကိုယ် သူ ပျစုတယ်။ ဇာလမ်း က ဒီအတိုင်းပဲလား၊ ဟုတ်။"

မေရီ ဝိုင်းဝေလေတာ့သည်။ ။ "ကဲ.. ဒီမှာ ဝိုင်းစီက ဝေသလိုက၊ ဗမီးဝေတာ့ မှ ဝိုင်းတာပေါ့။" မေရီက ဦးခေါင်းကို ခါယမ်းရင်း - "ဟင်းခွင်း ... ကြမ်းနု မေသောက္က၊ ကြမ်းနု ဘာမှ မပျစုဘူး၊ ကြမ်းနု မ ဝိုင်းလည်း မဝေတာ့ဘူး၊ တကယ့်ဝေတာ့ ကြမ်းနု မိတ္တူပါ၊ ကြမ်းနု အဝတ် ထမိတ်ပါ၊ ဝိုင်းဝေပွင့်က မဆင်းခင် ကားထဲမှာ ဝိုင်း ကြမ်းနု ဝေပျာခဲ့ တဲ့ စကား ဝိုင်း မှတ်ဦးမှာ ပေါ့။"

မေရီ ဘာကိုဆိုလိုပေးတာဝေး သူ ခက်ခဲ နားလည်သည်။ ။ "မင်းက သိပ္ပံမီး စိတ္တယဉ်ကျေး၊ ဒါပေမယ့် မင်းအခု အလုပ် လုပ်လော့ကဲ့အောင် ဂွေးလိမ့်မယ်။"

လို၊ ဘေးတော့ ငါ ဘယုန်းကမ္မ မထင်ဘူး၊ ဒီတော့ သူ့ကိုယ်၊ ဘာပုစ္ဆာလဲ။ "ကြမ္မန္တ မသိဘူး၊ ကြမ္မန္တ မသိဘူး" ဂိုလီ ခေတ် စဉ်းစားနေသည့် ။ ဗမီးတော့မပုန်းကန်ပျားမား ဝံ့ဝံ့ဝံ့ ဖန္တီးကို ကောက္ခမုန်းစပ် လွန်းပေပေတော့ တည့်ကြည့် ။

"ဝုဒ္ဓ ဘာလုပွဲလိုလဲ" "မင်းက လူသင်္ကန်းလူကောသုတစုံယောက္ခိ၊ ညီစာခေတ်ကြမ်းတယ်၊ တဲ့ သဲပြန် မကိန်းအောင် လုပ် ရမယ့်တာ မင်း မေတ္တမိဘူးလား၊ ဘာလို့လဲ မီးဖိုခန်း" "ဟို တံခါးက ကြည့်၊ ဗမီးတော့ လေကားအတိုင်း ဆင်းသွား" ဂိုလီက လွန်းကို ကောက္ခမြဲ ကြည့်သည့် ။

သူ ပုပန္တတော့အခါ ခေမရီသည့် ဦးခေါင်းကို လက်ဝံ့ဝံ့ အဟာ ထိုင်နေသည့် ကို တြေရသည့် ။

"ငါ ဆင်းသွားတာ ကံကောင်းတယ်၊ မင်းက မီးတော့ အားလုံး ဖြင့် ထားခဲ့တာကိုး၊ မင်းက လက် ဝေပျော့တော့ မုန်းဘဲ ထားခဲ့တယ်။ အမှတ်တံတော့ကလည်း စားသောကွပ်တို့ ပန်းကန်ကောသုကောသု မဆေးဘဲ ဒီအတိုင်း ပုံထားတယ်။

ဒါနဲ့ ငါ ယူသွားတာတော့ကိုလည်း အဲဒါတော့နဲ့ ခေမရီထီး ထားပစ္စေ တယ်၊ ဒါဆို သူတို့ သတ်မျပ်မီးဝံ့ တော့ဘူး၊ ကဲ... ဒီတော့ အခု တို့ ပုလီ ဟို အေဟာကောင်းဟာကားမ ပုပစ္စေမယ့်" အို... ဂိုလီ..."

ခေမရီက အော့ကြည့် ။ "ငါ ဝေပျော့မယ်၊ ဝေသေသင်္ခါနားတော့ငါ၊ မင်းက ခေါင်းခေါင်း အေးအေးထားဖို့ လိုတယ်၊ ငါ အမား သင်္ကန်း စဉ်းစားနေတယ်။ ငါ့စိတ္တကို ဝေပျော့ပုံမယ်၊ သူတို့ စုစုဆေးတဲ့ အခါ မင်းက အပွဲတော့နေတယ်၊ ဝေပျော့ ရ မယ်။ အဲဒါအခါ လူတစုံယောက္ခ အခန်းထဲ ဝင်တယ်၊ ဟောကံ ကြွင်းသူခိုး ပျစုကောသုပျစုမယ်၊ မင်းက လန့်လှလှတော့ မီးကို ဖြင့် လိုက်တယ်၊ ဗမီးတော့ စားပွဲပေပေတော့ ဝေသနတ္တိ လွှမ်းမူလိုက်တယ်။ အဲဒါမှာ သူခိုးနဲ့ မင်းနဲ့ လုံးလားဝေကြီးလား ပျစုပီး ဝေသနတ္တိနဲ့ ကြုံ ကြားတယ်၊ မင်းက ပစ္စာလား၊ သူက ပစ္စာလား ဆိုတာ အေဟာကောင်း မဟုတ်ဘူး ။ ပျစုနဲ့ ကြုံက သူခိုးဟာ သူ့ကိုယ်၊ ဝေဘေကံပုံကံပု ပျစု ဗမီး မလှတော့ဝံ့တော့ ဘူးလို၊ ဝေကြီးမိစပ် သူ့ကိုယ်၊ အဆုံးစီရင်တာ လည်း ပျစုနဲ့ ဝေသနတ္တိ၊ မင်းက အမှတ်တံတော့ကို အော့ခေတ်လိုက် မှာ ကို ဝေဟာကွပ် သူ့ကိုယ်၊ ပစ္စာတော့လည်း ပျစုနဲ့ ဝေသနတ္တိ၊ "အဲဒါလို ဝေပျော့လို၊ ဘယ်ယူမလဲ၊ ယိုးဝံ့ခွေမ မပြတာ" "ဒါပေမဲ့ အျစုနဲ့ ဝေပျော့တာထက်တော့ ပိုစပ် ယိုးဝံ့ခွေ ဂိုတယ်၊ မင်းက အဲဒီအတိုင်းသာ အေသ ကိုဝံ့ပီး ဝေပျော့ရင် ညာပျော့တာလို၊ ဘယ် သူမ ထော့ မဟုတ်ဘူး "

"ဝေသနတ္တိကို နှိနာ ဟာကားတယ်၊ သူ အျပဋ္ဌ တံခါးလာခေါက်ပီး ဘာပုစ္ဆာလဲလို့ မေးတယ်၊ ကြမ္မန္တက ဘာမ မပုစ္ဆာတော့လို့ ပုပန္တပျော့လို ကြည့်၊ ပုလီပေတော့ မေးရင် သူက အဲဒီအတိုင်း ဝေပျော့မှာ ပဲ။ အဲဒါလို ဆို ကြမ္မန္တက ဘာပုပန္တပျော့မှာ လဲ၊ အျစုနားလွန်း ပေပေကန်တော့မှာ ပေ၊ ကြမ္မန္တ အခန်းထဲမှာ လူဝေသ အေဟာကောင်းသင်္ကန်း ထားစပ် ဘာမ မပုစ္ဆာ တော့လို့ ကြမ္မန္တ ဝေပျော့လိုက်တာ မှားတာပဲ၊ ဘယ်မှ မတော့ဝံ့တော့ ဘူး" "မင်းက အျစုနဲ့ ငါ့ကို မေပျော့ပျစုနားလား" အျစုနဲ့ ဂိုတော့သင်္ကန်း၊

ဒါပေမဲ့ အဲဒီအခါနေ့တု ကြာညနေ ကိုယ့် ကြာညနေ အဝတ်နဲ့ ဝတ်စရာ ဝတ်စရာ အလှပေစွာကို လုပ်နေ တယ်။ ထင်တယ်။

မေရီက ဆက္ကလေးတော့။ ပိုလီက မေရီ မိန်းကလေးကို ခိုကွက်ညှပ်နေ သည့် ။ နားလည်စွာ နားမလည် တစ်ကွက်နဲ့ ဝတ်စရာကို တစ်ကွက်နဲ့ ။ မေရီက ဟောင်းခန့် သက်သေပြတာ။ "အေးလေး၊ ဝတ်စရာပေါ့တယ်။ ပိုလီက ခေတ္တပိုင်း ပြောင်းလိုက်တာ အ ဝတ်စရာဆိုးပါပဲ၊ ဟုတ်တယ်။ ဒီလိုပဲ လှည့်ပတ်တယ်။ လုပ်ရင် ခံရဦးမယ်။ ကြာညနေအနေနဲ့ ဘယ်ပြန်မိန်းကလေး စေ့စေ့စေ့စေ့မှာ မပြောတာပါ ဘူး၊ သတင်းစာတွေမှာ ပါလာရင် အပြစ်ကြံ အကဲခတ်ပေးမယ်။ အဲဒါကို ဘယ် ရှိနေပါ့မလဲ၊ သြားမယ်။ ကြာညနေတော့ ဝတ်စရာခံစားရမယ်။ သူက ဆက်ပြောသည့် ။

"ဒါပေမဲ့ ဒီကောလိပ်က သူခိုးတော့ မဟုတ်ဘူး ။ ကြာညနေက သူ့ကို ဒုက္ခရောက်စေတာ၊ သူက ကြာညနေကို ဒုက္ခရောက်စေတာ။ ကြာညနေ ကိုးလုံးကို အပြစ်ကြံ ကြာညနေ ခံရမယ်။ ပျော်စရာသမ္ပုဒ် ရှိနေမယ်။" ပိုလီက မေရီအား လေးလေးနက်နက် ခိုကွက်ညှပ်နေသည့် ။ ။ "ဟုတ်တယ်၊ မင်းပေးပေးတာမို့လို့၊ မင်းဘဝတစ်ခုလုံး စုံစုံလင်လင် စမ်း၊ အပြစ်ကြံ အကဲခတ်ပေး ပေးမယ်။ တစ်ခုလုံး မိန်းကလေးမေ့တာနဲ့ပဲ

အောင် ပျော်စရာတော့မယ်။ ဒီကောလိပ်က သြားရင် မင်းကို ဘယ်ပြန် မကယ် နဲ့ပဲ တော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်းကို ငါ လေးလေးနက်နက် တစ်ခုလုံးမယ်။

မင်း ခြေနဲ့ စားရဲမလား၊ ခြေနဲ့ စားမက သာမန်တော့ မဟုတ်ဘူး နော်၊ တ ကယ့်ခြေနဲ့ စားမကလား၊ အဲဒါတော့ ငါ ဆက်စမ်း သတိပေးပါရေစ၊ တကယ့်ခြေနဲ့ ခြေနဲ့ စားမက မေအောင်ပျော်စရာ မင်းဘဝ ပိုစမ်း ဆိုးသထက် ဆိုးသြားမယ်။ "ကြာညနေ ခြေနဲ့ စားရဲပါတယ်။" ဒါပေမဲ့ တုန့် ဒီအလောင်းကို တစ်နေရာ သြားပစ်ပြီး ဝတ်စရာတစ်ခု ဖန်တီးမယ်။ အဲဒါဆိုရင် ဘယ်ပြန် သိ တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ။ မင်းနဲ့ လည်း ဘယ်ပြန် ပတ်ကွက်စရာအနေအထားကို မပြောတာဘူး။ "ဘယ် ပြန်ကလဲ၊ မျှော်စရာပိုင်းဘူး။" ပျော်စရာ၊ ပျော်စရာပိုင်း၊ မင်းက ငါ့ကိုက၊ ဒီအလောင်း ကားပေမဲ့ တစ်ခုလုံး၊ မင်းသိတဲ့ အတိုင်း ဒီတစ်ခုကို က တောင့်တင်းစွာ ဝတ်စရာတော် တစ်ခုလုံး ပြန်တယ်။ ဝတ်စရာ ပိုစားလိုကုန် လ ပေမဲ့ မင်းမှာ ဘယ်ပြန် မေ့ပြန်ပုံတော်ဘူး။" ဒါပေမဲ့ သူ ဝတ်စရာတော်တယ် ဆိုစမ်း လိုကွက်စရာမှာ ပေမဲ့။ "ဘာလို့ ကလေး လဲ၊ ဒီကောလိပ်က အိတ်ကလေး တော်တော်လေး ကို ဘယ်ပြန် ဒီအခါမှာ စမ်း လိုကွက်မှာ တဲ့ လဲ၊ ဒီကောလိပ် အခါနေ့ကို ကြိုတင်ပြန်ပေး နေတာကို အခါခါလည်း မေ့မိနေပါ။" မင်းတော့ လုပ်ငန်းမှာ တစ်ယောက်တည်း ခိုခင်း ခိုခင်းပြန်သြားတာပဲ။ "သူက အိတ်ကလေး မဟုတ်ဘူး ။ သြားစားစား စားစရာပေး။" ဒါဆို ပိုတောင့်တင်းကောင်းသေး၊ မင်း ထေတာက လိုကွက်၊ ဒီကောလိပ် ကို ဘယ်ပြန် လိုကွက်တော့တာ သေချာတယ်။ "လုပ်ငန်းလုပ် က ဖန်တီးကွက်စရာကောင်းပါလား ပိုလီရယ်။" ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းက ဒီတစ်ခုလုံး ပြောတာတယ် မေရီ၊ မင်း အာမခံ ဖန်တီးကွက်စရာပေးပါ။ အဲဒီတိုင်း စီးပွားရရင် ဒီလို ခြေနဲ့ ခြေနဲ့ စားစား လုပ် တာကိုမို့ ငါက သေချာတယ်။ ပိုလီက စကားတော်ကောင်း မေရီ အားတကြားသည့် ။ သို့သော် သိသိသာသာကော ပြောနေဆဲ။ "မဟုတ်ဘဲ ဝတ်စရာတော်တော်မယ်၊ အပြစ်ကြံ ယာယီမေးတဲ့ ဗုဒ္ဓကောင်းပိုင်း ပိုကောင်းမယ်။" ပိုလီက နားရိုက် ဖန်တီးကွက်စရာ ။ "အလောင်းတော် ငါးနာရီ လာမှာ ပါ၊ တုန့် အခါ တစ်ခု ပြောသေး တယ်။

ခပျမနုပျမန္တလေး လပုဒ်ဝိုင်း ရာ အခန့်ကောဝုးကောဝုး ရပါတယု

မေရိက သက္ကပပဝုးတစ်ကု မးတ္တုတြိကာ - "ကြမန္တကို ဂွေလွတ္တ အပွါမပီ၊ ဂွေဝုးတာ ကြမန္တ လပုတော့မယု

"ဒါပုဖဝု လာ၊ ဘာမ မနုနဲ၊ အေပဝုးတုမုးသာ ခပဝုးတဝုးက လေး ကုတ္တားပီ။ ဂီလိက ဝေသယု၏ ဦးထုပ္ပ၊ ဝေကာတ္တုလုတ္တညု ။ ထိုလူနာကု သု တို၊ နုစုဝေယာကု အေလာဝုးဂီရ အခနုးထဲသု၊ ပုပန္တုဟက၏။ "မဝုးက ဝေပုခေထာက ကို၊ ငါက ခါးမုးဟကားကကို မမယု

သုတို၊ နုစုဝေယာကု အေလာဝုးကို မက ခနုးမသကီးအတိုဝုး အိမဝေပု တခါးသု၊ ယုလာခဲဟကသညု ။ ဂီလိက ခက္ကုခိပုဖဝု ဝေကာကုပုန ဝေလ္လံ ကာရသညု ။ အေလာဝုးကို အိမဝေပု ဝေလ္လံကားဝေပုတြ ခဲဟကသညု ။ "မဝုးက ကားကို ဒီဝေပု ဝေမာဝုးယုလာခဲ" ဟတ္တု၊ ဒါဝေမု ကားလုညု၊ ဝေန်ရာဝေတာ့ မဂ္ဂဘု၊ ဝေကာကုပုန ဆုတုပီး ဝေမာဝုးလာရမယု "ရပါတယု၊ ငါ ဟကညုလုပုမယု ဝေမရိသညု အိမဝေပု ကားလမုးအတိုဝုး ဆဝုးဩးသညု ။ ထိုအခန္တု ဂီလိက အိမု ပုပန္တုခဲ၏။ စကုဝေကာကုပုဟး ဟကမုးပုပဝေပုတြ ဝေဩးမားမား စားစား မဂ္ဂ။ ကိန္တု ရေတု၊ မနုဝေသဝေဟကဝုး ဝေဩးကု အုပဝု၊ သိပ္ပတြဇု။ သုညု ဝေရခးခနုးထဲ ဩးကာ မကုးတသုတဝါတစု၊ ဝေရိတ္တုလာသညု ။ ထိုလူနာ ကု ဝေဩးစုနုးဝေနေသာ ဟကမုးပုပန္တု ဝေရဖတုးဝုဝု သုတ္တညု ။ ။

ဟကမုးပုပန္တု အနီရဝုးဝေရာဝု ပုဖဝုခေန္တု ဟန္တသညု ။ အိမဝေဟု သ နုဂုဝုးဝေရး လုပုဝုညုး ဝေဩးစ ဝေဩးနကုပု သတုပုပီမိစရ မဂ္ဂ။ ဂီလိသညု ဝေရခိ မကုးတသုတဝါကို ယုကာ အိမဝေပုသု၊ ပုပန္တု လာခဲသညု ။ ဝေမရိက ကားဝေဘးတြ ရုပဝေစာဝုးန၏။ ဂီလိ ဘာဩး လုပုဝေဟကဝုး သုက ဘာမ မေမး။ ဂီလိက ကားဝေကာကုခါးကို ဖြဝု သညု ။ ထိုလူ ဝေကာကု အေလာဝုးကို ခိဝုးမု လုခိ မသညု ။ သု တစုဝေယာကုညုး မးဝုတ္တုဝု ပုဖဝုခေသုပုဖဝု ဝေမရိက ဝေပုခ ဝေထာက ကု မေပးသညု ။

သုတို၊ စကား မေပုဟဟက။ အေလာဝုးကို ကားဝေကာကုနုး ဟကမုးပုပု တြ ခိလုတ္တကသညု ။ ဂီလိက ဝေရခိ မကုးတသုတဝါကို အေလာဝုး ဝေကာကု ရေတြ ဝဟုညုးလုတ္တညု ။

ကားခနုရိ ဒကာမု ဝေဩးတြတု ကားဝေပုတြ မေပကီဝေစရနု ပုဖဝုသညု ။ သုက ဦးထုပုဟ ကေလးကိုလုညုး ကားလု၏ ဝေခါဝုးဝေပု တြ ဝေဆာဝုးလုတ္တညု ။ ထိုလူနာကု ကားဝေပု တတ္တိတြ ပုခံဝုး ဂတုအထိ ဝေမာဝုးခါလာသညု ။ ဤနရာတြ ကားလုညုန ဝေန်ရာက ယုညု ။ "ငါ ဆကုဝေမာဝုးရမာ လား၊ ဝေမာဝုးပ။ ဝေတာဝေပုခေရာကုဝေတာ့ ဩဘကုဝေတြမာဝုး" "လမုးမသကီးဝေပု အုမန္တုးဝေရာကု၊ အေရးသကီးတယု" "လေးငါးမိုဝေလာကွာ လမုးခိတစု ဂီတယု၊ အဲဒီလမုးအတိုဝုး ဩးရဝု ဝေတာကုနုးဝေပုက ဤ ကေလးကို ဝေရာလုမုယု၊ အဲဒီဝေတာ ကုနုးတစုကွာ ဝေတာသကီးဂီတာ ကြမန္တ မတုတယု"

လမုးမသကီးဝေပုသု၊ ဝေရာကွာဝေသအခါ ဂီလိက ကားကို အဂီနုပုမဝု လုကု၏။ "ဂု ဝေမာဝုးတာကလုညုး ပုမန္တု" "အခန္တု သိပ္ပဝေတာ့ဘုး"

သူ့အသံက မာဆတ္တတဲ့။ ထိုလူဟာကော့မရီ ဘ၌ မေ့ဟေ့ကွာဘဲ ပါးစဉ်
ပိတ္တားလိုကု၏။

[illegible]

သူတို့ လုပ်နေသည့် အလုပ်မှာ အပြစ်မရှိဘဲ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်း
မရှိဘဲ နေထိုင်နေရခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တချို့ကလေးများ

သူ့အရင်တွေကတစ်ယောက်တည်း။ သူက သူ့ကိုယ်သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို
ညည်းလို့ကုန်တာ။ "တကယ်တော့ ကြာရှည်စွာ... သိပ္ပံနာမည်"

"မပြန်တုန်း၊ မဟာကာခဏ် ရေကုတ်တော့မှာ ပါ။ ကားကို နည်းနည်း အဝှံ့နှင်လို့လိုက်"

ညှို့တို၊ ဆကံမောဝ်းလာခဲဟကသညှို့။ ဝေမရိက ဝေတာဝေပဝ်းညှို့၊ တကံ
 ညှို့၊ ဝေသာလမံးကံဉ်းကေလးကို တထဝ်းဝ်းဝ်း ဟကညှို့၊ လိုက္ခိလာ
 သညှို့။

[illegible]

မေရိက ဂုဏ်ရတနာ အောင်ပျော်စရာလို့ဆိုကြတာ။ သို့လျှော့ ပိုမိုကောင်းကျိုးရှိ
မောင်းနှင်ပြီးမသွေဖည် ကားတစ်စီးကို တအားနည်းလို့ဆိုကြတာ။ ကားကို
နောက်ပြန်လှည့်ကြတာ။ ထိုနောက် လမ်းကွေးညိုသို့ လှည့်ဝင်ကာ
တောဝှက်ပေါ်သို့လမ်းဆုံကွေး မောင်းနှင်တော့ခဲ့၏။ ဝှက်ပေါ်သို့
ကားထဲမှ နေရာချိတ်တစ်ခုကို တစ်ခုချိတ်၍ မောင်းနှင်နေကြသည်။ အချုပ်အ
မောင်းညွှန်ကြားနေသူနှစ်ဦး ပြေးသွား၏။ မေရိက ပိုမိုကောင်းကျိုးရှိ လမ်းပိုမို
တစ်ခုတည်းကို လှည့်၍ လမ်းဆုံသို့ လှည့်ဝင်သည်။

မေရီ ဘေးနွဲ့ပေသာ နွေရာတြု နန္ဒလုံးသင်္ကဏ္ဍဝ္ဋ္ဌာ တသော ခီ
 တောသင်္ကဏ္ဍဝ္ဋ္ဌာ ။ ခီတောသင်္ကဏ္ဍဝ္ဋ္ဌာ နိပဋ္ဌာ ပုဗ္ဗဝ္ဋ္ဌာ နိပဋ္ဌာ
 ဧ။ ပိလိက အားမိကို ပိတုဗ္ဗိက္ကဋ္ဌာ ။ "ငါ ကြကပိး အကခိတကဋ္ဌာ ကဋ္ဌာမယ၊
 အလုပတော ပုဗ္ဗဝ္ဋ္ဌာပ

သူ ကားပေဋ္ဌမ္မ ဆဋ္ဌးသဉ္စ ॥ ခီဝေတာထဲသို့ ၊ တိုးဝဋ္ဌဉ္စ ॥ ပတန္ဒးကိဋ္ဌ
တုစ္စလုံး ပိတုတ္တား ကိတု ဆိတုနေသဉ္စ ॥ ခီဝေတာ တိုးသက
ကယဝေလာဋ္ဌသလို ထဋ္ဌသဉ္စ ॥ ဝုစ္စန္ဒန္တုန္တု ဗုကာဝေတာ ပိုလီ ဝေတာထဲမ္မ
ပုပုန္တုဏါ။ "ဒီနေရာ ဝေတာဋ္ဌးယေ ထဋ္ဌပ"

ဟူကားဒိုဝေလာက္ခဿ အကြာအေးဝံတြ နုလူ တစုဝေယာကံ မဂ္ဂိ
ဒိုဝေလာက္ခဿ ဂ္ဂိလိက ဝေလသံပုဖဝံ ပဒ ဝေပဟသည။ ။

"ကဲ... သူတို့ အပုပ္ပကုသယ၊ ဝိဝုဒ္ဓိကုသယ၊ ဝေတာထွေကံဝေတာ ငါ
တစုဝေယာက္ခဿဝံ ထမ္ပံယံ ဩ၊ မဒ္ဒံ လိုက္ခ၊ မုပစ္စ၊ ဝေတာ က
သိပ္ပ၊ တယ၊ မဒ္ဒံကို ဆူးဝေတြန၊ ပုခစ္ဆိန္ဒလိမ္ပယံ၊ "ရပါတယ၊
ကိစ္စမဂ္ဂိပါဘူး။" "ငါ ဝေပဟတာက မဒ္ဒံအတြက မဟတ္တ၊ " ဂ္ဂိလိက
အသံမာဇာပုဖဝံ ဝေပဟလိုက္ခဿ။ ။ "မဒ္ဒံဝေပုခအတဝေတြ ဝေပိကွပဲစပီး
ဖိနပဝေတြ ပုခစ္စဂ္ဂရာဝေတြ ထိန္ဒြား ရဒ အိမ္မဝေဟံဝေတြက ဘလ္လိ ထဋ္ဌကမလံ၊
ဝေအေးဝေအေးဝေခစ္စမုဒ္ဒံ၊ ငါ တစု ဝေယာက္ခဿ ဝေပုစတယ။" ဝေမရိ
ကားဝေပဒ္ဒမ္မ ဆဒ္ဒံလိက္ခဿ။ ။ ထိုလောကုတ္တံဝေယာက္ခဿ ကားဝေခန္တိခါးကို
ဗြုဋ္ဌကသည။ ။ အေလာဝုဒ္ဓံကို မမလံ လုပဝေနတုဒ္ဓံ သူတို့ အထကံ
မေရိရာဋ္ဌိကို ဂ္ဂတ္တရက ပုမ္ပလိက္ခဿ။ ။ ဝေတာဝေပဒ္ဒမ္မ
ဝေမာဒ္ဒံဆဒ္ဒံလောဝေယာ ကားတစ္စံ ပုဖဝံ၊ "ဘုရားဝေရ၊ ကြမန္တတို့၊
ဝေတာ ဩ၊ စပိ" ဝေမရိ ဝေအာဝေပဟသည။ ။ "ဂ္ဂ... ဝေပုဒ္ဓံ... ဝေပုဒ္ဓံ၊
ဂ္ဂ... အုမ္မိလိ၊ မုပစ္စ၊ "မဒ္ဒံ ဘာဝေတြ ဝေပဟဝေနတာလံ" "ကြမန္တက ဂ္ဂ
ဒိကရေရာက္ခဿ ဝေလံ၊

"မဂ္ဂုမုဒ္ဒံပါနံ၊ မဒ္ဒံကသ္မာ ဝေဩဝေအေးဝေအေးထားရဒ
ဒုကိရမေရာက္ခဿ ဒိုဝေ ပါဘူး၊ တို့ က သူတို့ ကို စမီးပုဖနံလိ၊ ရပါတယ။"
"မလုပိနံ၊ ဂ္ဂိလိရယ၊ ကြမန္တ အုပစ္စတြက ကြမန္တပံ ခံပါရေ" "ဝေတာဝေတာ၊
ဘာမ္မ မေပဟနံ၊ ဝေတာ၊ ဟန္တပကဝေခန္၊ ကား ဝေခန္တိဝုဒ္ဓံ ဝိဇ္ဇိလိ၊
"ဟဒ္ဒံ... ဟ အေလာဝုဒ္ဓံဆကံနံ၊ "ဝေတာမုဒ္ဒံပါ" ဂ္ဂိလိက ဝေမရိအေး
အတဝုဒ္ဓံတြနံ၍ ကားထဲဩဝုဒ္ဓံသည။ ။

သူကလညး ဝေဘးတြ ဝိဇ္ဇိလိက္ခဿ။ ။ ထိုအခါတြ အေပဒ္ဒမ္မ ဆဒ္ဒံလောဝေယာ
ကားသည လမုဒ္ဒံ ဝေတြဒ္ဓံတြ ဩဩ၍ မီးဝေရာဋ္ဌမဂ္ဂ၊ သိုလော
ဝေခန္တိတဝေတြ ဝေရာဋ္ဌံ သူတို့ ကို ထဋ္ဌကားတြ ပုမ္ပ ဝေတာမည။ ။ "ငါ့ကို
တဝုဒ္ဓံတဝုဒ္ဓံဖတ္တံ၊ သူတို့ က တို့ ကို ဝေအေးဝေအေးလူလိ ခစ္စ
တဝုဒ္ဓံလောဝေဟဝေနတံ သမီးရညးစား ဝေတြလိ၊ ထိန္ဒြားပါဝေစ၊
စဋ္ဌမ္ပိမ္မဝေန၊ မလုပွဲ၊ " အေပဒ္ဒမ္မ ကားကို ပုမ္ပဗပိ။

ဝေခန္တိကုတ္တံ သိုးမိနုဝေလာက ဟူကလိဒ္ဓံ သူတို့ ကားဝေဘးသို၊
ဝေရာဋ္ဌာဝေတာသည။ ။ လမုဒ္ဒံက ကိဋ္ဌံ သုပုဒ္ဓံ ပုဖုဒ္ဓံပုဖုဒ္ဓံဝေမာဒ္ဒံ၍
သူ တို့ ကားကို ဝေဂ္ဂရမည။ ။

သူတို့ ကားကို ပြတုပုခန္တီးမညီဝေတာ ဝိဇ္ဇိမ္မသည။ ။ ဂ္ဂိလိက ဝေမရိကို
သုဒ္ဓံဖတ္တံ သူတို့ယုဒ္ဓံတြ ကလိက္ခဿ။ ။ သူ တို့ ၏
ဝေပုခေထာကုဝေအာတြ ဝေတာ လုဝေသအေလာဝုဒ္ဓံဆကံ။

"ငါက မဒ္ဒံကို နမုဒ္ဒံမလိ လုပယ၊ မဒ္ဒံကလညး တကယမုဒ္ဒံမလိ ပုပ န္ဓပု"
ကားက ဝေတာဝေတာ ဩ လာစပိ။ ဝေဘးတစ္စတ္တန္တိ ယမုဒ္ဒံစပီး
ဝေမာဒ္ဒံလောသုပုဒ္ဓံ လမုဒ္ဒံလုံးပုပညာဝေန သလိ ထရသည။ ။
ထိုလောကု ကားထဲတြ ပါလာသူမား ၏ အသံကန္တ၍ သိခိဒ္ဓံဆို သမားကို
ဟူကားရသည။ ။ ။

"ဘုရားဝေရ... သူတို့လူ မူးလာဟန်ကတာ သေခံတယု၊ သူတို့လူ က ကြမန္တတို့လူ ကို အခွံရာယုပျံ့ရငုံတော့ ဒုကရိပ၊ ကဲ... ကြမန္တကို နမိုး"

မေရီက သူ့ဝါးစဉ်၊ ပိုလီ၏ ဝါးစပုဒ်ဝှံ ဖိကပွဲကြည့် ။ သူတို့လူ ခွံစေယောက္ခန်းသို့ လာဝေနေသာ ကားကို သတိမရေ့ငုံအောင့် တဂိုးက ကွဲကု နမိုးဝေနေဟန်သည့် ဟန္တီး လုပ်ဝေန်လိုက်ကသည့် ။ ကားထဲတြင့် လို ဝေတြုံအျပည့် ဝါလာပုံရသည့် ။ သူတို့လူ ၏ ဝေအာ့စွဲညံသံက ဝေသေန သူပု ဝေငါကုန် ထထိုင်ဝေလာကု၏။ ဝေတာဝေပေငြာတြင့် မဂါလာဝေဆာတြုံ ပိုပုံရသည့် ။ သူတို့လူ က မဂါလာ ဝေဆာတြုံတြင့် အဂိုးအမူး ဝေသာကွား ဝေဟုံပျမ်းစပ်း ယခုအခါတြုံ မှ ပျပန် လာဟန်ကတာ ပျစေသည့်။ သူတို့လူ ကားသည့် လမိုးအလယည့်ည့် ဝေမာဝှံး ဆဝှံး လာသည့် ။ မေရီတို့လူ ကားကို မေဂြာဝေတော့ ဝေတြုံကြားဝေတော့ မလား ထရသည့် ။ သိုလေသာ ဘယ့်မြ မတော့ ခွံငုံတော့။

ဂုတ္တရက ဟစဝေအာ့ ဝေပေငြာကသည့် ။ ရဟွားဝေသာ ကား ကို မီးဝေရာဏှထိုးသည့် ။ ဘရိတု အိပ် ကယုံဝေလာတြုံ ဝေပေငြာက လာစပီးနောကု အေပေငြာ ဆဝှံးလာဝေသာ ကား ရဟွားသည့် ။ ထိုလေနာကု အေပေငြာ မှ ပျစေသည့် ဝေဟွား ဘီးလုံမုဝှံးလာသည့် ။ ရဟွားဝေသာ ကားထဲမှ လူခွံစေယောက္ခ၊ တစဝေယာကု ဝေယာကု လွမိုးပျမသည့် ။ ထိုလေနာကု ကားထဲတြင့် ဝေပြဲဖက်မုဝှံးနောဟန်သည့် ကို ပျမဝေသာအခါ အား လုံးက ကယုံဝေလာတြုံပျစေ ဝှံးရယွှကသည့် ။ တစဝေယာကု ညည့် စမိုးညမိုး ဝေနောကုပျဟေကားပျဟေသည့် ။ နောကု လူဝေတြုံက ဆိုဆို ညည့် ဝှံးဝေအာ့ကသည့် ။

ပိုလီက မေရီ တစွဲလွှဲကို က်စွဲစါဝေအောင့် ဖက္ကား၏။ အခါစဝေရလုံဝေဟန်ကတြုံ အေတာ မသတု နစဝေမာနောပျစေ ပတနားကတြုံ လုံးဝ သတမုပိမဟန်ကသည့် ပိုမီး။

ခပုဂ္ဂဝှံးဝှံး တစဝေယာကု အိတာလီ ဝေတားပျစာဆိုဆကီး ဟဒါ၏ "မနားမဆိုတာ ဝေပျဟဝှံးလဲတထွဲလူ မယုံ ဝါ" ဟူဝေသာ သိခိဝှံးစာသားကို ဝေအာ့လုံကြည့် ။ ဘျားလူဝေတြုံကလည့် ဝှံးသပိဝှံး လုံကြုံဟန်၏။

သူတို့လူ ကားကို ပျစေသည့် ဝေမာဝှံးကွာ ပျစေတော့သည့် ။ ကားခွံစီး က တစွဲကုခနာလာ ကြာသည့် ။ "ငါလည့်ကို ဖက္ကား" ပိုလီက တိုးတိုးကေးလေး ပျဟေလိုကြည့် ။

ဘျားကားက သူတို့လူ ကားကို ပျစေတော့ခြင်း ပိုလီက သူ့ ခွံတမိုးကို မေရီ၏ ခွံတမိုးခွံ ဖိကပွဲ ထားရဝှံးမုံ အရကွဲသမား မားအား လက် ဝေဝှံးလမိုးချ ခွံကြုံကြည့် ။ ။

"ဘရာဗို... ဘရာဗို၊ ကိုယုလုံဝေတြုံ ဂြတ္တဆရုဒ် ဒူးသာဒူး၊ ဒူး သာဒူး"

ဟု သူတို့လူ က ဝေအာ့ပျဟစပီးနောကု ဝေစာဝေစာက သိခိဝှံးကို ထပွံ ဝေအာ့သြားဟန်ကသည့် ။

သူတို့လူ ကားသည့် ဟိုယမိုးသည့် ယမိုးပျစေ ဝေတာဝေပေငြာ မာဝှံးဆဝှံးသြားသည့် ။ ဝေတာဝေတာ့ အေဝှံး ဆကီး ဝေရာကြားသည့် အထိ သူတို့လူ ၏ သိခိဝှံးဝေအာ့သိခိဝှံး ဆူညံသံမားကို

ဟူကားနေရသေး၏။

ဂိုလီက ဝေမရီအား ဖုတ္တားဝေသာ လတ္တီပုပနပုဗ္ဗိန္ဒြိယဉာဏ်တို့က ဝေမရီမှာ ဝေပုဓကန္တကုန်းကံကာ ကားဝေထာဝ္ဋိန္ဒြိယ နေကုဉ္ဇလိန္ဒြိယ ဟူသည်။
"ခန္တုဝေတြိကံ တစ္ဆမ္ဘာလုံးက ခန္တကတံ တိ၊ အတြိကံ ကံဝေကာဝုဒ္ဓိတံ"

ဂိုလီက ဝေပုဟသည်။ ။ "ကဲ...တိ၊ အလုပု ဆက္ကပ္ပကရေအာဝုဒ္ဓိ"
"မိတ္တိရပါမလားဟင်၊ သူ့ကို ဒီဝေနေရာမှာ ဝေတြိကံသြားရင်..."

"သူ့ကို ဒီလမုဒ္ဓိဝေပုက တစ္ဆဝေနေရာမှာ ဝေတြိကံရင်တိ၊ ဒီဝေနေရာမှာ ပြီဝေနေတာကို သံသယေတာ ဝုဒ္ဓိဝုဒ္ဓိ တယ၊ ဒါဝေပုမဲ့ တုဗ္ဗားသြားဂုလညးဒီ ဝေလာကုဝေကာဝုဒ္ဓိတံ ဝေနေရာ မေတြိကံဝုဒ္ဓိဝေတာဘူး၊ ဗမီးဇ္ဇိတံ တုဗ္ဗားလိုကုဂု ဝေနေရုံ၊ လညး အခန္တိဝေတာဘူး၊ ဘာမ္မ ပုမေနပါနဲ့၊ ဒီဝေကာဝုဒ္ဓိတြိကံ မီးလာတဲ့ လူဝေတြိပါ၊ တိ၊ ကားလို ဖိယက္ကား ဝေတြိကလညး ဝေထာဝ္ဋိ

ဝေသာဝုဒ္ဓိမကပါ၊ ဒီဝေတာ တိ၊ ကို ဘလ္လိလုပုပီး ဆက္ကပ္ပ၊ ရုဒ္ဓိတြိ တံ လံ၊ ဗမီးဇ္ဇိတံ ဒီလူ သူ့ကိုသြ၊ သတဝေသတာလိ၊ လညး ထဝေကာဝုဒ္ဓိ ထဝေကမ္ဘာ ပါ၊ က.. ဆဝုဒ္ဓိဆဝုဒ္ဓိ" "တြိပန္န ရပါ၊ မှ ရပါမလား၊ ဒူးဝေတြိ တန္တိဝေနေလိ၊ " "အေလာဝုဒ္ဓိကို အျပ်ထွတ်၊ အခါသာ ခဏကုထုတ်ဝေပေးပါ၊ အဲဒါ ဗမီးရင် ပျပ်ထွတ်ဝေနေပါ။ ။

သူက ကားဝေပုမ္မ အရဝုဒ္ဓိဝေသည်။ ။ ဗမီးဇ္ဇိတံ ဝေမရီကို အျပ်ထွတ် ခြေထုတ္တည်။ ။ ကားတံခါး ဝေပုခနုဒ္ဓိဝေပုသို၊ ဝေပုခခိမိဝေသာအခါ ဂုတ္တရကု ဝမုဒ္ဓိနညးခိတ်ဝေတြိ ဝေပု လာဗမီး မကညးဝေတြိ ခီးဆဝုဒ္ဓိလာ ဟူကသည်။ ။ ဤတြိဂု ဂိုလီက ဘာမေပုဟညာမုဟပုဖုဒ္ဓိ ဝေမရီ၏ ပါးကို ခပု ဆက္ကပ္ပလေး တစ္ဆိကုတ္တိကု၏။ ဝေမရီမှာ ဂုတ္တရကု လန့်၊ သြားဗမီး ကားဝေပုမ္မ ခန္တိဝေလိတ္တည်။ ။ အဝိလညး တစ္ဆိတညး ရပု သူဦးသည်။ ။ "ကဲ..ကုပါဦး"

ုဒ္ဓိဝုဒ္ဓိဝေသာက္ကား အေလာဝုဒ္ဓိကို ကားဝေပုမ္မ သယံဟူကသည်။ ။ ဂိုလီ က ခုဒ္ဓိဝုဒ္ဓိက္ကားမ္မ ကိဉ္ဇသည်။ ။ ။

"အာပါး... လူပိန္နလောကု ဝေတာဝေတာဝေလေးတဲ့ အေကာဝုလား၊ ကဲ-ဝုကို ဒီအဝက ခိတ် ကို နညး နညးဖယုဝေပေးစမုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိမဟုတ်ခိတ်နဲ့ ဗမီး ဝေနေလိမ္မယု" ဝေမရီက ခိတ် ဝေဘေးသို၊ ဖယုချ ဂုဒ္ဓိဝေပီးသည်။ ။ ဂိုလီက အေလာဝုဒ္ဓိကို ခိတ်ဝေထာသို၊ ခြေသြားသြားသို။ ။ ခိတ်ဝေတာတိုးလံမှာ တစ္ဆိဝေလာကု ပု ဟူကားဝုဒ္ဓိဝေလာက္ကည့် ဟု ဝေမရီက ထွေသည်။ ။ ဝေမရီက ကားနား တြိကံ ရပုဝေစာဝုဒ္ဓိခန္တည်။ ။ ဝေစာဝုဒ္ဓိဝေနေရသည့် အခန္တိ ဟူကလုနား လှသည်။ ။ ဝေကာက္ကား ဂိုလီ ဝေတာဝေမ္မ တြိကံချ လမုဒ္ဓိဝေပုသို၊ တက္က သည့် ကို ပျပ်ထွတ်ကု၏။

"အသြားလမုဒ္ဓိအတိုဝုဒ္ဓိ ပုပန္န မေကာဝုဒ္ဓိဘူး ထင်္ဂါ၊ ဟိုဘက္က ပတုပီး ပုပန္နတံ" "ဘယုဝုဒ္ဓိ၊ အဆဝေပုပုခရိတ် လား" ဝေပုပတိယ၊ တကယုဝေတာ အရကုပုပုဝုဒ္ဓိပုပုဝုဒ္ဓိကလေး တတြိကံ ဝေလာကု ဝေသာကုပီးမ္မ ဒီအလုပု လုပုတ္တံ၊ သူက ပုပီးဗမီး ဝေပုဟသည်။ ။ "ကိုဝုဒ္ဓိ... မုဒ္ဓိ ဝုဒ္ဓိ ခိတ်ဝေထာသို"

ဝေမရီက ဘာမ္မ ပုပန္နပုဟ။ သူတို့ ကားဝေပုသို၊ ပုပန္နကုကသည်။ ။ ကားကို ဝေစာဝုဒ္ဓိတြိကံခန္တည်။ ။ "ဂုဒ္ဓိ ဘလ္လိ သြားမလိလံ" "ဝေပုပုကို

နည်းနည်းဆဲကြားစပ်မိ ကားကို ပျံ့နှံ့သွား။ ဒါမှ ဒီနေ့ ရာမှာ ကားရပ်ပီး
လှည့်ကြားတယ် မထင်မှတ်။ ဒါနဲ့ ဝေပွဲမှာ ကားလှည့် ဝေးဝေးနေရာ
ပြသလား။ "ကြာညီ သိသေလာကတော့ မပြဘူး၊ လမ်းက ကြာဆီကို တန်းပြား
စာ" "ကစာမပြဘူး၊ ဝေပွဲဆက် ဝေမာင်းနည်းဟန်ညွှတ်ပေါ့၊ လှည့်လို့ရတဲ့
နေ့ ရာ ကော်တာမှ ပျံ့နှံ့သွား"

တစုဝေယာကွ စကားမေပျာတ် ဆက်ဝေမာင်းလာခဲ့ဟန်သည့် ။ အေတာလေး
ဟန်ကတော့မှ ဝေရိက ဝေပျာ သည့် ။

"မိကုန်းတုတ်တုတ် ကားထဲမှာ ပဲ ပြီးသေးတယ်" "ရပါတယ်၊ တစုနေရာကော်တာမှ
ပစ္စည်းခွဲတာပေါ့" "မိကုန်းတုတ်တုတ်မှာ လိုက်တုတ် ဆိုတဲ့ စာတန်း ပါနေတယ်"
"မပူပန်၊ ငါ ဟန်ညွှတ်မယ်၊ ဘယ်မှ လှည့် မရရင် ငါ တိုတယ်ပစ္စ
ကောကွန်၊ ထုပီး အားပျံ့မစွဲ ပစ္စလိုကွယ်"

းစွဲပြောလာကွ ရောက္ကာသောအခါ လမ်းဘေးမှ ကြက်ပစ္စ၊ အနီးသို့
ရောက္ကာသည့် ။ ပြန်က ကားကို ပျံ့နှံ့သွား ဆုံးပျံ့ကြိုက် သည့် ။ "ဟာ... ဒါနဲ့
သေနတ် ဘယ်၊ ဝေသေနတ်" "ဘာလို့လို့လဲ၊ ကြာညီ အခန်းထဲမှာ
ကန်စွယ်လေ" "ငါ အဲဒီကိစာ လုံးလုံးဝေမဲပြားတယ်၊ အေလာင်းဝေပြောလို
သေနတ် ဝေပြောရင် သံသယဝေရာ ပျံ့စွာ ဝေးဝေး၊ အမှန် သေနတ် အ
လာင်းဘေးမှာ ခံထားခဲ့ရမယ်" "အဲဒီတော့ ဘယ်လိုပုလဲ" "ဘာမှ လုပ်ရာ
မပြောတော့ဘူး၊ ကံအတိုင်းပဲ ထားလိုကတော့၊ ပုလဲပဲ ဝေပြော အေလာင်းသာ
ဝေပြောစပ် သေနတ် မေပြောရင် တစုဝေယာကတော့
အမှတ်ထုဝေပြောလို ကောကွပြားတယ်၊ ထင်းပျံ့၊ အဲဒါ ဆိုရင်
ဘယ်ပြောမှ စုစုဆေးနေရာ မပြောတော့ဘူး"

ကားကို အပြန်မှ အတိုင်း အပြန်မာင်းဝေးသွားသည့် ။ ပြန်က
ကောင်းကွ၊ စိုးရိမ်ကုန်းတုတ်ပျံ့ မဟန်မဟန် စောင့်ကြည့်သည့် ။
မိုးတော့ မလင်းသေး။ သို့သော် အေမာင်းက တုတ်ပျံ့ပျံ့ နည်း
၍ နည်း၍ လာနေစပ်။ အိတ်ကလီ ယာသမားမား လူပန်းခြံ၊ အေစာဆီကီး
ဝေကောကွမည့်။ ဘယ်မှ မေးခင် ဝေရိက အိတ်ကလီ အ ရောက္ကာ ရမည့်။

နောက္ကာကြော သူတို့ သည့် စံအိတ်ကီးပြောသော ကုန်းပျံ့ဝေပျံ့ဝေရင်းသို့
ရောက္ကာဟန်သည့် ။ ပြန်က ကားကို စီမံကြ၏။ အပြန်ကွ ဝေရာ
နီလာတော့မည့်။

"ကဲ - မင်းဟာ မင်း ဝေမာင်းပြားတော့၊ ငါ့စက္ကီး ဒီမှာ ထားပစ္စတာ "

ဝေရိက မိကုန်းတုတ် ပျံ့ပီးရိပ်နားလာသည့် ။ သူ စကားပျော့ခံငွေရ သည့် ။
ပြန်က ဝေရိက ပုန်းကို အသာပုတ္တိကြာ -

"အားလုံး စပ်ပြီးပြားစပ်၊ ဘာမှ မပူနဲ့ တော့၊ အိတ်ကောကွတော့ အိတ်ဆေး
းစွဲသုံး လုံးလာကွ သောကွ လိုကွ၊ အိတ်ကောကွ တော့ဝေပြော
ကောကွ ဝေပြောနေတာ မေကောင်းဘူး၊ အိတ်ကောကွဝေပြော လူလည်း
လန်း ပြားလမ်းယူ" "ကြာညီကောကွ ဘာမှတော့မှ အိတ်ကောကွတော့မှ
မထင်မှတ်" "ဟုတ်တယ်၊ ငါ သိပါတယ်၊ ဒါဟန်ကောကွ မှ၊ အိတ်ဆေးသောကွ
လိုကွလို ပျော့တာပေါ့၊ ငါ မနက်ပျံ့စွာ လှည့်ခွဲမယ်" "ကြာညီ
တစုနေလုံး အိတ် ပဲ ပြီမယ်" "အိတ်ကောကွ လှည့်သားနဲ့ နေလှည့်စားဖို့"

ဖိတ္တားတယု မ ဟုတ္တား၊ ငါ့ကိုလညးး ဖိတ္တား တယု"

"ကြမနန္တ မသြားတော့ဘူး၊ နေမေကာင်းဘူးလို၊ ဖုန်းလွှမ်းဆင်္ကီကွ ယု"

"မလှပိုနဲ၊ အဲဒီလို မလှပင်ဘူး၊ မင်း သြားကို သြားရမယု၊ မင်း က ဘယ်မြို့ မူမပ်ကွ နေရ မယု၊ အဲဒါ အေးကာင်းဆိုးပဲ၊ တကယ့်၊ မင်းအေပင် သံသယ ဝတ္တတောင့် မင်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာ အျပစ္စ မပြီသလို ဟန္တပိက နေရမယု၊ မဟုတ္ဘူး လား" ဟုတ္တိတယု

မေရိက ဒဂိတ္တနေရာဖြင့် ဝဋ်လွှဲကြည့် ။ ပိုလီက စက္ကီး ကို ဝတ္တားခဲသောနေရာမှ သြား ယူပီး စီးကြကွားသည့် ။ သည့် နေရာ ကြောင့် တော့ မေရိက ကားကို စကုန်းကား မောင်းကြကွားခဲ့သည့် ။

ကားကို ပျံဝင်းဝင်းကွာအနီးမှ ကားဝိုင်းဒါလွှဲ သြားလိကည့် ။ ထို၊ နောက် အမေပေါ် ကားလမ်းကေး အတိုင်း လမ်းလွှဲကွာခဲ့သည့် ။ တံခါးကို အသံမရှိသည့်အောင် ဖြင့်၍ အိမ်သို့ ဝင်သည့် ။ သူ့အခန်းသို့ တကယ် လာခဲ့သည့် ။ တံခါးဝဲဖြင့် ရဟာ တို့ ဆိုင်းဆိုင်း ပျစနေသည့် ။ တံခါးကို ဖြင့်၍ အနက်ရောင် ကွာကွာ အစုတကွာ ရပ နေသော ကားလွှဲ ဝဲဖြင့်လိမ့်မည့် ဝဲဖြင့်ပီး ဝဲဖြင့်ကားနေမိ၏။

သိုလျော့ စိတ္တိတင်းပီး လတ္တံ့နုပျဉ်း တံခါးဘက် လွှဲလျှံက သည့် ။ အခန်းမီးကို ပျမနုပျမန ကေးလွှဲ ဖြင့်၍သည့် ။ တစုန်းလုံး ထန် ထန်သြားတော့မှ ဝဲဖြင့်ကားကွာပျဉ်သြား၏။ အခန်းထဲဖြင့် မည့်၊ မိမိ မပြီ။ အခန်းက ပျဉ်ရောလက မပ်ကွာ ပုံမနုပျဉ်အေအတိုင်းပင် ပြီနေသည့် ။ မိမိတော့က နာရ ကို လွှဲမီးဟုကည့်လိကည့် ။ ငါးနာရီ မထိုးသေး။

အလြန် တိုတောင်းလေသော အခန်းကေးလွှဲအတိုင်းဖြင့် အလြန် ဝဲဖြင့်ကားကွာကော့ကော့သော ပျစုပျ တစု၊ ပျစုကွာ ပါတကား။ အကယ်၍ လွှဲသော နာရီပိုင်းအတိုင်းက သူ၏ အျပစ္စခိုင်းခိုင်း သော ဘဝကိုသာ ပျစုပျဉ်သ ဆိုလင့် သူ့ပြင် ပြင်မိ ပစသည့်မီးကို ပင် ပေးပျဉ်ကွာလွှဲ ဝဲဖြင့်မိသည့် ။

သူ့မိကွားတပြင် မိကွာဝဲဖြင့် စီးကလာသည့် ။ သူ အလြန်မေပန်း နေ၏။ ဝဲခိုင်းလညးး အလွန်ကုန်၏။ အဝတ္တစား ပျဉ်သည့်ပျဉ်သည့်ကေး လဲနေသည့် ။ ခုတင်ပေငဲ့သို့ ပျဉ်ကွာကွာ မပြတော့။ သိုလျော့ မတက ခင်သည့် တကွဉ်းမည့်။ သူသည့် ဤအခန်းကွာ အနည်းဆုံး သုံးလေးရက်တော့ ဆကွာ၍ နေရေပဉ်း မည့်။ ဘယ်ခိုင်းတပြင် ကြကွားသင့်သည့် ကို ပိုလီက ဝဲဖြင့်လိမ့်မည့်။

သူ ဆာအဂါးဝဲဖြင့် ဝဲစုစုပေးကော့ကော့လမ်းလွှဲ သူ ဝဲဖြင့်ကွာသည့် ထကွာ ဝဲဖြင့်၍ ဝဲလှာရင့်မိမိမိ ကြကွာ သြားလွှဲရာ ပြီသည့် ။ ဆာအဂါးက အဲဒီကွာလွှဲသို့ ဘယ်တော့သြားမည့်သည့် ကို ဝဲဖြင့်သြားသလား၊ မူ ဝဲဖြင့်သြားဘူးလားတော့ မမတော့။ သိုလျော့ အူမနွေးတော့ သြား လိမ့်မည့်။ သည့် အတိုင်း ဆိုလင့် ဝဲမရိအေအနုပျဉ်း စိတ်ရပပဲ၊ လိုပျဉ်ပပဲ။ အ တိတ္တိလညးး ဝဲမပျဉ်ကွာလွှဲပပဲ။

သူ ခုတင်ပေငဲ့ တကွာကွာ မီးဖိုဆောင် ပိုလီ သြားထားခဲ သော ပန်းကန်ကွာသောကွာကွာ သြား၍ သတိရမိ၏။ ထိုစဉ် ပိုလီ

ပေးပို့ပါသည်။ စကားကို သူက သိပ္ပံပီး ဘဝငှက်ခွဲ။ နေသားတက် ပို့၊ မ ပို့
ကိုယ်တိုင် ပြားဟူသည့် နှင့်သေးသည်။ သို့လျှင် ညဉ့် တိုက်ခန်းကို နေရာ
ကွက် စားသောကုန်းသို့ ဆင်းလာခဲ့ သည်။ ထိုနေရာမှ မီးဖိုခန်းသို့
ဝင်သည်။ (မေတာ်လ် အမှတ်စတုရန်းသောကုယောကု သို့ မီးဖိုခန်းထဲ
ရောက် နေသည့် ကို အသံဟူသော သံသြာ လိုလည်း ဗိုလ်စစ် အိပ်ရာမှ
ိုးိုး လာလို တစ်ခု လာစားပေးကုသော နေရာကို သိရှိ၏။

တစ်ခါ မီး နေရာကွက် ရှေ့ကောင်းလောကုအောင် တိတိတနေ သည်။
မီးဖိုခန်းထဲ လည်း စိတ် မခံနိုင်သော စရာ အပြုပြင်သော နေရာနေသည်။
စားပြပေးတတ် ကုသော ပေးပို့သော ကွက် နေရာသည်။

နေရာကွက် ထဲတွင် ပျံ့နှံ့သွားလိုကု၏။ ဟူကုသော နေရာကို တော ရေ
စင်အောင် ပုံးထဲ ပို့သွားသည်။

ထိုနေရာမှ သူတို့ ကားလို့ စားသောကွက် သော ပန်းကန်ပျားများ နှင့်
ဖန်ကွက်များကို နေရာကွက် သို့ ပေးပို့သော သူ ပျံ့နှံ့သွားသည်။
အားကိုးတော သံသြာ နေရာကွက် သို့

အားလုံး သူတို့ ပေးပို့သော သူ နေသားတက် ပြောင်းပေး သံသယဝင် နေသည့်
သံသြာ တစ်ခုကွက် တော။ အပန်းသို့ ပျံ့နှံ့သွားသော နေရာ
ရောက်ပေးတတ် လိုအပ်သည်။

ဆေးတစ်ခု သောသည်။ မီးကို ပျံ့နှံ့သွားသည်။ အပေးဆေး
တောတော နှင့် သတ်ပျံ့လေသည် မဟူသည့် ထင်သည်။ သို့သော် သူက
ကိုယ်တိုင် စိတ် နေရာကွက် နေရာကွက် နေရာကွက်။ အပေးတောတော
ပေးတောမှာ ပံ့ပိုး တောကွက် နေရာကွက် ပေး အပေးတောတော သည်။

အမှုအရာနွဲ့ဝှံ သေဘာထားပျော့လဲမး လုံးဝမရှိ။ သိုၤသော့ သတိ
ဝှံတော့ ထားရမည။ သူ့အကိးအကြာညး ပျော့စၢ။
ဂီၤလိာ်အကိးအကြာညး ပျော့စၢ။ (သူက ဂီၤလိာ်ကို ဝှံးဇးဝှံတော့
အထူးတငွံသည။ ဂီၤလိာ် အရာရာကို ဝှံးဇးအေးအေးပျော့
ကိးဇးကာဝှံး ညါတြာ် စဉ်းစားကာ ပိၤရိရိ လုပှံ ဝှံးဆွါးမဲ့သည။)

သူ့လို လူတွေလူတွေ တစုတယူကြတဲ့ ယဉ်းသိုလေသ ခြမ်းရေညှိလိမ့် မညှိ၊ တယူ၊ ယုံမှန်သွယ်မည့် နည်း။

တကယ့် ဝေသေရးပြင်ရေတစ် အေရီးသင်္ကန်းခံနိုင် အရကူးသ မားဝေကြ ကားဝေဝေ ဆင်းလာသော အခါ ပိုလိကသာ ခေါင်းဝေအေးဝေအေးဝေဝေ မေဆာဝေကြတတ် လို့ ဝေမရီအကြက တာဝေကြ ပျစွာလိမ့်သည့် ဝေမရီက သကွခိုလိုက်၏။ ပိုလိသည့် လူ့အသိုင်းအဝိုင်းကြို တနှိုးပြီသော လူတစုတယူက ဇေတာ ဟုတွင် ဟုတွင်လိမ့်သည့်။ သိုလေသို မိတ်ဝေဆွေကင်းတစုတယူက ဆိုတာဝေတာ ဝေသ်သည့် ။ ဤအခါကြို မညှိမို့ မျင်ဝေးဝိုင်း။

ဝေမရီသည့် ဝေကာဝီသောသည့် ။ ဝေရီးသည့် ။ ထိုလေနာက မန္တ ခုံဝေပြင်ကြို ထိုကာ အလွပသည့် ။

အခုမို့ စိတ်နှုန်းကိုယူနွေး ပျစွာ၏။ သူသည့် တာမို့ မျစွဲသလို ပုံမှန်ပြင်တိုင်းပင် ပြင်နေသည့် ။ သူ့မိန်းမကြို ခိုးရမို့ပဲ သောကရိပုံ မား အလွှဲဝေး မျမေတော့ပကတိ လနွေးဆနွေးပြင်နေသည့် ။ သူ၏ ဟီးရေညှိဝေရာ အသားအ ဝေရေကြို ဝေးပြွမ်းနယုပဝေးလကရှက ခိုးစဉ်းမို့ မထင်။ ဆံပင်ပြင်နွေးလက ဝေနေသည့် ။ မလွှဲက ဟန်ညှိဝေနေသည့် ။

သိုလေသို သူ့စိတ်ဝေတာ မသိမသာ လွှဲပွားမိသည့် ။ နေလယွာ စားပြတကမို့ ဝေကြီးစပ် ရေခိုခို သလိုလိုဝေတာ ပျစွာသည့် ။

လာသမို့ လူဝေကြက သူ့ကိုပင် ဝိုင်းဟန်ညှိကလိမ့်သည့်။ သူ ပျစွာ က လာသောအခါကေတာ - "ဝေမရီဝေတာ ဒီနေ့ အလွဆိုးပ" ဟု ဝေပျဟဟန်လိမ့်သည့်။ ပိုလိ လားဝိုင်း၊ မလားဝိုင်း ဝေမေဟန်ညှိမို့။ သိုလေသို သူ့ကိုပါ ဖိစွာ သည့် ဟု ဝေတာ ဝေပျဟသြားသည့် ။

သူ မလာဘဲ ဝေနေမည့် မဟုတ်၊ ဝေမာ့ဝေသည့် ။ သူ လာဝေတာ လည့် အေဟာတာဝေပါဟု ဝေကြီးကာ အားပြသြားသည့် ။ အလွဆင့် စပ်သြားစပ်။ သြားဖို့ အသင့်ပျစွာပီ။ ကိုယ့်ဝေမာ့မန္တကီးကို တစုံက ဝေစာဝေးဝေဟန်ညှိကြ ။ နီကာက အနီးကြို ရဟ ပျစွာဟန်ညှိဝေနေသည့် ။ "မမက အရေကဝေတာ ပိုစပ် လေနေသေးတယ်" ဝေပျမာကကွမ်းပါနီ နီနာရယ်။ "ဝေပျမာကကွာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ့်ဝေပျဟတာပါ မမ၊ မမက အပို ဝေရီးဝေသြားလို့ ပိုလွယ်တာ၊ အပို ကေလး ကေန်တာပဲ"

နေလယွာ စားပြ ဖိစွာသော အတင်နီလ လငွယားမှာ လူလွတ်ဝေးအပြာ အေမရီကနီ လူမီးမား ပျစွာကသည့် ။ သူတို့ သည့် တစုံက မယွီ မီးဆကွင့် မသားစုမား ပိုဝေသော ဆက်ကယ့် မမားနားလွသည့် စိအဆွဲကီးကို ဝယူခဲဟန်သည့် ။

အဖိုးတန့် ဝေဝေဟာဝေးပနီးခိုကားမား ။ ပွယ်မား ဝေးဝေဝေ ပရိဝေတာဝ စသည့်မားကို ဝေးဝေဝေပါဝေးဝေယူနီကဟန်ညှိက စုဝေဆာဝေးလာခဲဟန်ကရ သူတို့ ။ စိအဆွဲကီးမှာ လည့် ဖေလာရေပွမီကြို အဆက်ကယွီ အခုပ ညာ ပျစွာကွက်တစုံသပြာ ပျစွာဝေနေသည့် ။ ။

သူတို့ လငွယားက ဝေစတနာဝေကာဝေးသည့် ။ ရကွေရာသည့် ။ မိတ်ဝေဆွ အေပါဝေးအသင်းမားအား ပါတိပြ ဝေကြ မဟန်ကခဏ ဝေပေးသည့် ။ ဝေမရီ

ေရာကြားသောအခါ ဧည့်ခန်းမသက်သေပြော လူစုံသေလာက ပြီ နေစပ်။
ဧည့်ခန်း မသက်သေ ရှိနေဆဲခန်းခေတ် မပြုမား ၊ ဆယ့်ငါးရာစု ဗန်းပု

ေကာ်း ပျစုကေသာ ဆက္ကတ္တိုးဝိုင်းဝိုင်း ဆန္ဒပုဒ်းဝိုင်း တို၊ ၏ ပန်းပု
လကမား ။ ပန်းခိုေကာ်း ပျစုကေသာ ပါဂ္ဂိုးဝိုင်းဝိုင်း ဖလခွဲးလဝိုင်း တို၊ ၏
ပန်းခိုကာ်း ပျစု ခိုမခန်း လွဲပေန် ၏။ ။

တူညီဝတ်စုံမား ဝတ္တားဟူကေသာ စားပြဲထိုးဝိုင်းဝိုင်း ဧည့်ပည့်
ေတြဟူကားတြာ လူးလာေခါကျပုန် အလိုပွား နေဟူကသည့် ။ တစု
ေသာက ယခုေဝ္ဂေရညွှန်းစုံ တတ္တီးေသာ လဝိုင်းဝိုင်း ၊ ကန္တ ဓေသာက
စားစရာမားစုံ ထည့်တ္တီးေသာ လဝိုင်းဝိုင်း ။

အမီးသမီး ပရိသတ်းကေတာ့ ပါရီပု ပြဲနေပြဲထိုင်း ခြေရာသီ ဝတ်စုံမား ပျစု
ဝ္ဂေမဝေအာ ဓေန်ဟူက သည့် ။ အမီးသား ပရိသတ်းကေတာ့ ေဝါေဝါးပါး
ပါတီပြဲဝတ်စုံမားကို ဝတ္တားဟူကသည့် ။

ပူပတင်းေပါက်းကို ဥယျာဉ်တို၊ ဖြေတ္တီးသည့် ။ ဥယျာဉ်တြာ ညီညာလှပစွာ
ခိုသားေသာ ေကာ်ကွန်းအိုးသက်မား ဝိုင်းဝိုင်း ဝ္ဂေေဟာင်း ပုညမားကို
ပျမဝေန်ရ၏။

ေေးြးေေးြးေသာ ဇုလိလွန်းရကျပျစုချ လူတိုင်းသည့် ပျးဝ္ဂေကည့်
းေန်ဟူကသည့် ။ ဧည့်ရိသတ၏ မကုံးေတြာ ခိုးရိမေသာကရိတ် လုံးဝ
မပေ။ လူတိုင်းပင် ေေးြးေန်ေရလိုသုံးေန်သမား ဟု ထင်သည့် ။ ကမ္ဘာ
သက် ၏ တစုေန်ရာတြာ ဆင်းရဲ ငွေတြာေန်သမား ဝ္ဂေန်သည့် ကို မည့် သူမိ
ယုံဟူကည့်းလိမ္မေည့်ဟူ။ သည့် လို ေန်မီးတြာ လူတဝေန်တာ
အလြန်ေဟ်းရာ ဌာနသက်ပါလားဟု သူတို၊ အားလုံး ယူဆဟူကေပလိမ္မေည့်။

ဧည့်ခန်းမသက်သေသို့၊ ေေရိ ဝတ္တီးေသာအခါ ဧည့်ရိသတ၏ တုံ၊ ပန် မးကို
ခိုတ်း အကေတ္တို၊ ကို သည့် ။ ဧည့်ရိသတ္တားလုံးက ေေရိ အား
ပျးဝ္ဂေမုးေေးြးေန်ေကာ် ဆက်ဆံဟူကသည့် ။ သူတို၊ ပျမဝေတြာရသည့်
အတြာ အားလုံးပင် ေဟ်းဝ္ဂေေန်ဟူကသလို ထင်သည့် ။ သိုေသာ ေေရိ
အစု၊ ကေတာ့ ဆန်၊ ကိုက်ေဝေန်ကကိုသာ ခံစား လိုကသည့် ။ သစုပုပျစု
ေေးြးေေးြးေေသာ ဖေလာရေ လမုံးကိုင်းကေလးထိမ္မေတြာ
ေန်ပုဂ္ဂိုလ်ေကာ ကရေပုပု သက်သေသို့၊ ေရာက္ကာသူလို ပူေလာ က
ေတြာေန် မအေသာ ခံစားရမိသည့် ။

သူသည့် မဆီမဆိုင်း ကားလို့၊ ဩားေန် သတိရလိုက္တို၊ သည့် ။ သူ၊ မေန် ရေတြာ
ကိုညီတစု ေကာင်း ခူးေကာ် ေန်ပုဂ္ဂိုလ်ေကာ် ကြည့်ေန်တြာ
ဝ္ဂေေန်ပလိမ္မေည့်။

ေေရိသည့် ဧည့်ခန်းအစွန် တစုေန်ရာတြာ ရေေေေသာ ပိုလိကို ဝတ တရက
လမုးပျစုတြာ၏။ သူ၊ မေန်မားက ေေရိဆီသိုေရာကေန် ဟူကသည့် ။
ေေရိက ပိုလိေေးြးေန်ေသာ စကားမားကို ပျစု သတိရမိ သည့် ။ သူ ေေရိ
ထံသို့၊ ေေလာက္ကေန်သည့် ။

အိမ္ပဝ္ဂေဟာဂိုးလူကေန္တ ဝဝပိုင်းဝိုင်းဝိုင်း လူေေလူစုံ တစု ေသာက
ပျစု၏။ ဆီပုဂ္ဂိုလ်ေေန်ပ။ အသားေေရက နီရေေန်၏။ သူ၊ မေန်မားက
မန်းေေရမားကို သေဘာကေဟူကင်း ေဟ်းပေန် ဟူကသည့် ။ သူက

မေရီ၏ လက် အဖွဲ့ကဆက် ဆက်၍ ရင်းရင်းနှီးနှီးပျဉ်း
နောက်ပေါ်တစ်ခု နေသည်။ ။ ထိုအခိုက် သူတို့ အနီးသို့ ဂိုဏ်း
ရောက်၏။ "ကိပ် ဒီသုဇွန်ကို ပန်းခိကား တစ်လ လွတ်လွှဲ ပျဉ်းနေ
တာ"

ဟာဂိုးလွတ်နေ ဂိုဏ်းတို့ လည်း ချဉ်းပျဉ်းလို့သည်။ ။ "မစတာ အတွင်း
အလကား အခွင့်ပေးနဲ့ နောက်ကိုး ဂိုဏ်း လေးအားလေးပျဉ်း ပြန်
ပျဉ်းပေးပါလို့သည်။ ။ "လေးဘက်တို့လည်း ဆက်၍ ငြားပေးမည်၊ တကယ်တမ်း ပိုမို
အားပြုမည်။" "သူက မောင့်တို့ အုပ်စုပေါင်းလို့လား၊ လား"
"အုပ်စု" "ဒါဆို ကိပ် သူ့ကို အုပ်စုဆိုပါဦး" "အဖွဲ့ကင်းက ဒီလို ဂိုဏ်းတစ်
မစတာ အတွင်း မေရီက မိသားစု တစ်ခု ကစားရင်း
ဝင်ပျဉ်းလို့သည်။ ။ "ကြမ်းနက် ဝေဖန်မှုအား ပျဉ်း
ယောက်တိုင်းလေးတို့ကို သေတာမ က်ပါဘူး၊ ကြမ်းနက် အကြံအစည်
အရ ဆိုရင် ယောက်တိုင်းလေးတစ်ယောက် ဟာ အသက်ဆုံးပျဉ်း
စကားပျဉ်းလို့ နောက်တစ်ယောက် "ကိပ်၊ နောက် ထပ်တစ်ခုတို့
ဒီကစာ ခြေတန်းပြန်ပေးသောတစ်ယောက်"

မစတာ အတွင်း ပျဉ်းပေးသည်။ ။ "ကိပ်၊ မှာ တူညီတဲ့ အိမ်တော်
အမားဆက် ဂိုဏ်းတစ်ယောက် သူက ယင်းသို့ ပျဉ်းပေးနေရာ
အသစ်တော်တော် နေသည့် တစ်ယောက် ဆက်ဆံနေ နေရာ
ပျဉ်းကြား၏။ ။ "မင်းက အရမ်းလွတ်ပဲ" ဂိုဏ်း အသုံးမပြု
ပျဉ်းလို့သည်။ ။ ဂိုဏ်း၏ အသံအမှတ်ပေါ်သော အဖွဲ့ကင်းအဖွဲ့ကင်း
မေရီ အားတက် ငြားသည်။ ။ သို့သော် သူက ဂိုဏ်းအား စိုးရိမ်ကင်း
တစ်ခု ဝေဖန်ကင်းလွှဲသော၏။

"ဟန်ပုံကစေရဲ့၊ ကိုယ့်အနီးကို သုဇွန်ဆွဲနေတဲ့ ဇာတ်
လိုကင်းသမီးလို သေတာကား"

"ကြမ်းနက် သုဇွန်ဆွဲတတ်သောမိမိ မပါဘူးလို့ ဂွေ့ ပျဉ်းဖူးသားပဲ"

မေရီက ပျဉ်းပေး ပျဉ်းပေးလို့သည်။ ။ "မိန်းမမို့ သုဇွန်ဆွဲတတ်မယ့်"
ဂိုဏ်း ပျဉ်းလို့သည်။ ။

စားပြုတင် နေရာယူပေးသောအခါ မေရီက ဒါဂိုဏ်းဂိုဏ်း
ား နှုတ်ခွင့်တိုင်း တကယ် သုဇွန် ဆွဲသည်။ ။ သုဇွန်တစ်ကြိမ် အိပ်ပွဲ
မစတာ အတွင်း ထိုသည်။ ။ မေရီက မစတာ အတွင်း
ရင်းရင်းနှီးနှီးပျဉ်း ကိပ် နောက်ပေါ်တင်နေ၏။

မစတာ အတွင်း ပျဉ်းပေး အပြန်တင်နေသည်။ ။ မေရီ
လက်တစ်ကြိမ် ထိုနေသူက တော အတိုင်းအတိုင်း ပျဉ်းပေးတော့

သူတို့ ကော်တော့ မေရီက ဆီယာနာမိပ္ပ မန်းခိဆရာမ၏ တဝေး
လက်တင်အဖွဲ့ကင်း ပျဉ်းရင်း လေးပေးပျဉ်းနေရာ၏။
ဖေလာရင်းမိပ္ပ၏ လူမလို့ အသိုင်းအဝိုင်းက သိပ္ပံ မက်ယူပျဉ်းလွှဲ။
ယနေနေက ညစာစားပြုသို့ တက် ရောက်သည့် ပုဂံလွှဲ ထမ္ဘာ
တော်တော်မား ပင့်ယူ နေလွှဲယူစားပြုသို့ တက်ရောက်သည်။ ။
ထိုနေရာက မင်းသမီးဆက် ဆွဲနေလွှဲ ယေလွှဲပြုတင်

ပါဝင်ပျခင်း ပျစွ သည။ သူက မစတာ အတ္တန္တိ လူကတကြွေ ထိုင်နေ၏။ အပြားသင်္ကန်း၏ စနကံဗောကောင့် မေရီအဖို၊ တစ်နှိုး ထိန်းထားသမ့် အား လုံး ပိတ်ပြားတော့မည့် အေပျခအေခမ္မ လက်တလေး လှတပျမကြွားခဲ့ရသည။

ပျစွံမြာ အပြားသင်္ကန်းက ကိုယ့် မေရီတစ်ပါး ကိုင်းလ်က -

"မေရီ...ညတုန်းက အပျစွံတို့ ကိုယ့် ဗမ္မိစားသင်္ကန်းကို ပေပဟပပ မလို၊ "

သူက မစတာအတ္တန္တိ တစ်ပါး ပပန္နညှင်း -

"ကိုယ့် အသံသိပေကောင့်တဲ အဆိုတော့စယော့ကို နားထောင့်စေခိန္ဒန်းလို၊ သူတို့ ကို ပကွဲရို စားတော့ကို ဖွဲ့ပီး ညစာ ကြေးပေးတယ်၊ အဲဒါ ကဆိုးခင်တော့ အဆိုတော့ မလာဘူး"

"အဲဒီအေပျကောင့် ကြေးနုတော့ ဗုဒ္ဓကားပီးပါပဲ၊ မစတာ အတ္တန္တိ တောင့် အဲဒီ အဆိုတော့ကြကု သင်္ကန်းစရိတ ထော့ကို ပို ကြေးနု တော့ကို ကိုကြွန်းနေပါတယ်၊ သူက အဲဒီ အဆိုတော့ အေအေရာထဲ ရောကု အေအေ ကုညခင်ယော့လဲ" "ဒါနဲ့ သူတို့ က အဆိုတော့အား တေယာဆရာကေးလေးတစ ယော့ကို ထုတ်တယ်၊ ကိုယ့် ပကွဲရိုကို ဝေးဗုဒ္ဓကညှင်းတော့ တ ယော့ဆရာကေးလေးက ကမန္တစပေပီးတစယော့ကို ပကွဲရိုက သ နားတာနဲ့ အလေးပေးလေး ဘာလေး ရေစေခိန္ဒါ တဲ့၊ ဒီပေမဲ့ သူကော့ နေကြိုရင ဒီလိုလူမီး မထားတော့ပါဘူးလို့ ကတပေးတာပဲ၊ ဒါနဲ့ မေရီ အဲဒီ တေယာဆရာကေးလေးကို ကောင့်ကောင့် မွတ်ပါတယ်နော့။ တော့တော့တဲ သူငယ်ကြယ့်" "ဟုတ်တယ်၊ ဘာမှ မတီးတတ်ပါဘူး"

မေရီက သူ့အသံမတုနောင့် မနည်းသင်္ကန်း ထိန်းပေပဟလိုကသည။ ။

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့် ပရိသတ်တွေမှာ အဲဒီလို တေယာတီးမိမယ့် ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ကြွယ် သတင်သလိုကွာ ပ"

မေရီက တစွဲကို ပေပဟမည့် ဟနပပလ်က၏။ သူ့ပါးစေ့ အသံ ကြွလာဘဲ ပခုံးကိုသာ မသံ မသာ ကြနဲ့ လိုကွ၏။

"အဲဒီလို လူစားမီးတေကြကု အလပေကောင့်ကောင့် ရမိ၊ မလှယ့် ပါဘူး။

မင်းသမီးသင်္ကန်းက မွတ်ကွသည။ ။ "ဟုတ်တယ်၊ မလှယ့်ဘူး" မစတာ အတ္တန္တိ ထော့ကိုလို့သည။ ။ "ဒါနဲ့ သူက လူငယ် မဟုတ်ဘူး" "ဟုတ်တယ်၊ ကေးလေးသာသံ ပြီးသေးတယ်" မင်းသမီးသင်္ကန်းက ပပနပေပဟသည။ ။ "သူ့ပေခင်းကော့ မိတုတေးစရာ ကောင့်ပါတယ်၊ ဟုတ်တယ် နော့ မေရီ"

"ကြေးနုက သူ့ကို ကောင့်ကောင့် မမွတ်လိုကွဘူး၊ သူတို့ ဂီတ ဝိုင်းက လူကြီးအားလုံး ဝတ်ကြ တစီးသင်္ကန်း ဝတ္တားတာကိုတော့ သတိပပလိုကွပါရဲ့"

"သူ စစပေပေးဆိုတာ ကိုယ့် မသိပါဘူး၊ အခုမှ ကြေးပီး သူ့ကို သနားမိ ပါသေးတယ်၊ ကိုယ့် ပေပဟလို့ ပကွဲရိုက သူ့ကို ပျစွစွဲကြွယ်၊ သူ့ကို ပပနဟလို ရရင့် သူ အလပေကောင့်ကောင့် တစွဲကြွင့် အေအေ

ဝေဠာကလေး နဲ့စွဲ၊ သုံးရာလောက်တော့ ထောက်လှမ်းခိုက်ခဲ့ရဲ့

ထိုနေ့ကြောင့် သူ့အေးဟာကောင်းကိုပင် မဆုံးတမ်း ဆက်လုပ်နေဟန်ပင်
သိသည်။

မေရီက စိတ်ကောင်းစွာပြောပြလို့တော့၊ စောင့်ငဲ့ ဟန်ညွှန် က သိသည်။
သို့သော်လည်း စားပြတက် သို့၊ ရောကုန်သည်။ မေရီကတော့
လွယ်လွယ်ကူကူ။ ထိုနေ့ကတော့ မေရီမှာ အေးပျော်အေးနက် တစ်ယောက်ကလေး
ထဲနဲ့ နေရတာပဲ။

မေရီ ကံကောင်းသည်။ စကားတိုင်းက ခေါင်းစဉ်ပေးတတ်သည်။
။ သူ ရင်ဆိုင်နေမိ၏။ စိတ်ပိုင်း ပေးတတ်သည်။ သူမ နဲ့ အတူ
လိုက်နေရသည်။ သူ့ကိုယ်သူ မနည်းထိန်းစပ် ဟန်ဆောင်နေရ သည်။
သူ့ စိတ်မှာ တောတစ်ခုပင် အတိုင်းပင် အတိုင်းတစ်ခု ကို
ဟန်ညွှန်နေရသလို ထင်သည်။ ယနေ့နေ့ညက အဖေအဖေ အဖေ
အဆုံးတိုင်အောင် ပျော်ပျော်ကူကူ ပျော်ပျော်ကူကူသည်။ နောက် ဆုံး
ပျော်ရွှင်စရာကဲ့သို့ သူ အပြန် ဝမ်းသာသည်။

"အမေးဆက် ခေါ်တော့တယ်၊ သိပ္ပံပေး ဝမ်းသာကောင်းတဲ့ နေ့
တစ်နေ့ပါပဲ၊ ကလေးကလေး ကြည့်နဲ့ ဒီလောက် မေ့လျော့လို့ ဘေး
ထင်ပါတယ်"

ဆံပင်ဖြူဖြူနဲ့ စိတ်ကောင်းစွာ ပါးနပ်သော မစာကလေးက မေရီ၏
လက် ဆွဲထားရင်း...

"ခေါ်တော့တယ် မေရီ၊ မေရီက သိပ္ပံပေးတာပဲ၊ မေရီဟာကတော့
လူတိုင်း ဝမ်းသာပေးတတ်တယ်၊ ဟာကိုလည်း ဒီနေ့ အေးတိုင်း
ဝမ်းသာပေး တာပဲ၊ သူက အတိုင်း ပျော်ပျော်ကူကူ လူတိုင်း အတိုင်းဆက်
ကြည့်နဲ့ အပြန်တယ်" ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့... ဒါနဲ့ မေရီ မဟာကလေး
ဖော်ပြတဲ့ ကြည့်နဲ့ ဝမ်းသာပေး"

မစာက အတိုင်း စကားက ဆာအင်္ဂါကို ရည်ရွယ်နေတာနဲ့
ဝင်းဝင်းနဲ့၊ ကေး ဝင်းသမီးဆက်က ဝမ်းသာပေး တတ်သည်။

မေရီက ပျော်စရာ - "ဒါကတော့ အတိုင်းပေးတတ်သေးပါတယ်" "ဟာကလေး၊
ဒါပေါ့မဲ့ ဟာကလေးက သတင်းကတော့ မှန်းလို့ ထင်တယ်၊ မေရီ သိတဲ့
အတိုင်း အတိုင်း လူတိုင်းက ဝမ်းသာပေးတတ်တဲ့ လူတိုင်းကလေး
ပျော်စရာကောင်းတာ။ မေရီက ဝမ်းသာလည်း ဝမ်းသာတယ်၊ စိတ်ကောင်းလည်း
ရှိတယ်၊ ယခုလည်း ယခုခေါ်တယ်၊ ဟန်ဆောင်လည်း မရှိဘူး၊ ငါ့အမေး
ခေါ်တိုင်းပေးတဲ့ နေ့လယ် အတိုင်းဆက်ပေးပါတယ်"

မေရီ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မိန်းကလေး စိတ်ကောင်းစွာ၊ စိတ်ကောင်းစွာ
မစာကလေးက သိပ္ပံပေး ပျော်ပျော် လိုက်ပေးနောက် ဆက်ပေးနေလေ
လွယ်လွယ်ကူကူလေသည်။

မေရီ အိမ်ရှေ့ကတော့ သံဆက်စာတစ်စောင် ပို့ကြရသည့်။ "မနက်ပျဉ်း
လော့ယာဉ်ပို့လာမည်။ အင်္ဂါ" ဥယျာဉ်ကြင် မေရီ အိမ်ထဲသို့ရောက်
တစ်နေ့ရက် ဝိသည့်။ ထိုနေ့ရက်ကား ညဉ့်ဇာတိပျဉ်းသည့် နံနက်ပျဉ်း
ပိုင်းနေ့မှာ ပြန် ကောင်းကေလး ပျဉ်းမည်။ တစ်ခွက်ကွက်စာကြင် တော့
စိုက်ရပွင့် မီးကို လိမ့်မိခွင့်ပို ပျဉ်းမည်။

ယင်းမုခမ္မာပကညုလိက္ခိတံ သာယာလှပေသာဂ္ဂုခင်းကို ပျမင်းနရသည့် ။
ဖေလာရဋ္ဌမ္မိဂ္ဂုခင်းတော့ မဟုတ်။ သံလြဋ္ဌဋ္ဌာ အညှင်းန သည့်
ကုန်းပျမင်းဂ္ဂုခင်း ပျမစ၏။

[illegible]

ပျောက်သွားပေလို့မရှိဟု ဆိုသော်လည်းကောင်း အေးခဲမှားဆီတွင်မူ သည် ။
 မေရီသည် ဆိုဟာကလားထိုင် ဂျွန်ကီးပေပုတြာ လဲလောင်းရင်း
 အပန်းပေးပေး၏။ ဥယျာဉ်တွင် တစ်ယူဉ်း အေးအေးလူလူ နေရ
 သည်။ အပြန်တွင်မင်းသားသည် ။ သောကဝတ်ရာ အေးအေးမင်းကိုလည်း လုံးဝ
 မေကြီးမဲ။ ခဏအာဟာရတွင် လက်ကွပ်ကိုင် ယူကာ နီနာ နေရာတွင်သို့ ။ "ဂိုလီ
 လာလီမဲ့ဗွ၊ သူ လာရင် ဝတ်ကန်၊ နေရခဲ ယူလာခဲ" "ကောင်းပီပီ မေ"
 နီနာက အတင်းပေးဟု ဝါသနာပါသော မန်းကလေး ပျစ်သွယ် ။ ယခုလည်း
 သူ ဖုန်းထားသော သတင်း တစ်ခုကို ဝေရီအေး ပေးဟုပြော၏။ ဤ
 သတင်းကို တောပေးပေးပြန်မှ ထမင်းခံက အဝါတာက ယူလာသည် ဟု ဆို
 သည် ။ အဝါတာသည် တောပေးပေးပြန်ရာတွင် နေထိုင်သည် ။ အဝါတာ၏
 ခြေမီးမီးက အိတ်လီးဝိုင်းသို့ ခိုးဝင်သော စစ်ပေးတစ်ခု ဝေယျာ
 တ်အမွေလေးတွင် အခန်းတစ်ခန်း ထားထားသည် ။ ယခု ထိုစစ်ပေးသည်
 ထမင်းလေးဝိုင်း အခန်းခံ မေပေးခံက ကြုံပေးပြီးသားပီ။ အမွှန်းဂွမ်းမီး
 ဆင်းရဲဖုန်းသည် ။ စစ်ပေး ထားပစ္စ သော အဝတ်
 အစားပေးမင်းကို ရောင်းလို့လည်း ငါးကပ်ပု ရမည် မဟုတ်။
 အမွှန်းဂွမ်းက ထိုသူ့ကို သန်းဖုန်းသည် ။ သို့သော် ယခုကဲ့သို့
 ကြုံပေးပြီးသားပေးကော တောတောင်ဝိုင်းသည် ။
 ထိုသို့ဖုန်းလူပုမင်း တိုင်း သန်းပေးသည့် အကဲမရှိ။ "သူ
 ကြုံပေးပြီးသားက ဘယ်လောက် ဖုန်းမပီလ"

မေရီက မေးသည့် ။ "သူ မေနာ့ညေနကတညွှန်းက ပန်းခို စားတာကြောင့်
တေယာထိုး ရမယ့် ဆိုဗီး ကြိုက်သတဲ့ မမ၊ မမလည်း မေနာ့ညက အိမ်မှာ ပဲ
ည စားစွဲတယ့် မဟုတ်ဘူး၊ သူက ပုပ္ဖာရင် ပိုဆွဲပေးပါမလို့၊ ချောပြား
သတဲ့ ၊ ဒါပေမယ့် သူ အိမ်ညေနကတညွှန်းက လုံးဝ ပုပ္ဖာလှ ချောဘူး၊
အိမ်ထဲဝင် အိမ်ထဲက စားတာကြောင့် ပြားဗီး စုံ စမ်းတာလည်း
သူတို့ ၊ အဲဒီလိုပဲ နောက်ပိုင်းကောင်းရာဝင်၊ ဘာမှ မ သိဘူးလို့
ပုပ္ဖာချောလိုက်တဲ့ ၊ ဒါပေမယ့် သဒ္ဓါပိုင်းကောင်းတဲ့ ပိုဆွဲပေးရ ပြားတယ့်

ဆိုတာတွေ သိခဲ့ရတယ်။ သူ့ကို အမီးသမီးတစ်ယောက် ခြေတုရောက်တဲ့
ပေးသတဲ့...။ ဖခင်တွေ..."

မေရီက ကမန္တကတန်း ဟောင်းပျဏ္ဍပီး"အဂါတာကို မေးဟူကသ္မမ္မေးပါ။
အကြွက အဒီလုဆီမှာ ပိုက ဆံ ဘယုံလောကစရာဂ္ဂိသလံ။ သမားကို ကုသိတဲ့
လူဝေါ် နစ္ဆန္တာန ပျဏ္ဍတာ စိတွေကောဌေးစရာပါ။ အဒီ ပိုက္ကံကို ငါ ပေးခင်ပါ။"

"ဝမ်းသာလို့တာ မမရဲ့၊ အကြံတိုလို့ လွှဲသွားနေတာ မကို
 ခေါ်ခေါ်နော်၊ ဆုံးရှုံးတာမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ သားစုံစောင့်ထားတဲ့ က စစ်ပွဲမှာ
 အမေ့ထက်မှန်ကန်တာတွေ မရှိဘူး။ မိဘကို တစုဖျားမို့ မ

ထောင့်ကို ဝိုင်းရံနေကြသူများ၊ ဒါနဲ့ အိမ်နီးနားတွေကလေးနဲ့ စားနေဟန်ရတာ၊ သူတို့က အိမ်လူကို ထမင်းလည်း ခြေဖမ်းတယူ၊ ခုခေတ်မှာ စားစရိတ် သိပ္ပံနီးတာ၊ အိတ်လီကို ကမ္ဘာ့ငွေသန်း လပွဲ အကြံကု ကြေးနွဲ့တို့၊ ဆင်းရဲသားတွေပဲ ပိုဆင်းရဲ နေဟန်ရတာပဲ" "ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့၊ ကဲ- ပျပ်နွားတော့၊ ပျပ်နွားတော့" သည့် နေ့၊ တစ်နေ့၊ တည့်တည့် ကားခွေဟန်ကောင်းကို ဝိုင်းရံနေကြ ဟန်ရတာပဲ။

ဝေမရှိ ဝေတြးစပီး ဝေဟကာဏ္ဍမိ၏။ အသကုဂ္ဂဝေန္တဝေန္တော ကားလုကို မဇ္ဈါဗ္ဗိ လူဇ္ဈမဩဒားဟက။ ယခု ဝေသေတာမ္ဘိဉ္ဇကို လူဝေတြက သူတိုလ နညး သူတိုလ ဟနပူဖဝု စိတ္တဌားလာဟကသည ဗ္ဗ ဝေတာဝေတာဝေတာ ထူး ဆနးသည ။

နေလှလွှာ စားပြတုန်းက မင်းသမီးသက်ီး ဝေ့ဟင်သာ စကားကို ပျဉ်
လည့်တရမိသည့် ။ သူ့စကား ဝေ့ဟင်သာ ကားလှ အလှပျဉ်တသုဖေ
ကားလွှား အလှပျဉ်တရ ပြတုန်းက ကို ခံသည့် ဟု သူက ဝေ့ဟင်သာ
သည့် အကြားသက်ကံအကြံတရသည့် ။ စိတ်ကောင်း အကြံတရသည့် ။
ထိုဟင်သာ သူက ကားလှ ပြတုန်းက ကို ခံသည့် ။ ပြတုန်းက ကို
ကားလှ တသုဝေ့ဟင်သာ သက် ဝေ့ဟင်သာ သက် အတံအကံ သက်
ဝေ့ဟင်သာ ဝေ့ဟင်သာ စိတ်ကောင်း အကြံတရသည့် ။
ပျဉ်တရသည့် ။ ပြတုန်းက ကို ခံသည့် ။ ပြတုန်းက ကို
ဤအကြံတရ သူ့အကြံ ပြတုန်းက ကို ခံသည့် ။ ပြတုန်းက ကို
ပျဉ်တရသည့် ။

ဆာအင်္ဂါ၏ သံသကီးစာကို လက်ပြုအိတ္ထိမဲ့ ထူတာ ထပ်၍ ဖတ် နှစ်ညည
။ ဤသံသကီးစာသည် ပဌ ကြုံကျေပေးရန် အေးနှောငှားတို့ စီကုံး ပျစွာ
သူ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသည် ။ သူ့နာမည် ကို
ခေါ်ဝေါ်ဖော်ပြလိုက်သည် ။ "မေရီ..."

ပျမကွင်းကြီးစွာ ပိုလီ ပေပင်လာသည့် ။ သူသည့် ကုတက်အိတ် အိတ် နှင့်စွဲကြီး
လက်နဲ့ကွင်း ပျမညွှန်း ပျမညွှန်း ဝေလွှာကွာနေသည့် ။ သူ့အမူ အရာက
ကွင်းကွာကွာ လုံးဝ မပြု။ ပကတိ အေးအေးဆေးဆေးတည့်တည့်နေ၏။ "နီနာက မင်း
ဒီမှာ ပြတယ်၊ ပျမဟန်တယ်၊ သူ ဝေသာကွာရာ ဝေတြ ယူလာလိမ့်မယ်၊ ငါဝေတာ
အာမေခါငုံပျော့ကနေစပါ၊ အာပါး...ဒီကုန်း ပေပင်တကွာရတာ
ဝေတာဝေတာပျံတာပဲ" သူက ဝေမရီအား အကဲခတ် ဝေစာင်းဟန်ညွှန်း -
"ဘာပျစုနေတာလဲ၊ မကွင်းတလညွှန်း ခပ်ဦးညွှန်းပါလား" "နီနာ
ဝေသာကွာရာဝေတြ ယူလာပါစေဦး" ပိုလီက ကုလားထိုင် ဝေတြ စီးကရက်စွာ

ထုတ္တံ သညှီ ။ နိဗ္ဗာန်သောကရာဇ်၏ ယူလာ သောအခါ ဂိုဏ်းက နိဗ္ဗာန်အား
ဝေဟံဝုဉ်းကြ စလိုက္ကညှီ ။ "ဘယ့်ဝုဉ်းယှီ နိဗ္ဗာန်၊ အိတာလိမိနိုးမတိုင်း
ကေလးဝေတြ ဝေမ္မိးစပီး တိုင်းပျ ပညါ အလုပွေကြပေးပျဝေမ္မိးလှ
ဝေခါဝုဉ်းဝေဆာသွက်က ဝေပျဟတယှ မဟုတ္တား၊ ဒီအတိုင်းဆို မင်းက
တာဝန္တေက်သလို ပျစေ့နဘူးလား ဟင်"

"ဘုရားဝေရ.. ဒီဝေဆာကီးမှာ ကိုယ့်ဝုဉ်းဝဖို၊ အေရးဝေတာဝ မလှယှ တဲ့
အထဲမှာ ကြမန္တက ဘယ့်ဝုဉ်းယှ လိုပွီး ကေလး ဒါဝေလောက္က
ဝေတြပေးထားဝုဉ်းမလဲ" နိဗ္ဗာန်က ယင်းသို့၊ ဝေပျဟစပီးနော့ကို
ပျစီးပျစီးဝုဉ်းဝုဉ်းပျစေ့ ပျပန္တကြား၏

ဂိုဏ်းက ဝေမရီ ဘတ္တိ၊ လညှီက - "ကဲ... ဝေပျဟပါဦး၊ ဘာပျစွာလဲ"

ဝေမရီက ဝေန၊ လယှာ စားပွဲတြာ မင်းသမီးသမီး ဝေပျဟခွဲသော စကားဝု
ဝု ခပ်ဝေစာဝေစာက နိဗ္ဗာန် ဝေပျဟခွဲသော စကားမားကို ပျပန္တ
ဝေပျဟပျသညှီ ။

ဂိုဏ်းက စိတ္တဉ္စာမှာ နားဝေသညှီ ။ "ဒါဝေပမဲ့ ဒီအတြက ပုစရာဝေတာ လုံးဝ
မဂ်ပါဘူး ဝေမရီ၊ မင်းက သက် သက် ဝေတြးပုဝေတာပါ။ သူက
စားဝေတာဝုကာ အမဲမဲတမိုး အလုပွစပိ လှ၊ ထင်္တေ၊ ဒါဝေပမဲ့ အပျစိတ္တိရတယှ၊
အိမ္မနိုးဝုဉ်းလညှီ ဝေတြး ဝေပီးစရာ ဂုဝေတာပါ။ သူက သူ ဝေပီးပျမလှ၊
ကတိဝေမီးတြားတယှ၊ ဒါဝေပ မဲ့ ဝေပီးစရာ မဂ်ဘူး၊ အဲဒီဝေတာ
သူ့အလောဝုကို ဝေတြာစပိဆိုပါတေ့၊ အိုဟု ကိုယှ၊ စိတ္တဉ္စာပီး
သတုဝေသတြားတယှ၊ ထင်းဝုဉ်းရတေ့တြ တစွဲမကီး

ဂိုဏ်းက ဝေပျဟပျခင်းမှာ ယုတိယုတိ ဂိုသညှီ ။ ဝေမရီက ပျစီးစပီး
သကွခလိုကု၏။

"ဝုဉ်း ဝေပျဟတာ မန္တိတယှ၊ ကြမန္တက ဝေတြးပုဝေတာပါ။ ဂုဉ်း မဂ် ရာ
တြာမန္တိပုဝု ဘာလုပုမန္တိုး ဝေတာဝ သိမှာ မဟုတ္တူး ဂိုလ်" "ဝေဝေတာ မထင်္တေဘူး"
ဂိုဏ်းက ဟန္တနဲ ရလှ၊ ထညှီ ။ "မေန၊ သူက ကြမန္တတိုလ် ကို ဖမိုးမိတြားရာ တယှ၊
ပျစွာမှာ လ ဟင်" ဒီကရလုလုသမီး ဝေတြာတော့မှာဝေပျ၊ ဝေမရီ ပဝုကစိက
ဝုဉ်းလှ၊ ထညှီ ။ "ကြမန္တတိုလ် ဝေထင်္တေ တနိုးဝုဉ်းမလှ၊ ဆိုလိုတာလား" ဂိုဏ်းက
သေရာဝုပျစီး ပျစီးရင်း

"တိုလ် ကို ဝေတြာတြားရာ အမီးသမီး ဂုဉ်းပျပရလိမ္မယှ၊ အဂါလိပျ၊ မီးဝု
စုဝေယာက္ခ၊ အလောဝုတစ ဝေလောဝု၊ စမိယုပု ဝေတာစဟ ဘာလုပုဝေန်
ဟကတာလ်၊ သူက ကိုယှ၊ သတုဝေသတာပါလ်၊ တိုလ် က တယှ၊ လုပု အေထာ
က္ကထား ပျစမှာ လ်၊ မင်းဝေသောညှိုးဝေကာဝု၊ ငါဝေသောညှိုးဝေကာဝု
သိ တာပဲ ပျစစမလှ၊ သူတိုလ် က ကိနိုးဝေသ ထွက်လိမ္မယှ၊ ဂုဉ်း
ဘာဝေဟကာဝု သတုမှာ လ်" "ရဲဘက္က စိတ္တဉ္စာဝေတာဝု ဝေကာဝု နှ၊
ဝေတြးစရာ အေဟကာဝုဝေတြ အမီးသမီး ဂိုဏ်းက၊ မေန၊ သူက မင်းနှ၊
ငါနှ၊ အတူ ပကွိုး စားဝေတာဝု က ပျစာခွဲဟကတယှ၊ မနိုးမဂ်စခါ
ပတ္တကာရာ ဝုဉ်းတယှ၊ လညှိုး ငါကို လုဝေတြက သတုတ္တားဟကတယှ၊
အဲဒီဝေတာ မင်းလို မနိုး မေခါကေလးတစဝေယာက္က အဖို၊ တကယ့်မဲပဲလ်၊
သူတိုလ် က ထင်္တေဟမှာ ဝေပျ၊ မင်းနှ၊ ငါနှ၊ ဟကားမှာ ဘာပျစာမ
မဂ်ဘူးလ်၊ တယှ၊ လုပု စပီး သကွဝေသုပုဉ်း လ်၊ ဟိုအေကာက္က

မင်းအခန်းထဲမှာ ဝေဠုလို့ ငါ ကပစ္စန္ဓိကလို့ မထင်ခဲ့ဘူးလား၊ ဒါမှ
မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ ဝေဠုကလေးကို သူက ဖမ်းခဲ့ပြန်သေးလို့ မင်းရဲ့
သိကရာကိုဆွဲ သေတာနဲ့ သူ့ကို ငါ က ပစ္စန္ဓိ လို့ ကလား
မျှဖူးလို့လား၊ လူဆိုတာက အပေတယူ ပြီတဲ့ အိမ်လို အလုပ်ဝေဠုကို
သိလို့ပဲတာ

"ဝဠု လုပ်နေရတဲ့ အလုပ် တကယ့် သည်းထိတ်စွာ ပြန်စားခန်း
ဆက်ပေးနော်" ဒီစကားမီး မေ့ပျောက်ပြန်ပြန် "။" မေ့လျော့သကဲ့သို့
ဝေးကွာသောကား မေ့ပျောက်သကဲ့သို့ ကြမ်းစွာ ခံတွဲတာမှ မိမိကောင်းဘူး၊
ကြမ်းစွာ သိပ္ပံ အေးပူကာ ကြည့်နေတာ၊ ဝဠု ကြမ်းစွာ သိပ္ပံ
ဝေးကွာသောကား ပြန်ပြန်။ ကြမ်းစွာ အပေမှာ ဝဠု ဝေးကွာသောကား လွတ်တယ်၊
ဝဠု မပြုရဘဲ ကြမ်းစွာ ခံတွဲသောကား သိပ္ပံသောကား မိမိလွယ်။
ဦးစီးကောင်းကောင်းကို ဘယ် ဆွဲမိန်းကောင်းကောင်း မသိတော့ပါဘူး" ပြန်လဲ မေ့ရီ
မိန်းကောင်းကောင်းကို ခံတွဲသောကား၊ ခဏမှာကောင်းတာမှ သူက ဝေး လွန်းပြန်
ပျက်စီးလို့ကွပ်း -

"အမေ့တာ ငါက မိမိကောင်းကောင်းကလေးကို ကူညီတာပါ မေ့ရီ။
သူမိန်းကောင်းကောင်းကလေးကို ကူညီခွင့် ကူညီလို့မရပါ။ ဖမ်း တော့လည်း
မင်း သိတဲ့ အတိုင်း ငါက ဝဠု ကြမ်းစွာရတာကို သိ တောက်တဲ့ လူ။
တကယ့်တော့ ငါက ဥပဒေကို သိပေးလေးစားတဲ့ သူ မဟုတ်ပါ။ ဥပဒေ
ဝေးကွာသောကား ပြန်ပြန် စားစား လောကီလူ၊ တစ်ကမ္ဘာ မြန်မာလို့ မှာ ဖွဲ့တစ်ပုံ
လွယ်လွယ် ဝေဠုကောင်းကောင်း ရဲ့ဖူး တယ်၊ အဲဒါလည်း ပြန်စားခန်းပါ။ ဒါပေမဲ့
အခု အပေစွဲနဲ့ တော့ မတူ ဘူးပေါ့။ ဒါနဲ့ ဝေဠုကို ဘယ်လဲ"

"ကြမ်းစွာ အိတ်မှာ၊ ကြမ်းစွာ ဝေဠုကို အိတ် ထားမပစ္စန္ဓိရ ဘူး၊ နီနာ
ဝေဠုကလေးမှာ ဝေဠုကလေး" ပြန်လဲ လက် ပျောက်လို့ကွပ်း "။" မင်းအိတ်
ပေးစမ်းပါ"

ဘာဝေဠုကလေး အိတ်၊ တော့ကလေး မင်း မေ့ရီ စည်းစား၍ မရ၊ သို့လျှော့ သူ
က ဘာမှ မေ့လျော့မနေတာဘဲ ဝေဠုဝေဠုပုံပုံပုံ ကမ္ဘာပေးလို့ကွပ်း။

ပြန်လဲ လက်ပျောက်အိတ်၊ ပြန်လဲ "။" ဝေဠုကို ယူသည့် "။ သူက ကွပ်းထဲ
ထည့်လို့ကွပ်း "။" ဝဠု ဘာလုပ်လို့လဲ"

ပြန်လဲ ကလေးထိုင်သောကလေးကလေး ကလေးထိုင်သောကလေး -
"ဒီလေး သိပ္ပံသောကလေး၊ ငါ လမ်းလောကလေး လောကလေး လုပ်ငန်း၊
စကားတစ်စုံ လည်း တေးလားတယ်၊ လမ်းမဆက် အတိုင်း စကားစားသောကလေး၊
ဖမ်းတော့ ကုန်းပျံပေးပေးတဲ့ ကလေးရဲ့ ပု ခင်း ကို မေ့လို့
ဟုတ်သောကလေး"

"ဝဠုမှာ ကြမ်းစွာ သေတာပေါ့ကလေး၊ ဝဠု တောထဲ ဝဠုကလေးကို
စုစုပေါင်းကလေးကလေး ပျံစားမှာ မေ့လျော့ကလေးလား" "ဒီအတိုင်း ဘယ်လဲ၊
နီးနားဝန်းကလေး လူသူ ပြန် ပေးသောကလေး အောက် ဟုတ်သောကလေး ပေါ့" ပြန်လဲ
ထိုင်သောကလေး "။" ဝဠု အခု ပြန်လဲလား" "အခု ပြန်လဲမယ်၊ အမေ့
အိတ်ကလေး သိပ္ပံ မှာမကလေးဘူး၊ အဲဒါကို မေ့လျော့သောကလေး မင်းကို ငါ
မေ့လျော့မိဘူး၊ မင်း ပိုမင်း ဝေဠုကလေးမှာ စားလို့၊ ဖမ်းတော့
ဝေဠုသောကလေး ဟုတ်သောကလေး အခါလည်း မပြုဘူး မဟုတ် လား၊

တောနတ္ထကီး မဟုတ်၊ အတြက္ခ အေလာင်းကို တစယောက ယောက္ခ သိပ္ပမာန်ခတ္တ ဝေတြိယျာနိသတယျာ၊ ကြမ္မန္တော ပုပ္ဖပနောရာဏ္ဏာမ္ပ ဝဲ ရဝေအေးရေတာမ္ပပံ။ "ဟုဏား၊ ဂြိုဟ်က ပျဉ်းလိုက္ကည။ "ဤ အပ္ပပန ဝတ္တဉ်းမယျာ၊ နေတ္တပု တုဗ္ဗိကေလာကံ ထပုဇံသာ ကုဉ်းမ္ပာ ဝေပိ။" "အို...ဂြိုဟ်ရယျာ၊" "မေဗုကာကုန်၊ မေကာဉ်းတာ လုပဲ လိုဟာ သတိဂြိုဟ်တယျာ၊ သူပု သတိက သူပုကို စောဉ်းဝေတြာကွါလိမ္ပ မယျာ

ဂြိုဟ် ပျဉ်းလာကို စောဉ်းဝေရသည မ္ပ ရထိတ္တိတုးဝ္ဇဝ္ဇ မိတ္တိ ငွန်းစရာ ဇံကာဉ်းလှသည။

ယေနလုပုပ္ဖ မေနညက လုပုပုးဝ္ဇဝ္ဇ ဝီးဉ်းယဉ်ဝေတာ အေသး အဗြကေလးမ္ပသာ ပျစ၏။ သိုလေသာ ယခုလို လုပုရာ မလိုဟု ထညည

တကယုဝေတာ ဂြိုဟ်လုပုဉ်က က်းပါးစပဲ ဉ်းခါဉ်းသြားသြား သလို ပျစဝေ၏။ သိုက အဉ်းရာယုကား ထမ္ပ ဗြန္န၊ ဗြန္န၊ စားစား လုပုတာ ကို သေတာကသည။ ။ မေရိက ထို လုပုကို ဝေတြးစပ်း အဗြန္နိတ္တိမ္ပသာ။ သူအေချာဝ္ဇဝ္ဇ ယခုလို မလုပုဝ္ဇဝ္ဇ။ လုပုဉ်းဝ္ဇဝ္ဇ လညး မဂ္ဂ။ အမ္ပန္တ သူပုကို မသြားခဉ် ကတညးက တားထားလိုက္က၊ ဝေကာဉ်းသဉ်။ သိုလေသာ သိုက တာမ္ပ အ ဝေရးမဆက်းသလို ဝေသြးဝေအေးဝေအေးပျစဝ္ဇ ဝေပျဟဝေချပနဝေတာလညး တားရမ္ပ ခကုဝေ၏။

ဂြိုဟ်က သာမန္တတစယောကဝေတာ မဟုတ်။ အကဲခကုခကုဝေသာ လူကူးလုဆန်းတစယောက။ သိုလေသာ မေရိက သူပုကို သိပ္ပမီး စိတွမ်။ ကိစဝတဗ္ဗကကို ဝေပိဝေပိတန္တ မလုပုဝ္ဇဝ္ဇ ထညည။

ဝေသေသမ်ဓိ စဉ်းစားဆဉ်းပျစပီးမ္ပ သာ လုပုဝ္ဇဝ္ဇ ဟု ထညည။ ။ အရာရာကို ဝေပျဟဝေခါးခါး ဝေပိဝေပိပျပကုပျပကု လုပုတဝေသာ လူ တစယောက္ခ မညျက အေလးအနက ယုံဗုကညံပိမညး။

"တကယုဝေတာ သူ သိဗားတာပဲ၊ ကိုယုလုပုဝ္ဇဝ္ဇ ကိုယုကီးတြးဝေတြာနဲ၊ အတူတူပဲ"

မေရိ အေတြးမဆုံးခတ္တ ပဉ် သူပုကို လုမ္ပးပျစလိက္ကသည။ ။ ရထေ က အလုံးဆက်း ကသြားသလို စိတ္တမ္ပာသာသြား၏။

သူက ထုံးစံအတိုင်း ဝေအေးဝေအေးဝေဆးဝေဆးဟနပျစဝ္ဇ ဝေလ္လိက္ကနောသ ည။ ။ ဝီးတွမ္ပးဝေပုတြာ လညး သေရာပျဉ်းကေလး သန်းလို။

ကုလားထိုဉ်း ထိုဉ်းလိုက္ကည။ ။ ဝိစကီးဝ္ဇဝ္ဇ ဆိုဒါစပုဗျ ခပုပုဝ္ဇဝ္ဇ ပုပုဝ္ဇဝ္ဇ တဗ္ဗက ဝေမာလိုက္ကည။

"အေပျခအေနကေတာ အိုကေပဲ၊ အနီးအနားမ္ပ တစယောက္ခ မဂ္ဂ ဘူး၊ တဗ္ဗတစဝေလ ရာဇဝတုကောကု ကို မထဉ်းဘုန်၊ အေပျခအေန ဝေပးတတ္တမီး ဂြိုဟ်ယျာ"

မေရိက အေလာင်းအေပျခအေနကို အဗြန္နိဉ်းဝေသည။ ။ သိုလေသာ မေမေးရဲအောဉ် ပျစဝေ၏။

သိုလုပုဝ္ဇဝ္ဇ ဝေယောက္ခား ဝေတာဝေတာကာဗုကာ ဗဝိမုဗျ ထိုဉ်းနဗုကာ

သည့် ။ ဂိုလိက အရက္ခစိုက် ခုလို့က၊ ဆေးလိပ်စွာ ဂိုးက လိုက်ပျံ့ဖွင့်
မေ့လျော့နေ၏။ "မေနဲ့ညက် ပျံ့စွာတောင့်ကြက် အုပ်ညှစ် ဝှံ့
ပျံ့ဟပျံ့သည့်"

မေရီက စေ့ပျာသည့် ။ "မလိုပါဘူး၊ ငါ မနားဘက်ညှစ်လို့ သိပါတယ်၊
အဓိကကို သိရရင် ဖမ်းတာ ပဲ၊ ကံကြမ္မာကြောင့် အေးရမ်းမသက်ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ကြမ္မာက ပျံ့ဟကို ပျံ့ဟခံလို့ပါ၊ ကြမ္မာကို အဆိုးဆုံး
အေ့ချအေ့အထိ သိစေခဲ့သေး၊ အဲဒီ ကောလောလုံး ဘာပျံ့စွာလို့ သူ့ကို ယူ၊
သတိပေးသြားရတာလဲ၊ ကြမ္မာကြောင့် မတိုင်း စိတ်မသက်သာဘူး" ထိုလေ့နာက
မေရီက ပျံ့စွာပေးကာင်းကုန်လို့ ပျံ့သည့် ပျံ့ဟပျံ့သည့် ။

သူ ညစာစားပြဲမှ ပျံ့လာတော့ ကားလို့ လွှမ်းပျံ့မိပုံ၊ ကားလွှဲ စိုက်ရပ်ငြိမ်
ကြည့်ပုံတို့ မှ စ၍ ဝေသနာတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည့် သူ ခုတင်ပေငုံစွာ လန့်၊ ဖမ်း
ခုန်ငြင်းလိုက်အထိ စိတ်ပတ်ပတ် ပျံ့ဟ ပျံ့သည့် ။ သို့လျှင် သူ့
နေရာမီး ကြောင့် အပူစွမ်းပေးပေး ပျံ့ဟပျံ့ ရန်
တောင့်တောင့်ကုန်နေ၏။

ဂိုလိက မေရီမိန်းကလေးကို စူးစိုက်ကညှစ်နေရင်း ဟန့်ပိတ်
နားထောင်နေသည့် ။ သူ၏ တည့်တည့်သော မိန်းကလေး ပျံ့ဟမီး ကြောင့် သံသ
ယရှိမိန်းကလေးပင်ဖြစ်သည့် ကို မေရီ သတိပေးမိသည့် ။ မေရီက တစ်နေရာ မီး
ကြောင့် အမုန့် အတိုင်း မေ့ပျောက် ပျံ့ငြင်းဆွဲတတ်မိန်း ဂိုလိကသားသ လား ဟူ၍
စူးစမ်းနေသည့် မိန်းကလေး။ ထိုလေ့နာက မေရီ၏ ဂိုလိက မိန်းကလေး
မီးငြင်းတော့သည့် ပျံ့စွာ ပိတ်သွင်းလိုက် ကို ပျံ့မိန်းကလေး နေရာကြီး၍
တစ်ခဏ ပျံ့ဟပျံ့လိုက် ရေတော့သည့် ။

မေရီ ပျံ့ဟဖမ်းသြားသောအခါ ဂိုလိကသား ကိုယ့် ကလေးထိခြင်း
နောက်ကွေ့ကာ အေပင်သို့ တကြားသော မီးကရကွေးခိုးကြောင်းမီးကို
စိုက်ကညှစ်နေ၏။ အေတာလေးဖက်ကတော့မှ သူက လေသံအေး အေး
ပျံ့ငြင်း စေ့ပျာသည့် ။ "သူ့ကိုယူ၊ ဘာပေးတာပဲ သတ္တလုံ ဆိုတာ ငါ
ပျံ့ဟပျံ့ပေလို၊ ထင် တယ်၊ သူက အမေ့ပျောက်ပျံ့ မှီတုံ လူ၊ ငတ္တရက်
ပျံ့စွာက ပျံ့စွာ နေတုံ လူ၊ သူ့အကြော အသက်ကွင်းလို၊
သိပ္ပံကူးတော့ဘူး၊ အဲဒီ အခါမှာ မင်းနဲ့ လာတော့တယ်၊ သူ့အေနဲ့
လောကမှ လွတ် မိန်းမတစ်ယောက် ကယောကဲ့၊ တယူနီးကမှ
တော့မိန်းမပို လည်း မှီတုံ၊ အဲဒီလို အေ့ချ အေနမှာ မင်းက သူ့ကို
စွဲကူးလို့ မရ၊ ဝှံ့ ကြောင့် ကြောင့်ကို ရကွက်ကောကော ပေးလိုက်တာ၊
အဲဒီအခါမှာ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံး ပျံ့ဟပျံ့သြားတယ်၊ ဘာပျံ့စွာလို့
လုံဆုံတော့ မင်းက သူ့ကို အခါမှ ပေးလိုက်တာ၊ သူ့ ကို ပေးလိုက်တာ
အခါမှ မဟုတ်၊ လို့ မင်းကယူပျံ့ဟပျံ့ လဲ၊ သူ့ကို ပေးတာ
သနားဖက်ကတော့မပါလို့ မင်းကသူ့ကို ပျံ့ဟလိုက်တာ၊ ဒီမှ မေရီ၊
ယောကလေးတော့ အလကားလူတော့ပါ၊ အထူးသဖြင့် လူငယ်
တော့ကပိုဆိုးတယ်၊ မင်း အဲဒါကို သတိပေးမိခဲ့ လား၊ မင်းက သူ့ကို သနား
တယူ၊ ပျံ့ဟ လိုက်တာဟာ သူ့ကို စောင့်လိုက်တာ၊ သူ့ကို ဝှံ့မိက် တာ၊
သူ့ကို အပြစ်လိုက်တာ၊ အဲဒီမှာ သူ သိပ္ပံက ငြားဖမ်း သူ့ကိုယူ၊
သတိပေးသေးတာပဲ၊ မင်းက သူ့ကို နှိပ်ပျံ့ညှစ်ပေးတော့ နေရာကြီး
မှာ ပြိကွဲ ပစ် လိုက်တာ။

သူ့ဘဝက ဘာနဲ့ ကုသလဲ ဆိုရင် အင်္ဂုဋ္ဌသားကို ဝေထာဌါဝနာ ဆွဲခေလွှာတယ်။ အင်္ဂုဋ္ဌသားက ငါတော့ လှူကပ် ကြမလုပ်ဘဲပဲ အပြုပြင်ကုသလို့ ချေခလွှာမင်းလိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ တခါးစောင့်တခါး ကို ဘန္တန်းခနဲ ပုပန္တကုသတော့တယ်။ အဲ- သူ့ဘဝလည်း အဲဒီ အင်္ဂုဋ္ဌသားဘဝအတိုင်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီမှာ သူ့ အေနနဲ့ အသက်ဝင်နေလို့ ဘာထူးတော့မှာလဲ ဆိုတဲ့ စိတ် ဝေပါကြွားတော့တာပါပဲ။

"အဲဒီအတိုင်းသာ မန္တဝေတော့ ကြမန္တကိုယ့် ကြမန္တ တစ်လုံး ခြင်းတုန်းရဲ့ ရာ မဂ္ဂိတော့ပါဘူး။" ငါတော့ အဲဒီအတိုင်း မန္တလှူ ယူဆတယ်။ ဒါပေမဲ့ အပြုပြင် မန္တလှူ ဝေတော့ မထင်။ မင်း စဉ်းစားဖက်ညှိ။ သူက ဘဝပုံကနေ တွေ့ရဲ့။ စိတ်ကောသလို့ သူ့စိတ် ပုံစံနေအထားမှာ တောင့် ပုံ မယူထင်။ တစ်ကု ပြေးနေတဲ့ လူ ဖြစ်နေနေမယ်။ အပြုအမူမှာကောင်းတော့လည်း ပြင် ပြင်နေမယ်။ မင်း က သူ့တစ်ကု မရမ်းတဲ့ အရာကို ဝေပေးလို့ကတော့ သူက စဉ်းစားမိလို့မယ်။ ငါ့ဘဝမှာ ဒါမီး တစ်ကု မရမ်းတော့ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဝေသြားတာကမူ ပို ကောင်းလို့မင်းမယ် ဆိုတဲ့ အေတြး ဝတ္တတာ ဖြစ်မယ်။ တစ်ခါ တလ လူဝေတြာ အေဟိန္ဒ အေပျခအေနကို ရှိပေးတော့ နောက်တစ် ပုပန္တရဲ့ ပုံစံမှာကောင်း စားမိတဲ့ အခါမှာ ငါ ဝေသြားတာကမူ ပိုကောင်းလို့ မင်းမယ်။ ဝေတြးမိတော့တာ ပိုတယ်။ အခုလည်း ဒီလူဟာ အဲဒီ အေပျခ အေန ဝေရာကြွားတယ်။ အဲဒီလို ခံစားတယ်။ ဗဟိန္ဒ သတိဝေသြားတယ်။"

မေရီက ပြီလီအား အံ့အားသင့်စွာ ဖက်ညှိနေသည့် ။ ဝေဟင်္ဂဝေခံခံ ဝေဟတတဝေသ်။ အရာရာကို ဝေပါဝေပါတန္တ သေဘာထားတတဝေသ် လူတစ်ယောက် သည့် စကားမီး ဝေဟင်္ဂဝေခံခံ ဟုတု ရှိလား။ သူက ပြီလီကို သည့် အထိ မေ့လျော့တာ အမူနဲ့။ "ပြင် ဒီစကား ကြမန္တကို ဘာလို့ ဝေဟရတာလဲ" "ဘာလို့ ဝေဟရတာလဲဆိုရင် တစ်ကု မင်းကို ဒီကံစခန့် ပတ္တက ဗဟိန္ဒ စိတ် ခြံထားဝေခံခံလို့ ။ အခုအခါကတော့ မင်း ဘာမူ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ အေကောင်းဆုံးအလုပ် ဝေမပျခါကြို့ ပဲ။ အဲဒါပေမယ့် မင်းအေနနဲ့ သံသယကင်းကင်းနဲ့ ဝေမပျခံနိုင်အောင်လို့ ငါက ဝေဟင်္ဂဝေခံခံ ဗဟိန္ဒ တော့ နောက်တစ်ကု ငါ အရာကတော့ကောင်း နေမယ်။ ငါ မူးနေမယ်"

မေရီ ဘာမူ ပုပန္တလှူ။ ဆာအိယံမ သံသကီးစာကိုသာ ကမ္ဘာဝေပေးလို ကု၏။ ပြီလီက သံသကီးစာကို ဖတ္တကည့်သည့် ။ "မင်း သူနဲ့ တကယ့်တော့မှာ လား"

"ကြမန္တ ဒီနေရာမှာ မေနပ်တော့ဘူး။ အပြုအမူ ကြွားခံပီ။ ဒီအိမ်ကို ကြမန္တ မနားနေမယ်။ ဝေဟကတည်း ဝေဟကကနေမယ်။ အခန်း ထဲ ဝင်နေလို့ ဗဟိန္ဒ မေအာဓိဝေအာဓိ မနည်းထိန်းနေရတယ်။" "အိမ်ထဲ ဆိုတာက အိပ်ခန်းမကလဲ" "အင်္ဂါမှာ အားမန့်တယ်။ အင်္ဂုဋ္ဌရတိဝေကောင်းတယ်။ ကြမန္တကိုလည်း ခံစားမယ်။ ကြမန္တလည်း ဝေမပျခံ ဝေသြားတာ မှန်ခံ လာမယ် ပါ။ ကြမန္တအေနနဲ့ ကြမန္တကို စောင့်ဝေကတည်း လူ လိုနေမယ်။ ကြမန္တက ပုပျခ ရမယ်လို့ လိုနေမယ်" "ဒါဆိုလည်း အားလုံး ဗဟိန္ဒ ဝေမဟုတ်ဘူး"

ပြီစကားကို မေရီ သိပပီး အဓိပဏာယေပါက။ သူက ပြီလီကို စော ဖတ္တကည့်သည့် ။ ပြီလီ သူ့ကို ပုပီး ဖက်ညှိနေသည့် ။ တစ်ကုလား မှ

ဟန္တပကံ။ သူ့ကို မေက်မနပ် ပုဖန္တီးသည့် အရိယောဠီး လုံးဝ မျမေ့။

မေရီသက္ကကို မိဉ္ဇးမိဉ္ဇးတေလးခိကာ - "ဒါပေမဲ့ သူက ကြမန္တကို လတ္တံ့ငွေ ထပ္ပာ ပါ။" မိဉ္ဇးက အခုမ အိပ်လာယူဂြိတာတြေ ဘာလို့ ဝေပျဟနေရတာလဲ၊ သူက မိဉ္ဇးကို အဂ္ဂးအမူးခစေနေတဲ့ ဥစတ ပဲဟာ " ကြမန္တ သူ့ကို ဖြင့်ပေျဟရလိမ္မယူ ဂြိလိ" "ဘာပုစွါလဲ"

"ဒီကိစာသကီးကို ကြမန္တရငွေ မီသိတ္တးရင်းနဲ ကြမန္တ လိပုပျဟသနားနို့ တွ မဟတ္တုး ၊ ကြမန္တစတု လညး တစ္ဆလျး ခမးသာတော့မာ မ ဟတ္တုး "

"အို ...မိဉ္ဇးက မိဉ္ဇးစိတ္တမူးသာဖို ကိုသာ တြကနေတာကိုး၊ သူ စိတ္တ မိဉ္ဇးသာဖို ကိုရာ မတြကတော့ဘူး လား၊ မိဉ္ဇးက ဒီကိစာကို သူ့ကို ဖြင့်ပေျဟလိုကတ သူက မိဉ္ဇးကို ဝေးကွေးတဋ္ဌယူ ထည့် လား၊ ဒီမာ ငါ ဝေပျဟမယူ ဝေမရ၊ စိတ္တုးမလြဲပါနဲ ၊ အခုအခန္တ အားလုံးဝေပျလညား ဗပိ၊ ဝေပျခသလုံးအိမိငှ လိုတစေယာက ဝေသတာနဲ မိဉ္ဇးနဲ ဘာမ မပတ္တ ကတော့ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ကြမန္တအေနနဲ အဂါအေပဋ္ဌမာ ဂ်းသားမးဂြိဖို လိုတယူ" ဂြိလိက မိတ္တးခိဗကညလ္လတ္တယူ ။ "မိဉ္ဇး တော့တော့တီးနေဗပိ ဝေမရ၊ ဝေဗကကတရကောကတီးတဲ့ အမား သကီးကို မိဉ္ဇး ကီးလုနနေဗပိ၊ ဒီ အဂါယာ အမးတော့မိဉ္ဇး အရဂါသကီး တြအေဗကကတီးကို ငါ ဝေးခါးအူမ သိပါတယူ။ သို့တို က အိပ္ပပီး သိကရာ ထိန်းတဲ့ လူတြေ၊ သူတို မာ ခြင့်လုတုပျခင်းဆိုတာ မဂြဘူး၊ ဘယတော့မ ခြင့်လုတုကတုး၊ ဒီတော့ အခူအခန္တ သူက မိဉ္ဇးအေပဋ္ဌမာ အကြောင်းမ ယဗကညနေတာကို မိဉ္ဇးက ဖတ္တးပစတော့မာ လား၊ သူက မိဉ္ဇးကို ငှိ ထား မတတု ခစနေတာ၊ မိဉ္ဇးကို ဝေပျခကပျစတင်းသဲလဲစငှ ထငှနေတာ "အဲဒီတော့ ကြမန္တက သူ ထည့်လို မဟတုတု ဘယျ ပုစွာမလဲ။"

"လူသကီးလူကောကတီးတြက မိဉ္ဇးကို ဝေပျခကပျစတင်း သဲလဲစငှလဲ ထငှနေဗကတယူ၊ ပုစတင်းငှငှ ဝေပျခက ပျစတက ပုစပီးတော့ ကတင်းစေခငှ ဗကတယူ။ မိဉ္ဇးရဲပ အဂါက တကယ့် အထွနးလးက လူသကီးလူကောကတီး တစေယာက၊ ဒါပေမဲ့ ငါဝေပျဟတာကို မိဉ္ဇးစိတ္တဆီးရငှ ငါက သူ့ကို မိက မိကွဲမ ဝေခါင်းမာသူလို ဝေခငှငှယူ၊ ဒီအရညခင်းဝေဗကကတ လညး သူ ဒီအဆငှတနး တော့တာပ၊ ဒီအရညခင်း မဂြရငှ သူ ဒီလို သကီးကယ တဲ့ ပဂါလုစေယာက ပုစတလာဘူး၊ အဲဒီတော့ မငှခိပုဂ် က သူ့ဘဝ သူ့အေပျခအေနနဲ ဘယျ မဆိုငှ ကစာ တစုကို သူ့ကို နားလညတော့ လုပနေသလို ပုစတနေတယူ။"

မိနးမသားတစေယာကွဲ စိတ္တစားမး ဆနးဗကယျကို ခြင့်လုတုး ဝေပျ လူဆိမ္မာ တောကတင်းပန္တမး ပျ ဝေခသလို ပုစတနေတယူ "သူက ကြမန္တကို တကယ့်စငှ ခြင့်လုတုး ဝေပျ"

"ကဲ...ဒါဆိုရလညး အမိသေတာအတိုင်းပဲ၊ သကီကလိုသာ လုပ ပါတော့၊ ငါသာ မိနးမ ဆိုရတော့ သူဟာ ငါ လတ္တံ့ငွေ လူစား မီး မဟတ္တုး ၊ ဒါပေမဲ့ မိဉ္ဇးက သူ့ကို တကယ့်စငှတော့ ငါ ဘာမ မ ဝေပျဟလိုတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မိဉ္ဇးစိတ္တမူးသာခငှတော့ ငါ အဗကဝေပး တဲ့ အတိုင်း လုပစေခငှယူ"

ဂိလိက ခပွဲ သဲကွေလး ရယူခိုက်ညီ ။ မေရီ၏ လက်ကိုင် သူ့ လက်ဖက်ရည်
ပြောကလေး ထဲတို့ သည် ။

ထိုနေ့က သူ့ထုံးစံအတိုင်း ခပ်ဝတ်ဝတ် ခပ်အေးအေးဟန်ဖြင့်
နေ ရာမ ပျော်ရွှင်ကြား၏။ ဂိလိအား နေရာတွင် ဘယ်ဘက်
ပြန်ပြောကြားရတာမည် မဟုတ်။ ဝေသာ အေးကြီးက မေရီ၏ ခေါ်ဝေါ်ထဲသို့
ဝတ္တရက် ဝင်ရောက်သည်

သူ မသိမသာ စိတ်ကောင်း ပျော်ရွှင်၏။ ဂိလိက သူ့ကို လက်
ခံဝတ်ဝတ်ခံသည့် မှာ ရယူရာ ကောင်းလှသည် ။ ။

သူက ဂိလိအား အေးအေးအေးအေး၍ သေဘာတူခွင့် ဂိလိ၏
ညှိုးနွမ်းခြင်းဝေသာ မကောင်းကို ဖန်တီး ပြီးစီးကောင်း
ပြန်မိပေလိမ့်မည်။

နောက္ကစုနေ၊ ညေန လေးနာရီခန့်...။

မေရီသည့် စိတ်ပျောက်လှကတော့တာပဲ။ ဥယျာဉ်ကြီးထဲမှာ ရင်းပန်းထိုးနေစဉ် နီနာ ရောက္ကာ သည့် ။

"ဆာအဂါ ဖုန်းဆက်နေတယ့် မမ၊ သူ ခုတင်လေးပဲ ဟိုတယ့်၊ ရောက္ကယ့် ၊ မမနဲ့ ဘယ့်ခန့် လာကြည့်ရဉ်းမိတာ သိပါရေစ တဲ့ "

လေယာဉ် ဘယ့်ခန့် ဆိုကည့် ဆိုသည့် ကို မသိသောဘက်က ဝှေ့မေရီသည့် နေ၊ လယာဉ် စားစားကတည်းက ပင် ဆာအဂါအား စောင့်ရှောက်နေခဲ့သည့် ။ "လာခဉ် အခန့် လာခဉ်တယ့်၊ ပျောက်ပျောက်ကွဲ နီနာ" "ကောငှားပါစဉ် မမ"

k

မေရီ၏ ရသည့် မသိမသာ သိမိမိမိလေး ခုနေ၏။ လကပျော်အိတ်မိ မိန့်ကြတာ သူ့မိန်းမတို့ သူ့မိန်းမတို့ သည့် ။ မိန်းမတို့ ကြေးရောင်စိမ်း ပျော်ရောင် နေသည့် ။ သူ့သား သူ့မိန်းမတို့ မျှော်လင့်။ မိန်းမတို့ ပျော်ရောင်ကို ဆာအါ မသိကတည်း သိသောဘက်က ဝှေ့မိ၏။ ထိုသို့မိန်းမတို့ မိန်းမတို့ ကို ဖတ်၊ သည့် ။ ဝှေ့မိန်းမတို့ ကို ဆေးဆိုးသ ည့် ။ ဝှေ့မိ က အဝါရောင် ဖိတ် ဝှေ့မိရသ် ဝှေ့မိ။ အဝှေ့မိစားကို မှုတ်သည့် ဝှေ့မိ ပျော်လှသ် အမေ့မိ မိန်းမကလေး တစုံတယ့် ကြိုက်သ ည့် ။ သူ့သား သားမိန့်ကြသ် မိန်းမတို့ မဟုတ်။ ပါရီမ အကောငှားဆိုး ဖက်ဝှေ့မိကွဲလှ ပျော်စ၏။

ကားမောငှားတကာသ် မှုတ်ကလေးသည့် ။ ဝှေ့မိနီနာ မှုတ်ကတော့ ဆာ အဂါပေငှားလာသည့် ။ ။

မေရီက ကုလားထိုင် ထကာ သင်္ကန်းရန် လော့ကြားသည့် ။

ဆာအဂါသည့် ရာထူးဝှေ့မိနီနာ လိုက်ကြာ သည့်ပျော် ဝှေ့မိသည့် ။ ပျော်မိနီနာပေငှားလာကတော့ သူ့ကို ပျော်သည့် မှုတ် ကတည်းက ဝှေ့မိကောငှားလှ၏။ သူ့ပျော် အမေ့ပျော်ပျော်၊ ဩယျာဉ်ကြီး နေသည့် ။ သူ့သား သူ့သည့် ကိုယ် မှုတ်ကတော့ လော့ကြာ၏။ သူ ဦးထုတ် ခြေထွက်သည့် ။

ဆံပင် ထူစိမ်း နသည့် ။ လိမ်းကြန့် ကလေးမား ကြိုက် ဆီရောင် ကနေသည့် ။ ထိုထဲသော မိန့် ဝှေ့မိ အချာရောင် မိန့်မား က ဝှေ့မိကြော ကောကွေ့မိကသည့် ။

သူသည့် ဩယျာဉ်ကြီး နေသည့် ။ ခါတိုင်း ပျော်နေမိက တည့်မိနီနာမော အမေ့အရာ အလှိုင်းမိ။ ဝှေ့မိသားအချိုးပျော် သိ မှုတ်မိနီနာမော ပေငှားလှနေ၏။ သူက မေရီ၏ လက် ဆက်ကြာ ဝှေ့မိ သား လိမ်း ဝှေ့မိသည့် ။ "မိနီနာက တည့်မိနီနာဆေးစား

ပန်းခီကားတစ်လှို လွေ့န တာပဲ"

သည့် စကားကို မစတင်အတူညီလည်း ဝေတြာတိုင်း ဝေပဟ တတ္တည့် ။
ယခု ဆာအါထံမှ ဖုန်းကားရ ပုံနဲ့တော့ လူသက်လွှဲကာင်း အ
ဘိုးသက်ဝေတြာက သူတို့ ထက် အသက်မားသက်ဝေသော မိန်းမေတြာကို
ဝေပဟနေ ကိစကား ထင်ရဲ့ဟ ဟ ဝေတြာမိစပီး ဝေမရီရဲ့ သားကိကို ပျစွဲ၏။

"ထိုဦး၊ နီနာ လက္ခက္ခသ ယူလာပါလိမ့်မယ်၊ ဘယ့်ဝေးလွှဲ... ခ ရီးသြားတာ
ဝေဟွဲရဲ့ လား"

"ငါက မင်းနဲ့ ပျပနဝေတြာရတာကိုပဲ သိပ္ပပီး ဝေဟွဲနေတယ်၊ ငါ ကြာ
သြားတာ ဝေးစွဲစွာလောကတောင့် ဖုန်းကလိမ့်မယ် ထင်တယ်"
"ဒီလောကလည်း မဟုတ်ဘူး" "ဒီဝေမ မင်း ဒီမှာ တစ်လှို ဘာလုပ်နေမယ့်
ဆိုတာ ငါက သိနေ"

တော့ မင်းနဲ့ ဝေးဝေနေပမယ့် မပ်ဝေးပါဘူး၊ ဘယ့်ခီနာ မင်း ဘယ့်
ဂီလိမ့်မယ်၊ ဘယ့်ခီနော့ ဘာလုပ်နေလိမ့်မယ် ဆိုတာ ငါ သိနေ တယ်၊
အာဝေဟကာငဲ့ လုံဆီတော့ မင်း သြားရာတိုင်းကို ငါက စိတ္တနဲ့ လို
က္ခက္ခသနဲ့နေတာကိုး"

ဝေမရီ သဲ့သဲ့ကေလး ပျပီးလိုက္ခသ ။ "ကြာနွေကတော့ ဦး အလုပ်ဝေတြာ
လက္ခက္ခသအောင့် မား နေလိမ့် မလှ၊ ဝေတြာနေမိတယ်"

"မန္တိတယ်၊ တကယ့်တော့ တော့တော့ညည်း အလုပ်မီး ခဲ့တယ်။ ဝန္တကီးနဲ့
နာရီဝေပီးမား ခြာ ထိုဦး ဝေးစွဲစွာတော့ ဝေတြာဝေးခွဲရတယ်။ အားလုံး
ဝေပပေပလည့်ပဲ၊ လာမယ့် စက္ခက္ခသလဆန်းမှာ ငါ အနီယ ကို
သေဘာကနဲ့ သြားရမယ်၊ ဝန္တကီးက ငါအောပေ
တော့တော့တော့ကင်းကပါတယ်၊ ဒီဝေမ ဒီအလုပ်မှာ ခက် တဲ့ အလုပ်
ဆိုတာကို လည်း ပြင်ပြင် ဝေးလင်းပဲ ဝေပဟပါတယ်၊ ဒီဝေဟကာငဲ့
လည်း ငါ့ကို သူတို့ က တမင်ဝေတြာခံယူ လိုက္ခပဲလို လည်း ဝေပဟတယ်၊
ငါ့ကို သူ ခီးကီး တဲ့ စကားဝေတြာကို ဆက္ခဝေပဟနေရင် မင်း
နားညည်းနေမှာ ပဲ" "မညည်းပါဘူး၊ ကြာနွေ ဖုန်းကားခွဲငါတယ်၊
ဝေပဟသောဝေပဟပါ"

"နားထောင့်ဝေတြာ ဝေပဟပါမယ်၊ အဲဒီမှာ ထူးပျားတဲ့ အေပျခအ
နေဟကာငဲ့ ဝေစစပုံနဝေပဟပေးခွဲ ခြမူးရည့် စက္ခက္ခသတို့တမားဂီတို့
ပုဂီလှို ခနဲ့ထားပို့ အလှန အေရးသက်တယ်၊ ဝန္တကီးက ဝေပဟတယ်၊
အဲဒီ လို ခြမူးရည့် ဝေစစပေးနဲ့ ပျပည့်တဲ့ လူဝေတြာထဲမှာ ငါဟ အေတာ
ဆုံးပဲလို လည်း သူက ဝေပဟသေးတယ်" "ဟုတ်တယ်၊ သူ ဝေပဟတာ
မန္တသို့ ဆိုတာ ကြာနွေ ထောကွဲပါတယ်။"

"တာပဲဝေပဟဝေပဟ သူ့စကားက သိပ္ပပီး ဝေပမီး ကြာနွေရောတော့ ဝေရာက
တယ်၊ မင်းသိတဲ့ အတိုင်း ငါဟာ တိုကြာညည်းကို တိုက္ခခံရတဲ့ လူ ပါ။
နော့ကွဲ ဝေအာငြဲခံရတဲ့ အခါကေတာလည်း ဝေးဝေတော့ သာတာပေါ့။"

ဒီအလုပ် သိပ္ပကီးတဲ့ အလုပ်၊ သိပ္ပ အေရးသက်တဲ့ အလုပ်၊ ငါတယ် လောက
ခြမူးဝေဆာင်းဝေယ့် ဆိုတာ ပျပေးဝေယ့် အခြေအေရီးမီး ပေး တဲ့ အလုပ်၊
ဒီအလုပ် မင်းနဲ့ ငါနဲ့ ဝေးဝေသောကြာက တဝေတြာက သက်ပဲ၊

မင်းအကူအညီကိုသာ ရရင့် ဒီအလှူဟာ ငါ အမ်းဆက်မီး အောင့်ပျဲမင်းငိုမိလို့လဲ
လည်း ယုံဖက်ညွှန်လို့ သူက စကားကို ခဏဖွယ်ကားစပ်တော့မှ
ဆက်လေ့တယ်။ "ငါ ယုံဖက်ညွှန်လို့ သူတို့ ယုံဖက်ညွှန်လို့သာ
ငါတူးထူးခြားခြားနဲ့ လုပ် ခဲ့ရင် ဝေပွဲမှာ တကွမင်းဝေကြ လည်း
အမ်းဆက်မီး ဂြိုသေးတယ်။" ဦးက သိပ္ပံမီး ဝေပွဲလို့က ဆက်တပ်ဝေနှာ
"ဟုတ်တယ်၊ ငါက အာဏာလိုခင်ယု၊ တာဝန်၊ မေ့ဖက်ကတည်း၊ ငါ့မှာ
ပင်ရှိမိမ့်ရသွေဝေကြ ဂြိုတယ်။ အခုလို မိမ့် ပင်ရှိအရသွေခင်းကို အေးရေပါပါ
ပျံခြင်ရတာကို ဝမ်းသာတယ်"

"ဟိုညတုန်းက ပါတီပြဲကို ဗိုလ်းဆက်မီး ထပ်သွယ်တဲ့ ပုဂံလူ တစုယောက္ခဏည်း
တကွတယ်။ သူက ဝေပွဲတယ်၊ ဦးသာ ဘာလားပျံ ည နယ်မှာ
အောင့်ပျဲမင်းရင့် ဘုရင့်ခံပွဲထဲတောင့် ပျဲမင်းငိုမိလို့

ဆာအဂါ၏ ရဲရင့်သော မိလ္လာမီး ဂြိုနားလက်တောကွလာဟန်က သည် ။

"သူတို့က အဲဒီရာထူးကို မဟာဝန်ဂြိုတောင့် မင်းဆက်မီးလို့လဲ လည်း ဝေခွင့်
ဟန်တယ်။ ဟုတ်တယ်၊ သူ ဝေပွဲဟာသလို ပျဲမင်းငိုမိ အလားအလာဝေကြ ဂြို
ပါတယ်။ ဝိလင်းလည်း ဒီလိုပဲ ဘုရင့်ခံပွဲထူး တိုးပျဲမင်းဝေပေးခဲ့ ဖူး တာပဲ"

သူတို့က လက်ကွည့်သောကွပ်းသြားဟန်ကသည် ။ ဆာအဂါက လက်
ကွည့်နားကွည့် ပျံနွှံးထားလိုက် ။

"ဒါပေမဲ့ ဒီလိုဂြိုတယ် မေရီ၊ မင်းကသာ ငါနဲ့ အတူ မြေဝ မခံစားခဲ့ရင်
အဲဒီရာထူးကရမိယ့် ဝေပွဲဂြိုနား ဝေကြ၊ ဝေပွဲကရာဝေကြကို ငါ့အေနနဲ့ တစု
ဝက်တောင့် ခံစားရင် မဟုတ်ဘူး" မေရီ ဝေပွဲခွင့်ရ ခြားသည် ။
သူ့ဘဝအကြံကို အေးဆက်မီးသော အခွင့်ခွင့်သို့ ဝေပွဲကွပ်းစပ်။ စိတ်ငိုမ
ရန် စီးကရက်စွယ်စွယ် မီး ညှို့လို့ညွှန် ။ သူက ဆာအဂါ၏ မိကွပ်းကို
မဟန်ညွှန်။ သို့လေပေ ဆာအဂါ၏ မိလ္လာမီးဝေပွဲ ဟန်ကွပ်းသော အပျံးတို့
က သူ့အေပင် ရပျံ ဝေပွဲဟန်က သည် ဆိုတာကိုတောင့် မေရီက စိတ်ကွပ်းပျဲ
သိဝေ၏။ "ဒါနဲ့ ငါ ပျံပန်ဝေရာကွပ်း အေပျဲမင်းမလို့လဲ
မင်းကတိဝေပေးထားတယ် ဝေနှာ သူက ခမ့်နဲ့ တစုကွပ်းပျံပီးတော့မှ -
"ဒီဝေနှာ မနက် ဒီကို ပျံပန်ဝေရာကွပ်းဝေပွဲ အကြံကို ဝေပွဲသွင်းလို့တားခဲ့
ရတယ်။ ဒါဟာ မင်းရဲ့ အေပျဲမင်းကို ဝေပွဲတာ ငါ့အေနနဲ့ ဘယ်လောက်ထိ
စိတ်ကွပ်းပျဲမင်းဝေရာကွပ်း ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်"

မေရီသည် ညှို့ခါစ စီးကရက် လင်းဝေပွဲကြ၏။ ထိုလေရာကွပ်း မသိမ သာကေးလား
သကွခံလိုကွပ်းတော့ မှ -

"ကြာနဲ့ ဦးရဲဝေမင်းခြားကို မေပျဲမင်း အရင့်ပျဲဟာပျံပင်တော့ပျံ
ပါတယ်။ ဦး စိတ်ခံမင်းသာပျဲမင်း ကိုလည်း ကြာနဲ့ အမ်းဆက်မီး စိုးရိမ်ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ ဒီကစတင် မေပျဲဟာပျံမင်း ကစတင် ပျဲမင်းဝေပါတယ်။ ဦး တာ မှ ဝေ
မေပျဲဟာပျံနဲ့ ကြာနဲ့ ဝေပျဲဟာကို ဆုံးအောင့် နားထောင့်ဝေခွင့် တယ်။
ပျဲဟာပျံရင့်၊ မေပျဲရင့် ကြာနဲ့ စကားဆုံးတော့မှ ပျဲဟာပျံဝေ။
မေပျဲဝေခွင့်တယ်"

ဆာအဂါ၏ မိကွပ်းက ဂြိုပျဲမင်း တင်းမာသြားသည် ။ သူက မေရီ
မိကွပ်းကို မိကွပ်း ဟန်ညွှန်ကြ၏။ "ပျဲဟာပါ၊ ငါ တာမှ မေပျဲဟာပါဘူး"

"တကယ့်တော့ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ္တလီ၊ တစ်နှစ် နှစ်တိုက်နေခြင်း ရရင်
လောကမှာ ကြမ်းနပ်ပေးရုံ သမ္မ အရာဝေတြကို အားလုံး ပေးပို့ကြည့်တယ်။
ဒါပေမဲ့ မေ့ပျောက် မပြီးသားရက်မှာ ဝေဗ္ဗကာတွီ၊ ဝေပျာရ တပ်၊ ဦးက
အုဖစ္စပိက္ခိ၊ နားထောင့်ပေးတဲ့ နောက် ဆက်တွဲလို ဆုံးပတ်ပေးရမယ်။
"ဝေပျာသာ ဝေပျာပါ"

သိုလှူဖွင့် ဝေမရီသာ လောကမ္မ သူ ဘယ့်တော့မ္မ ပျပန္နောပျာပုပခိန္နိး
ဝေပျာရမှာ ကို စိတ္တကာင်းအုဖစ္စ ဆုံး ဇာတ္တမ္မင်းကို ပြုလိအား ဝေပျာ
ပျပခသလို ဆာအဂါအားလည်း အစအဆုံး လုံးဝစေတော့စေ ဝေပျာပျပရပန
သည။ ။

သူက တစ်နှစ်တစ်ခါခါလည်း ခံနေထား။ အက်ယ့်ပျာ် လည်း မ ဝေပျာ။
အက်ဦးခံပျာ် လည်း မေ့ပါ။ အဂ္ဂိကို အဂ္ဂိတိုင်း တိတိက်က်
ဝေပျာပျသည။ ။

သိုလှေသာ ဆာအဂါအား ဝေပျာပျပရသည မှာ ပြုလိအား ဝေပျာပျပရသည
ထက် ပို၍ ခက်၏။

ဆာအဂါက စင်္ခန္တိ နားထောင့်နေသည။ ။ မိကွေးတက တညင်မူ သည။ ။
သူ့မိကွေးမား တြင့် မညည့် ဝေပျာင်းလမ်း အရေပွယ်ပိုင် မျမရ။ သူ ဘယ့်
ဝေတြးနေနမ္မန်း လုံးဝ ခန့်၊ မန့်န်း၍ မရ။

ဝေမရီက သူ ယခုဝေပျာပျပေနပုံမှာ ပြုလိအား ဝေပျာပျပခစေထက် ပို၍
အသက္ကံ သည။ ။ ဝေပျာပျပကုံးနှင့် သည ဟု ထင်သည။ ။

သိသာ ထင်ကွေးနေသာ ပျဖစ္စပစ္စုအတြကွေး သူ၏ ထင်ပျမင်္ဂန္တိ အတိအက်
မေ့ပျားပျပစုနေသည။ ။ အခါ အခါက မား မှာ လုံးဝ ယိုးဝှေ့ရာ မပြီ။
ဆာအဂါ ယုံမဲ့ ယုံမလားဟု သံသယ ပျစွဲ၏။ အေလာင်းကို ကားထပ်
သည။ ။ ခန္တိ လည်းကောင်း၊ ကန္တန်းပျမင်္ဂပေပေမ္မ ဝေတာခိထိ
ဩားပစ္စိန္တ လည်းကောင်း ပြုလိပွင့် သူ ကိုလှ ဝေပျာသက
ဝေတာဝေတာဝေဗ္ဗကာကွေးဗ္ဗကာသည ဟူသော အခါကို ယ ခု ပျပနည
သတိရမိသည။ ။ လူပုံအလပြော အဂ္ဂိကွေ အကီးနည်းတပ်
ကွင်းလှတော့အာ ယင်းအေလာင်းကောကွေးကို ဘယ့် လုပမည ဆိုသည
ကို သူ ယခု အထိ စဉ်းစား၍ မရေသေး။ ဌာနကို အေဗ္ဗကာင်းဗ္ဗကာလှိုက်
ဘယ့် ပျပန ပေပေလှာမည ဆိုသည ကိုလည်း ဘုရားသခင် သပေလိမ္မံသည။ ။
သိုလှေသာ ဝေပျာကွေထွက်ကွေ သာ ပျစုးဝှေ့သော ဤဖစ္စမီး သည ဘယ့်
မဆိုသည သူ့လို အမီးသမီးတစုံသောကုံးဝှေ့ ပတ္တက
ပျစုပေပေလှာပျခင်းကော တောဝေတာဝှေ့ ဆန်းဗ္ဗကာယ၏။

ဝေမရီက အုဖစ္စပိက္ခိ ဝေပျာစပီးဩားစပီး။ ဆာအဂါသည ဘာစကား မှ
မေ့ပျာဘဲ စင်္ခန္တိ ထိုင်နေ ၏။

ထိုလှေသာ သူသည ထိုဌာမ ထကာ ပျမကွင်း လမ်းဝေပျမ၊ တပေပေတြ
ဝေခါကွေခါကွေပျပန လောကွေး သည။ ။ ဝေခါင်းကို ဝေအာကွေဩားသ ည။ ။
လကုံးစွဲကွေ နေထွက်၍ ယွကွေးသည။ ။ မိကွေးတက တူ ကွေဩားပျ။
ဆာအဂါ၏ သည လိုအမှုအရာမီးကို ဝေမရီ သည တစ်ခါ ပျမ္မေးသေးသည
။ သူသည ခဏ တာ အခါခါကွေးကောလး အတြင်း

အံ့ဟူသစရာကောင်းလောကုန်အောင့် အိုစာပြားသည့် ။

နော့ကြီးကြောင့် သူသည် မေရီ၏ ဂျော့ကြောင့် ရလိက္ခဏာ ။ မေရီကို ဟောပြောနေသည့် ။ သူ့နွဲ့တို့မှားအစုံကြောင့် တော့ မခံပျဉ်း ပျဉ်းလ်က။ သိုလျော့သော သူ့အသံက ညဉ့်သည့် ။ ဟောပြောသည့် ။ မေရီ၏ နွဲ့လုံးသား ကို ရစွတ် သည့် ။

"ငါ့စကား လြန္းရင့် ခြင်းလွှဲတွဲ၊ မှင်းအေနနဲ့ ဒီလိုအလှဦးကို လှည့်မိလို့ ငါ ဘယ့်တော့မှ မထင်ဘူး၊ မှင်းကို ဘာမှ မသိတတ် သေးတတ် ကေလးဘဝကတည်းက ငါ သိခဲ့တယ်၊ မှင်း ဒီပုံစံစီးကို ကီး လြန္တိတယ့် ဆိုတာ ငါ လုံးဝ မယုံကြည်။"

သူက စကားကို ရလိက္ခဏာ ။ သူ့စိတ္တကြောင့် ဘယ်တော့မှ နေသ ည ဆိုသည့် ကို မေရီက သိသည့် ။

မန္တည့် ။ မေရီလို အမီးသမီးတစ်ယောက်ကနေ နားလို့ သိလို့ သော ကေလကေခံ ချေခသလုံးအိမ်၌ လူစားမီး၏ အသုံးတော်၌ ပျစ လိမ္မော်သို့ ဆိုသည့် ကို မညှုကမ္ဘာ ယိုးဝှေ့ရာ မပြု။

"ကြမ္မာအေနနဲ့ ကြမ္မာ ကီးလြန္တိတို့ အုပ်စုံ၊ ထင်စရာ ဘာမှ မ ပြပါဘူး။" "မှင်း လူပုဂ္ဂိုလ် တော့တော့ ကြည့် လူပုဂ္ဂိုလ် ငါထင်ယူ" "ဟုတ်တယ်၊ ကမ္ဘာကနေအောင့် မိကွဲတွဲ လူပုဂ္ဂိုလ်" "ဟုတ်၊ ဒါတော့ ခေါ်ကုန်တော့နေရာ မလိုတော့ပါဘူး၊ မှင်းကို ငါနားလ ညွှင်းလွှဲတုန်းကလေးက အောင့် ခံစွယ် လို ငါ ထင်ယူ"

စိတ်က ခိုတွဲသော ဤပုဂ္ဂိုလ်၏ အသံကြောင့် အကွဲပါလာ၏။ သိုလျော့ သူ့အုပ်စိုးက ခံသသည့် ။ သိမ့်မြေသည့် ။

"မှင်းက တော့တော့ စိတ္တလွှဲယဉ် အမိကကေလးပဲ၊ အဲဒီကောင့် လေး ကိုယ့်လွှဲယဉ် သတိသော ပြားစပ်နေက မှင်းလွှဲ လူပု ဟာ အေချေအေနအရ မန္တနိတယ့်၊ တကယ့် ပြန်စားရတဲ့ ဝေဟာက ရှာ လူပုပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မှင်းတို့ လူပုပဲ အောင့်ပျစ သေတာတော့ ပြပါ တယ်၊ အဲဒီအခါမှာ မှင်းအေနနဲ့ ကူညီမယ့်လူ တစ်ယောက်ကလေးက လို အပုနေတာလည်း အမန္တ"

မေရီက ဆာအါအား သံသယစိတ်ပျစ ဟောပြောကြ၏။ "ကြမ္မာအရမ္မိ ဦး အားလုံး သိရမယ်၊ အဲဒီတော့ ကြမ္မာကို လက္ခဏာ ခံတွဲ ပြသေးသလား"

သူ အငွေငွေ ပျစနေ၏။ စကားကတော့မှ သူက ချေဟသည့် ။ "မှင်း အကဲပတ်ညွှန်း တြေပုံနဲ့ အခါမှာ မှင်းကို ငါ ပြောလိမ့် မလို့ မှင်း မထင်ဘူး၊ ငါက အဲဒီလို လူစားမီး မဟုတ်ဘူး မေရီ"

"ကြမ္မာတော့ သိပ္ပံပီး ဂုဏ်ပဲ ဦး" "ငါ မှင်းကို လက္ခဏာယူ၊ မှင်း စိတ်မှားသမ္မိရင့် တိဘာဆီ လူဟာ လ၊ အလှည့်တာ အရာခပ်မှား မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်တော့ ငါ အသိကလည်း မငွေတော့ဘူး၊ တိုင်းပျစကြည့် လူပုနဲ့ သေလာက လူပုစပ်စပ်၊ ငါ ပျစပီး ထိုနေနဲ့ ရှေ့အောက်မှား မပြုပါဘူး၊ လူသေတော့ အခြေခံရေး ရဟောပါ ဝေ"

မေရီက နားမလျော့ပျစ သူ့မိကွဲတွဲကို စိတ္တကညွှန်ကြည့် ။ "ဦးက ဘာကို

ဆိုလိုတာလဲ"

ဆာအဂါက ကုလားထိုင်၍ ပျဉ်းပီးတော့ မေရီ၏ လက်ကိုင် ဆုပ္ပါယ်ကြမ်း။

"ငါ့အေနနဲ့ ရာထူး လက်ခံတဲ့ ပျဉ်းပီးပုလွန်ကြီး ပျဉ်းပီးတော့ပါ။ လက်ခံရင် မမုန့်နဲ့၊ မေတာ့လို့ မင်းကစာ ပေပုလွန်ရင် အမေးသကီး ဆိုးကြားလာ ဝံ့တယ်" မေရီ အံ့အားသကီး သင်ကြား၏။ "ကြာသန့်တော့ ဘာမှ ရှားမလည်းတော့ဘူး" "ဒီကစာအကြီး မပူပါနဲ့၊ ငါ့လက်ကိုင်တော့ မိလ် အနီယကို မပြေး ဝံ့တော့ဘူးလို့ ဝန်ကီးဆီကို သံသကီး ပြောကြားလို့။ မင်းကနီးမာရေး မေကာင်းလို့ ပါလို့ အေဟာကင်းပျဉ်းပီး ပျဉ်းပီးတယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် ငါ မေတာ့ လူတိုင်းတဲ့ အဆင့်တန်းကိုတော့ မင်းကို မေပေးပို့တော့ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ တို့ ဝံ့စွာယောက္ခမကြီး မေတာ့ အခန်းဝေကြောတော့ အမေးသကီး ရ လာမှာ ပါ။ တို့ ရှိမီးရားကမ္ဘာပေးပေးမိမှာ အမေမေဆောင် ဝယ်ယူ၊ ဝေလှတစွာ စင်း ဝယ်ယူ၊ ဗဟိုတော့ ဝေလှလှာ ပြောကြား ကြည့်ကမယ်၊ ငါးဖမ်း ကြည့်ကမယ်"

"ဝေအာပျဉ်းပီး အကြီးထိပဲ ရောက္ခနီးတော့မှ ပြန်လေးတို့လို့ တယူတော့မင်းပဲလေ"

"ဒါက ဒီလိုပြီတယ် မေရီ၊ အခုအလုပ် သိပ္ပံပီး အေရီးသကီးတဲ့ အလုပ် ပါ။ စိတ္တကြီးတယ်၊ တညဝင်းလည်း လိုတယ်၊ တစုနေနေနဲ့မှာ တွဲ ချဲ့တော့ ပျဉ်းပီးတော့မှာ ပဲလို့ အမေမေတို့ ခိုးရဲမနေရင် အလုပ် လုပ် လို့ တယူပျဉ်းပီးတော့မလဲ၊ မီးတော့ပျဉ်းပီး ရပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ တယူလုပ်ပီး စိတ္တညင်းမီး ရှေးပို့တော့မှာ လဲ၊ တယူလုပ်ပီး ဆုံးပျဉ်းပီး မုန့်ပို့တော့မှာ လဲ" ဒီအခန်းရောက္ခ တော့ ဘာမှ ပျဉ်းပီးတော့ပါဘူး။ "ပျဉ်းပီးတော့၊ ဝေသနာတစ်ခု မေတာ့လို့ တယူမလဲ၊ ပုလပ်တော့ က ဝေသနာတို့ ဝေပြောပြားရင် ငါဝေသနာတို့ ဆိုတာ ဝေပေးတော့မှာ ပဲ" ကြာသန့် ဒီအခန်းလည်း တညကြီး ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တို့လူက ဝေသနာတို့ စားတော့ ကြာသန့်လက်ပေးပေး အကြီး ခိုးယူပြားတ ယူရင် ပျဉ်းပီးတော့ "ဟုတ်တယ်၊ တို့ယူတော့ အေဟာကင်းပျဉ်းပီး နည်းလမ်း ဝေပြော အမေးသကီး ပြောပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ပြင်းပျဉ်းပီးရလဲမို့လို့၊ ငါ့အေနနဲ့ တော့ ပြင်းပျဉ်းပီးမယူနဲ့၊ ငါက ဟန့်တော့မို့လို့၊ ငါက မမုန့် စကားဝေပြော ကို စာချုပ်တစ်ခု ပျဉ်းပီးရမယ့် လူစား မီး မဟုတ်နဲ့၊ ဗဟိုတော့ ဒီကစာက မင်းတစ်ယောက်လည်း သိတာ မဟုတ်နဲ့၊ ပြီးလေလည်း သိတဲ့ ကိစ္စ"

"သူ ကြာသန့်ကို တယူတော့မှ သတိမေမာကြား ဆိုတာတော့ ယုံစေခံ တွယ်"

"ငါ မယုံစိတ် အဲဒီအခါကွဲ၊ ဒီကောက္ခ ဘာမှ အတည်မရှိ တဲ့ လူတော့ လူပေပြ လုပ်ပီး လူပေပေးတာ၊ ငါတော့ ဒီကောက္ခ၊ တယူမေတာ့ဘူး၊ သူက သူ သက်ကုန်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဝေပြောရင် မင်း အချစ်မို့လို့ ဗဟိုတော့ ရောက္ခတော့ ပျဉ်းပီးတော့ ပါ၊ အချစ်လည်း သိပ္ပံပီး ပျဉ်းပီးလို့

ကော့မင်းတဲ့ အချစ်မို့လို့၊ ဒီလိုနဲ့ သူက မိန်းမတစ်ယောက် တစ်ယောက်တည်း တစ်ယောက် ပျဉ်းပီးပေးရင်း ဒီသတင်း လန့်တော့ ရောက္ခမယူ၊ မဟာကော့မှာ အနီယကိုလည်း ရောက္ခမှာ ကနီးဝေသိပ်"

"အဲဒါတော့ ဦးစားတယ်၊ သူ့ကို ဦး အကဲခတ် တယ်၊ သူက လူပိုင်း"

လူဟုကမ္ဘာတစ်ဝှေ့ကို ဆိုတာတော့ ကြာမနွဲ့ သိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကာလ
လည်း သူက ကြာမနွဲ့ကို ကူညီတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို ကြာမနွဲ့ ခိုအောင်းတာပေါ့။ သူ
ကြာမနွဲ့ကို ဘယ်တော့မှ သိစရာမဟုတ်ဘူး။ သူ အသေသင်္ခါလိမ့်မယ်။"

"မင်းက လူ့သဘာဝကို ငါ့လောက မသိသေးပါဘူး။ ဒီကော့ဒ် အဲဒီ
ကိစ္စကို မေ့ပျောက် ပါးစပ်ကွဲပီး နေရုံနဲ့ အရည်ခဲင်း လုံးဝ မရှိဘူး ဆိုတာ ငါ
အတည်ပြုနေရပြန်ပြန်။"

"ဦးက အဲဒီလို ယူဆရင် အလွန် လက်ခံ မခံဘာတုန်းမှာ လဲ။ အ တူတူပဲပေါ့။"

"အမီးသင်္ကန်း တွေးတယ်။ လုံးဝ မတူဘူး။ ငါက သာမန် ပျံ့ပွားတဲ့ စာတမ်း
ပျံ့ပွားနေရင် ဒီကိစ္စကို လက် ဖော်ထားပီး ရှင်းပြရမယ်။ ဒါ ပေမယ့်
ဘဝလား ပျံ့ပွားတဲ့ ဘုရားအနေနဲ့ ကျွန်တို့ မပြောရဘူး။ ပျံ့ပွား အမီးသင်္ကန်း
သင်္ကန်းကြားလား ပြန်ပြန်။ ... အင်္ဂလန်နဲ့ အင်္ဂလန် မြေကြီးကို
မနားဝေးတဲ့ အင်္ဂလန်အစိုးရအနေနဲ့ အခြေခံကောင်းယူပီး သိသိမဲမဲ
လိုက်တော့မယ်။ မင်းက လူသတ္တိနဲ့ တရားမရှိမယ်။ နိုင်ငံပျက်စီးပီး ပိုး
တင် စုစုပေါင်း ခြေငုံ့ တောင့်တင်းမယ်။ အဲဒါဆိုရင် ငါတို့က မင်းဘဝပါ
စွဲစွဲမိမိပေါ့။ သူက ဝေမရီ မိန်းကလေး ခုပုည ချီကုန်နေတာ။ ဝေမရီ တစ်
ကလေး သိမ့်မိမ့်ကြားသည့်။ ဆာအင်္ဂါက ဆက်၍ ပြောသည့်။

"အဲဒီလိုဟုတ်လာရင် ငါ့အနေနဲ့ ပြီးသားရမယ်။ အစိုးရသစ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်
သိရမယ်။ နိုင်ငံနဲ့ အစိုးရကို သိကရား ခံလိုက် မရဘူး။ ဘုရားနဲ့ ဘုရားက

တော့ပေါ့။ ဟာ အင်္ဂလန်ရိတ်အရာမှာ မွဲ၊ တစ်ပေါက် အခြားမခံနိုင်ဘူး။
အဲဒီလိုပေါ့။ ငါတို့ ရဲ့ ဒီနေ့ အေပျံ့အေနဟာ အပျံ့အေရီးအရာထဲမှ
တော့ရဲ့ ပိုက်ကရားနဲ့ အင်္ဂလန်ရိတ် အေပျံ့မှာ အခက်တည့်နေပါတယ်။
ငါ့အနေနဲ့ သိကရားကပီး အလွန် နိုင်ငံတော် အကီးဆန္ဒပျံ့ သင်္ကန်းမားတဲ့
အခက်ခဲတော့ ပေပေပြောလို့ရမယ်။ အဲဒီတော့ အေခံ အတင်
စကားပျံ့နေလို့ အကီးမရှိပါဘူး ဝေမရီ၊ ငါ ကေတု ငါ မွန် တယု ထွက်
လုပ်မှာ ပဲ။"

သူ့မိန်းကလေး တည့်လို အသံကလည်း မာသည့်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်က သည့်
အပျံ့အေရီးစံမှားရည့် ပျံ့ပွားသူ အပျံ့အေ ထင်ကောင်းသည့် မဟုတ်။
စိတ်ကောင်းသူအပျံ့အေ ထင်ကောင်း။ ဤအခါမှာ ယခုပေ မေရီ ပျံ့
ရမိပျံ့မည်။ ဆာအင်္ဂါ၏ ခံစားသော မိန်းကလေးနှင့် စင်စစ်သော
မိန်းကလေးကို စေ့စေ့စေ့စေ့ ဟုကလေးသုံး သူ၏ အကြောင်းစိတ်ကို ဝေမရီက
အကဲခတ် ကြည့်နေမိသည့်။ သူ၏ ပြောစကားကောင်းဟုကလေး ဆာအင်္ဂါသည့်
အေတော့ပျံ့စိတ်ချကြားနေဟုကလေး ကို ဝေမရီက ကောင်းစွာ အကဲခတ်၏။

ယခုကဲ့သို့သာ ကောင်းကောင်း ဟုကလေးကောင်း ပျံ့ပွားနေဟုကလေး သူ
အေပေပြော ဆာအင်္ဂါ၏ ယုံဟုကလေး ကို ဖိစီးလိုက်မိပေ။

ဆာအင်္ဂါက သူ့အား တစ်ကြိမ် ယုံဟုကလေးပေးမည် မဟုတ်တော့။ သို့သော်
ဆာအင်္ဂါကတော့ ကမ္ဘာပေါ်သော လူကြီး ပျံ့ပွားသူ လူစား မီး မဟုတ်။
သူသည့် ဝေမရီအား လက်ပေးပေးခြင်းကြောင့် ဝေမရီက မားလှ သည့် ရေခဲငွေ
ရာထူးသင်္ကန်းကပေ ခြေလေးတစ်ဆင့် ပျံ့ပွားမည်။ ယင်းသို့
ခြေလေးတစ်ဆင့် အကြံကို သူ့အနေဖြင့် ဝမ်းနည်းဝမ်းနည်း

ခံစားနေရသည့် ကို မေရီက မိကုန်းတစ်ပါး ပျမငါ့ အ ကံခံတို့၏။ ဆာအဂါက ရာထူးကို စြန့်လွှဲနေသူ ဆုံးပျတုပျခင်းမှာ ဝေမရီအား ခံစားလွှဲနားအားသက်သေသောနေကင်း ဝေတော့ မဟုတ်။ သူ့ပုဂ္ဂိုလ်ကရာကို ထိန်းလို သော မာနပုဂ္ဂိုလ် စြန့်လွှဲကျသွားသော ပျမငါ၏။ ဝေမရီဝေမာကင်း သူ့ရာထူး သက် ကို စြန့်လွှဲကျသွားသော အကြံက သူက ဝေမရီအား ဘယ်တော့မှ အပြစ် ဝေမညဟု ဆိုသည့် ကိုလည်း ဝေမရီက ဝေကင်းစွာ သိပါ သည် ။ သို့ရာတွင် သူသည့် အလွန် စိတ္တတုပျပင်းပျသည့် ။ အလွယ်ကို အကင်းကို အလွန် ပြင်ည့် ။ သက်ပြားတိုးတက်စိတ်ရှိသည့် ။ ထိုလူကောင့် ဘုရင့်ရာထူးသက်ကို စြန့်လွှဲကျသွား အကြံက နောင် အခါတွင် သူ့အေးပျင်း နေထိုင် ဆုံးပျတုပျမညဟု ဆိုသည့် ကိုလည်း ဝေမရီက ဝေကင်းစွာ သိသည် ။ ဆာအဂါသည့် ဝေမရီအား အလွန်စွာ ။ ထိုလူကောင့် ဝေမရီကို လက်ထပ်လွှဲ သူ့အေးပျင်း အလွန် စိတ္တခံစားသော ပျမငါ့မည ။ သို့လျှင် ဝေမရီ သံသယပျစိတာ တစ်စုံတော့ ပြသည့် ။ တကယ့်

တော့ သံသယ ပျစိတာထက်ပို ပိုသေးသည့် ။ ယင်းမှာ အချား မဟုတ်။ ဆာအဂါသည့် မိမိပုဂ္ဂိုလ်ကရာကို ဝေသောအားပျင်း သူ့ကို စိတ္တခံစား သာပြာပျင်းစွာ စြန့်လွှဲသွားလျှင် ဆိုသောအခါက ပျစိသည့် ။ အဘယ့် ဝေမာကင်း ဆိုသော ဆာအဂါသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကရာ၏ ဝေကင်းကြပေစွာယောက ပျစိ သည့် မဟုတ်လား။

ဝေမရီသည့် မိကုန်းတစ်လိုက၏။ သူ့မိလားထဲမှ အပီးရိပ်၊ ဆာအ ဂါ မျမငါ့ဝေမရီဝေသောဝေမာကင်း ပျစိသည့် ။ အေးပျခင်းအေးသည့် ထူးဆန်းစွာ တစ်စုံတစ်ခု ဝေပျဟင်းလဲသွားခံစား။ ဆာအါ အေးပျင်း ဘာမှ စိုးရိမ်ရာမရှိအောင် ဘာပျစိပျစိ မ ပေပေပါကဲ့ သည့် ပျစိဝေမ မနကပျစိ ကြသို့ အိုးဝိယားပိုဆီတ ဘုရင့်ခံပျစိ ပျစိတော့မည့် အေးပျခင်းအေးမီးပို ပင် ဖက်ရသည့် ပျစိ ဝေမ၊ ဘယ်အေးပျခင်းအေးမီးမှာ ပင် ပျစိပျစိ ဝေမရီအေးပျင်း ဆာအဂါ အား လက်ထပ်စိတ် လုံးဝ မပြောတော့။

တကယ့်တော့ သူက ဆာအဂါကို သံသယပေပြပါသည် ။ ခွင့်ပြု သည့် ။ သူ၏ ဆိုးပြားသောပျစိပျစိ ဖက်တစ်ပြာပျင်း ခံယူသည့် အကြံက ဝေကင်းလည်း တွေ့သည် ။ သို့လျှင် ဆာအဂါ တစ်ကွဲ စိတ္တခံစား သာ ပျစိမည့် ကံခံစားကို သူ့အေးပျင်း လုံးဝ မလုပ်ပိုင်တော့။ ထိုလူကောင့် သူ သတ်ထားရမည့် ။ စကားကို သတ်ပိုင် ဝေပျဟင်း လိုသည် ။ သူ့ဘက် က မှားပြားလွှဲ ဆာအဂါက ပို၍ ဖိလားလျှင် ။ သူ့ ပျင်းပေသည့် လုံးဝ လက်ခံဘဲ သူ့ကို အားပိုင် အတင်းလက်ပိုင် ။ ဘာပျစိပျစိ သူကော့ ပျင်းကို ပျင်းရောမည့် ။ စိတ္တခံစားသော စရာတော့ အလွန်ကောင်းမည့် ။ သို့လျှင် လိုအပ်သည့် ။ သူ့အေးပျင်း ဆာအဂါက အပြစ်ပျင်းလေလ ဆာအါအကြံက ဝေကင်းလေလပင် ပျစိ သည့် ။

ဝေမရီက သူကတစ်ကွဲက ပြီလီအေးမာကင်းကို ဝေပြားမိသည် ။ ပြီ လီက ကေလကေခံ လူစားမီး ပျစိသောလည်း ဆက်ရတာ အလွန်ဆင်ပေသည့် ။ သူက ဘယ်လူစားပင်ပျစိပျစိ အမှုနားကတော့ သူက ရှိသည့် ။ ဝေမရီက စိတ် တင်းပင်း ဝေပျဟင်းသည့် ။

"ကြာဗန္ဓေဟူကောဌ ဦးရဲ၌ ရေခွဲဝှဲခဲ အခြံအရံးသင်္ကန်း ဆုံးဝှဲးရတယျိရ ငှ
ကြာဗန္ဓ တစ္ဆလျှံး စိတ္တမုဒ်းသားဝှဲးရံ မဂြိုတော့ဘူး"

"အဲဒီကိစ္စကို ဘာမှ မေတြေးပါနဲ့၊ ဝေမရီ၊ ငါက အစဉ်မုဒ်းစား ယူထားစပ်း တဲ့
လူတစုဝေယာကွဲ၊ ဘာမှ ဆုံးဝှဲးစရာ မဂြိုပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ကြာဗန္ဓက ကြာဗန္ဓတိုၵ အတြက္ကိသာ ဝေပျဟဝေနတာ မဟုတ်၊ ဘူး၊
ဦးက အဲဒီအလှူပွဲတြက အထူးအသင့်ဝေတာဝှဲး ပုဂံလူ ပျဖစဝေနတာ ယူ၊ ဦးကို
တကယူ လိုအပ်နေတာယူ။ ဒါပေမူကောဌ ပုဂံလူဝေရဲကိစ္စကို ဝေဘး ခံတွပ်း
တိုဝှဲးပျညှိစံ တိုဝှဲးပျညှာဝန္တိသာ ဦးစားဝေပးသင့်တယူ"

"ငါသာ အေရးအပါဆုံး၊ ငါ မဂြိုရင့် လုံးဝ မျဖစွဲၵ်းဆိုတဲ့ သေဘာ ထားမီး ငါမှာ
လုံးဝ မဂြိုဘူး" "ဦးကို ကြာဗန္ဓသိပ္ပံပီး ဝေလးစားပါတယူ၊ ဦးကို
တကယူအပ်နေတဲ့ အ ခန့် မှာ ဒီလိုတာဝန္တကီး တစ္ဆပျိ လကြတပယူ
ပျငှဝှဲးပယူစ တာမီးဟာ လုံးဝ မသင့်ဝေတာဝှဲးဘူး၊ ကိုယူအေနနဲ့ လညှး
ဝေဟုံညှံရာ ဝေရာကွါလိမ့်ယူ"

ဝေမရီ၏ စကားဝေဟူကောဌ ဆာအဂါ မသိမသာ ဂနာမစဉ်မှ ပျဖစွဲး သညှ ။
ဝေမရီ၏ စကားက တကယူပဲ့ ပစ္စက္ကိ သြားထိသညှ ။

"ငါ့အေနနဲ့ တျဗားဝေတြးစရာ နညှးလမုဒ်း မဂြိုတော့ဘူး၊ ဒီလိုအေပျခအ
ေနနဲ့ အဲဒီရာထူးကို လကွံလိုကွံ ပိုစပ်းဝေတာဝှဲး ဆုံးတြးလာလိမ့်ယူ"

"ဝေတြးစရာနညှးလမုဒ်း ဝှိပါဝေသးတယူ ဦး၊ ကြာဗန္ဓကို လကွံထပွင့် အားလုံး
အဆင့်ပေျပါသြားဝှိငါ့ တယူ" ဆာအဂါက ဝေမရီ မကူးတြကို ဖိတွံနဲ့

ဟူကညှဝိတြညှ ။ ဘာသေဘာဆိုသညှ ကို ဝေမရီက ခန့်မနားၵျ မရ။
တကယူဝေတာဝှဲး သူ့အဟူကညှ၏ အဝေပတာယူ ဝှဲးဝေနေသညှ ။

"ဟ...အဲဒီလိုသာ လူပျိၵ ပျဖစွင့် ငါလူဟာ ဝေပါ၊ အခွက အေပျခအ နေ အရ
တယျိမ္မ မလပုးဝှဲးလူ မလတ္တံးဝေပါ၊ ဟူဝေသာ အဝေပတာယူဝှဲး ပျဖစွညှ ။

သိုၵေသာ သူက ခံစားခံက္ကိ သတိသကီးတြပျဖဝှဲး ထိနားထားသညှ ။ အ
တန္တကောဝေတာဝှဲး သူက ဝေပျဟသညှ ..

"ဒါပေမဲ့ ငါက မဝှဲးကို လကွံပွင့်ယူ၊ ဒါဟာ ဝေလာကမ္မ ငါ အလိုခံန္တီးအရာပဲ"

သူ့နွဲတွမုဒ်းက ပျပီးဝေနေသညှ ။ မိလ္လံးဝေတြက ဟူကတျခဝှဲး အရိပ္ပ
ဝေယာဝှဲး ဝေပဝှဲးလှင့်ဝေနေသညှ ။ "ဦးကို ကြာဗန္ဓ အမားသင်္ကန်း ခွဲငါတယူ၊
ဦးဝေကီးဇူးလညှး ကြာဗန္ဓ အ ဝေပဝှဲးမှာ အမားသင်္ကန်း ဝှိပါတယူ၊ ဦးဟာ
ကြာဗန္ဓဘဝမှာ အေကာဝှဲးဆုံး မိတဝေတြ တစ္ဆဝေယာလှညှး ပျဖစါတယူ၊ ... ဦး
တယူဝေလာကွံဝေတာဝှဲးယူ၊ တယူဝေလာကွံ စိတဝေကာဝှဲးဂြတယူ၊
တယူဝေလာကွံ သစတဂြတယူ ဆို တာကိုလညှး ကြာဗန္ဓ သိပါတယူ၊ ဒါပေမဲ့
ကြာဗန္ဓက ဦးကို လငွဖ်း အခန္တိၵ ဝေတာဝှဲးလူ တယျိမ္မ မရပါတူး"

"ငါဟာ မဝှဲးထက အသက္ကမားသင်္ကန်း သင်္ကန်းပါတယူ၊ အဲဒါပေမူကောဌ မိၵ
မဝှဲးအဂြယူ ဝေယာကွံကီးတစ္ဆဝေယာကွံ ကို ခံစဲ အခန္တိနဲ့ ငါကို မဝှဲး မ
ခံစဲးဝှဲးၵျ ဆိုတာကိုလညှး ငါ သေဘာဝေပါတိတယူ၊ သိုၵေသာလှညှး အဲဒီ
အတြက ငါ့အေနနဲ့ မဝှဲးကို အစားထိုးစပ်း ဝေပးဝှဲး အရာဝေတြ ဝှိတ ယျိၵ

ငါ ယုံမှန်ကမ္ဘာတယူ၊ ငါ ဝေပဒေသာရက မင်းအကြံကို သိပ္ပံမီး တနွှိုးမဂ္ဂိတူး ဆိုရင်တော့ ငါ အမားသက် ဝမ်းနည်းပါတယ်"

အိ...သူ့စကားက အေပုဒ်ရက်ပြိုကြွားနေတာ။ သူက ငါ့ကို မိန်းမ ယုတ်လိုက် တဲ့ တွေးသကဲ့သို့ ဝေပုဒ်ရက်သို့ သိပ္ပံကောင်းမှာပဲ။ ငါ့ဝေပုဒ်မှာ ဆီပူ အိုးသက်တော့ ပြိုကြွားနေမယ်။ တုနားတာမှ မတုနားနိုင်တော့ဘူး၊ မိန့်စုံမဲ့ တဲ့ ဖမ်း ခုန့်လိုက်ပြန် ပြိုတော့တာပဲ။

"ကြမ်းနွှဲ ပြင်းထန်လွန်းလွန်းပဲ ဝေပုဒ်ရက်သို့ ဦး၊ ဦးအေးနွှဲ၊ ဘဝလား ပျပ်သွယ် ဘုရင့် ပျပ်သွယ်ရင် ဦးမှာ အလှည့်ဝန်တော် သိပ္ပံမီး မား လိ မှာ။ ကြမ်းနွှဲလည်း ဘုရင့်ကေတာ့စုဝေယာအေးနွှဲ၊ လူပုရအလှည့် တော် အမားသက် ပြောပဲ။ ကြမ်းနွှဲဟာ သာမန္နာသားတစ်ယောက်။ ဒါဝေပုဒ်ကောင်း ဘုရင့်ကေတာ့ဆိုတဲ့ ရာထူးကို အမားသက် တပွဲကွဲပါတယ်။ ကြမ်းနွှဲ၊ ဦးကိုး ဘုန်းမှာ တူညီတဲ့ စိတ်ကူးစရာတော် အမားသက် ပြိုပါတယ်။ ဦးကို ကြမ်းနွှဲ လွယ်သားခွဲ၊ မခွဲနဲ့တော့ အကေ မဟုတ်ဘူး"

ဤတော့ အခွဲအစိုအပိုင်းသို့၊ ဝေပုဒ်ကောင်းသည် ။ "ဒါဝေပုဒ် တကယ့်ပြန် ကြမ်းနွှဲကိုး နှုတ်ဝေယာက လက်ပွဲမီးတဲ့ နောက် ရီရားကမ္ဘာဝေပုဒ်မှာ ဝေအေးဝေအေးလူလူ သားဝေပုဒ်ကောင်းမယ်၊ ရှင် နေကြက နေဝင် ကြမ်းနွှဲကိုး ဘာလုပ်ဝေပုဒ်မှာလဲ၊ ဦးက ကြမ်းနွှဲကို ခွဲလို့ ကြမ်းနွှဲ က ဦးကို ခွဲနဲ့ဝေပုဒ်တော့ တစ်စီးဝေပုဒ်လဲ၊ ခုတော့..."

"ငါက ရီရားမှာ တစ်ကွဲ နေဖို့၊ မရည်ပြန်ဘူး၊ သင်ကွဲ နေရာ အခွဲဝေပုဒ် ဝေပုဒ်နဲ့တော့ ပဲ။ နေရာဝေပုဒ်နဲ့တော့တော့ ဘာထူးလာမှာ တဲ့ လ"

ဆာအဂါက ဘာပျပ်သွယ်ဟာ အဟုန်သက် နှုတ်တော်နေ၏။ နေ ကွဲမဲ့ ဝေအေးစကော့ အမူအရာ ပျပ်သွယ် သူက ဝေပုဒ်သည် ။

"ဒါဆို မင်းက အစဉ်မင်းစား အိမ်ယပ်ဦးညာဦး ဝေပုဒ်တစ်ယောက် ကို လက်ထပ်ဦး၊ ဘဝလား ပျပ်သွယ် ဘုရင့်ခွဲပဲ လက်ပွဲ ခွဲသွယ် ဆိုပါတော့။ ဟူတဲ့" မှအားပျပ်သွယ် ဝေပုဒ်ရက်တော့ ကြမ်းနွှဲက အိမ်ယပ် ခံယူခွဲပါတယ်။ "ဒီလို ဆိုရင်တော့ တို့၊ နောက်ပို ခြားဝေပုဒ်ရက် မဂ္ဂိတော့ပါဘူး" "နောက်ပို ခြားဝေပုဒ်ရက် နေလို့၊ နေက ပိုမင်း အကီးစားလားနဲ့ရ ပြို ဝေသေးသလား"

ဆာအဂါ ဖိစီးပျပ်သွယ် ။ သူ့မိန်းက အလှည့်သည် ။ သူ ဘာတော် စဉ်းစားနေသည် ကို လုံးဝ ခန့်မှန်း၍ မရနိုင်တော့ ပျပ်သွယ်နေ၏။ သူ့မိန်း တော့တော့ သနားစရာ။ တော့တော့ စိတ်ကောင်း ပျပ်သွယ် ဖမ်း။ အိမ်ယပ်ကို ရှာဖွေပဲ။ သို့သော် သူ့အကြောင်းစိတ်ကောင်း တစ်စီး တြေးမင်း ဝမ်းသာနေမိန့်ကို ဝေမရက ဝေသိသော်လည်း ဝေပုဒ်နဲ့တော့။ သို့သော် ဘယ်ပုံပျပ်သွယ်ပျပ်သွယ် သူ စိတ်ကောင်းပျပ်သွယ် ပျပ်သွယ် ဆိုတာကိုလည်း ဝေမရ သိသည် ။ ။

နေကွဲ၊ သူ ကုလားထိပ် ပျပ်သွယ်သည် ။ ။ "ငါ့အေးနွှဲ၊ ဖေလာရင့်မိန့်မှာ ဘုန်းဘုန်းနေရာ အေပုဒ်ကောင်းမဂ္ဂိတော့ ပါဘူး၊ ဒါဝေပုဒ် သူ့ကိုယ်၊ သတိဝေ တဲ့ လူကိစ္စနဲ့ ပတ္တလီ၊ မင်းက ငါ့ကို နေခွဲခွဲဝေသေးသပဲ ဆိုရင်တော့"

"အို...မလိုပါဘူး၊ နေရာ မလိုတော့ပါဘူး ဦး" "ကောင်းစွာ၊ ဒါပေမယ့် ငါ
မနာပူဖန် လန့်နုပူနေတာမယ့်၊ ကိုင်း... ဒီတော့ မင်းကို ငါ အခုပဲ
ေးညွှတ်ပေးပါ့မယ်" "ကောင်းတယ်တယ် ဦး၊ ကြာညွှတ်ခြင်းတစ်ခုပါပဲ"

သူက ဝေမရီ၏ လက်ဆွဲထား နားထောင်သည် ။ ထိုအခိုက်က ဘာမှ မပူဖန်
ကောင်းသောအရာအားလုံးပေါ်ပေါက် ပျက်စီးမှုလေးအားတိုင်း
ပျက်စီးပျက်စီးခြင်း ပျက်စီး လွန်လွန်းသည့် ။

ခဏအတောအတွင်း ပျက်စီးမှုအား အားမရ နှစ်သက်ကြသည့်၊ ဝေမရီက
ပျက်စီးသွားသည် ။

မင်း၏ ကြားသော ကားသံကို ဝေမရီ နားထောင်ရ၏။

ဆာအဂါးဝှံ့ အဟူကာသကီး စကားဝေပျဟလိုကွေသာဝေဟူကာဝှံ့ မေရီ
အေတာဝှံ့မာ်သြားသည့် ။ သူသည့် ဝှံ့ဝှံ့ လုံးလုံး သဘာဝအတိုင်း မအိပ်
ခဲ့ရ။

ယေနညတြှံ့ မှု ဝှံ့ရောသီ ဝေလးဝှံ့အေးကေးဝှံ့ဝှံ့ နားဝှံ့၊ လေ့သာ
ပုစွမ်းရင်ပျမည့်ကုၼ် ၼာ ဝှံ့သိပ် မှေးဟူကာဝှံ့ ဝှံ့ဝှံ့ဝှံ့ဝှံ့ခွေခွေကွေ
အိပ်ဝှံ့ဟူသြားခဲ့၏။

တစွာရီခန့် ဟူကာဝှံ့တော့ လနုံးဆနုံးစွာ ပျပနုံးဝှံ့လားခဲ့သည့် ။ အိပ်မ
ထလာခဲ့စဉ် ဥယျံတြှံ့ လမုံးဝှံ့လော့သည့် ။ ထိုလေနာကု ကုနုံးပျမဝှံ့

ဝေအာကွ ဖေလာရဝှံ့မိၼ်၏ လပေသာ ညဝှံ့ခင်းကို ဟူကာညှံ့ဝှံ့သာ
ဟူကာ ဝှံ့ ရှိဟူဆာသြှံ့ သြားထိုရန့် ဆုံးပျမတိုကု၏။ သိုလေသာ အိမ္မား မှ
ပျမတိုလော့ကာမိၼ် နီနာ၏ ဝေယာကုဝှံ့ စဂျ် အိမ္မမူ ကြည့်ကု လာစဉ်
စကားဝေပျဟသည့် ။ "ဆီညာ ဂီလန့်ဆီက ဖုနုံးလားနော့ယု မမ" "ဗွာ စရာဂျ် ဗွာ
ထားခဲ့ပါလိုၼ် ဝေပျဟလိုကု" "သူက မမနဲၼ် စကားဝေပျဟခိလိုၼ် တဲ့" ။

ဝှံ့မရီက ပခုံးကို မသိမသာ ကြနုၼ်လိုကိသည့် ။ သူသည့် ယခုအခါတြှံ့
ဂီလးဝှံ့ဝှံ့ စကားဝေပျဟခိသြှံ့၊ သိုလေသာ ဂီလတြှံ့ အေးရးသကီး ဝေသာ
ကိစာတစွာရ ဂီဝေသာဟူကာဝှံ့ ပျမဝှံ့ဝှံ့သည့် ။

ကုနုံးပျမဝှံ့ဝှံ့တေးမှ ဝှံ့တောထဲတြှံ့ ပစွားခဲ့ဝေသာ အေလာဝှံ့ကိုလညး
ဝှံ့မရီက ဂျတ္တရကု သတိရမိ၏။

သူ တယျီဖုနုံးစားပြဲသိုၼ် လားခဲ့သည့် ။ "မင်း အိမ္မာ ဝှံ့ရဲခဲ အသဝှံ့ဂျ်ရဲၼ် လား"
ဂီလက ဝှံ့မေးသည့် ။ "ဂီလ ဒီကိစာဟူကာဝှံ့ ကြာဗန္ဓဆီ ဖုနုံးဆက္ကလား"

ဝှံ့မရီက ဝှံ့အေးစက္ကန္တသံပျမဝှံ့ ပျပနုံးဝှံ့မေးလိုကု၏။ "အဲဒီကိစာသက္ကကု
မဟုတ်တုး၊ မင်းဗွာ ဂီလရကု ဂီလရကု အဆသ့ ဂီလလား ဆိုတာ ဝှံ့မေးခိလိုၼ်
" "နော့ကုဝှံ့က တာဝှံ့မေးခိဝှံ့သေးသလဲ" "ဝှံ့အေ...ငါ့ကို အရကုၼ်မပွဲပီး
တိုကုနုံးဝှံ့လား ဆိုတာလညး ဝှံ့မေးခိ ဝှံ့သေးလိုၼ် ၊ ငါ တကုစီဦးစဉ်း ခု
ခိကုဝှံ့ လားမယု" "ကြာဗန္ဓဗွာ လုပွရာ အလုပွေတြှံ့ တစွံၼ်သကီး
ဂီလနေးသေးတယု" "အဲဒါ ဂီလကုဝှံ့တာဝှံ့၊ ငါ လာစဉ်း
အကုအညီဝှံ့မယုဝှံ့လဲ"

ဝှံ့မရီက ဝှံ့အာဝှံ့သက္ကကုပျမဝှံ့ ပခုံးကို ကြနုၼ်လိုကိသည့် ။ ထိုလေနာကု စီဂျ်အား
အရကုၼ် ယူလာခဲ့ရန့် ဝေပျဟလိုကွေပီး ရှိဟူဆာသြှံ့ ကြကု လာခဲ့၏။

ဝှံ့မရီသည့် ပျမဝှံ့ဝှံ့ဝှံ့ ဖေလာရဝှံ့မိၼ်မှ ပျမနုံးဝှံ့ဝှံ့ ပျမနုပျမနု ကြကု
သြားခိသစဉ်။ သူ ဖေလာရဝှံ့မိၼ်ကို မနုံးခေးသစဉ်။ သိုလေသာ ညှံ့ ဆိုဝှံ့မမ
ဝှံ့ဝှံ့မဆသ့ ဂျတ္တရကု ကြညးလှံၼ် လူဝေတြှံ့က သံသယဝှံ့သြှံ့လညး
စိုးရိမ်၏။ ဂီလလာတာ တစွံးဝှံ့တော့ ဝှံ့ကောဝှံ့သည့် ။ သူနုဝှံ့ဝှံ့ တို
ဝှံ့နုဝှံ့သည့် ။

ဝေတြးဟကညှပ်ပုနဝေတောလညှပ်း အေတာၣ် ခကေချပန္တညှပ် ॥ ယိုးဝိုဓရာ
မဂြိုဝေသာ လူဝေတလူဝေပြတစုဝေယာက အေပဝတြာ သူပအေချဖဝ်းလိုးဝ မိခိ
အစးထားဝေခရသညှပ် ဟ အဝေတယျဝြဝေသာ လူပဝ်ခွါလူ ပျစုဝေခ၏။

ဆယျိုးမိနစန္ဒာအဟကတြာ ပြီလီ ဝေပါက္ခိလာသညှပ် ॥ ဂျမကွဝ်း လမ္း ကို
ပျစုတရဲ သူ ဝေလောက္ခာဝ်ကို ဟကညှပ်သညှပ် ဟ ဆာအဂါးဝ်ဝ် အျပတန္တသတု
ကြာပျစးလွသညှပ် ॥

ဆာအဂါက အရပဝ်ညှပ်ညှပ် ဩယျယဝေခာဝ်းဝေခာဝ်းဝ်ဝ် အလြန ခန္ဒာ
ဝေခာဝေခာသျှ တန္တကဗ္ဗဝေသာ ဥပဂြိုပုဝ်းဝ်ဝ် တျစးသူမး အေပဝ်တြာ
လးမးမိုးဝ်ညှပ် ပြညှပ်ဝ်သျှ ॥ လူအုတ္တတြာ ပြီဝေခလွင် သူ၏ ထူး
ထူးပျစးပျစး ခ်ညှပ်တညှပ်သျှဝေသာ ပြညှပ်ခေဟကဝ် ဘယျပါလိမ္မာ
အေမးခရသညှပ် အထိ ဥပဂြိုပု ဝေကာဝ်းသူ။

ပြီလီကေတာ အရပျသညှပ် ॥ အဝ်တစးကိုလညှပ်း ဖိုသီဖထီ ဝ်တားသညှပ် ॥
ဇကုးဝ်စွတ္တိ ကုတု အက်အိတ္တဝ် အစမဲတမ္းဝ်ကို ထားသညှပ် ॥ သူ့ကို
ဟကညှပ်သညှပ် ဟ ဝေပဟဝ်ခေခေဝ်ဝ် ဝေပါပျပကုပျပကု ဝ်စ မီး။ ဘယျ
အရာကိုမိ ဝေလးဝေလးနန္ဒာက ထားပုံမရသညှပ် ဟန္တီး။ သူ့လော သူ့တြာ
မြမကရာတစျဝေတာ ပြီသညှပ် ဟ ဝေမရိ က ထညှပ် ॥ သူ့ပါးစပူ အစမဲတမ္း
ပျစးဝေခသညှပ် ॥ မြပျစာပျစာ မိက္ခိမးက ဝေခာကို ဝေခာကွေပျဟဝ်ဝေပျဟဝ်
ဝေခတညှပ်သျှ သေတာကို ဝေဟပျပေခသညှပ် ॥ သူ့ပုဝ် ကို ဟကညှပ်
ဝေလးဝေလးနန္ဒာက အမူအရာမီး မျမရ။

သိုလော သူ့စိမ္မးလူတစုဝေယာကုးဝ် ခဝ်ဝ်းဝ်းလိယညှပ် ॥ သူ့မိ
ခြမေတြာဝ်းခိက္ခာ ပြီဝေသာလညှပ်း ဝေမရိကေတာ သူ့ကို သေတာကသညှပ် ॥
သူ့ဝ်ဝ် ဝ်ကားဝေပျဟရာတြာ အလြန္တဆဝ်ပျပသညှပ် ॥ ဟနဝေဆာဝ်ခေခ ရာ
မလို။ ဟတ္တန္တတြာဝေခရာမလို။ သူ့မိက္ခိမးက ဝေတာဝ်တာ ဝ်းဂျသညှပ် ॥
သူ့ကို လမ္းဝေပျဟလွင် သူ့မိက္ခိမးက အလိုလို သိသညှပ် ॥ ထိုအခါသူက
ရယျစိမ္မညှပ်။ သူက ဘယျဝေတာမိ ဟနဝေဆာဝ် ဝေပျဟဆိုတတ္တ မဟတု။

ပြီလီက အရတ္တန္တိ ကိုယျဝ်ဝေရာစပျစးနာက တစီက တညှပ်း
ဝေဟဝေသာလိက္ခာ၏။ ထိုလောနာက လတ္တန္တလားထိုတြာ သကဝေတာဝ်တာ
ပျပခါလိက္ခာ ॥ ဗ်းဝေတာ ဝေမရိမိက္ခိမးကို ဝေပျဟဝ်ခေခေဝ်
အဟကညှပ်ပျစု ဟကညှပ်ဝ်း"ဘယျးဝ်ယျ ဒါလဝ်အဝါယာ
အမ္မးဝေတာဝ်မ္မးသကီးကေတာ မဝ်းကို ဝေကာခိဝ်းဩးဗိ မဟတ္တား" "ဝ်
ဘယျလ္လပ သိတာလဲ" ဝေမရိက ခပျမနပျမန္တလး ပျပနဝေမးလိက္ခာ ॥ "ဝ်
ဆက္ခပျစး ဝေတြးဟကညှပ်ပါ။ သူ ဟိုတယျ ပျပနဝေရာက ဝေတာ ရထား
ဘယျခန္တကလ လို ဝေမးသိဟကားတယျ ဝေရာမ-ပါရီ အျမန္တထား
ဒိညတြကယျတာသရေတာ သူ့ကို ပိဇာတုတာကို ပျ ဝေပးဖျ
တကုစိမ္မးခိဝ်းဝေတာတပါ ဒိတဝ် ဝါကတြာလိက္ခာပါ။ ကေး ဒိလူသကီးဝေတာ
တလ္လစိမ္မး ပျပန္တတာ ပျစု မယျ ဝ်းလူမဟတုဒိ

ဝေလာက ကမန္တကတန္တကသကီး ပျပန္တ မဟတ္တား လို ၂ ဒါဝေဟကဝ် မိလ
သူ့ကို ဖြေဝ်ပျဟလိုက္ခာ အကီးမိက္ခိမးလိက္ခာ မဝ်းကို ဝါ
ဝေပျဟခိတဝေပါ။ မဝ်း အျမန္တ ကိဇာမီးကို သူ့လူ ပုဂါလူစုဝေယာက္ခေနဲ့
ဘယျညှပ်နဲ့ မ ဘဝ်းဝ်ဝ် မဂြိုပါဘူး ဝေမရိ" ဤကစာကို ပြီလီက
အေရးမသကီးသလို သေတာထား၍ ဝေပျဟခေခခိ တြာ မိမိက အေလးအနကု

သေတ္တာ ထား၍ မျှစွာ ဝေမရိက ယူဆမိသ ညှ။ ထိုလေ့ဟူကော့ သူက
ပျဉ်းလိုကွပ်း - "ဒါပေမဲ့ သူက လူဆန်းလူကော့လို့
ဆန္ဒတော်ပျာဆိုပါတယ်" "ဒါပေမဲ့၊ သူက
လူဆန်းလူကော့တစ်ယောက်ဟာ၊ လူဆန်းလူ ကော့လို့ စကားပဲ
ပျော့ပျာမှာ ပေါ့၊ ဒါ အဆန်းမဟုတ်ဘူး" "ဟုတ်တယ်၊ ဆာအဂါက
တကယ့်ကွပ်းမ ကွပ်းတဲ့ လူဆန်းလူကော့လို့ တစ်ယောက်" "ငါနဲ့ ဝေတ္တာ
ကျန်းစိမ့် ငါလိုညှိုး မီးဂိုးအားပူဖွင့်တော့ လူဆန်းလူ
ကော့လို့တစ်ယောက်၊ ဒါပေမဲ့ သဘာဝအားပူဖွင့်တော့ လူပျော့ပျာပုံ"
"အဲဒီလို မေ့ပျောက်နဲ့ ဂီလီ" "မင်းက စိတ္တကော့လို့ ပျော့ပျော့လို့ လား"
"ကြမနွလား... မျှစွာတုန်း၊ ကြမနွ ပျော့ပျာတာ ယုံခံ ယုံပါ၊ ကြမနွ တို
နဲ့တစ်ယောက် စကားပျော့ပျာရင်း ပျော့ပျာရင်းနဲ့ နောက်တော့ သူ့ကို
ကြမနွ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ လက္ခဏာပေးရဦး ဆိုတဲ့ ဆုံးပျော့ပျာ ကြမနွ
ခေါ်ဝေါ်ထဲ ဝတ္တံတယ်"

"မင်း အဲဒီလို ဆုံးပျော့ပျာတာ ကော့လို့တယ်၊ မင်းက သူ့အပေမဲ့
စိတ်ပျော့ပျာနေတာကော့ ငါ သိပေမယ့်တစ်ခုတည်း၊ တကယ့်တော့ သူနဲ့
လက် ထပ်မဲ့ မင်း စိတ္တကော့ရဲစပ်း ဝေမမှာ ပဲ၊ ငါက မိန်းမေကြာအေးကော့လို့
နောက်ကော့နဲ့တော့ လိုပါ၊ မင်းက အငါယာ အမေးတော့မင်းတစ်ယောက်၊
လက္ခဏာမယ့် မိန်းမေမီး မဟုတ် ဘူး" "ဆာအဂါက တကယ့်ကွပ်းကွပ်း
လူဆန်းလူကော့တစ်ယောက် ဆိုတာတော့ ဘယ်မှ မျှင်းပျော့ ပါဘူး"

"ဟုတ်တယ်၊ မျှင်းပျော့ပျာဘူး၊ ဒါကို ငါ သိပါတယ်၊ သူက သူ့ကိုယ် သူ့ကံလို့
လူတစ်ယောက် လို တစ်ဆင့်ဆင့်ဆင့် ဆန်းကံလို့ လူ တစ်ယောက်။"

ဒါပေမယ့် သူ့အေးကော့လို့ တော့တော့မင်းစားရ ကံပေမဲ့
တာပေါ့၊ သူ လုပ်နေပုံက ခါလီခါလီလို့ သူတော့ဆင့်ဆင့်ဆင့် ခါလီ
ခါလီလို့ တူနေတယ်"

"ကြမနွ ဒီက ကြားခံပီ ဂီလီ" "ရပါတယ်၊ မကြားခံပီရ အေးကော့လို့
မျှစွာတုန်း၊ ကော့လို့ပါတယ်၊ မင်းအေနဲ့ စိတ္တပျော့လို့
အလကေးလည်း ရှားပျော့ပျာပေါ့"

"ဂွ ကြမနွအပေမဲ့ အမီးဆန်း ဝေမတနာထားတယ်၊ ကြမနွ ကြားရင်
ဂွနဲ့ သက်ရေမှာ ပဲ"

"အို... ကံစာမပြီဘူး၊ နောက်တော့လည်း တို
နဲ့တစ်ယောက် ကြာဟကရဦးမှာ ပါ။"

"ဂွ အဲဒီလို ဘာကော့လို့ ပျော့ပျာလို့လဲ" "ဘာကော့လို့ ပျော့ပျာလို့လဲ
ဆိုတော့ လောလောဆယ့်ပျော့ပျာ မင်း မှာ ငါ့ကို လက္ခဏာ ကလေးပီး ဘာမှ
လုပ်ရာ မရှိဘူး ဆိုတာ ငါ တွေး မိလို့ ပါ"

ဝေမရိက ကိုယ်၊ မတူတူပျော့ပျာ ပြီး ပြီးအား စိတ္တကညီက ညှ။
"ဂွ... ဘာပျော့ပျာလဲ" "ငါ အမီးဆန်း ပျော့ပျော့ပျော့ပါပဲ၊
မင်းပေမယ့်လို့ ပါ၊ ဟိုနေ့ညက မင်းကို ငါ တော့ပေးပေးတယ်၊
မင်းကို ငါ လက္ခဏာရေလို့ ပျော့ပျော့တယ်၊ အဲဒီနေ့က မင်းစကားကို
ငါက နောက်တော့လို့ မယူဆဘူး၊ မင်း သိ တဲ့ အတိုင်း ငါ ခံရဦးတဲ့

မိန်းမတိုင်း ဘယ့်တော့မှ မျငင်းဖူးဘူး"

"ကြမ္မာက ဂွဉ် တမင်တော့ကနေတာလို၊ ထင်တာ၊ အခုလည်း ပဲ ဂွဉ် တကယ့်တော့ကနေတာလို၊ ကြမ္မာ မယူဆသေးဘူး"

ဂိုလီက ကုလားထိုင်နေ ကြည့်ချင်တာပဲ။ စီးကရက် တစ်ယောက် မီးညှို့သည့် ။ သူ့ နားထဲမှ မီးက ပျံ့လျံ့။ သူ့လေးက ရဲရဲသဲသဲ ဝေပျာတော့တော့ ဝေလသဲမီး။

"မေရီ...မင်းသိတဲ့ အတိုင်း ငါက ဝေပေတော့တဲ့ လူ၊ ဒါဟာ ငါ အကြံကတော့ သူမီး ထက် တစ်ခုနီးသာ တဲ့ အခါတစ်ခုကို လူ တော့တော့မီးက ငါ့ကို မဆက်သကဘူး၊ ငါ့လူပုဂ္ဂိုလ်ကို အပူပူပျော့ပျော့ကတည်း၊ သူတို့ ဝေပျာတာ မမီးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကိုယ်တိုင် တစ်ခုတော့ ယူနေတာပဲ၊ ငါဟာ ဘယ့်ပုံကိုမှ နှုတ်အောင် မလုပ်ဘူး၊ မိန်းမမေကြက ငါ့ကို သေဘက်ကတည်း၊ ငါ့မှာ ပဲ၊ သေဘက်စရာ

ကော့တော့ စိတ်ကော့တော့ ပိုတယ်၊ လူတော့က ငါ့ကို ဘယ့်လောက အပူပူပျော့ပျော့ သူတို့ကို ငါ ဝေဒါသမကြည့်၊ မမီးဘူး၊ ငါလည်း ဝေပျာပျော့ပျော့နေမယ့်၊ သူမီး ကြည့်လည်း ဝေပျာပျော့ပျော့နေပါစေ၊ ဒါဟာ ငါ့ရဲ့ တ ဝေယ့်ခံကံ၊ ... ဒီမှာ ... မေရီ... ငါဟာ အငါ့သာ အမီးတော့မီးတစ်ခုတော့ မဟုတ်၊ ။ ဂွဉ်ကရာပိုတဲ့ လူသမီးလူကော့တော့တစ်ခုတော့ မ ဟုတ်၊ ။ ငါ့မှာ ဝေပျာပျော့ပျော့တော့ အကော့၊ ဘဝမှာ ကိုယ့်နေခံ သလို နေသြားပုံ ပိုကောင်း ပိုတဲ့ အကော့၊ ငါ့ကို လူဝေပျော့က လူပျော့ပျော့ မင်းက ထင်မယ်၊ .. အဲဒီတော့ ငါ့ကိုယ်တိုင် ဘယ့် ပုံပျော့ပျော့ လို၊ ငါ့မှာ ကြည့်ပုံမှာ ပျော့သမီးပိုတယ်၊ မနေနောက်က မ

ကော့တော့ဘူး၊ သူတို့ ပျော့ပျော့မယ့်၊ အဲဒီ သြားပျော့ ပျော့သမီးကို ကိုယ်တိုင် သမီးကတော့ပျော့ပျော့ ကော့တော့မလားလို့ ငါ စဉ်းစားနေတာပဲ၊ ဘာပျော့လို့ လဲဆိုတော့ ငါ့အနေနဲ့ ဘဝ မှာ အတည်ကောက်ထားလို့ အခါတစ်ခါ အဲဒီမှာ နေရတာကို မင်းလည်း သေဘက်မှာ ပါ"

သူက မေရီ စကားပျော့မလားဟု စောင့်ကြည့်နေ၏။ သို့သော် မေရီ က ဘာစကားမှ မပျော့၊ ဂိုလီပါးစပ် မှ မေရီလူတော့ စကားတော် ကြည့်ချင် မေရီအံ့ဩနေမိသည် ။ နားမလည်း ဝေပျော့ပျော့ ပျော့သည် ။ ဂိုလီက ဝေလေးအေးအေးပျော့ပျော့ ခပ်ပျော့ပျော့ကလေး ဆက်ပျော့သည် ။

"အမေ့တိုင်းပျော့ပျော့ရရ အစကတော့ မင်းကို ငါ လက္ခဏာ မရညှို့ပဲဘူး၊ မင်းနဲ့ ခုစုရင် တော့ ဖပ်လောက သေဘက်ကတော့၊ ဟုတ်သလော၊ မင်းကို ငါ သိပ္ပံမီး ချစ်တော့ပဲ။ မင်းက သိပ္ပံတဲ့ အမီးသမီး တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး၊ ငါးပေကော့ပျော့မလို့ မ မင်းကော့ကော့ကော့ပျော့၊ တစ်ခုတော့ညက တို့ နားကော့ကော့ကော့ကော့ကော့ကော့ မင်းပျော့တဲ့ စကား တစ်ခုနီး ။ မင်းကို ငါ သိပ္ပံကြည့်တယ်၊ မင်းက သိပ္ပံမီး ခုစုကော့တော့ မိန်းမကလေးပဲ" "အဲဒီတော့ကတော့မှာ အပူပူပျော့ပျော့ အမီးသမီး ပျော့ကြည့်မိပါစေ"

"အဲဒါကို ငါ သိပါတယ်၊ ဒါနဲ့ အခါတစ်ခါ တော့ မင်းကို ငါ သိပ္ပံမီး

စိတ္တိသြားခဲ့တယ့် မေရီ"

မေရီက ဂြိုဟ်အား မိကုစောင့်ကလေးပျဉ်း ဖုန်းကညှိကြ၏။
"အဲဒါပေးကောင့် ပွင့်ကြည့်နဲ့ကို ဂြိုဟ်ပေါ် ဟုတ်နား" မင်း ကားပေငှက
ဆင်းတုနားက ကိစာကို ပေးဟတာလား၊ မင်း အငိုတို တုခေအလို့ငှါ
ဂြိုဟ်တာပါ"

"ပွင့် ဂြိုဟ်က ဝေတာဝေတာတာတယ့်" "နာအောင့် ဂြိုဟ်ကိုး"

မေရီက မိကုစောင့်လိုကညှိ ။ ကားလုံးဝပျဉ်းပျဉ်း ဝေသာ ကိစာကို သူက
ဆာအဂါအား ပေးဟပေးသောအခါ ဆာအဂါသည့် စိတ်မင်းသား ဖြာပျဉ်း
မိကုစောင့် မညှိပေးပြန်၏။

ဆာအဂါ အသက်အက်ယ့် တုန့်ပြန်ခဲ့၏။ သူ ယင်းသို့ စိတ် ထိခိုက်သည့် ဖွာ
မေရီ၏ ပျဉ်းစွဲကို အကြံနဲ့ထားခဲ့သောပေးကောင့် ပွင့် ပွင့် ပျဉ်းသည့် ။
အပျဉ်းစွဲက သူသည့် ယခုလိုကို မေရီကို မခံ ဝေတာ။

သူ ခံခဲ့သည့် ဖွာ ပျဉ်းပျဉ်းပေးသော၊ သူ ဝေတာကလေးကပေးကြပေး
ခဲ့ဖူးသော များမကွည်းအပြုယ့် မင်းမေရီကလေး မေရီသာ ပျဉ်း၏။

ဂြိုဟ်က မေရီအား ဂြိုဟ်သည့် မှ ဝေရီကပေးကောင့် ပျဉ်းပေးပေးသော ဝန
ဟိုစိတ်ပေးကောင့် ပွင့် ပျဉ်းသည့် ။ သည့် အခါက မေရီက ယခုမှ ပွင့် ထူး
ထူးဆန်းဆန်း သတ်ရမ၏။

သူက ဂြိုဟ်အား သံသယအပေးပေး ဖုန်းကညှိကြည့် ။ မိလို့ဝေတာ စုံ
ဆိုကြော့ဖုန်းကသည့် ။

"ဒါပေမဲ့ မင်းကို ငါ အခု စိတ်ဆိုးဝေတာပါဘူး၊ မင်းမှာ ပျဉ်း ဖုန်း
ပေးတုန်း ငါ့ကို လူမင်းပေးတာကို ငါ သေတာကတယ့်၊ နောက်ပွင့် မင်းစိ
တ္တိ မင်းထိန်းစီး ပိပိရိရိ လှည်းပေးကြကိုလည်း ငါ သေတာက တယ့်၊
တကယ့်ဝေတာ မင်းက ဝေတာဝေတာ ဝေတာ မင်းကလေး တစု
ဝေတာကတယ့်၊ စီးဝေတာ မင်းမှာ ရှာရောတဲ့ ဝေတာလည်း ဂြိုဟ်ယ့်၊
အမူနဲ့ထိုးပေးဟရော မင်းလို မင်းမင်းငါ တစုဝေတာက မေကြာပေး
ဝေသားဘူး၊ မင်း ကို ငါ အပြုအမူ ခံစားနေစိ မေရီ"
"ဝေတာကတယ့်ဝေတာ သိပ္ပံပေး ထူးဆန်းတာပေးနား"

မေရီက သကုပပေးတစ်ကွဲရင်း ပေးဟသည့် ။ "ဆာအဂါနဲ့ ဝေတာ
ပေးဝေတာကလေးက အေးရီးမေရီးတဲ့ ကိစာကို အ
ေးရီးထားနေဟတာတယ့်၊ တကယ့် အေးရီးမေရီးတဲ့ ကိစာ၊ ကြည့်နဲ့
အသည့်ပေး လုံးကို ရှာထားတဲ့ ကိစာကောတာ ကြည့်နဲ့အပေးပေးကောင့်
ဝေသားသြား တဲ့ ဝေတာလေးပါပဲ၊ သူ့မေရီ ပေးမေတာပေးမေးပေးတဲ့
ဟင်းလင်းပေးပေး ဆက်ထိမှာ ဝေတာဝေတာပေး ပေးခေးရောတာတယ့်"

"အဲဒါ သူ့ရဲ့ သင်္ခါပေးပေးပါ၊ သူ့အေးဟကောင့် ဝေတာစီး
စိတ္တပေးရခဲမေရီ ပါနဲ့ ဝေတာ၊ မင်း ဝေတာပေးနေလို့ လည်း သူ
အသကုပပေးပေးလေးပေးတာ ပါဘူး၊ ဒီဝေတာလေးဟာ အသကုပပေးကလေးပါ၊
မင်းအကြံမှာ အာမ မပေးဟ မပြုပါဘူး၊...လမ်းမှာ ပျဉ်းပေးကြပေးတာ
မင်းက မှတ်မယ့် လူ စားမီး မဟုတ်ဘူး၊ မင်းရဲ့ စိတ္တိ ပွင့်ပွင့် ကလေး

ထားစမှန်းပါ။ အဲဒါ ဒေါက်တာ ဆရာမရဲကြီးနဲ့ ပေါ့တတဲ့ စကား၊
သိပ္ပံကောင်းတဲ့ ဩဝါဒပဲ။

မေရီက ဂျီလီအား မိလ္လာအိမ်ထဲသားဝှံဝှံ ဖုန်းညှပ်ကြည့်။ "ဂွဏ်
ဒေါက်တာပြန်နေပြန်တာနဲ့ ဘယ်လောက် သိလို့လဲ" ဟု
ပေးပေးတော့တော့နဲ့တန်းက အားလပ်နဲ့ စာသိပ္ပံတို့ တယု၊ ပြန်နေကြီးဟာ ငါ
အသက်က ဆုံး စာရေးဆရာပဲ။ သူ့မှာ ဘာတော့ ဂျီတယ်၊ လူသိတာကိုလည်း
ကောင်းကောင်းနဲ့ နားလည်ယူ။ "ဂွဏ်တော့ တစ်ယု ဖုန်းသေတာကောင်းတဲ့
လူတစ်ယုကွဲ ဂျီလီ၊ ကြည့်ရင် အားကစား သိတောင်းကလေးပဲ ဘာစာမ
မဖတ် လူ တစ်ယုကွဲလဲ ထင်တာ"

"ငါက ကောင်းတာကလေးပဲ အားလုံး မွန်ဂိုထဲက ထုတ်ပူတတ်တဲ့
လူစားမီး မဟုတ်ဘူး"

သူက ပျဉ်းစီး ပေါ့တယ်။ "ငါနဲ့ လူတို့ပင် စိတ်မင်းမသာ ပျဉ်းစီးမင်းလဲ
မင်းက ထင်တယ်၊ ငါကတော့ အိမ်ထဲထဲမှာ"

"ဂွဏ် သာမန်ဆရာမကောင်းတာ သေတိုင်းပဲ မင်းလဲ ကြည့်
မိလ္လာလုပ်ပေး ယုံဖုန်းညှပ်ပေး"

မေရီက ပေါ့တောင်းခံခံခံခံ ပေါ့တယ်။ "ဒါကတော့ မင်းက
အိမ်ကပါပဲ၊ မိန်းမတစ်ယုကွဲ အလုပ်ပေး ပျဉ်းစီးလဲ
ပေါ့တောင်းလုပ်တာတယ်၊ မင်းနဲ့ အသိပေးတာ အလုပ်တော့
ကတည်းပဲ ဟုတ်တယ်"

မေရီက ဂျီလီမိန်းမကွဲကို ဖုန်းညှပ် စဉ်းစားနေသည်။ "ပုဂံ
ဒုကာရမိ ဒုကာရမိ ပြန်နေတဲ့ ဘာပျဉ်း လူတို့ပင် တာလဲဟာ၊
ဂွဏ်ပေါ့တယ်၊ ဂွဏ် ကြည့်ရင် တကယ်စွဲကြည့်ရင် ဝှံ
စိတ်ကောင်းကြည့်ရင် အိမ်ထဲ၊ ကားမောင်းစီး ပုဂံပေးပေးကြည့် ကို
လောကညီကွဲမယ်" "မင်းအဖေက သိပ္ပံဆိုးဘူး၊ သိပ္ပံ သိပ္ပံကောင်းဘူး"
"မိန်းမအိမ်ကို မလိုက် ဝေးကင်းတစ်ယုကွဲ စာရင်
မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယုကွဲ နေရတာ ပိုမကောင်းဘူးလား"

"အမီးကောင်းသမီး တစ်ယုကွဲနဲ့ ပေါ့တသင့်ပေါ့တသိုက်တို့ စ
ကားပါပဲ"

"ကြည့်ရင် အမီးကောင်းသမီး တစ်ယုကွဲ မဟုတ်ဘူး၊ ကြည့်ရင်
အေပင့်ယံ ဟန်ဆောင်ပေးမိလ္လာ ပင့်လို့ပေးကြည့် စဉ်းစားလို့ မရဘူးဆို
တာ ဂွဏ်စဉ်းစားမိလ္လာလား"

"မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို ငါပေးမိလ္လာကတော့ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းအေနဲ့
ခိုလှုံကောင်းတာ ကိုယ့်ပျဉ်း အထင်သေးစဉ်း အားပေးနေရင် မင်း
တစ်တစ် မေမီးပေး စကားနဲ့ ငါ ပေးမိလ္လာတယ်၊ အခု ငါ

ပေါ့တ နေတာက အိမ်ထဲထဲကွဲကွဲပါ။ ဒီကိစ္စအပေါ် ငါ ဘာကိုမှ စိတ်
ဝှံဘူး၊ မင်းကို ငါ ရာသီကွဲ ပြည့်စုံ စဉ်းစားနေတာပါ အခုရယ်"
"ဒါပေမဲ့ ကြည့်ရင် ဂွဏ် မိမိတို့ တစ်ယုကွဲက မင်းကို ငါ

ေျပာခဲ့ဖူးပါ။ မင်း နည်းနည်းကလေး ပျံ့နှံ့စားရင် ငါ့ကို ခံစား
ပါ။"

မေရီက ဂြိုဟ်ကို သံသယစိတ်ဖြင့် တွေ့တာဟာ စိတ်ကပ်
နေ၏။ ထိုနေရာကတော့ မေရီ၏ ခံစားမှုအကြောင်း ပြောရမှာ
လေး။ ဂြိုဟ်ရဲ့ ရေဒါပုံက သိပ် "ဝင် ပျံ့တာ မရှိလို့ ကြည့်
ကြည့်နားလည်ရတာ" သူက တိုးတိုးပျံ့တာ သိပ် "ဟိုနေရာက
ဟိုအရမ်းသိပ်တော့ ကားနဲ့ ပျံ့ကြားတုန်းမှာ ဝင် ကြည့်ရင် ကားထဲမှာ
ဖုန်းတော့ ကြည့်နေတာကြောင့် မပျံ့တာပါ။" တော့၊ ခံစား
အသက်ကတော့မတတ်။ ဝင် ကြည့်ရင် နံရိုးတုန်းခင်းဖိစီး
နမ်းရပ်တော့ ကြည့်ရင် မသိသာတာ အမြဲ

ဂြိုဟ်က လည်ဝန်းသံသယစိတ်ဖြင့် တစ်ခုခု ရှိကြည့်။ ။ ဖိစီး တော့
ဖုန်းတော့မပျံ့တာ ခုနက မေရီ တစ်ယောက် သူတို့
ကားပြောဖူးတာ၏။

ထိုနေရာက မေရီ၏ နှုတ်ကား နံရိုးတုန်းခင်းဖိစီး ပျံ့တာ
နမ်းရပ်တော့မ - "က... အဲဒီတော့ အခု ဘာလုပ်ကမလဲ" ဘာလုပ်ကမလဲ
ဟုတ်။ ဝင် ကြည့်ရင် လည်ဝန်းရေဒါ အတင်းပျံ့ဆွဲနေတာဒါပေမဲ့
ကြည့်ရင် လည်ဝန်းလည် ကပ်နဲ့ စားခန်းသက်ပါလား မော့ရမှာ"

"ဒါပေမဲ့ အခါရဲ့ တကယ့်တော့ လူ့ဘဝဆိုတာ ခြုံစားခန်းသက်ပါ
ပဲကြမှာ"

မော့ပေမဲ့ကြနား

၁၇ ။ ၁၉၈၅။

(နံရိုးတစ်ခုကနေ)

ଉପର ଗୋଟିଏ ଗୋଟି

ଫୋଟୋଗ୍ରାଫି

UP AT THE VILLA

W.Somerset Maugham